

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

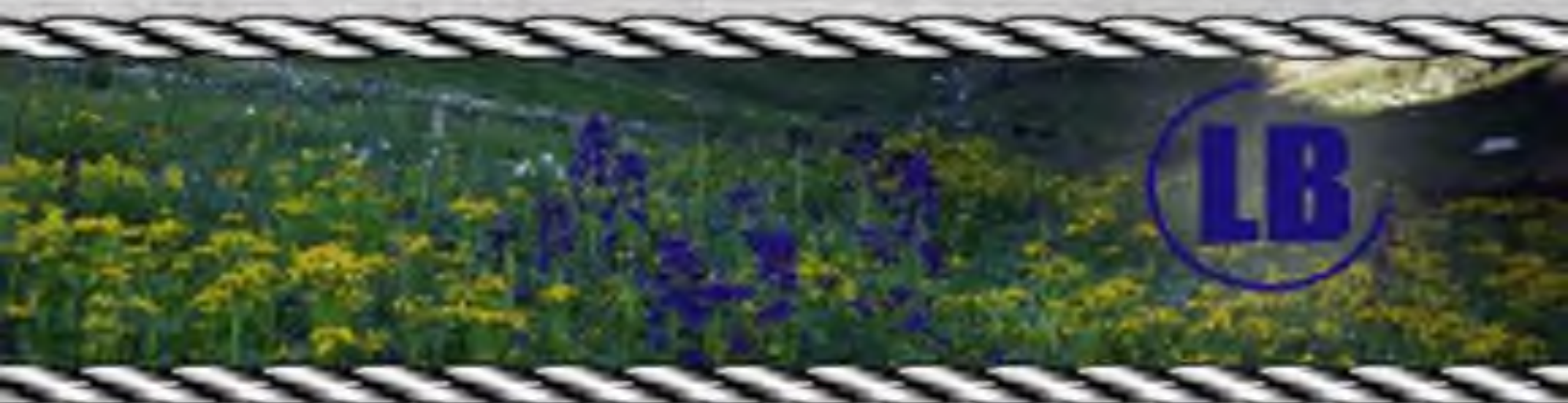
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author

LEXI BLAKE

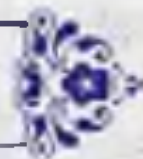
writing as Sophie Oak

FOUND IN BLISS

Nights in Bliss Series, Book 5

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Bliss'te Bulunan

Bliss, Colorado'da Geceler Kitap 5

**Lexi Blake,
Sophie Oak
olarak
yazıyor**

Bliss'te Bulundu
Bliss, Colorado'da Geceler Kitap 5

Yayınlayan: DLZ Entertainment LLC

Telif Hakkı 2018 DLZ Entertainment LLC
Chloe Vale tarafından düzenlenmiştir
ISBN: 978-1-942297-02-4

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak basılı veya elektronik ortamda çoğaltılamaz, taranamaz veya dağıtılamaz. Yazarın haklarını ihlal eden telif hakkı korumalı materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal niteliktedir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, olaylar veya kuruluşlarla herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Lexi Blake'in haber bültenine kaydolun
ve seçtiğiniz kitapçıdan 25 dolarlık hediye
çeki kazanma şansını yakalayın.

Haberler, eğlence ve ücretsiz kısa öyküler dahil
olmak üzere özel içerikler için bize katılın.

Her ay yeni bir yarışma var!

Abone olmak için [burayı](#) tıklayın.

İçindekiler

Adanmışlık
Önsöz: Mutluluğa Giden Yol
Birinci Bölüm İkinci
Bölüm Üçüncü
Bölüm Dördüncü
Bölüm Beşinci Bölüm
Altıncı Bölüm
Yedinci Bölüm
Sekizinci Bölüm
Dokuzuncu Bölüm
Onuncu Bölüm On
Birinci Bölüm On
İkinci Bölüm On
Üçüncü Bölüm On
Dördüncü Bölüm
On Beşinci Bölüm
On Altıncı Bölüm
On Yedinci Bölüm
On Sekizinci Bölüm
Yazarın Notu

[6 Kasım 2018'de çıkacak olan Siren in Bloom kitabından bir alıntı](#)
[5 Mart 2019'da çıkacak olan Pure Bliss kitabından bir alıntı](#)

[Lesli Richardson'ın The Governor Trilogy kitabından bir alıntı](#)
[Lexi Blake hakkında](#)
[Lexi Blake'in Diğer Kitapları](#)

Adanmışlık

Bliss'e giden yolu bilmek isteyen herkese...

Adanmışlık 2018

Yıllar geçti ve Bliss'i ne kadar özlediğimi fark etmemiştim. Lexi takma adını kullanmaya başladığımda ve Sophie'den uzaklaşmak için zor bir karar verdiğimde, çok sevdiğim bu kasabayı özleyeceğimi biliyordum. Yeni bir aile kurdum — McKay-Taggart — ve üzülerek yoluma devam ettim. Ama bu kitaplar üzerinde tekrar çalışmak, Bliss'i yazmaya neden başladığımı bana hatırlattı. Bliss, herkesin ikinci bir şans elde ettiği bir yer. İnsanların birbirleriyle iyi geçindiği bir yer.

—aynı fikirde olmasalar bile. Burası insanların sadece hayallerine veya dinlerine değil, birbirlerine de inandıkları bir yer. Mutluluk ütopya değildir. Acı ve mücadele de vardır. Bu karakterler kolay bir hayat istemiyorlar ve büyük bir şey inşa etmek için çok çalışmak zorunda olduklarını biliyorlar. Ama bunu birlikte yapmaları gerektiğini de bilirler. Bugün yaşadığımız dünyada, Bliss'e ihtiyacım var. Bu kitap, her gün daha iyi bir dünya inşa etmek için çabalayan insanlara adanmıştır — ister yüksek mevkili bir işte çalışıyor olun, ister iyi çocuklar yetiştiriyor olun, ister sağcı ister solcu olun, ister milyonlarca dolar bağışlıyor olun, ister basit iyilikler yapıyor olun — bu kitap sizin için.

Önsöz:

Mutluluğa Giden Yol

Denver, Colorado
Sekiz yıl önce

Holly Lang kağıtlara baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

Scott Lang, güzel tasarlanmış Kongre ofisindeki masasından zar zor başını kaldırarak iç geçirdi. "Yazıldığı gibi, canım. Babam haklıydı. Sen bir yükümlülüksün. Sen yanımda olduğun sürece eyalet siyasetinden asla çıkamayacağım. İki yıl sonra Washington'da aday olacağım. Seninle evli olduğum sürece bunu yapamam. Beni yanlış anlama. Sen muhteşem bir kadınsın. Eğlencelisin ve seks hayatımız harika. En azından başlangıçta öyleydi. Kendimi kaptırmıştım. Babamın bana söylediği şeyi yapmalıydım. Gözlerim yerinden fırlayana kadar seninle sevişmeliydim ve sonra uygun bir politikacı eşi ile evlenmeliydim."

Öfke onu boğmak üzereydi. "Peki, babana benim çok kötü durumda olduğumu söyleyebilirsin."

Neredeyse on yıllık evlilik boşa gitmişti. O piçlerin istediği her şeyi yapmıştı. Doğru kıyafetleri giymiş, tüm uygun partilere gitmiş, çığlık atmak istediğinde ağzını kapalı tutmuştu. Dahası, onun istediği her şeyi yapmıştı. Onu desteklemek için üniversiteyi bırakmıştı. Onun çocuğunu doğurmuştu.

Belgeleri inceleyerek, bir maddeye takıldı.

"Anladığım kadarıyla evlilik sözleşmesini uygulamak istiyorsunuz."

Adam arkasına yaslandı, soğuk mavi gözleriyle onu süzdü. Mükemmel şekillendirilmiş saçlarının şakaklarında hafif bir gümüş rengi vardı. Stilisti bunu her ay bir kez yapıyordu.

Scott'ın saçlarında gümüş rengi bir iz yoktu. O saç telleri, ona asil bir olgunluk havası vermek için boyanmıştı. Kocas -yakında eski kocası olacak- ile ilgili her şey gibi, bu da seçmenlerine oynamak için yaratılmış bir illüzyondu. "Evlilik sözleşmesinin amacı budur, canım."

"Zamanlaman kusursuz." Evlilik sözleşmesine göre, altı ay daha evli kalırsa, boşanmaları halinde ona önemli bir meblağ ödenecekti. O lanet şeyi imzaladığı sırada, o maddeyi, evlilik öncesi sözleşme fikrini hiç sevmemişti. Çok romantik olmayan bir şey gibi gelmişti. Ama deli gibi aşıktı. İhtiyacları olmayacağını bildiği için imzalamıştı.

İki yıl sonra, Scott'ın her fırsatta onu aldatan boş kafalı bir aptal olduğunu fark etti. Ama Micky'yi düşünmesi gerekiyordu. Oğlu onun her şeyiydi.

Scott, tüm bu sahneden sıkılmış ve bir an önce buradan ayrılmak istemişçesine masasının üstüne parmaklarıyla ritim tuttu. "Bu, yıllardır takvimimde yazılıydı. Sana o parayı asla vermeyecektim. Geçen yıl boşanacaktım, ama yeniden seçilme şansım vardı ve seçmenlerin gözünde iyi görünmezdi."

Adi herif. Ne kadar soğukkanlı. Bu adamda ne bulmuştu ki? "Şimdi ne olacak? Karını ve çocuğunu sokağa atıyorsun. Eminim seçmenlerin buna bayılacaklardır."

Yüzünde beliren sürüngen gibi gülümseme onu iliklerine kadar ürpertti. O anda, başının belada olduğunu anladı. Adam bir manila klasörü açtı. "Oh, bunları gördüklerinde anlayacaklardır."

Beş fotoğraf onun önüne serildi, her biri bir öncekinden daha da ağırdı. O fotoğraflara bakarken midesi bulandı. Ona para veren kişi Photoshop'la çok iyi bir iş çıkarmıştı. Fotoğraflardaki kadın ona tıpatıp benziyordu. Kocasının koruması Rick ile birlikte köhne bir motelin önünde duruyor gibi görünüyordu. Eli onun göğsündeydi, onun eli ise kadının kalçasındaydı. Bir sonraki fotoğrafta Rick'in elleri kadının bluzunun içine girerken derin bir öpücük vardı. Diğer iki fotoğrafa bakmaktan kaçındı. Fotoğraflar pencereden çekilmişti ve kadının başını geriye atmış, korumaya binmiş halini gösteriyordu.

"Benim rolümü kim oynadı diye sormaya cesaret edebilir miyim?" Gözlerinden yaşlar akmak üzereydi. Rick ona her zaman iyi davranmıştı, ama

kocasının parası ve nüfuzuyla istediği her şeyi satın aldığını düşündü.

"Önemli değil. Rick basına açıklama yapmaya hazır. Motel müdürü, birkaç aydır her hafta oraya gittiğine dair kanıtı var. Hepsi yalan, ama bunun önemi yok. Basın, benim görmek istediğim şeyi görecektir." Fotoğrafları geri çekip düzgünce istifledi. "Bunları özellikle kullanmak istemiyorum. Micky için zor olur, sence de öyle değil mi?"

Micky sadece dokuz yaşındaydı, hayatının ışığıydı. Özel bir okula gidiyordu ve annesi bir seks skandalına karışırsa onu canlı canlı yerlerdi. Tabii ki, artık o okulu karşılayamazdı. Bulabildiği en iyi devlet okulunu bulmalı ve o bölgeye taşınmak için ne gerekiyorsa yapmalıydı. "Evet, bu onun için zor olur. Gideceğiz. Sana sorun çıkarmayacağım."

"Gideceksin, Holly. Ve bana hiç sorun çıkarmayacaksın, yoksa seni dünyanın en uygunsuz annesi gibi gösterebilirim. Şimdi gidersen, sana dedemin kulübesini, on bin doları ve oğlumuzu aylık ziyaret etme hakkını vereceğim. Senden en ufak bir sorun duyarsam, onu bir daha asla göremeyeceğinden emin olacağım."

Holly dünyasının çöktüğünü, devrildiğini ve tanıyamadığı bir şeye dönüştüğünü hissetti. Micky? Bebeği? "Oğlumu benden alamazsın."

Yüzü biraz yumuşadı. "Ona senden çok daha fazlasını verebilirim. Bunu anlamalısın. O harika bir çocuk. Birlikte başardığımız en iyi şey."

"O zaman neden onu rehin tutuyorsun?" Soğuk, düz çizgileriyle ağzı, bilmesi gereken her şeyi ona anlatıyordu. Micky, onu hizada tutmak için önüne sarkıttığı havuç olacaktı.

"O bir Lang. Aile dışında yetiştirilmeyecek. Sana o eski, köhne kulübeyi teklif ederek babama karşı geliyorum. O, Colorado'dan ayrılmanı tercih ederdi, ama bu şekilde Micky'yi ayda bir kez görebilirsin."

Evet, bu planın her yerinde kayınpederinin parmak izlerini görebiliyordu. Malcolm Lang, değerli oğlunun bağlantıları olmayan bir kadınla evlenmesinden nefret ediyordu. Kayınpederi, ondan nefret ettiğini saklamaya çalışmıyordu. Ona düzenli olarak

ucuz fahiş ve altın avcısı sürtük diyordu. Evliliklerinin başında Scott onu savunmuştu, ama kariyeri yükseldikçe onu görmezden gelmeye başlamıştı.

"Anlaştık mı? Eğer reddedersen, savaş çıkar, Holly. Gerçekten benimle savaşmak istiyor musun?"

Oh, tabii ki onunla savaşmak istiyordu. Onun kozmetik olarak mükemmel yüzünü parçalamak istiyordu. Arabasını yakmak istiyordu. Sevdiği her şey elinden alındığı için ağlamak istiyordu. Kimseyi yoktu. Ailesi ölmüştü. Kardeşi yoktu. Oğlu vardı ve onun için savaşırsa, onu tekrar görmeden önce büyümüş olabilirdi.

Onun için savaşırsa, oğlu onun Scott'ın dediği gibi biri olduğunu düşünebilirdi. Scott'ın basına gideceğinden ve Micky'nin bu işe karışacağından hiç şüphesi yoktu.

Nasıl bakarsa baksın, oğlu kaybedecekti. Hasarı azaltmanın bir yolunu bulmalıydı.

"Bu kulübe nerede? Oraya daha önce hiç gitmedik." Yenilgi hissi yerleşmeye başladı.

O arkasına yaslandı. Yüzündeki kendini beğenmiş ifade zaferini ilan ediyordu. "O kasabaya gitmiyoruz çünkü biraz utanç verici bir yer. Büyükbabamın neden orayı sevdiğini hiç anlamıyorum. Kasabanın adı Bliss."

Bliss. Şu anda hayatında mutluluktan eser yoktu, ama görünüşe göre bu kasaba bir süreliğine onun evi olacaktı.

"Gitmeden önce oğlumu görmek istiyorum."

"Elbette," dedi Scott. "Ben canavar değilim."

Holly, Scott oğlunu çağırırken bekledi. Oğlunu kucakladı ve ona gideceğini, yeni bir evi olduğunu söyledi. Bliss'in ona Denver'dan daha iyi davranacağını umduğunu da ekledi.

* * *

Sierra Leone
Altı yıl önce

Caleb Burke mümkün olduğunca hareketsiz durdu. Gece çökmüştü. Bunu biliyordu. Küçük kafesinin kapısının altındaki aralık çoktan kapkaranlık olmuştu. Kafes mi? O lanet olası güçlendirilmiş bir dolaptı ve kendini biraz olsun güvende hissedebildiği tek yerdi. Sırtında duvarı hissedebiliyordu. Tek endişelenmesi gereken ön tarafıydı, dolap kapısı açıldığında sesini duyabilirdi.

Ne kadar zaman geçmişti? Haftalar mı? Aylar mı? İsyancılar kliniğini ele geçirip, gördükleri herkesi öldürdükleri ve onu ormanda bu yere kadar yürümek zorunda bıraktıkları andan beri sanki sonsuz bir zaman geçmişti.

O pisliklerden biri onu tanımamış olsaydı, şimdi ölü olacaktı ve cesedi Caroline'inkiyle birlikte ormanda kalacaktı.

Bu, evliliklerinin uygun bir sonu olurdu.

Caroline'ın kliniğine geldiği zamanki yüzünü her düşündüğünde boğazı tıkanıyor gibiydi. Michigan Caddesi'ndeki dükkanlara girer gibi, vakitlerinin çoğunu geçirdiği dükkanlara girer gibi içeri girmişti. Onunla konuşacak bir şeyi olduğunu, onun eve gelmesini bekleyemeyecek kadar ciddi bir şey olduğunu söylemişti. O da konuşacak bir şeyi olduğu için biraz donakalmıştı. Boşanma. Evrakları hazırlatmıştı. Ona sahip olduğu her şeyi, tüm parayı, Kaliforniya, New York ve Hamptons'daki evleri, hisseleri veriyorlardı. Hayır kurumunu hariç tutarak her şeyi imzalamaya hazırды.

Centilmenlik gösterip önce onun konuşmasına izin verdiği için memnundu.

Ona sahip olduğu her şeyi vermek zorunda değildi. Kadın kendi başına yeterince almıştı. Ona cesurca hamile olduğunu söylemişti. Dünyasının çirkin bir şeye dönüştüğünü hissetmişti. Caroline'ı sevmiyordu, ama onu aldattığı gerçeği onu derinden etkilemişti.

Özellikle de onun tüm zamanını kiminle geçirdiğini çok iyi bildiği için.

Sonra kız gitmişti, kulakları onu öldüren silah sesini algılamadan önce gözleri donuklaşmıştı.

Caroline ölmüştü. Hemşireleri ölmüştü. Katledilmeden önce tecavüze uğramışlardı. Orta Batı'dan gelen, tatlı, neşeli iki kız, onun onları lanet dünyayı kurtarabileceklerine ikna etmesi nedeniyle Afrika'ya gelmişlerdi. Afrika onları canlı canlı yemişti.

kullanıldıkları sırada ılıklarını duymak zorunda kalmıştı. ılıklar kesildiğinde neredeyse rahatlamıştı.

Ve son hakaret, tek bir nedenden dolayı hayatta bırakılmış olmasıydı. Para. Ailesi onun dönüşü için para ödeyecekti. Hayatı boyunca inkar etmeye çalıştığı ayrıcalığı, onu kurtaran tek şeydi.

Karnı açlıktan guruldiyordu. Ailesi onu artık tanıyamayacaktı. Artık bir insandan çok bir hayvana benziyordu. Gün be gün hayatta kalıyordu, ama bunun artık hiçbir anlamı yoktu.

Yine de, kafesinin dışındaki odada birinin hareket ettiğini gösteren küçük bir gıcirtı duyduğunda nefesi kesildi. Geri çekildi, arkasındaki sert ahşap ona rahatlık veriyordu.

Bu sefer onu ne tür bir cehennem bekliyordu? İlk günlerde, bir şekilde işe yarıyordu. Onu doktorluk yapmaya zorlamışlardı. Askerlerini, bazıları dokuz ya da on yaşından büyük olamayacak olanları, dikmişti. Kurşunları çıkarmış ve onları çevreleyen korkunç koşulları düşündüğünde midesini bulandıran ameliyatlar yapmıştı. ocuk askerleri iyileştirip, daha fazlasını öldürmeleri için göndermişti.

Son birkaç hafta içinde işler değişmişti. Elleri çok titriyordu. Çok zayıftı. Açlıktan olyordu ve savaşma isteğini kaybediyordu.

Onu ortadan kaldırmanın zamanı gelmiş miydi?

"Ben geldim. Hedefin izi yok."

Ses kısık, neredeyse duyulmayacak kadar sessizdi. Caleb duymak için kulak kabartmak zorunda kaldı, ama duyduğu İngilizceydi. Aksansız İngilizce.

"İki Tagoes öldü."

Tangolar. Askeriye, onu kaçıran düzensiz grup değil. Amerikan ordusu.

Kapı sessizce sallandı, kilit tutuyordu. Ve sonra inanılmaz bir ses duyuldu. Kapının diğer tarafındaki adamın yarı yarıya iyi bir hırsız olabileceğini gösteren küçük bir tıkırtı.

"Dr. Caleb Sommerville?"

Burke. Yıllardır annesinin kızlık soyadını kullanıyordu, Sommerville soyadının etkisinden yararlanmak istemiyordu. Artık bunun bir önemi yoktu. Başını salladı. Kimse Caleb *Burke*' kurtarmak için özel hareket ekibi gndermezdi. Caleb Sommerville ise başka bir hikayeydi.

Senatör olan kardeşi mucizeler yaratabilirdi. Eli'nin bu kadar uğraşması şaşırtıcıydı. Caroline'ın öldüğünü bilmesi gerekiyordu.

Eli'nin çocuğunu taşıyan Caroline.

"Başka tutulan kimse var mı?" Askerin ağzından çıkan soru sessizdi.

Karanlığın içinde, tek bir ay ışığı küçük kulübeye girerek kurtarıcısının keskin hatlarını aydınlattı. Koyu saçlı, koyu gözlü ve kare çeneli adam, onu çözmek için eğildi. Artık zamanının çoğunu böyle geçiriyordu, bir kutuya bağlanmış, günde sadece birkaç kez yemek yemek ve tuvaleti kullanmak için çıkarılıyordu. "Sadece ben. Diğerleri çoktan öldü." Sesi kısık çıkıyordu.

Boğazı kumla gargara yapmış gibi hissediyordu. Konuşmayı çoktan bırakmıştı. "Yürüyebilir misin?"

Başını salladı ve kan ellerine tekrar dolmaya başladığında iniltiyi zorla bastırdı.

"Harika. Benim adım Teğmen Meyer. Bugün seni kurtaran kişi ben olacağım. Bu kurtarma operasyonu, Amerika Birleşik Devletleri Donanması ve SEAL Team 8 tarafından gerçekleştiriliyor. Umarız kurtarma operasyonu iyi geçer ve yolculuğun sonunda anketi doldurmaktan çekinme. Bahşışlar kabul edilir."

Teğmen Meyer'in alaycı bir mizah anlayışı vardı.

"Üzgünüm, komutanım bir gün alaycı tavırlarım yüzünden öldürüleceğimi söylüyor. Onlar sarhoş olup bizim gittiğimizi fark edemeyecekleri bir anda seni buradan çıkaralım. Bana Wolf diyebilirsin."

Teğmen Wolf Meyer elini uzattı ve onu kaldırdı. Aylardır ilk kez bir insanla temasa geçtiği halde geri çekilmedi.

On iki saat sonra, Amerika'ya dönen bir uçaktaydı ve kalbinin derinliklerinde bir daha asla kendini evinde hissetmeyeceği bilinci vardı. Onu Amerika'ya götürebilirlerdi, ama ruhunu geride bırakmıştı.

* * *

Moskova, Rusya
Sekiz ay önce

Alexei Markov, ortağı Ivan'a baktı, zihni bu haberi tam olarak sindiremiyordu.

"Yarın Amerika'ya gidiyoruz." Ivan, oturduklarındaki küçük masaya vurdu, önlerindeki votka shotlarını neredeyse deviriyordu.

"Amerika mı?" Bu kelimeyi dilinde tadarak söyledi. Tatlı ve acı bir tadı vardı. Aradan bunca yıl geçmesine rağmen, kardeşi Mikhail'in Amerika'ya gittiklerinde hayatlarının nasıl olacağını anlattığını hala hatırlıyordu. O zamanlar Alexei, profesyonel bir hokey oyuncusu olma hayalleri kuruyordu. Dimitri Pushkin, kardeşini öldürttüğünde bu hayaller sona erdi. O gün yeni bir hayal doğmuştu. Karanlık bir hayal.

"Anlamıyor musun? Bu, yükseldiğimiz anlamına geliyor. Pushkin, Amerika'daki işlerini bize emanet ediyorsa, çok geçmeden onun sağ kolu olacağız." Ivan sırtıyordu, ama ne kadar neşeli olursa olsun, bu adamı mutlu göstermiyordu. Ivan, olduğu gibi görünüyordu: soğukkanlı bir katil.

İntikamını aldıktan sonra, yıllar sonra da böyle mi görünecekti? Bu yolu ne kadar uzun süre izlerse, kendini o kadar çok sorguluyordu.

Hayır. Hedefine çok yakındı. Aniden vicdan sahibi olduğu için vazgeçmeyecekti. Ivan haklıydı. Amerika'ya gitmek için seçilmeleri iyi olmuştu. Bu, Pushkin'in odasında durup kardeşinin intikamını almasına bir adım daha yaklaştığı anlamına geliyordu.

"Ne yapmamız gerekiyor?" Pushkin'in Amerika Birleşik Devletleri'nde birçok ticari çıkarı vardı. Gangsterler, uyuşturucu baronları, politikacılarla iş yapıyordu. Hepsi iğrenç, aşağılık tiplerdi.

Ivan burnunu çekti. "Bir tabloyu alıp geri getirmeliyiz. Dallas'ta biriyle buluşmamız gerekiyor. Ne kadar komik, değil mi? Gidip kovboy olabiliriz."

Bir tablo mu alacağız? Bu çok basit geliyordu. "Bir şeyler ters gibi."

"Çok fazla endişeleniyorsun Alexei. Sorun yok. Patron resimleri seviyor. Her zaman insanları etkilemeye çalışıyor. Ben bunu anlamıyorum. Bir çocuğun yapabileceği bir resim için para ödemeyeceğim. Domuzunun ayaklarına boya süren adamı gördün mü? Domuzu tuvalin üzerinde koşturuyor

ve sonra onu sanat eseri olarak satıyor. Domuzun yaptığı işlerin çoğu patronun topladığı eserlerden daha iyi."

Alexei gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Ivan pek kültürlü bir adam değildi. "Bu resim ünlü birinin mi?"

"Ben nereden bileyim? Önemli olan tek şey Pushkin'in tabloyu istemesi. Onu alıp ona kendimiz teslim edeceğiz." Yine masaya vurdu. "Sana söylüyorum Alexei. Bu bizim zamanımız. Adamlar bizzat görüşeceğiz. Özel bir görüşme. Sen insanlarla iyi geçinirsin. Ben öldürmeyi hallederim. Sen Pushkin'i halledersin."

Alexei öne doğru eğildi. Şimdiye kadar, oldukça temiz ellerle organizasyonda yükselmeyi başarmıştı. Elbette gangsterleri öldürmüştü. Hem de çok. Her biri kendi başına birer katildi. İç çemberine girmek için masum kanı dökmek zorunda kalacağından endişeleniyordu. Bu düşünce boğazına safra getiriyordu. "Tek yapmamız gereken bir tabloyu almakken neden cinayet işleyelim ki?"

"Öldürme her zaman vardır dostum." Ivan kadehini kaldırdı. "Benimle iç, Alexei. Hayallerimizin gerçekleştiği Amerika'ya."

Hayalleri çoktan ölmüştü. Alexei Markov'u şu anda ileriye götüren tek şey intikam arzusuydu. Kadehini kaldırdı. Uzun zaman önce, kardeşi ile Amerika'da evlenecekleri kadınlar hakkında konuşmuşlardı. O zamanlar gençti, ama tatlı bir gülümsemesi ve yumuşak, kadınsı tavırları olan güzel bir Amerikalı gelin hayal etmişti. Aptalca hayaller. O kadına sahip olamayacaktı.

Amerika onun evi değildi. Artık bir evi yoktu.

Birinci Bölüm

Partinin ışıkları, odaya yeni giren adama spot ışığı gibi parlayıp odaklanmış gibiydi. Sanki Caleb Burke'ün, gözlerinin önünde yaşanan felaketi vurgulamak için bir şeye ihtiyacı varmış gibi. Kalbi durdu, kalp krizi geçirmek üzereydi. Akut miyokard enfarktüsü. Evet. Olan buydu. Kalp krizi geçirmek üzereydi ve kimi suçlayacağını çok iyi biliyordu.

"Hayır." Bu kelimeyi söyledi. Bu kelimeyi sık sık söylerdi, ama bu sefer gerçekten, gerçekten ciddiye. Caleb, o iri Rus'un tatlı Holly'nin başında durduğunu, koyu renkli gözlerinin her türlü rahatlığı vaat ettiğini izledi ve onu bırakmaya hazır olmadığını biliyordu.

Tabii ki, o da onu almaya hazır değildi.

Siktir.

"Hayır mı?" Alexei ona döndü, Holly ile yalnız olmadığını ilk kez fark etmiş gibi görünüyordu. Birkaç dakika önce, Rus, Stefan Talbot ve yeni eşi Jennifer'ın düğün partisini düzenledikleri resepsiyon salonuna girmişti. Orayı kendi evi gibi girip Holly'ye yöneldi.

Alexei aylar öncesiyle aynı görünüyordu, ama değiştiği kolayca anlaşıyordu. Omuzlarında, Bliss'te son gördüğümde olmayan bir rahatlık vardı. Ama Alexei Markov Bliss'te son gördüğümde, Rus mafyasının bir üyesiydi.

"Ellerini ondan çek."

"Ellerim tamamen bana ait." Alexei hala İngilizce'de zorlanıyordu.

"Caleb, ne oldu?" Holly yüzünü ona çevirerek sordu. Geniş yeşil gözleri şaşkınlıkla ona bakıyordu. O kadar

güzeldi. Ona her baktığında, bunu içinden hissediyordu. Ve penisi. *Lanet olsun.* Ondan uzaklaşması gerekiyordu.

"Burada olmamalısın." Caleb, Rus'tan gözlerini ayıramıyordu. Bu, gerçeğin ta kendisiydi, ancak bunu belirtmesinin bencil nedenleri vardı. "Senin tanık koruma programında olman gerekiyor."

Alexei omuz silkti, gözleri Holly'ye geri döndü, sanki onun varlığı kaçınamayacağı bir mıknaş gibiydi. "Sana söyledim. Duruşmalar bitti. Pushkin ile çalışan tüm adamlar uygun hapishanelere konuldu. Tanıklığımı geçen hafta bitirdim. Bugün buradayım. Özgür bir adamım."

Özgür mü? Yaptığı onca şeyden sonra mı? Alexei Markov sekiz ay önce bir gangster olarak şehre gelmişti. Devletin tanığı olup Jennifer Waters ve Callie Hollister-Wright'ı kurtardığı için ona serbest geçiş hakkı verilemezdi. Rus'un Holly'yi de kurtardığı gerçeğini düşünmemeye çalıştı. Alexei, kendi vücudunu Holly'nin üzerine atarak, onun hayatını sona erdirecek olan kurşunu yemişti. Bu, daha önce işlediği suçları silmiyordu. "Bir sürü insanı öldürdün ve seni serbest bıraktılar mı?"

"O beni kurtarmak için öldürdü, Caleb. Stef de birkaçını öldürdü. Kimse onu hapse atmaktan bahsetmiyor." Holly, Rus'un ellerine uzanmış, yüzünü yukarı çevirerek selam vermişti. "Senin adına çok mutluyum, Alexei. Bliss'e dönmene izin verdikleri için mutluyum."

Alexei'nin yüzünde bir bulut belirdi ve bu, Caleb'e bilmesi gereken her şeyi anlattı.

"Seni geri dönmene izin vermediler, değil mi?" diye sordu Caleb. "Sen kaçaksın."

"Koşmak yok. Taksiye binip, sonra trene, sonra da otobüse biniyorum. Otobüs The Trading Post'ta duruyor. Kapalıydı, ama Bayan Teeny nazıkçe kapıya düğünle ilgili bir not bırakmıştı." Kısa açıklamasının ardından Alexei Holly'ye döndü. "Güzel bir oyuncak bebek gibisin."

Caleb kravatını tutup gevşetti. Lanet olası şey boynuna bir ilmek gibi dolanmıştı. Neden buraya gelmişti ki? Her zamanki gibi davranmalıydı. Evde kalmalıydı,

Birinin ona ihtiyacı olana kadar evde kalmalıydı. Ofisine kapanmalı ve gözleri bir saniye daha açık kalamayana ve uyku denen cehenneme düşmek zorunda kalana kadar tıp kitaplarına bakmalıydı. Evet, bu harika bir gece olurdu. Ama hayır, bu maymun kıyafetini giyip Feed Store Kilisesi'ne düğüne gitmişti, çünkü Holly'nin koridorda yürüdüğünü görmek istemişti. Onu güzel bir gelinlik içinde görmek ve bir saniye için onun kendisine doğru yürüdüğünü ve kendisinin normal olduğunu hayal etmek istemişti. Yine yirmi beş yaşında olduğunu, bu sefer doğru kadınla evlendiğini ve önünde koca bir hayat olduğunu hayal etmek istemişti.

O hayalde bir an bile ikinci bir erkeği senaryoya dahil etmemişti, ama yaşadığı yeri düşünürsek, hoşuna gitse de gitmese de bunun olacağını bilmesi gerekirdi.

"Teşekkürler," dedi Holly, yüzü aydınlanarak Alexei'ye.

Caleb kızardı. Ona güzel olduğunu söylememişti. Ona başını sallamıştı. Neden onunla konuşamıyordu? Eskiden bu konuda iyiydi. Partilere ve balolara giderdi. Neden küçük bir kasabanın garsonuyla konuşamıyordu?

Çünkü o doğru *kişiydi*, ama o bununla başa çıkamayacak kadar berbat durumdaydı.

"Gerçekten çok güzelsin." Sözleri zorla ağzından çıkardı . İçinde kilitli olanları söylemedi. Güzel görünmüyordu. O çok güzeldi. İçten ve dıştan. Holly Lang, zihninde adeta parlıyordu. Kahverengi saçları, porselen omuzlarını okşayan kıvrımlarıyla Holly, kadınsılığın vücut bulmuş haliydi. Onun penisini ve zihnini heyecanlandırıyordu. Sürekli onu düşünüyordu.

Evet. Bunların hiçbirini söylemeyecekti.

Holly ona döndü, dudaklarında canlı bir gülümseme vardı. O güneş tanrıçası, onun tüm dünyasının merkezi olan gülümsemesini gösterdiğinde, her zaman onun ayaklarının dibinde bir çamur birikintisine dönüşeceğini düşünürdü. *Evet. Bu gerçekten seksi olurdu, Burke.*

"Ona daha fazlasını anlat, Caleb. İyi gidiyorsun." Alexei, sonunda yürümeyi başaran bir çocukmuş gibi ona gülümsüyordu.

Bu da neyin nesiydi?

"Alexei!" Stefan Talbot, smokininde muhteşem görünüyordu. Yüzünde geniş bir gülümseme vardı.

Alexei dönüp gülümsedi, yüzü yaşını yansıtmayan bir şekilde açıldı. Alexei yirmi sekiz yaşındaydı, ama gülümsediğinde yirmi yaşında gibi görünüyordu.

"Seni gördüğüme çok sevindim dostum. Evrak işleri halledildi mi?" Stef, Alexei'nin elini sıkarak selamladı.

"Evraklar tamamlandı. Yakında elmalı tarta kadar Amerikan olacağım. Sınavımı geçeceğim. Amerikan tarihini çok iyi biliyorum. Bana ne sorarsanız sorun. Anayasayı ve Haklar Bildirgesini çok seviyorum. Anayasanın önsözünü baştan sona söyleyebilirim."

"Ona yardım etmek için *Schoolhouse Rock*'ın bir kopyasını gönderdim," dedi Jen Talbot, elini kocasının eline kaydırarak. "Eminim yalnız yasa tasarıları hakkında da her şeyi söyleyebilir."

"Elbette, söyleyebilirim." Alexei geline hafifçe eğildi.

"Stef, Alexei'nin vatandaşlık almasına yardım mı ettin?" diye sordu Holly.

"Bunun için çok para ödemiş olmalısın Talbot," dedi Caleb, her kelimesinde acı bir ton olduğunu çok iyi bilerek. "Genelde uzun bir bekleme süresi vardır."

"Hükümet, Alexei'nin organize suçlarla ilgili verdiği tüm yardımlardan memnun kaldı," diye açıkladı Stef. "Ben sadece biraz yağlamak zorunda kaldım."

"Vay canına," dedi yeni bir ses. "Alexei. Uzaylılar sonunda seni serbest bıraktı mı? Seni çok uzun süre tuttular."

Mel Hughes, Bee Gees'ten miras kalmış gibi görünen beyaz polyester smokinle dans pistinin ortasında duruyordu ve ortama hiç uymuyordu. Tabii ki, şanslı kamyoncu şapkası ve uzaylıların beynine saldırmasını engelleyen alüminyum folyosu olmadan yapamazdı. Mel tuhaf biriydi, ama sevimli biriydi. Yılda sadece birkaç kez hafifçe çıldırırdı ve Caleb, Mel'in boyuna ve kilosuna göre mükemmel dozda sakinleştirici oklar hazırlamıştı. Onları kamyonunda saklıyordu. Zaman zaman Max Harper'a kullanmayı düşünmüştü, ama Max'in tavrını değiştirmek için at sakinleştiricisinden daha fazlasının gerekli olacağından endişeleniyordu.

"Uzaylı yok efendim. Sadece federal şerifler var." Alexei, Holly'ye yaklaşarak sanki onun sevgilisiymiş gibi yanına oturdu. "Bana çok nazik davrandılar."

Mel'in yüzü buruştu, ama başını salladı ve Alexei'nin sırtını okşadı. "Bunu duyduğuma çok sevindim evlat. Şimdi, seninle konuşabilir miyim

Doktor? Acil bir durum var."

Caleb bir parçası rahatladığını hissetti. Tanrıya şükür. Birisi ölüyordu, bu yüzden aniden kontrolden çıkan aşk hayatıyla uğraşmak zorunda kalmayacaktı. Holly'ye baktı.

"Git," diye onu teşvik etti. "Ben iyiyim."

O da başını salladı ve Mel ile birlikte uzaklaşmaya başladı. Kendisine tahsis edilen masadan çantasını aldı. Johns Hopkins Üniversitesi'nden mezun olduğunda babasının ona verdiği küçük deri çanta olmadan hiçbir yere gitmezdi.

Arkadaşlarıyla çevrili Holly'nin durduğu yere bir göz attı. Elbette Holly iyi olacaktı. Ondan gerçekten ne istiyordu ki? Geçen hafta boyunca ona ihtiyacı vardı. Bliss bir seri katilin ev sahipliği yapmıştı ve kasabadaki hiçbir kadın yalnız kalmamıştı. Holly'nin kanepesinde birkaç uykusuz gece geçirmiş, eğer bu kadar tuhaf bir adam olmasaydı onun yatağında olabileceğini düşünmüştü. Ona iyi geceler derken gözlerinde bunu görmüştü. Onu kabul ederdi. Hatta, ona yaklaşmaması onu incitmişti. Bu, kalbini sızlatmıştı.

Holly, onunla seviştikten sonra yatakta uyuyamadığını öğrenirse nasıl tepki verirdi? Yapamadığı şeylerin listesi onu Chicago'dan uzaklaştırmıştı. Bu, Holly'yi de kaybetmesine mal olacaktı.

"Zavallı herif," dedi Mel, Alexei'ye bakarak başını salladı. "Aldatıldığını bile bilmiyor. Bazen böyle olur. Onu muayene etmelisin, Doktor. Reticulan Grays'in erkek hamileliği ile ilgili yeni deneyler yaptığına dair üzücü bir not aldım. Zavallı Rus adamın kendini bir uzaylıyı kuluçkaya yatırırken bulmasını istemeyiz."

Alexei erkek annelerin ilki olursa Holly'nin onu reddedeceğini merak etti. Muhtemelen hayır. Holly çok hoşgörülü bir kadındı. "Acil durum nedir?"

Mel kaşlarını çatı. "Cassidy."

Hayır. Kimse ölmüyordu. Cassidy Meyer, biraz Chicken Little sendromu olan klasik bir hipokondriyakdı. Ve uzaylılara inanıyordu. Cassidy, tek bir yerde tüm ruhsal bozuklukları barındıran biriydi. Ve çok hoş bir kadındı.

"Kanamalı ateş mi, kuş gribi mi?" Cassidy birkaç hafta önce vebayı atlatmıştı. Bu kadar kısa sürede tekrar ortaya çıkması gerekmezdi.

"Ah, yine Ebola. Bu üçüncü kez yakalandı, Doktor." Mel başını salladı. "O uzaylı deneyleri bağışıklık sistemini mahvetti galiba."

Caleb, meslektaşları onun yerinde olsaydı Cassidy Meyer'in yetmiş iki saatlik akıl sağlığı gözetimine alınacağını biliyordu, ancak uzun zaman önce bazen hoşgörünün hastalarına en iyi şekilde hizmet ettiğini öğrenmişti. Cassidy kendisine bir tehlike oluşturmuyordu ve bu tatlı bayan bir sineği bile incitmezdi. Sadece birkaç uzaylı bebek sahibi olduğuna inanıyordu ve düzenli olarak dünyanın en kötü bulaşıcı hastalıklarından bazılarını yakalanıyordu. CDC onun aramalarına cevap vermeyi bıraktığı için, Cassidy Meyer ile acımasız soğuk dünya arasındaki son savunma hattı oydu.

Ayrıca, oğluna hayatını borçluydu. Birden fazla şekilde.

Wolf annesinin yanında oturmuş, büyük eliyle annesinin elini tutuyordu. Boş eliyle annesinin sırtını okşadı, yüzünde eğlenceli bir ifade vardı. "Doktor, burada olduğunuz için mutluyuz. Annemin organları şu anda sivilaşıyor."

Cassidy ona baktı, elleri biraz titriyordu. "Ellerim uyuşmuş, Doktor. Korkarım oğlum haklı. Bu sefer beni öldürecek. Sanırım karaciğerim iflas etti. Hissediyorum."

Doktor nabzını ölçtü. Nabzı güçlüydü. "Sizin için bir şeyler hazırlayayım, tatlım. Sizi hemen iyileştirebilirim."

"Ebola'yı durdurabilir misiniz?"

Caleb gülümsedi. "Ebola'yı durdurabilirim, sorun değil. Sana vereceğim şeyin bir süreliğine uzaylıları uzak tutma etkisi de var, ama haftada bir kez gelmen gerekiyor. Bunu benim için yapabilir misin?"

Cassidy'nin gözleri parladı, bu da Bliss'e kanamalı ateşin bulaşmadığının kesin bir işaretiydi. "Elbette yapabilirim, Doktor."

Caleb geri çekildi, Mel'in eğilip elini tutmasına izin verirken, Wolf'a yanına gelmesini işaret etti.

Wolf Meyer, büyük, kötü bir Navy SEAL'dı, ya da birkaç ay öncesine kadar öyleydi, savaşta yaralandıktan sonra zorla ordudan atılana kadar.

Sert bir herifti, ama aynı zamanda sevgi dolu bir evlat da.

"Ona verdiğim B-12'yi alıyor mu?"

"Mel ile birlikte saklandıkları sığınakla birlikte götürmediyse almamıştır. İyi tarafı, kasabadaki herkes için bere ve Paige Harper için bebek battaniyesi örmeyi başardı. Ayrıca Crock-Pot güvecini mükemmelleştirdi. Haftaya büyük bir parti bekleyin," dedi Wolf.

Cassidy Meyer çevresindeki insanlara bakmaya çalışıyordu. Birinin ona da bakması doğruydu.

"Kan tahlili anemik olduğunu gösterdi. Ellerindeki uyuşma vitamin eksikliğinden kaynaklanıyor. Enjeksiyonlar vücudu tarafından kolayca emilecek. Haftada bir kez yeterli olacaktır. Unutursa onu bulurum. Endişelenme Wolf. O gerçekten oldukça sağlıklı."

Çantasına uzandı. Bunun olacağını tahmin etmişti. Bliss, Marquis de Sade davası yüzünden bir haftadır çok sinirliydi. Cassidy'nin sağlığını ihmal ettiği kesin gibiydi. Elinde B-12 vitamini bulunduruyordu.

Wolf başını salladı. "Sen tanıdığım en sinir bozucu adamsın."

Bir enjektörle uygun dozda B-12 vitamini ölçtü. "Hasta başı tavırlarımla tanınmam."

Aslında öyleydi. Mükemmel derecede korkunç hasta başı tavırlarıyla tanınıyordu. Bunu PTSD'ye bile yükleyemezdi. Dünyası altüst olmadan önce de huysuz bir piçti.

Wolf inledi. "Benim bahsettiğim o değildi, Doktor. Benim bahsettiğim, gözlerimizin önünde meydana gelen tren kazasını nasıl ele aldığın. O adamın senin kadını alıp gitmesine gerçekten izin verecek misin?"

Caleb iğneyi geri çekti ve içindeki havanın tamamen çıktığından emin olmak için yukarı doğru sıktı. "Neden bahsettiğini anlamıyorum. Holly benim değil."

"Ama olabilir. Onu istemediğini söyleyemezsin."

Onun ne istediği önemli değildi. Öyle değil mi? Bunu yapabilir miydi? Bir an için gözlerini kapattı. Bu konuşmayı yapmak istemiyordu, ama Wolf'u görmezden gelmek zordu. "Bence en iyisi bu. Onunla normal bir ilişki kuramam."

Caleb gözlerini açtığında, Wolf ona "aptal ne dedi?" der gibi bakıyordu.

"Normal burada hiçbir şey ifade etmiyor," diye işaret etti Wolf. "Kimse senden buradan gitmeni istemeyecek, Doktor. Bliss senin evin. Buradaki insanlar senin onlar için yaptığın her şey için seni seviyorlar. Ve senin hasta başı tavırlarını umursamıyorlar. Kaç doktor annemi akıl hastanesine yatırmam için bana baskı yaptı, biliyor musun?"

Mel'in Cassidy'nin küçük bedenini kendine sarıp öptüğü yere bakarak, dudaklarını onun alınına değdirdi. "Onun bir tesise ihtiyacı yok. Tek ihtiyacı olan biraz anlayış."

"Evet, ve ona bunu vermek isteyen tek doktor sensin. O ikisi mutlu çünkü Bliss onlara izin veriyor. Sen neden aynısını yapamıyorsun?"

Hayal kırıklığı içini kapladı. "Lanet olsun, Wolf. Ben lanet olası bir yatakta bile uyuyamıyorum. Holly, onu becerdikten sonra açıkta uyumaya dayanamadığım için dolabında uyumaya gittiğimde bunu nasıl kaldıracak?"

Wolf'un karanlık gözleri yumuşadı. Eli kardeşçe bir okşama ile uzandı. "Ona nedenini anlatırsın ve o da ayakkabıları için başka bir yer bulduktan sonra sana sarılır. Korktuğun şey Holly'nin tepkisi değil. Senin tepkindir. Sonsuza kadar böyle devam edemezsin."

"Tabii, I yapabilirim." He could foresee many years of misery. Kontrolsüz ve kırılmamış. Evet. Sonsuza kadar yalnız kalabilirdi.

"Dediğim gibi, sinir bozucu." Wolf bir adım geri attı. "Eğer konuşmak istersen..."

"Ne zamandan beri konuşuyorum?" Caleb alaycı bir şekilde cevap verdi.

Buz üzerinde geçirdiği mükemmel bir gün, tıp ve adli raporlar dışında bir şey hakkında oturup konuştuğu son gündü. Son zamanlarda otopsiler hakkında çok fazla konuşmak zorunda kalmıştı. Ama o gün çok güzel geçmişti. Farley kardeşlerle hokey oynamış ve Rusya'dan bir adamla tanışmıştı. Aileleri, özellikle de kardeşleri hakkında konuşmuşlardı. O adamla gerçekten konuşmuştu. Tabii ki, yeni tanıştığı arkadaşı, kasabada sorun çıkarmak için mafyaya üye olduğunu söyleme zahmetine girmede. Nedense Caleb o adamın yanında rahatlamıştı. Aynı adam, kadınıyla vals yapar gibi dans ediyordu.

Alexei, Holly'yi dans pistine götürmüş ve devasa ellerini onun üzerine koymuştu.

"Tamam o zaman," dedi Wolf, omuzlarının çöküşünden pes ettiği belliydi. "Annemle ilgilendiğin için teşekkürler. Onu haftada bir kez getireceğime söz veriyorum. Hey, belki ona benim de aşısı olduğumu ikna edersen, bana pancar yedirmeye çalışmayı bırakır."

Caleb sırttı. Wolf'a çok fazla borçlu değildi. "Hayır. Korkarım bu senin uzaylı DNA'nda işe yaramaz. Ve ona tofu ve pancar tarifini veren benim. Ve pancar smoothie'yi de."

Wolf'un kaşlarını çatması, tüm yüzünü granit gibi sertleştirdi. "Seni orospu çocuğu. Bunun ne kadar korkunç olduğunu biliyor musun? O smoothie yüzünden günlerce dişlerim mor kaldı. Pislik. Hayatını kurtaran adama böyle mi davranıyorsun?"

"Senin uzaylı DNA'nı koruyorum dostum." Ve Wolf'la dalga geçmekten hoşlanıyordu. Bu onu neredeyse normal hissettiriyordu.

Cassidy'nin yanına geri döndü, düğünde yaptığı gibi sol kalçasına bir şaplak attı ve çantasını topladı. Dans pistine baktı.

Holly, Alexei'nin kollarında sallanıyordu, Alexei onu dans ettirirken muhteşem vücudu zarifçe hareket ediyordu. Caleb'in elleri yanlarında yumruk haline geldi. Alexei onu neden hak ediyordu? Ve bu konuda ne yapacaktı? Stefan Talbot'un düğününde bir adama saldırmak gibi pişman olacağı bir şey yapmadan önce odadan çıktı. Kimseye zarar vermemeye yemin etmişti, ama o pislige gerçekten zarar vermek istiyordu. Koridorda hızla yürüdü. Düşünmesi gerekiyordu. Beyninde yüzlerce farklı düşünce dolaşıyordu ve hepsi de reddedilme ve aşağılanma yoluna çıkıyordu.

Neyse ki koridorlar boştu. Herkes balo salonunda eğleniyordu. Müziği, sohbetleri, kadehlerin tıkırtısını duyabiliyordu. Hepsini uzaktaydı, ama zaten her şey uzaktaydı. O dışarıdaydı, kendisi hariç herkesin yaşadığı hayata bakıyordu. Kendinden başka kimseyi suçlayamazdı. Kendini yüzlerce farklı duvarla çevirmiş, onları o kadar hızlı ve o kadar yüksek inşa etmişti ki, asla yıkamayacaktı.

Ama birdenbire istedi. Çünkü Holly'yi istiyordu. Onu gördüğü anda istemişti. Son bir yılını

Stella'nın yerinde onu izleyerek geçirmişti. Seri katil kasabaya geldiğinde neredeyse rahatlamıştı. Ona yaklaşmak için inkar edemeyeceği bir nedeni vardı. Günlerce onun yanında kalabilmişti.

Ve onunla konuşmuştu. Daha doğrusu, onu dinlemişti. Onu muayene turlarına götürmüştü. Artık bir köy doktoruydu ve bu, bir yerden bir yere araba sürerek, alışılmadık yöntemlerle muayene yapmak anlamına geliyordu. Holly anlayışlı bir yardımcı olmuştu. O, çıbanları keserken ya da çığlık atan bebekleri aşılarken hiç irkilmedi. Adamın elini tuttu ve bebekleri sakinleştirmek için onlara şarkı söyledi. Meraklıydı ve çabuk öğreniyordu. Doğal bir hemşireydi ve onun yanında olduğu için daha iyi bir doktor olmuştu. Kamyonetinin kabininde onun yanında olması çok iyi gelmişti.

Neden gidiyordu ki?

Düşünmesi gerekiyordu. Düşünebileceği küçük bir yere ihtiyacı vardı. Bundan nefret ediyordu, ama kafasını boşaltması gerektiğinde, sırtını düşünmek zorunda kalmayacağı dar bir yere, bir dolaba ihtiyacı vardı. Malzeme dolabını gördü.

Onu açmak üzereyken inlemeleri duydu.

"Ben olsam bunu yapmazdım, Doktor. Rafe ve Cam'in çöpünü kullanırken muhteşem bir manzara görmek istemiyorsan tabii."

Caleb dönüp baktığında, Rye Harper'ın duvara yaslanmış, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle durduğunu gördü. Kovboy smokin giymişti, ama kravatını çıkarmış ve kafasına bir Stetson şapka takmıştı. "Rafe ve Cam neden birbirlerine aletlerini gösteriyorlar... Ah, Laura da onlarla birlikteymiş."

Laura Niles, Rafe Kincaid ve Cameron Briggs, Bliss'in en son üçlüsüydü. Birlikte olalı çok kısa bir süre olmuştu, ama uyum sağlamaya başlamış gibi görünüyorlardı.

"Max, Rach ve ben o dolabı kapmış durumdayız. Stella'yı Paige'e bakması için ikna ettik. Her on dakikada bir çalan bebek monitörü varken bir kadına çift penetrasyon yapmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Cidden. Kulağa geldiği kadar kolay değil. Bunu sabırsızlıkla bekliyorduk." Rye eğilip kapıyı yumrukladı. "Hey, çok uzun süredir buradasın. Bize de bir şans ver!"

Boğuk bir çığlık duyuldu, ardından erkek bir ses bağırarak cevap verdi. "Siktir git, Harper! Kendi dolabını bul."

Rye kaşlarını çattı. "Peki. Ceket dolabını ben alıyorum."

Rye dönüp koridorun sonundaki dolaba doğru koştu.

Caleb iç geçirdi. Belki yürüyüş yapmak ona iyi gelirdi. Her gün dışarıda koşmaya zorluyordu kendini. Başlangıçta arabadan eve zar zor yürüyebiliyordu, ama şimdi bunu her zaman yapıyordu. Hatta düzenli olarak balık tutuyordu. Sadece ara sıra paniğe kapılıyordu. Evet. Yürüyüşe ihtiyacı vardı.

Belki o zaman kalp ağrısıyla nasıl başa çıkacağını bulabilirdi.

* * *

Alexei Markov, derin bir memnuniyetle elini Holly'nin beline koydu. O buradaydı. O da buradaydı. Kimse onu tutuklamayacaktı. Bunun tuhaf bir düşünce olduğunu biliyordu, ama o kadar uzun süre tutuklanmaktan endişe duymuş ki, artık endişelenmemek onu özgürleştiriyordu. Hiçbir polis aralarına giremezdi. Sadece huysuz bir doktor vardı, ama onunla başa çıkmak için bir planı vardı. Evet, Alexei Markov çok şanslı bir adamdı. Cehennemden sadece birkaç yara iziyle çıkmıştı.

Bliss ona hayatını geri vermişti.

"İyileştin mi? Seni son gördüğümde, hala oldukça kötü durumdaydın." Holly, kurşunun bağırsağını parçaladığı gövdesine baktı.

"Dalaksız da hayatın gayet güzel olduğunu keşfettim."

Caleb, dalağını almak ve bağırsağının bir kısmını kesmek zorunda kalmıştı. Caleb Burke, ameliyathaneye girene kadar onunla birlikte kalmıştı. Onu ayakta tutan Caleb'in elleriydi. Yaşamayı gerektiğini söyleyen Caleb'in huysuz sesiydi.

Alexei onu kendine çekti. Dans etmek, bir kadını bir erkeğe yakınlaştırmamanın mükemmel bir yoluydu. Bu düğünde bir müzik grubu ve dans olmasını isteyen kişiye minnettardı. Bu, ona her zaman yapmak istediği şeyi yapmak için mükemmel bir bahane verdi: kendini ona sürtmek.

"Tanık koruma programı nasıldı?" Holly'nin ayakları müziğin ritmine göre hareket ediyordu. "Mektuplarını okudum, ama nasıl bir şey olduğu hakkında pek bahsetmemiştin."

Korkunçtu. Yalnızdı. Birçok kez vurulmuştu. Gangsterler işin içindeyken ve hapis cezası söz konusu olduğunda bu beklenen bir şeydi. Alexei, göğsüne takılan Kevlar yeleğin hissine alışmıştı. Onu korumakla görevli iki ABD federal polisiyle yakınlaşmıştı. Michael ve Jessie. Michael, sert eski bir denizciydi ve Jessie de ona uyuyordu. Sadece Jessie bunu kadınsı bir tavırla yapıyordu. Onlara veda etmek onu üzmüştü.

Ama tam olarak veda etmemişti. Caleb Burke'ün onu suçladığı şeyi tam olarak yapmıştı. Kaçmıştı. Şerifler, Howard Solev adında biri olacağı Florida'da kalmasını istemişti. Ama o, Bliss'e geri döneceğini hep biliyordu. Holly için geri döneceğine hep inanmıştı.

Ve Caleb Burke'e borcu vardı. Bu borcu ödemek niyetindeydi.

"İyi. Moteller böceklerle doluydu ama çok televizyon izledim. Dili büyük ölçüde öğrendim. Tüm programlarınızı izliyorum. *Gilligan's Island* en sevdiğim program."

Dudaklarından bir kahkaha kaçtı. Tanrım, o dudakları rüyalarında görmüştü. "Bu dili eski sitcomlardan öğrenmediğini söyle bana."

"Neden bahsediyorsun, Holly?" O da *Different Strokes'u* severdi. dizisini de sevmişti.

O eğildi, kahkahası ona çalan şarkıdan çok daha müzikli geliyordu. "Bu ilginç olacak."

"Ben de çok fazla reality TV izliyorum. Modern programları sevmiyorum. Çok fazla cinayet var. Kan sıçramaları ve mermi izleri ile ilgili bu kadar çok program izlemeye ihtiyacım yok. Ama ev hanımları ile ilgili programları seviyorum. New Jersey hariç. Orası mafyaya çok yakın. Oradaki kadınlar patron olabilirler. Ama Atlanta eğlenceli. İneklerin nasıl?"

Holly'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Benim ineğim yok Alexei."

Holly bu terimi bilmiyordu galiba. "Arkadaşların. Laura, Nell, Rachel, Callie ve Jennifer."

Kafasını salladı ve sanki biri onları duymuş gibi korkmuşçasına etrafına baktı. "Oh. Evet. Bu tamamen Güney'e özgü bir şey, Alexei. Cidden. Onlara düveler dersin, Bliss'in Gerçek Ev Kadınları hayalarını kesebilir."

Çok fazla nüans var. "Lütfen topları vücutta tutun."

Topakları için planları vardı. Ve penisi için de. Onları şimdi kaybetmeye niyeti yoktu.

Kızın yanakları parlak pembe bir renge büründü. Tahrik olduğunda böyle görünürdü. Yüzü kızarır, o onun üzerinde çalışırken, penisi onun içinde derine girerken, ince bir ter tabakası onu kaplardı. "Evet. Bence en iyisi bu."

Onu ne kadar çabuk altına alabilirdi? Beş dakika çok mu erken olurdu? Aylardır onu elde etmeyi hayal ediyordu. Gözlerini her kapattığında, onun yüzünü, gülümsemesini ve yumuşak vücudunu görürdü. Holly Lang, hayattan istediği her şeyin vücut bulmuş haliydi. Komik ve tatlıydı. Ona yazdığı mektuplar onu ayakta tutuyordu. Onunla iletişimde kalmak için çok şey riske atmıştı. Gittiği her yeni şehirde, ona mektup göndermek veya sahip olmaması gereken telefonlardan mesaj atmak için bir yol bulmuştu.

Caleb'in kendisine gönderdiği mektupları okuduğunu bile merak ediyordu.

Holly'yi döndürdü, dansın keyfini çıkarırken vücudunun hareketlerini ve gözlerinin parıldamasını sevdi. Onu tekrar kendine çekti ve koridora doğru yönlendirdi. Tanıdık yüzleri görmekten mutluydu, ama onunla yalnız kalmak istiyordu. Onun için geri döndüğüne dair kafasında hiçbir şüphe kalmamasını istiyordu.

"Benimle yürü." Bu cümleyi mahvedemezdi.

"Tamam." Elini onun eline koydu. O, şehvetli bir kadındı, ama eli onun elinde küçüktü. Güven vericiydi. Onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

"Bir süre şehirde mi kalacaksın?" Holly, onun yanında yürürken sordu. Dışarıdaki bahçeye çıkan koridor bomboştu. Herkes içeride partinin tadını çıkarıyordu.

"Burada kalacağım. Stefan vatandaşlık işlemlerimde bana yardım etti. Bliss'i evim yapmak istiyorum."

Kadın elini sıktı. "Gerçekten mi?"

Bir dolabın önünden geçtiler. Dolap sallandı ve kapının arkasından düşük bir inilti geldi. Birisi o dolapta iyi vakit geçiriyordu. Kahretsin, ama Bliss'e geri döndüğü için mutluydu. Holly onun sadece ziyarete geldiğini mi sanmıştı? "Gerçekten. Movie Motel'deki Gene ile konuştum. Kendi evimi bulana kadar kalmama izin verdi. Gene çok anlayışlıdır.

Adamım. Motelde kaldığım süre boyunca kimseyi öldürmeyeceğime söz vermeliyim. Anlaşılan Ivan odalarından birinde bir kızı öldürdükten sonra, moteli bir süreliğine "Cinayet Moteli" olarak anılmaya başlamış.

Movie Motel, o ve eski ortağı Jennifer Waters'ı ve yirmi milyon dolarlık hamiline tahvillerin bulunduğu tabloyu ararken saklandıkları yerd. Tabii ki Alexei o zamanlar bunu bilmiyordu. Ivan, Jennifer olduğunu sandığı genç bir kadını öldürmüştü. Alexei bu olayı her düşündüğünde kalbi sızlıyordu. Keşke odaya daha erken dönseydi, onu kurtarabilirdi. Ortakını öldürerek Jennifer'ı kurtarmıştı. Bu, onun son şiddet eylemlerinden biriydi.

"Oh, onun yüzünden kendini kötü hissetme. O kızı sen öldürmedin. Movie Motel aylarca doluydu. Ülkedeki tüm hayalet avcıları oraya geldi. Çok büyük bir olaydı. O parayla drive-in sinema ekranını yeniledi."

"Gerçekten mi? Hayalet avcılarını çağırmış mı? Hangileri?" O da o programları izlemişti. Erkeklerin neden hayalet avlamakla vakit geçirmek istediklerini anlamasa da.

"Oh, evet. Bir sürü program geldi. Hangileri olduğunu hatırlamıyorum. Hepsinden kaçınmaya çalıştım. Nell, komşu kasabadan bir şaman çağırdı ve orayı kötülüklerden arındırması için kutsamasını istedi. Tabii ki, gerçek bir hayalet olduğunu öğrendiklerinde hepsi kaçtı. Hiç bu kadar hızlı koşan yetişkin erkekler görmemiştim."

"Her şey yolunda gittiği için mutluyum. Movie Motel'i sevdim. Burası güzel bir yer." Son zamanlarda kaldığı yerlerden çok daha güzeldi.

Kapıyı açtı ve gece havası yüzüne çarptı. Dağların kokusunu ve karanlığı seviyordu. Gökyüzü milyonlarca mumla aydınlanmıştı. Her biri bir olasılık gibi görünüyordu. Yıllarca sisli, tıkanmış şehirlerde intikam planları yapmıştı. Şimdi ise küçük, önemsiz bir kasabada bulunuyordu ve her şey ona açıktı.

Ve yanında duran kadından daha çok istediği hiçbir şey yoktu.

"Buraya gel." Elini tutup onu piknik bankına doğru çekti.

. Hala resepsiyon salonundan gelen müzik seslerini duyabiliyordu, ama burada yalnız gibiydiler. Burası, gecenin güzelliğiyle çevrili

bir yuva gibiydi. "Bana nasıl olduğunu anlat. Arkadaşlarınla ilgili hikayeler anlat, inek olmayan arkadaşlarınla."

Masa üstüne atladı, şeftali rengi elbisesi hafifçe kırıştı. "Sana tüm hikayeleri anlattım. Sana mektup yazdım."

"Evet, ama şimdi senin sesinden duymak istiyorum." Onun yumuşak, Batı aksanını unutmuştu.

Kız başını salladı ve onun biraz utandığını anlayabildi. Muhtemelen ilgiye alışık değildi. Anladığı kadarıyla, uzun zamandır kimseyle çıkmamıştı. Onu sevgiye alıştırmak niyetindeydi. Onu sevgiyle şımartmak niyetindeydi. "Laura aşık. Yakında evlenecek. Henüz resmiyete dökmediler ama Rafe ve Cam onunla birlikte yaşıyor. Sanırım dolapta olanlar onlardı."

Laura, eski FBI ajanı olan güzel, sarışın kadındı. Bu kasabanın insanlarını tanımak için çok zaman harcamıştı. Bliss'in birçok vatandaşı hakkında çok fazla bilgi edinmeyi başarmıştı. Mel adındaki adam hariç. Onunla ilgili birçok gizli belge vardı.

"Callie'nin doğum tarihi yaklaşıyor. Bir erkek çocuğu olacak. Artık hamile olmaktan kurtulmaya hazır."

"Arkadaşın Nell nasıl?" Holly sık sık Nell'den bahsederdi.

Yüzü aydınlandı. "Callie'yi doğumdan sonra plasentasını bir ağacın altına gömmesi için ikna etmeye çalışıyor. Hepimizin toprakla bağımızı yeniden teyit etmek için bir tören yapmamızı istiyor. Nate ve Zane'in buna nasıl tepki verdiklerini tahmin edebilirsiniz. Oh, ve kocası sonunda dayanma sınırına geldi ve onu bir sığınak odasına sürükledi, şimdi de Henry'nin onu göğüsleriyle protesto etmesine izin vermediği için onun bir mağara adamı olduğunu iddia ediyor."

"Neden göğüsleriyle protesto ediyor?" Alexei'nin zihninde göğüsler protesto edilecek bir şey değildi. Gözleri aşağı kaydı. Holly'nin göğüsleri çok güzeldi. Onu kollarına almak için ne kadar beklemesi gerekiyordu?

Gülümseme dudaklarını kıvrılttı ve Alexei, onun neye baktığını bildiğini fark etti.

"Özür dilerim." Şimdi kızaran oydu. Holly onu tekrar çocuk gibi hissettiriyordu. İntikam peşinde koştuğu o karanlık dönemde gördüğü ve yaptığı şeyler, bir daha asla kızarmayacağından emin olmasını sağlamalıydı

bir daha asla kızarmayacağından emin olmalıydı, ama Holly ona farklı, daha masum hissettiriyordu.

"Ne için?"

Ellerini kucağına koydu, şimdilik onları kendine saklaması gerektiğini hatırlatmak için. Holly kur yapılmayı hak ediyordu. Holly çiçekleri ve güzel akşam yemeklerini hak ediyordu. Holly işi olan bir erkeği hak ediyordu. Bir iş bulması gerekiyordu. "Dikkatli olmalıyım. Senin yanında bir beyefendi gibi davranmalıyım."

Yüzü bir anda düştü.

"Tanrım, sen de mi?" Masadan atladı. Elleri doğrudan kıvrımlı kalçalarına gitti ve o muhteşem yeşil gözleri kısıldı.

"Yanlış bir şey mi söyledim?" O her zaman yanlış şeyler söylerdi. Holly'yi nasıl kırdığını anlamaya çalıştı. Onunla her şeyin kolayca yolunda gitmesini çok istiyordu.

"Benim neyim var? Bana bir sürü mektup yazıyorsun. Buraya gelip benimle dans etmek istiyorsun. Erkekleri benden uzaklaştıran şeyin ne olduğunu gerçekten bilmek istiyorum. Göğüslerim güzel. Dünyadaki en dik göğüsler değil, ama büyük ve yumuşaklar. Ve bu kalçalar çocuk doğurmaya uygun, lanet olsun. Bu adil değil. Bu kasabadaki herkes bir şeyler buluyor. Stella bile. Mel bile sevişiyor." Eğildi ve sesi fısıltıya dönüştü. "Bana özel anlarında beni düşündüğünü söylemiştin. Sanırım bunun müstehcen bir anlamı olduğunu düşünmüştüm."

Alexei yavaşça gülümsedi. Onun kendisini çekici bulmadığını düşünmüştü. O, sevişmenin ne demek olduğunu biliyordu. Onunla sevişmeyi çok, çok istiyordu. "Sorun yok. Özel anlar çok kirliydi. Duşta sık sık seni düşünüyorum. Yani, düşüncelerim geldiğinde duşta oluyorum. Ve sonra boşalıyorum. Bir erkeğin seni okşamaktan başka bir şey isteyeceğini düşündüm."

"Bir erkeğin beni okşamasının üzerinden ne kadar zaman geçtiğini biliyor musun? Bir kadının ara sıra iyi bir okşamaya ihtiyacı vardır."

Gözlerinde yaşlar birikmişti. Alexei bunu kabul etmeyecekti. Caleb ne yapıyordu? Caleb'in Holly ile çıkacağını varsaymıştı. Caleb'in ona ilgi duyduğu ona çok açıktı. Kapıdan içeri girip onları yakın dururken gördüğünde, şansını kaçırmış mı diye merak etmişti. Sonra Holly uysal davranmıştı.

onunla dans etmek için. Masadan kalktı ve elini kızın saçlarında gezdirdi.

"Caleb'e ait değil misin?" Bunu bilmek zorundaydı. Caleb onu çoktan sahiplenmişse, buna saygı duymak zorundaydı.

"Onun beni istediğini sanmıyorum," diye itiraf etti uzun bir iç çekişle. "Bana karşı nazik, ama beni o şekilde istemiyor."

Bu doğru değildi. Eğer bildiği bir şey varsa, o da Caleb'in Holly'ye deli olduğu idi. Şerifin ofisinin zemininde can çekişirken bile, Caleb'in Holly'ye olan aşkını görebiliyordu. Ama Caleb'in harekete geçmemiş olması, ona hayalini gerçekleştirmek için ihtiyaç duyduğu fırsatı verdi.

Holly'nin karşısında durdu. "O zaman hala sana ateş etme şansım var mı?"

Yüzü boşaldı, sonra dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bana ateş etme şansın var. Evet, bana ateş etme şansın var."

"Caleb'i sevmiyor musun?" Holly Caleb'i sevmiyorsa planı işe yaramazdı. Bu durumda ne yapacaktı? Caleb'e hayatını borçluydu, ama Holly'den uzaklaşabileceğinden emin değildi.

Holly alt dudağını ısırıldı. "Ondan hoşlanıyorum, ama bizim için yürümedi. Seninle yatmak istemiyorum Alexei. Aslında bu bir yalan olabilir, ama bu gece yapmak istemiyorum. Bu, bir öpücüğü kabul etmeyeceğim anlamına gelmez. Ruslar birini selamlarken öpüşürler, değil mi?"

"*Da, Mllaya moyA,*" dedi, başını eğerek. *Tatlım*. Ve onun ne kadar tatlı olduğunu öğrenmek üzereydi. Ağzını onun ağzına yaklaştırdı, nefesinin kesilmesinden zevk aldı. Kollarını dirseklerine kadar kaldırdı, sanki dengede kalmak için ihtiyaç duyuyormuş gibi. Ellerini o kıvrımlı kalçalara koydu ve onu kendine yaklaştırdı. "*Ti takAya krasivaya.*"

Ağzı o kadar yakındı ki, nefesi onunkiyle karışıyordu. "Ne dediğini anlamadım, ama söyleme şeklin hoşuma gitti."

Aralarındaki mesafeyi kapattı. *Güzel*. Ona güzel olduğunu söylemişti. Hata yapmak istemediği için kendi dilinde söylemişti.

Dudakları çok yumuşaktı ve onu kollarının arasına çekti, nihayet bir yıldır olmak istediği yere gelmişti. Ve hala bir şansı vardı. Ona bir şansı vardı. Ve Dr.

Caleb Sommerville'e borcunu ödeme şansı vardı. Kurtarıcısını araştırmıştı. Caleb'in sırlarını biliyordu. Henüz kimse bilmiyordu, ama Alexei hepsini kurtarmak için planlar yapmıştı.

İkinci Bölüm

Alexei'nin dudakları nihayet Holly'nin dudaklarına değene kadar geçen sürede Holly'nin kalp atışları üç katına çıktı. Sonsuza kadar. Sonsuza kadar beklemişti. O gün onun için kurşunu yediğinden beri onu hayal etmişti. Onu vücuduyla korumuş ve hareketsiz kalması için yalvarmıştı. Kabus olması gereken bir olay, onun yaşama isteğini yeniden canlandıran bir eyleme dönüşmüştü. O ana kadar, o sadece varlığını sürdürüyor, oğlunu görebileceği anlar için hayatta kalmaya çalışıyordu. Alexei onu korumak için ölmeye hazırdı ve onu tanıımıyordu bile. Federal ajanlar onu hastaneden götürdüklerinde, hayatından güzel ve muhteşem bir şeyin çıktığını anlamıştı.

Onun sıcaklığı kemiklerine işledi ve neden daha önce soğuğu fark etmediğini merak etti. Elleri belini buldu ve onu lezzetli bir şekilde kendine çekti. İşte oradaydı. Sert penisi karnına bastırdı ve onu en tatlı şekilde acıttı. Ağzı onun ağzında yumuşaktı. Dudakları onu ikna etti, onu açtı ve diliyle alaycı bir şekilde oynadı. Topuklu ayakkabılarla bile, büyük, muhteşem Rus ayısına kıyasla kendini küçük hissetti.

Dili sonunda diline dokundu ve hormonları Hallelujah korusu söylemeye başladı. Çok uzun zaman olmuştu. Bu hissi, kalbinin çılgınca atışını, kanının hızla akışını çok uzun zamandır hissetmemişti. İçinde bir donukluk vardı ve şimdi her şey yeniden canlanmıştı.

Elinden gelen her şeyle onu öptü, vücudunu ona sıkıca bastırdı. Ona kıyasla çok uzundu, çok büyüktü. Ellerini onun pazılarına kaydırды. Giydiği takım elbisenin kumaşı üzerinden bile ne kadar kaslı olduğunu hissedebiliyordu. O seksin vücut bulmuş haliydi. Uzun, geniş ve muhteşem, koyu renkli yakışıklılığı Caleb'in altın ve kırmızı saçları ve kasvetli yakışıklılığıyla muhteşem bir kontrast oluşturacaktı.

Caleb.

Neden Caleb'i düşünmek zorundaydı ki? Alexei öpücüğü ele geçirdi, Caleb'in düşünceleri aklına girerken ağzı onun ağzını domine etti.

Neredeyse bir yıldır onun gölgesi gibiydi. Ürkütücü bir şekilde değil. Neredeyse her zaman onun varlığını hissediyordu, sanki ona kesinlikle ihtiyacı olduğunda ortaya çıkan bir koruyucu gibi. Çatısı hasar gördüğünde ve kulübesini kaybedeceğini düşündüğünde, bir müteahhit elinde tam ödeme yapılmış iş emriyle ortaya çıkmıştı. Arabası bozulduğunda ve tamir ettirecek parası olmadığı için tamirhaneye acele etmemelerini söylediğinde, tam da o miktarda gülünç derecede abartılı bir bahşış bırakmıştı. Ona geri ödemeyi denediğinde, ağzından en sevdiği kelime çıkmıştı.

Hayır.

Caleb hayır dedi, ama onun evet demek istediğini açıkça görebiliyordu. Ondan vazgeçmeye hazır mıydı?

"Seni korkutuyorum, değil mi?" diye sordu Alexei, geri çekilirken.

Ona baktı, gerçekten baktı. Onun öldürücü yüzünü ve herhangi bir kadını tahrik edecek vücudunu görmezden geldi. Ne yapıyordu? O bir tanrı gibiydi, oysa onun göğüsleri sarkmıştı. Elbette, kızlar yapılandırılmış sütyenlerle güzel görünüyorlardı, ama onu çıkardığında, bir gün yere düşeceklerinden endişeleniyordu. Onun ani yeniden ortaya çıkışı onu o kadar büyülemişti ki, aralarındaki yaş farkını düşünmemişti. Alexei onun liginin tamamen dışındaydı. Onunla flörtlü mektuplar yazmak bir şeydi. Gerçek bir ilişkiye başlamak ise tamamen başka bir şeydi. Birkaç soru sormalıydı. "Kaç yaşındasın, Alexei?"

Tanrım. O kırk yaşındaydı. Alexei çok genç görünüyordu. Daha bir çocuktı. Ne yapıyordu?

"Yaş sadece bir sayıdır, daha fazlası değil." Ses tonu alçak ve şüpheliydi.

"Oh. Katılmıyorum. Lütfen söyle."

"Neredeyse yirmi dokuzum." Ağzı, onu üzecek bir şey söylediğini biliyor gibi büküldü.

Ondan uzaklaşmaya çalıştı. "Ciddi misin? Alexei, bırak beni. Senin için çok yaşıyım."

"Hayır. Beni bırakırsam, kaçarsın ve bana geri dönmezsin. Çok uzun süre bekledim. Ve beni yaşlandıran şeyler yaptım. Holly, bu sadece bir sayı. Hiçbir anlamı yok."

"Hayır, neredeyse bir genç." On iki yaş. O, ondan on iki yaş büyüktü. Caleb'den de büyüktü. Oh, ne düşünüyordu ki?

"Sakinleş, yoksa kışına şaplak atarım." Alexei'nin yüzü sertleşti, çekici adam bir anda ortadan kayboldu ve yerine bir avcı çıktı.

Evet, bu da onu heyecanlandırdı. Vay canına. Ne zaman bu kadar sapık olmuştu?

Kollarında kaskatı kesildi. "Beni hemen bırak."

Elini kaldırdı ve saçlarına dokundu. "Beni küçük bir çocuk gibi kovabileceğini sanıyorsun. Ben çocuk değilim ve ne istediğimi biliyorum. Beni istemediğini söylersen giderim. İnsanların sana güleceğini düşündüğün için gitmeyeceğim. Yaptığım şeyleri biliyor musun? Bana şans vermemek için bir neden istiyorsan, bana çok kirli, çok kötü olduğumu söyle. Ruhumun senin için çok kirli olduğunu ve seni hak etmediğimi söyle. Bunları bana söyle, ben de gitmeyeyim. Çok genç olduğumdan değil. Yıllardır genç değilim."

Kollarında hareketsiz kaldı, sözleri utancını delip geçti. O kadar çok şey yaşamıştı ki. Kardeşini kaybetmiş, sonra da intikamını, hayat almak yerine hayat kurtarmayı seçtiği için kaybetmişti. O iyi biriydi. Elleriyle yüzünü çerçeveledi. "Herkes ikinci bir şansı hak eder."

Gözleri ona kilitlendi. "O zaman bana bir şans ver."

Bir gün daha fazlasını isteyecekti. Daha genç, kendi yaşında birine ihtiyacı olacaktı. Bu, onun kalbini kıracaktı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Alexei, bir gün bir aile kurmak isteyebileceğini düşündün mü?"

"Ben daha çok seni istiyorum."

O da onu istiyordu, ama önlerinde çok fazla engel vardı. Yaş farkları ve oğlu vardı. Tanrım, oğlu ne düşünecekti? Ve Caleb. Neden Caleb'i kafasından çıkaramıyordu?

Ve neden yarını düşünmek zorundaydı? Neden bir ilişki yaşayamıyordu? Neden her şey sonsuza kadar sürmek zorundaydı? Sonuçta evliliği sonsuza kadar sürmemiştir. Belki de çılgın bir ilişki yaşamamanın zamanı gelmiştir.

"Bana bir şans ver. Seni baştan çıkarmama izin ver. Benimle çık. Bunun işe yarayabileceğini kanıtlamama izin ver."

O kadar samimi ve tatlıydı ki, ondan uzaklaşmadı. Ve ona sarılmanın, onunla çevrili olduğunu bilmenin nasıl bir his olduğunu merak etti. "Seni istiyorum, Alexei."

Gülümsemesi geceyi aydınlatacak gibiydi.

"Ama o şaplak meselesini konuşmalıyız," dedi olabildiğince ciddi bir şekilde. Bunu denemeyecekti. Hayır. Belki birazcık.

Gülümsemesi belirgin bir şekilde kurt gibi oldu. Saçındaki eli sıkılaştı, sinirlerini gerdi. "Bence bu fikri beğendin. Ve ben şaplak atmada çok iyiyim. Yaptıklarımı beğeneceksin. Ama şimdilik, nazik olmak gerekiyor."

Onu tekrar kendine çekti, heyecanını gizlemeye çalışmadı. Dilini ağzına sokarken ona sürtündü. Bu sefer farklıydı. Nazik olacağını söylemişti, ama onun iradesini hissedebiliyordu. Onu nazikçe domine ediyordu ve o bunu seviyordu. Ona karşı yumuşadı, kollarını boynuna doladı. Krem rengi topuklu ayakkabılarının ucunda duruyordu.

Ve sonra tamamen onun kollarında kaldı. Onu yerden kaldırdı, kolaylığıyla onu nefesini kesen gücüyle. Onu kaldırdı, ayakkabıları düştü, ama önemli değildi. Önemli olan tek şey, onun ağzının onun ağzında olmasıydı. Onun dilinin ipeksi kayışı, onun dilini okşayarak rahmini titretti. Yumuşuyor, ıslanıyor ve onun için hazır hale geliyordu.

Piknik masasının sert ahşabı aniden sırtına çarptı. Elbisesi çok dar olduğu için küfretti. Brooke Harper, düğünlerde nedimelerin şanslı olduğunu hiç duymamış mıydı? Dar kalem etek bacaklarını açmasını zorlaştırıyordu ve aniden bacaklarını açmak gerçekten çok iyi bir fikir gibi göründü. Alexei onun üzerinde dikilip, aşağıya bakıyordu. Ondaki dalgalar halinde yayılan onayı hissedebiliyordu. Bu, egosuna merhem gibiydi. Bir erkeğin yüzüne böyle bir ifade koyabiliyorsa, belki de o kadar da yaşlı değildi.

"Öpüşsek kimse aldırılmaz mı?" Sanki hayır dese de umurunda değilmiş gibi gülümsedi.

"Tatlım, artık kimse öpüşmek demiyor. Seni dil konusunda güncellememiz gerekecek. Biz sevişiyoruz."

Vücudu onun üzerine çöktü ve onu masanın üstüne sıkıştırdı. Kaya ile sert bir yer arasında sıkışmıştı. Evet. O bacaklarını genişçe açabilmeyi diledi.

"Seninle öpüşmeyi seviyorum."

Onu düzeltmek için zamanı yoktu. Ağzı tekrar indi, bu sefer boynuna. Boynuna öpücükler kondururken, Rusça mırıldanıyordu. Elleri onun saçlarına kaydı. Saçları biraz uzundu, uçları kıvrımlıydı. Dokunulduğunda ipeksiydi.

Adamın eli bacağını okşayıp eteğinin ipek kumaşını çekince, kadın nefesini tuttu. Adamın dudakları, elbisesinin korsajına tehlikeli bir şekilde yaklaşıyordu. Kadın, sütyeninin içindeki meme uçları gerildi. Kalbi hızla atıyordu. Adamın ağzını her yerinde hissetmek istiyordu.

Ayak sesleri onu dalgınlığından çıkardı.

"Alexei," dedi, onu iterek. "Biri geliyor."

Bliss'te bile ihtiyatlı olmak gerekiyordu. Nate Wright, halka açık yerlerde seks yapanlara ceza kesmesiyle tanınıyordu. Şerifin departmanındaki dinlenme odasındaki aletleri yenilemek için her zaman fırsat kolluyordu. Alexei başını kaldırdı, gözleri biraz donuklaşmıştı.

"Sizi rahatsız etmek istemem," dedi tanıdık bir ses.

Holly dehşet içinde gözlerini kapattı. Caleb. Onu suçüstü yakalayacak kişi, Caleb olmak zorundaydı.

Alexei, adamı gördüğüne sevindiği gibi gülümsedi. "Merhaba, Caleb." Rahat bir zarafetle, ondan kalkıp elini uzattı.

Ayakları çimlere değdiğinde Holly sendeledi.

"Kondomun var mı?" diye sordu Caleb, sesinde sert bir tını vardı.

"Caleb!" Holly utançtan yanaklarının kızardığını hissetti. Birdenbire erkek arkadaşıyla yakalanan bir genç kız gibi hissetti kendini.

Alexei sadece güldü. "Prezervatifleri ben almam gerekecek."

Caleb'in yüzü sert çizgilerle gerildi, gözleri birbirine yaklaştı. "Ve kan testi yaptırmalısın. Temiz olduğundan emin olmadan

Yarın saat dokuzda ofisime gel. Güvenli olduğundan emin olacağım."

"Caleb," diye başladı, ama Alexei elini uzattı.

"Sorun yok," dedi Alexei, sesinde sabır doluydu. "O sadece seni koruyor."

Caleb kollarını göğsünde kavuşturdu. Bir ara, hem kravatını hem de ceketini çıkarmıştı. Kız onu bu haliyle tercih ediyordu. Takım elbise içinde sert görünüyordu. Şimdi ise doğal, zayıf zarafeti ortaya çıkmıştı. Ve öfkesi. "Birinin bunu yapması lazım. Birinin, pisliklerin ondan yararlanmamasını sağlaması lazım."

"O benden yararlanmaya çalışmıyordu," diye açıkladı Holly. İstemese de devam etti. Durumu zorlayan oydu. Caleb'in Alexei'ye kızmasını istemiyordu. "O bir beyefendi olmak istiyordu. Ben onu öpmesi için rica ettim."

"O öpüşmekten fazlasını yapıyordu." Caleb öfkesini bırakmaya niyetli görünmüyordu. Değerli bir oyuncağı olan bir çocuk gibi öfkesini sıkı sıkı tutuyordu.

"Seni ilgilendirmez ama daha ileri gitmedik." Neden ona bunu açıklıyordu ki?

"Tabii ki ilerlemediniz," dedi Alexei yumuşak bir gülümsemeyle. "İlerlemediniz. Sadece öpüşmekle kaldık."

"Ne?" diye sordu Caleb.

"Öpüşüyorduk. Öpüşüyorduk. Beni ne zaman ofisine bekliyorsun?" Ellerini göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. Caleb'in meme uçlarının hala sert olduğunu bilmesine gerek yoktu.

"Ne? Neden? Hasta mısın?" Caleb bir adım öne çıktı, elini uzatıp kızın alnına koydu. "Belirtilerin neler?"

Gözlerini devirmemek için kendini zorladı. Öksürdüğü anda Caleb hemen üzerine atladı. Bazen bu adamı yatağa atmanın yolunun korkunç bir hastalık numarası yapmak olduğunu düşünmüştü. Muayene sırasında içine girebilirdi. "Belirtim yok."

Sadece aşırı sıcak, rahatsız ve çılgınca sinirli olmaktan başka bir şey yoktu.

"Sizler iyi misiniz?" Laura Niles, iki erkeğiyle birlikte yaklaşarak sordu. Cameron Briggs, tipik bir Amerikan erkeği gibi iri yarıydı, Rafael Kincaid ise tam bir Latin aşığıydı.

Caleb nabzını ölçerken Holly başını kaldırdı. Laura en yakın arkadaşlarından biriydi, ama bazen o uzun boylu, muhteşem ayakkaabil sarışını kıskanıyordu. Laura mutlu görünüyordu, yüzü dolaptan çıkarken yaptığı efor nedeniyle hafifçe pembeleşmişti. Laura, Rafe ve Cam arasında seçim yapmak zorunda kalmamıştı. Üçü arasında mutlu bir anlaşmaya varmışlardı.

"Nabzın hızlı," dedi Caleb kaşlarını çatarak. "Ve biraz ateşin var. Belki de ateşini ölçmeliyim. Etrafta bir şey dolaşıyor."

"Benim bir şeyim yok. Nabzım hızlı çünkü öpüşme seansı yaptık ve bu yüzden cildim de sıcak." Üzerinde 100 kiloluk bir Rus'un olması Holly'yi hiç de serinletmemişti.

Laura'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tamam. Sizi üçünüz bu konuyu halletmeniz için yalnız bırakalım." Laura uzaklaşmaya başladı. Arkasını döndü ve "beni ara" diye dudaklarını oynattı.

Holly, Caleb'den uzaklaştı. "Kan tahlilim hakkında soruyordum."

Onun muhteşem yüz hatları şaşkınlıkla kırıştı. "Neden kan tahlili yaptırmam gerekiyor?"

Dişlerini sıktı. "Çünkü bir ilişkiye başlamadan önce yapılması gereken doğru şey bu."

Yüzü boşaldı, çenesi gevşedi. "Oh. Bence sen iyisin."

Alexei onun yanındaydı, eli onun eline uzanıyordu. "O iyi. Güzel ve mükemmel."

"Onun neden kan tahlili yaptırması gerektiğini anlamıyorum, ben yaptırmıyorum." Bu biraz çifte standart gibi görünüyordu.

"Fahişeler," diye aynı anda ve aynı boş ifadeyle söylediler, sanki bu önceden belli bir sonuçmuş gibi.

Yüzünün alev aldığını hissetti.

Alexei, elini dudaklarına götürdü. "*Dushka*, benim bir ilişkim yoktu. Sadece cinsel ilişkiye girdim. Yani zevk için kadınlara para ödedim. Bu benim yaşam tarzımdı."

Caleb omuz silkti. Alexei'nin bu yönü onu rahatsız etmiyor muydu? "Seninle tanışmadan önce seksi bir tür işlem olarak gördüğünü söylemeye çalışıyor. Bir ilişki aramıyordu, bu yüzden birine para ödemek daha iyiydi

Kadınlar sekse erkeklerden farklı bakıyor. Masada para varsa kimse incinmez. Ama belsoğukluğu kapabilirler."

"Birkaç kez zıplama oldu, kabul ediyorum. Ben çok iyiyim, ama Caleb haklı. Tüm testleri yaptıracağım. Seni incitmek istemiyorum."

"Sana belsoğukluğu bulaştırmak istemediğini kastediyor." Caleb şiddetle kaşlarını çatı.

Alexei iç geçirdi. "Uyuz hakkında bilgim var. Sağlıklıyım. Her zaman prezervatif kullanırım."

Caleb omuz silkti, bir omuzu aristokratça kavisliydi. "Bunu göreceğiz."

"Lütfen durun." Tamamen aşağılanmanın sona ermesini istiyordu. Sadece birkaç öpücük çalmak istemişti. Şimdi herkes, sahte erkek arkadaşının, öpüşme randevusunun ortasında, fahişelerle çok fazla zaman geçirdiğini iddia ettiğini bilecekti, çünkü Bliss'teki en kötü dedikodu onlara doğru geliyordu.

Callie sallanarak yaklaşıyordu. Holly buna engel olamadı. Bunu başka türlü tarif etmenin yolu yoktu. Callie Hollister-Wright sallanarak yürüyordu, kocaman karnı giydiği elbiseyi gerginleştiriyordu. Cesurca gülümsedi, elini hamile karnına koydu.

"Alexei! Seni görmek ne güzel!" Kollarını açtı ve Alexei ona sarıldı. "Geri döndüğüne inanamıyorum."

"Ben inanıyorum," dedi Zane. Zane Hollister, Callie'nin kocalarından biriydi. "Sanırım herkes onun neden geri döndüğünü biliyor."

Callie kocasına dirsek attı. Diğer kocası ve Bliss şerifi Nate Wright, Alexei'ye elini uzattı.

"Seni görmek ne güzel. Federal ajanlarla aran açık değil mi?" diye sordu Nate. Nate bir zamanlar federal ajan olmuştu, ama Callie onun federal ajanların kasabaya gelmesinden nefret ettiğini biliyordu.

Alexei, Nate'in elini sıktı. "Çoğunlukla."

Nate inledi. "Logan ve Cam'e dikkatli olmalarını söyleyeceğim. Caleb, seni görmek güzeldi. Bu tatlı hanımı eve götüreceğiz. Her an olabilir, biliyorsun."

Caleb'in yüzündeki ifade bir anda değişti. Callie onun bu yönünü çok seviyordu. Çoğu zaman sert biri olabilirdi, ama birinin biraz şefkate ihtiyacı olduğunda Caleb her zaman oradaydı. "Her an olabilir. Beni ara, Callie."

Endişelenirsen bile. Beni ara. Nell'i değil. Ona senin çocuk havuzunda doğum yapmayacağını söyledim."

Zane inledi. Callie sadece gülümsedi. "Biliyorum, Doktor. Ben daha çok bedava dondurma için oradaydım. Nell bana hep dondurma getirirdi. Ve dürüst olmak gerekirse, birkaç Braxton-Hicks kasılması geçirdikten sonra, ilaç almak istediğimden eminim."

"Ben de," dedi Nate, yüzü hafifçe yeşilleşmiş.

"Ne yapabileceğime bakayım. Beni ara. Ne zaman istersen, orada olacağım," diye söz verdi Caleb.

Ve öyle de yaptı. Caleb kadar çevresindeki insanlara kendini adayan başka birini tanımamıştı. Bazen çok huysuz olabiliyor, hastalarına karşı tavırları çok kötü olabiliyordu, ama onun bu insanları önemseydiğine dair hiçbir şüphesi yoktu. Caleb kendini öyle görmüyordu. Ona sorsa, sadece işini yaptığını söyleyeceğini biliyordu, ama bu onun için bir işten çok daha fazlasıydı. Caleb, başı dertte olan birini gördüğünde yardım ederdi.

Neden onu göremiyordu?

Callie adamlarıyla birlikte uzaklaştı ve Holly'nin kalbine bir ağırlık çöktü. Callie seçim yapmak zorunda kalmamıştı. Laura ihtiyacı olan her şeyi elde etmişti. Rachel muhtemelen bir yerlerde adamlarını öpüyordu.

Ama Holly seçim yapmak zorundaydı. Kendisinden yıllarca genç olan ve sadece bir kaçamak isteyen seksi, tatlı Rus'u mu, yoksa karar veremiyor gibi görünen ama uzun vadede iyi olabilecek Caleb'i mi seçeceğine karar vermek zorundaydı.

Seçim yapmak zorunda kalmak berbat bir şeydi.

Ve saat geç oluyordu. Gece ilerliyordu. Holly'nin zamana ihtiyacı vardı. İki erkekten de uzaklaştı. "Gitmeliyim."

İkisi yan yana duruyordu, her biri kendi tarzında güzeldi. İkisi de onu durdurmadı. İkisi de sadece uzaklaşmasını izledi.

Hayatının öyküsü. Nell ve Henry'yi bulduğunda, kulübesinden hiç ayrılmamış olmayı diledi.

* *

Vincent Cavilli küçük motel odasına bakındı. Kesinlikle saklanmak zorunda kaldığı en kötü yer değildi.

Creede'yi üssü olarak seçmişti çünkü hedefine yakındı ama yerel halkla uğraşmak zorunda kalmayacağı kadar da uzak değildi. Görünüşünün sıradan ve unutulabilir olduğunu çok iyi biliyordu, ama yine de hedefinin bulunduğu bölgenin dışında kalarak riski azaltmak her zaman en iyisiydi.

Pencereye yürüdü ve perdeleri açtı. Dağları severdi. Ülkenin bu bölgesi muhteşem ve temizdi. Şehirden çok farklıydı. Ve bu, öldürmeyi çok daha zorlaştırıyordu.

Büyük metropollerde kimse onu fark etmezdi. Dünyanın tüm büyük şehirlerinde çalışmıştı. New York, Londra, Paris, Tokyo, Sidney. Hepsinde cinayet işlemişti. Kentsel alanlarda çalışmak zor değildi. Herkes başını eğip kendi işine bakıyordu. Şehirlerde insanlar birbirlerini aktif olarak görmezden geliyordu.

Burada durum farklıydı. Zaten motel sahibi ve tatilde olan, lobide birlikte bulunmaktan hiç hoşlanmadığı, en sinir bozucu çocukları olan dört çocuklu bir baba ile konuşmak zorunda kalmıştı. Cidden. Çocukları ortadan kaldırmayı düşünmüştü. Bu, onun geri ödeme şekli olacaktı. Onun versiyonunda pro bono çalışma. Pislik gibi davranmayı düşünmüştü, ama insanlar pislikleri hatırlama eğilimindeydiler, bu yüzden gülümsedi, güldü ve yapacağı yürüyüşlerden bahsetti.

Neyse ki, ABD Ordusu onu iyi eğitmişti. Uzun zaman olmuştu, ama gerekirse yürüyüş yapabilir, iz sürebilir ve barınak inşa edebilirdi. Bunu planlamıyordu. Yerel halktan en iyi yürüyüş parkurları hakkında tavsiye almayı ve sonra günlerini çalışarak geçirmeyi planlıyordu. İş doğru yaparsa, bir veya iki günden fazla sürmezdi. Zihninde listesini gözden geçirdi. *Arazinin yapısını öğrenmek. Hedefi belirlemek. Hedefi ortadan kaldırmak ve planı uygulamak için en iyi yöntemi bulmak.*

Bir kaza en iyisi olurdu. Yine, şehirde olmadığı için izlerini örtmesi gerekiyordu. Küçük kasabalarda işlenen cinayetler çok dikkat çekiyordu. Burada araba kazaları, kalp krizleri, hatta hayvan saldırıları daha yaygındı. Hayvanlarla çalışmadığı ve birini zehirlemek televizyonda gösterildiği kadar kolay olmadığı için, hedefin arabasına bir şey yapmayı düşünüyordu.

Tanrım, umarım hedefin bir arabası vardır.

Bu iş için özel olarak satın aldığı cep telefonu çaldı. İçini çekti. İlgili tüm bilgilere sahipti. Neden düzenli olarak telefon görüşmeleri yapması gerekiyordu? Lanet olası mikro yöneticiler. Mevcut işverene iletişim kurmamalarının daha iyi olacağını açıklamaya çalışmıştı, ama o pisliğin dinlemediği belliydi. Gangsterler. Onlar için çalışmaktan nefret ediyordu, ama iyi para ödüyorlardı. Ne yazık ki, onun işini ondan daha iyi bildiklerini de düşünüyorlardı.

Derin bir iç çekerek telefonu açtı. "Evet?" "Yerinde misin? Paketi aldın mı?"

Ah, işverenin birden fazla çalışanı varmış. Bu kadının Jersey'den geldiği anlaşılmıyordu. Siktir. Umarım pislik herif bu görevi lanet olası bir hukuk öğrencisine vermemiştir. Çok akıllıca. *İşte bugünkü yapılacaklar listesi. Temyiz için ara. Argüman belgelerinin formatlandığından emin ol. Oh, ve tuttuğumuz suikastçıyı kontrol etmek için ara.* Aptal.

"Paketi aldım. Birkaç gün sürer. Bir arkadaşımı görmem lazım."

"Ah, demek arkadaşının evini buldun."

"Evet, yol tarifi kusursuzdu, teşekkürler." En azından aptal herif, cinayeti tamamlamasının ne kadar süreceğini doğrudan sormamıştı.

"Teşekkür ederiz. Gelişmeleri takip edeceğim. İş bittiğinde lütfen bu numarayı arayın." Bağlantı aniden kesildi.

Amatörler. Paraya bu kadar ihtiyacı olmasaydı, bu işi hiç kabul etmezdim. ABD dışında çalışmayı tercih ediyordu, ama ciddi para burada vardı.

İki yüz bin dolar ve tek yapması gereken basit bir hedefi öldürmektir. Bunu bir kaza gibi göstermeye çalışacaktı. Verilen sürede bunu başaramazsa, o pisliği vuracaktı. Bir araba kazası daha zarif olurdu, ama bir kurşun da iş görürdü.

Dağ havasını derin bir nefesle içine çekerek, endişesini gidermeye çalıştı. Bu işi reddedemezdi. Sadece arkasını kollamalı ve ortama uyum sağlamaya çalışmalıydı. Çok zor olmamalıydı. Yaz sonu

ve her yerde turistler vardı. Kalabalıkta bir turist daha olacaktı. Doğayla yeniden bağlantı kurmak isteyen bir şehirli.

Hedefi, ölümün yaklaştığını asla bilmeyecekti.

Vince, dandik masaya oturdu ve dosyasını çıkardı. Öldürmesi için yüklü bir ücret aldığı kişinin tüm ayrıntılarını gözden geçirdi.

Komşudaki çocuklar çığlık attılar ve televizyonun sesini çok fazla açtılar.

Colorado'dan tek bir iş yaparak çıkması bir mucize olurdu.

Üçüncü Bölüm

Alexei, rekreasyon merkezinden Movie Motel'e doğru yürüdü, kalbi yıllardır hissetmediği kadar hafifti. Holly ona cevap vermişti. Ona dokunduğu anda tereyağı gibi yumuşamıştı.

Ayaklarının altında çakıl taşları çıtırdadı ve havanın serinliği teninde hissediliyordu. En son ne zaman dünyanın tadını çıkarmıştı? Dünyada güzellik ve iyilik olduğunu kabul etmişti? Durdu, gecenin etrafında akıp gitmesine izin verdi, başardığı için minnettardı. Nefes aldı, havanın ciğerlerini doldurmasına izin verdi. Burası olması gereken yerd, yapması gereken şeydi. Kardeşinin onayını hissedebiliyordu. Mikhail'e borcu buydu: iyi bir hayat sürmek, dünyaya neşe getirmek.

Gözlerini açarken güldü. Böyle devam ederse, duygusal hale gelecekti. İntikam almaktan vazgeçtiği günden beri bu sık sık oluyordu. Kafası mutlu planlarla dolu olarak tekrar motele doğru yürümeye başladı. Bir araba bulması gerekecekti. Bir iş bulması gerekecekti. Tanık koruma programında kalmayı seçseydi, bunların hepsi onun için halledilmiş olacaktı, ama Holly bu tür önemsiz meselelerden daha önemliydi.

"İyi geceler, Alexei." Gene tezgahın arkasından ona el salladı. Kapı açıldı ve Gene'in elinde bir torba patlamış mısır vardı. "Düğün partisi nasıldı?"

Alexei onun bakışlarını takip etti. Gene, durduğu yerden ekranı izleyebiliyordu. Doris Day'in bir filmi oynuyordu. Filmin renkli görüntüleri geceyi aydınlatıyordu.

"Düğünü özledim, ama dansı çok beğendim." Holly'nin vücudunun kendisine yaslanmasının hissini çok sevmişti. Onu kendi vücuduyla kapladığında ise daha da çok sevmişti. Caleb'e söylediklerinde ciddiymi. Onu sadece öpmüş ve dokunmuştu.

ilk kez birlikte olmalarını piknik masasında gerçekleştirmek gibi bir niyeti yoktu. Garip yerlerde tuhaf seks yapmak için daha sonra zaman olacaktı. İlk kez, çiçekler ve şarapla donatılmış bir yatakta olacaktı. Ve belki huysuz bir doktorla.

Gene başını salladı. "Eminim öyledir. Siz Ruslar gerçekten iyi dansçılarsınız."

"Sen davet edilmedin mi?" Bliss'teki neredeyse herkes düğüne davet edilmiş gibiydi. Salon konuklarla dolup taşmıştı.

"Bu yerden pek ayrılmak istemiyorum," diye iç çekerek açıkladı Gene. "Ayrıca, ayrılısaydım, birkaç yeni misafiri kaçırmış olurum. Gerçekten çok iyi insanlar. Stef ve Jen'e balayı için bir oda teklif ettim. Hawaii'ye gitmek istiyorlardı." Gene, neden birinin Bliss'ten ayrılmak isteyeceğini anlayamıyormuş gibi başını salladı.

Alexei'nin istediğı olsaydı, Holly'yi harika bir balayına çıkarırdı. Güzel ve tropikal bir yere, onun bikinili halini seyredebilip Caleb'le balık tutabileceğı bir yere.

Çünkü mutlu bir üçlü olmak istiyordu, ancak partneri olacak adamın bu kadar inatçı olmamasını diledi. Caleb'den daha az kalın kafalı eşeklerle tanışmıştı. Doris Day, Alexei konuyu değıştirirken, arkasındaki büyük ekranda aşk arayışına devam ediyordu.

"Söylesene Gene. İş bulmam lazım. İyi bir çalışan arayan biri tanıyor musun?"

"Ne tür bir iş arıyorsun?"

Son birkaç yıldır mafya için çalışmıştı. Suçluları sorgulamakta, para aklamakta ve suçları örtbas etmekte çok iyiydi. Kimsenin bir haydut işe almak isteyeceğini sanmıyordu. "Arabalarla aram iyidir."

Gene'in gözleri parladı. "Uzun Saçlı Roger'ın bir tamirci aradığını duydum. Şimdi, Uzun Saçlı Roger'ı bulduğundan emin olmalısın, Roger'ı değıl. İkisi farklı kişiler, ama birçok kişi onları karıştııyor. Roger biraz huysuzdur ve buradaki insanlar onun ABD'den ayrılmayı planladığından oldukça eminler. Sam Amca'nın Roger'ın kendi ülkesini kurup ona Rogerville adını vermesine izin vereceğini sanmıyorum, ama bu konuda çok hassas, bu yüzden ondan uzak durmanızı tavsiye ederim. Şimdi,

Uzun saçlı Roger ve Roger, Liz adında iki kadınla evli, bu yüzden onları bu şekilde ayırt edemezsiniz. Ve eşleri kardeşler. Ve birbirlerini pek sevmiyorlar. Bence babaları onlara farklı isimler vermeliymiş, ama o onlara sadece Liz Bir ve Liz İki adını vermiş.

Gene'in uzun süre konuşabildiğini keşfetmişti. Bölgedeki herkesi tanıyordu ve her biri hakkında bir hikayesi vardı. Ne yazık ki, Alexei bu akşam dinleyecek zamanı yoktu. Duş alıp uyuması gerekiyordu. Sabah Caleb ile buluşup iş bulması gerekiyordu. "Uzun saçlı Roger'ı bulacağım."

"Oh, artık uzun saçlı değil. Birkaç yıl önce kel kaldı."

Gene çok kafa karıştırıcı olabiliyordu. "Belki bana adresini verebilirsin."

"Bu gerçekten iyi bir fikir. Yapabilirim." Gene adresi yazdı ve Alexei ona veda etti.

Belki yarın iyi bir iş bulmuş olurdu. Belki kan testleri ve gerçek bir iş arasında Caleb biraz rahatlayabilirdi.

Belki Caleb, Holly'ye bakmakta yalnız olmadığını fark ettiğinde, bir ilişkiyi yürütebileceğini keşfedecekti. Karısına olanlardan sonra, Caleb'in bağlanmaktan korkmasını suçlayamazdı. Karısının gözlerinin önünde öldürülmesini izlemek onu etkileyecekti. Ama Alexei, Caleb'i hayata geri döndürmek istiyordu. O, kendini solup ölmeye izin veremeyecek kadar iyi bir adamdı. Alexei'ye hayatını geri vermişti. Alexei de bu iyiliğin karşılığını vermek istiyordu.

Kapısını açmak üzereyken, birinin ondan önce davrandığını fark etti. Aptal değildi. Hâlâ onun ölmesini isteyen insanlar vardı. Kapıda küçük bir ip parçası bırakmıştı. Şimdi kaldırımın betonunda duruyordu. Gene'in personeli geceleri temizlik yapmazdı.

Odasında biri vardı.

Sakin bir şekilde belindeki kılıftan Glock'u çıkardı ve emniyet kilidini açtı. Neyse ki Holly bunu fark etmemişti. Muhtemelen neden sürekli silahlı dolaştığını açıklamak zorunda kalacaktı. Ama şimdilik elinde hissettiği bu duyguya minnettardı. Kısa bir süre ayrılmayı düşündü. Kasabaya gidip

şerifin ofisinde görevli olan kişiyle konuşabilirdi, ama bu onun sorunu idi. En son ihtiyacı olan şey Logan Green'e rastlayıp ona arkasını kollamasını istemektir. Logan Green ile en son konuştuğunda, adam Alexei'nin mafya patronu tarafından işkence görmüş ve neredeyse öldürülmüştü, bu da Alexei'ye Holly'yi kurtarmak için zaman kazandırmıştı. Stefan Talbot gelmemiş olsaydı, Logan'ın hayatta kalabileceğinden emin değildi. Hayır. Kimsenin hayatını tehlikeye atmasını istemezdi. Onu öldürmek isteyenler gerçekten varsa, Bliss'ten ayrılmayı düşünmesi gerekecekti. Holly'yi tehlikeye atamazdı.

Tek bir akıcı hareketle kapıyı açtı ve ateş pozisyonu aldı, bacakları sağlamdı, iki eli de silahındaydı.

Ve iç geçirdi, çünkü geçmişi, birkaç kolluk kuvveti mensubu şeklinde onu yakalamıştı. Ve onlar onun yatağında öpüşüyorlardı. Artık, o yokken kimin otele giriş yaptığını biliyordu. "Kendi yatağında sevişemez miydin?"

Michael Novack partnerinin üstünden yuvarlandı ve yüzünde bir gülümsemeyle Alexei'ye baktı. "Sen olduğun için şanslıyız, başkası olmasaydı. Bir gün bizi kovacaklar."

Jessie gömleğinin düğmelerini ilikledi. Holly'nin aksine Jessie kızarmadı. Alexei'ye göz kırptı ve düz, koyu kahverengi saçlarını düzeltti. Her zamanki üniforması olan pantolon ve düğmeli gömlek giymişti. Jessie erkekler gibi giyinirdi. Bu, onun ince, atletik vücuduna yakışıyordu, ama Alexei Holly'nin kıvrımlarını çok daha fazla tercih ediyordu. "Bizi gördüğüne şaşırdın mı? Biz senin gittiğine şaşırdık."

Bliss'te ABD federal polislerini görmek onu şaşırttı mı? Pek sayılmaz. Ama onu bırakacaklarını ummuştur. "İş bitti. Duruşmalar sona erdi."

Michael eski bir futbol oyuncusuydu. Alexei'ye sık sık üniversite günlerinden bahsederdi. Kollarını başının üzerinde esneterek geniş omuzlu vücudunu sergiledi. Koyu renkli pantolon ve düğmeli gömlek giymişti, ancak bu kıyafet ona partneri/kız arkadaşından farklı bir şekilde yakışıyordu. "Bu davalardan ikisi hala temyizde. Sana bunu açıklamıştım."

Temyiz. Evet. Bu ihtimalin çekici bir yanı yoktu. Temyiz süreci, duruşmalardan bile daha uzun sürebilirdi. Bu, bir suçlunun son yasal çıkış yoluydu. "Suçluların avukatlarının onları serbest bırakıp bırakmayacağını görmek için yıllarca Florida'daki bir motel odasında kalmak istemiyorum. Hayatıma devam etmek istiyorum."

"Yani Florida'daki motel odasını Colorado'dakiyle mi takas ettin?" Jessie, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle sordu. "Bu hiç mantıklı değil. Burası çok sıkıcı. Filmler bile çok eski. Anlamıyorum. Tabii ki, işin içinde bir kız varsa başka."

Hiçbir zaman onun adını yöneticilerine söylememişti. Bunu kendine saklamıştı. Onun mesajlarını silmiş ve mektuplarını yakmıştı. Onun adının, bunu sızdırabilecek kimsenin kulağına gitmesini istemiyordu. Duruşmalar bittiğine göre, ona geri dönmek için kendini yeterince güvende hissediyordu. Alexei Markov'un batıya gidip karısını bulduğu kimsenin umurunda olmazdı. Hatta Caleb'in onunla yasal olarak evlenmesini isteyecekti, böylece onun adı onunla bağlantılı hiçbir kayıt kalmayacaktı.

"Adı Holly Lang değil, değil mi?" diye sordu Michael. "Nasıl bildin?"

Kahretsin. Her şeyi mahvetmişti.

bunu sır olarak saklayamayacağını biliyordu, yerel halktan saklamak gibi bir niyeti hiç olmamıştı, ama Bliss dışındaki kimsenin onu bilmesini istemiyordu.

Jessie ona anlayışla baktı. "Kimse senin kadar bir kadın dışında bir şey için kafa yormaz."

"Bilmiyorum. Sanırım birçok şey hakkında kafa yoruyorum. Ölen kardeşim. İntikam adına işlenen birçok suç. Beni parçalamak isteyen birçok insan." Endişeleri uzun bir listeydi.

"Evet, sen yürüyen bir akıl sağlığı sorunu," diye cevapladı Michael, koyu renkli başını sallayarak. "Ama bunun bir kızla ilgili olduğunu hep biliyorduk. Dosyan bizdeydi dostum. Holly Lang buradaki bir garson. Sen onun hayatını kurtardın."

"O iyi bir kadın." Alexei olayı önemsizmiş gibi gösterdi. Herkes için aynı şeyi yapacağına inanmalarını sağladı.

"Ve ona aşkınsın." Jessie pes etmeye niyetli değildi. Alexei, bu ince yapılı esmer kadını sık sık bir porsukla karşılaştırırdı. Kafasına bir fikir takıldığında acımasız ve inatçı olabilirdi. "Sen onun için buradasın. Ve cep telefonunu bilmediğimi sanma. Ben sadece yasak aşka çok inanırım."

Michael ona sinsi bir bakış attı. "Öyle. Ama evlilik başka bir konu. O buna hiç inanmıyor."

Koyu renkli gözler yuvarlandı. "Dostum, ciddi mi? Şimdi mi bu konuyu açıyorsun? İkimiz de kovuluruz."

Michael pes etmedi. "Ya da birimiz başka bir departmana geçebilir, belki hayatımızı tehlikeye atmayan bir yere."

Jessie dudaklarını büzdü. Alexei bunun çok sık kullanılan bir argüman olduğunu hissetti. "Tabii ki yapabilirsin. Evrak işlerinin tadını çıkar dostum, çünkü ben taşınmıyorum."

Alexei silahını kılıfına geri koydu. Bu akşam onu kullanmayacaktı. "Lütfen ilişki konusunu daha sonra konuşalım. Beni tekrar gözaltına alacaksan söyle."

Holly ile konuşmanın bir yolunu bulmalıydı. Tekrar ortadan kaybolamazdı. Hayatına girip, tüm gücüyle onu öpüp, sonra tekrar çekip gidemezdi. Bu onu mahvederdi ve Alexei, Caleb'in parçaları toplayacağına güvenmiyordu. Henüz değil. Caleb, çocuk şarkısı Humpty-Dumpty gibiydi. Uzun bir düşüşün ardından yeniden bir araya getirilmesi gerekiyordu. Ama Alexei, Orta Amerika'nın sıradan bir şehrinde bir motelde saklanıyorsa onu yeniden bir araya getiremezdi.

"Teknik olarak, tanık koruma programına katılmak istemiyorsan, seni zorlayamayız. Hükümete değerli olduğunu kanıtladın, ama görgü tanığı olarak değil. Programdan ayrılmayı seçersen, seni durduramayız," diye açıkladı Michael.

"Ayrılmayı seçiyorum." Derin bir rahatlama nefesini aldı. Suçluları hapse atarak görevini yerine getirmişti. Onların kariyerlerini kısa keserek hayatlar kurtarmıştı. Şimdi Caleb ve Holly'ye karşı görevini yerine getirme zamanı gelmişti.

"Sana onu Howard olarak adlandırmamız gerektiğini söylemiştim." Jessie ona gülümsedi. "Cevabının bu olacağını biliyorduk, ama yine de buradayız. Bak, artık seni önemsiyoruz. Bence yargıç bu saçma iddiaları reddedecek, ama yanılıyorsam, bir hafta içinde öğreniriz. Patronumuza henüz ayrılacağını söylememize gerek yok. Seni başka bir yere tayin ettik diye açıklayacağız, ve bu pislikler başka bir duruşma alırsa, derinlemesine araştırır ve Holly denen kişiyi de bu işe karıştırırız."

"Hayır. Holly için bunu istemiyorum." Holly, adını değiştirmek ve ucuz motel odalarında kalmak, sürekli saklanmak zorunda kalırsa solup giderdi. Ve gitmezdi. Oğlunu bir daha asla göremeyeceği bir hayatı kabul edemezdi. "Gitmem gerekiyorsa, yalnız giderim."

"Umarım iş o noktaya gelmez," dedi Michael ciddi bir şekilde. "Yakında öğreniriz. Bu arada, ikimiz de yeni evinden kimseye bahsetmedik. Direktörümüze bile. Burada güvende olmalısın. Sanırım sahte isimle seyahat ettin?"

"Tabii ki. Otobüse bindim. Orada pek güvenlik yok." Sadece otobüste çok kokan insanlar vardı. Ama bir kişi anonim kalmak istediğinde, daha iyi bir ulaşım aracı yoktu.

"O iyi olacak, bebeğim," diye Jessie onu teselli etti. "Ve biz de dağ tatili yapacağız. Senin odanın yanındayız. İki saniye içinde burada olabiliriz. Tabii, buradaki Bay Azgın istediğini yapmazsa, o zaman on beş, yirmi saniye sürer."

"Sürtük." Ama Michael bunu derin bir sevgiyle söyledi.

Alexei, bu iki kişinin sadece arkadaş olmadıklarını kısa sürede fark etmişti. Michael ile bu konuyu konuşmuştu. Sadece birkaç aydır sevgiliydiler, ama Michael onu derinden seviyordu ve Jessie de aynı şekilde hissediyor gibiydi. Çalışırken profesyonel davranıyorlardı, ama Alexei, bu ani tatilden yararlanacaklarını görebiliyordu.

Ve o da kendi tatilinden yararlanacaktı.

* * *

Caleb masasını temizledi. Muayene odasını defalarca kontrol etti. Oda küçüktü ve neredeyse hiç kimsenin kullanmadığı minicik bekleme odası dışında ofisinde tek düzenli oda buydu. Bliss'te kimse beklemiyordu. Chicago'da, mükemmel tasarlanmış mobilyalarla donatılmış devasa bir bekleme odası vardı. O odanın her santimetrekaresi, doktorun işini yaparken hastaya sakin ve huzurlu bir bekleme ortamı sunmak için tasarlanmıştı. Ofisinin en iyisi olmasını sağlamak için bir dekoratöre bir servet ödemişti. Aslında, servetinin bir kısmını karısı ödemişti. O hiçbir zaman bunlara aldırış etmemişti. O sadece çalışmak istiyordu, ama karısı ve ailesi, Dr. Caleb Sommerville'in karşılayabilecekleri en prestijli ofise sahip olması konusunda ısrarcıydılar. İki yıl sonra, Afrika'da bir mobil hastanedeydi. Evet. Caroline bunu çok sevmişti.

Artık iki katlanır sandalyesi ve insanların randevu için kayıt olabileceği bir beyaz tahtası vardı. Çoğu zaman, tahtasında sadece alaycı notlar yazıyordu.

Holly'yi ofisine getirmekten nefret ediyordu. Mümkün olduğunca bundan kaçınıyordu. Onunla yirmi dört saat birlikte olması gerektiğinde, onu kırsal bölgelere yaptığı ziyaretlere götürüyor, sonra da evine geri götürüyordu. Burada çok fazla zaman geçirirse, muhtemelen onun yaşam alanına girecekti ve o bunu kesinlikle istemiyordu. Kliniğin üstündeki daire, ruhunun içini açıkça ortaya koyuyordu. *Evet. Çünkü onu çekici şakalarla kandırdın. Dekorasyona hiç önem vermediğini öğrenince şok olacak. Çünkü daha önce senin Martha Stewart olduğunu sanıyordu.*

Ne halt ediyordu bu adam? Neden bu konuda endişeleniyordu? Önemli bir şey değildi ki. Holly ile bir ilişki kurmuyordu. Onu koruyordu. Ona verebileceği tek şey koruma idi. Gerçek bir ilişkiyi yürütebileceğini kanıtlamamıştı. İşini evliliğinin önüne koymuştu. Caroline'a karşı hislerle başlamıştı, ama sonunda ona o kadar az değer vermişti ki, aylarca ortadan kaybolmuştu. Caroline, ona ayrılacağını söylemek için dünyanın öbür ucuna gitmek zorunda kalmış, sonra da onu öldürttü.

Holly'yi hak etmiyordu. Ona ihtiyacı olan hayatı veremiyordu. Onun için fazla karanlıktı. Düşündüğü, hayal ettiği her şeyi ona nasıl anlatabilirdi? Anlatamazdı.

Ama Alexei onu gerçekten hak ediyor muydu?

"Tık tık." Dış ofisten yumuşak bir kadın sesi geldi.

Caleb durdu. Randevusu olduğunu sanmıyordu. Sadece Alexei'nin son derece kapsamlı muayenesi ve Holly'nin son derece garip muayenesi vardı. Ona nasıl soğuk bir şekilde dokunabilirdi? Nabzını kontrol etmek bile onu tahrik ediyordu.

Nell Flanders'ı kesinlikle beklemiyordu.

"İşte buradasın!" Nell yürümüyordu. Sanki narin ayakları, çok bağlı olduğunu iddia ettiği toprağa hiç değmiyormuş gibi süzülüyordu. Nell, parlak kahverengi saçlı, kamu protestolarına meraklı, sağlıklı bir otuz yaşındaydı. "Dükkânı açmadan önce seni yakaladığım için mutluyum."

Tanrım, umarım onunla birlikte tur atmak istemez. Nell, hayat dersleri dediği şeyleri deneyimlemeyi seven biri olarak biliniyordu. Çevresindeki insanlarla bağlantı kurmak için Bliss'teki neredeyse herkesle çalışmayı denemişti. Deneyimleri, başarılı olanlardan (The Trading Post'ta unlu mamuller satmakta oldukça iyiydi) tamamen felaket olanlara (Max Harper'ın tüm atlarını serbest bırakmaya çalışırken ona neredeyse kalp krizi geçirtecekti) kadar uzanıyordu. Neyse ki Max çok iyi bir at eğitmeni ve çok daha sabırlı olan karısı tarafından sıkı bir şekilde kontrol ediliyordu. Aksi takdirde, Nell Flanders başı belaya girebilirdi.

Caleb'in bugün başının belaya girmesine ihtiyacı yoktu. Zaten yeterince bela vardı. Holly için bu testleri yapacak, sonra da birkaç günlüğüne kasabadan ayrılacaktı, çünkü onun Alexei ile randevusunu izlemeyecekti. Hayatta olmaz. Asla olmaz.

Ama mecburdu. Callie bebek bekliyordu. Kahretsin. Gidemezdi. Önce bebeği doğurtmalı, sonra da yeni doğan bebeklerin kontrol edilmesi gerektiği için orada kalmalıydı. Belki başka birini çağırabilirdi? Kimi kandırıyordu? Başka kimse yoktu.

"Şey, bir şeyi mi böldüm?" Nell, elinde yeşil bir sepetle ona bakarak ayakta duruyordu. Bir çeşit bitkiydi.

"Hayır."

Ofise bakındı, gözleri etrafı inceliyordu. "Oh, peki, konsantre olmuş görünüyordun. Ciddi bir meditasyon yapıyorsun sandım."

Daha çok ciddi bir panik gibi. "Meditasyon yapmam. Neye ihtiyacın var?"

Evet, hasta başı tavırları tam gaz devam ediyordu. "Seninle konuşmak istedim."

Ona şüpheyile baktı. Kimse onunla konuşmak istemiyordu. O, suskun bir piç olarak ün salmıştı. Fiziksel bir rahatsızlık söz konusu değilse, kimse onunla konuşmaya çalışmazdı. Trio veya Stella'da saatlerce birinin yanında oturabilir ve gitme zamanı gelene kadar tek kelime bile etmezdi. "Merhaba" ve "hoşça kal" onun insanlara öğrettiği tek şeydi. Bir de "derin nefes al" veya "bu biraz acıtacak" gibi sözler.

Alexei hariç. O gün çok konuşmuştu. Ve Farley kardeşlere ders vermişti. O çocukların zorbalığa uğradığını duyduğu andan itibaren onlar için üzölmüştü, ama Alexei ona bu konuyu açana kadar hiçbir şey yapmamıştı. O gün göletin kenarında Bobby ve Will ile gerçekten konuşmuştu. Kendi babasının ona verdiği tavsiyeleri onlara vermişti. Bu kolay olmuştu çünkü eğer işleri batırırsa, yanlış bir şey söylese veya panik atak geçirirse, Alexei onların icabına bakacağını biliyordu.

"Yine dikkatini kaybettim mi?" diye sordu Nell.

"Tamam. Seni dinleyeceğim," dedi yavaşça. Bu Holly'nin arkadaşısıydı. Dinleyebilirdi.

"Holly hakkında seninle konuşmak istiyorum."

Ya da konuşmayacaktı. Ekipmanlarına geri döndü ve onu tamamen görmezden geldi. Hipokrat yemini bozmadan Alexei'ye ne kadar büyük bir iğne kullanabilirdi?

Kızın sabırsız bir ritimle linolyum zemine ayağını vurarak ritim tuttuğunu duyabiliyordu. "Beni görmezden geldiğin için gitmeyeceğim."

"Çoğu insan gider." Ve o da böyle olmasını seviyordu.

Kadının ağzından kendinden emin bir homurtu çıktı. "Çoğu insan kendini günlerce dev ağaçlara kelepçelememiştir. Biliyorsun, protesto ederken çok şey öğrenirsin. Bana bağırıp, fiziksel zarar ve çeşitli davalarla tehdit edildiğinde nasıl konuşulacağını biliyorum. Bana akla gelebilecek her türlü isim takıldı. Bana ateş edildi ve buldozerle kafa kafaya geldim. Kazandım. Beni istediğin kadar görmezden gelebilirsin, ama sen beni dinleyene kadar konuşmaya devam edeceğim. Bu şimdi olabilir ya da beş gün sonra. Takvimimi boşalttım."

Kahretsin. Ona inanmıştı. Nell'e döndü, Nell saksı bitkisini yere koydu ve gülümsedi. Ona en sert bakışını attı, ama Nell sadece gülümsemesini daha da parlaklaştırdı. Ne kadar korkutmaya çalışırsa çalışsın, o gitmeyecekti.

Ne zaman geri çekilmesi gerektiğini biliyordu.

"Tamam. Dinliyorum." "Seni sevdiğimi biliyorsun, Caleb."

Buna nasıl cevap vermesi gerektiğini bilmiyordu. Nell'in onu sevip sevmediğini düşünmemişti, ama Nell bir cevap bekliyor gibiydi. "Teşekkürler."

Gülümsemesi genişledi. "Oh, teşekkürler. Seni gerçekten seviyorum. Sen bir şifacısın. Bir şifacının aurasına sahipsin. Bu çok güzel. Şanslısın. Bazı insanların auraları doğal renkleriyle uyumlu olmaz, ama seninki çok güzel. Ne yazık ki, seni takip eden kara bir bulut da var."

Yine, onun ne istediğini anlamadı, ama kız orada durmuş, ceylan gözlerini kocaman açmış, Caleb'i cevap vermeye zorluyordu. "Üzgünüm."

Kız eliyle onu uzaklaştırdı. "Oh, elinde değil. Sana bir şey oldu, auranı bozan travmatik bir şey, ama düzeltilebilir. Şamanı görmekle ilgilenmez misin? O da harika Blizzards yapıyor. Sana yarı fiyatına randevu ayarlayabilirim."

Steak parmaklarına ihtiyacı olmadığı sürece Crazy Irene'e gitmeyecekti. "Hayır. Karanlık bulutumu koruyacağım."

Sanki bu, saldırısının sadece ilk hamlesiymiş gibi devam etti. "Tabii ki gerçek bir bulut değil. Sadece doğal olarak güneşli auranın etrafındaki karanlık bir çizgi."

Artık onun deli olduğundan emindi. Hiçbir zaman neşeli olmamıştı. Hayatında tek bir gün bile.

Nell, sesinde içten bir yalvarma ile devam etti. "Ama o karanlık bulutun her şeyi etkilemesine izin veriyorsun. Holly'ye karşı hislerin olduğunu açıkça görebiliyorum."

Şimdi yalan söyleme zamanı gelmişti. "Hayır, yok."

"Evet, var. Herkes biliyor. Bunu pek de saklamıyorsun."

Sakladığını sanıyordu. "Beni ele veren ne oldu?"

O, sanki yabancı bir dil konuşuyormuş gibi ona baktı ve sonra yavaşça cevap verdi. "Şey, sen günde üç kez lokantaya giriyorsun. Holly çalışmadığında arkanı dönüp çıkıyorsun. Stella'nın sana Holly'nin çalışma saatlerini verdiğini biliyorum, böylece lokantanın ortasına girip herkese bakarak müşterilerini korkutmadan, tek kelime etmeden çıkabiliyorsun. Cidden Caleb, insanlar senin terörist falan olduğunu düşünüyor."

"Kabul ediyorum." Kimse ona ateş etmediği sürece, ne düşündükleri umurunda değildi. Ve bir doz adrenalin kimseye zarar vermezdi. Arada sırada kalbin şok olması iyiydi.

Nell kollarını göğsünde kavuşturdu, omuzları dik ve ağzı aşağı doğru kıvrılmıştı, hayal kırıklığı belliydi. "Turistleri korkutuyorsun."

Garip bir şekilde, Holly'yi korkutmuyorsun. Onu saldırmaya hazır bir kaplan gibi izlemenden rahatsız görünmüyor. Bence onu üzen şey, senin hiç saldırmamış olman ve şimdi Alexei'nin saldıracak olması, çünkü sana şunu söyleyeyim, o kaplan tepesinde oturup kim bilir ne olacağını beklemiyor. O kaplan aç olduğunu biliyor ve senin pastanı yiyecek, Caleb.

Onun mantığını anlamakta zorlanıyordu. Önce onu takip eden bir bulut vardı, şimdi de tepede aç bir kaplan ve tuhaf bir beslenme düzeni vardı. "Kaplanlar pasta yer mi?"

"Benim hayat anlayışında yerler. Benim mükemmel dünyamda kaplanlar da vejeteryan."

Ve Nell'in mükemmel dünyasında, o gökkuşağı sıçardı. "En iyi arkadaşına saldırmamı mı istiyorsun?"

Elleri havaya kalktı, yumruklarını zafer işareti yaparak salladı. "Evet. Anladığın için çok mutluyum. Ben anlamıyorum, ama bazen insanlar benim iyi iletişim kuramadığımı düşünüyor."

Onu bir şekilde anladığını gösteren bir şeydi bu. "Holly'ye saldırmak iyi bir fikir değil bence. İyi bir erkek arkadaş olabileceğimi sanmıyorum."

Nell öne çıktı, elini omzuna koymaktan çekindi. "Bence kendini küçümsüyorsun. İstedğin her şeyi yapabilirsin. Denemek ister misin?"

Denemek istiyordu. Evet demek dilinin ucundaydı. Belki de yirmi yıl önceki gibi davranabilirdi. Hala mutluluk gibi şeylere inandığını iddia edebilirdi. "Bu iyi bir fikir değil."

Kız kaşlarını çattı ama kararından vazgeçmedi. "Peki o zaman. Sen benim favorimdin, ama oyundan çıkacağına göre, sana kenara çekilmeni söylemek zorundayım. Gerçekten kenara çekilmeni kastediyorum. Artık özlem dolu bakışlar yok. Artık sorun çıktığında olaya müdahale etmek yok. Evet, hepimiz onun evinin ve arabasının parasını senin ödediğini biliyoruz, ve belediye başkanını Stella'nın evinin önündeki yeni dur işaretini onaylamaya zorlayan da sensin, çünkü onun karşıdan karşıya geçerken çarpılmasından endişeleniyorsun. Ve bir dahaki sefere Bliss'te bir katil olduğunda, Holly'yi başkası korusun. Ve bir dahaki sefer olacak. Hepimiz bunu biliyoruz."

Bu düşünceyle tüm vücudu gerildi. Onun iyi olup olmadığını bilmeden nefes alamazdı. Daha önce tehlikeye girdiğinde, onun yanında olması gerekiyordu, yoksa tamamen işe yaramaz olurdu.

Nell parmağını ona doğru salladı. "Bu fikir hoşuna gitmedi, değil mi? Benim de en iyi arkadaşımın senin için ağlaması hoşuma gitmiyor. Karar verme zamanı geldi. Ya varsın ya da yoksun. Eğer yoksan, onu rahat bırakmalısın. Yaptığın şey adil değil."

"Ona hiç çıkma teklif etmedim bile." Sesindeki somurtkanlığı duyabiliyordu. Beş yaşındaki bir çocuk gibi konuşuyordu. O pislik neden geri dönmek zorundaydı? Neden Florida'da kalamadı? Caleb'i istemediği kararlar almaya zorluyordu. Holly onun için ağlıyor muydu? Tanrım, bu düşünceden nefret ediyordu.

"Hayır, ama ona senden hoşlandığını düşündürdün," diye cevapladı Nell. "Ve bence, ikinizin bir şansı olduğunu umuyorsa Alexei'den uzak durmaya çalışabilir. Onu bırak. Alexei ile mutlu olmasına izin ver. Tabii, sen de onlara katılmak istemiyorsan."

"Hayatta olmaz." O paylaşımcı biri değildi. Bu kasabanın beslendiği çılgın üçlü ilişkilere karışmayacaktı. Her şey yolunda gitse ve herkes mutlu ve güvende olsa bile. Hayır. O yola girmeyecekti. "Sence onu gerçekten önemsiyor mu?"

Nell'in gözleri yumuşadı. "Bence onun için ölmeye hazırdı, ama adını bile zorlukla biliyordu. Onunla iletişim kurmada güvenilirli ve yaşadıklarına bakılırsa bu kolay olmamıştır. Bence Alexei'nin yanında güvende olacaktır."

Kafası çok karışık. Alexei'nin ona gönderdiği uzun mektupları düşünmek istemiyordu. Başlangıçta itiraflar ve minnettarlıklarla doluydu, sonra Caleb'e hayatından bahsetmeye başladı. Sanki Caleb bilmek istiyormuş gibi. Yapacak başka bir şeyi olmadığı için okumuştı. "O zaman Alexei onun için bu kadar iyi olduğunu düşünüyorsan, neden benim onunla olmamı istiyorsun?"

Nell onun öfkesine hiç tepki göstermedi. Sadece gülümsedi, ama bu ona üzücü geldi. "Holly'nin sana iyi geleceğini düşünmüştüm. Bazı yönlerden, Alexei'den daha çok ona ihtiyacın olduğunu düşünüyorum."

Ama sen bunu görmüyorsun ve ben sana bunu kabul ettiremem. Bu yolu izleyeceksin. Artık bunu açıkça görebiliyorum."

Göğsünün sıkıştığını hissetti. Holly, Alexei ile birlikte olacaktı. Holly, Rus'u seçecekti.

Seçmek mi? Ona hiç seçenek sunmadın ve şimdi onu bir seçime zorlamak için çok geç. Mutsuz olacak ve muhtemelen onu seçime zorlayan kişiden nefret edecek. Kabul et. Her şeyi mahvettin. Her zamanki gibi.

Nell iç geçirdi. "Seni ikna etmek imkansız, değil mi? Sanırım dünya, havaya ihtiyaç duyduğu gibi dağlara da ihtiyaç duyuyor. Peki, kararını verdiğine göre, Holly'nin yeni ilişkisini ve mutluluğunu mahvedersen, sana çok kötü şeyler yapacağımı bilmelisin."

Bu, Pamuk Prenses'in onu öldürmekle tehdit etmesi gibiydi. "Korkunç şeyler mi?"

O, ciddiyetle başını salladı. "Evet. Henüz bunların ne olduğunu bilmiyorum, ama hayal gücüm çok kuvvetlidir. Ve yıllardır içimde biriken öfkem var. Öfkenin yararsız olduğuna inandığım için onu içimde saklıyorum, ama tüm dinlere saygı duyduğum için, sizin seçtiğiniz ve benim de saygı duyduğum tanrı adına yemin ederim ki, tüm bu öfkeyi bir şekilde kullanacağım. Onu size yönelteceğim ve bu hiç hoş olmayacak. Yalnız kalmayı seviyorsun, değil mi?"

O neredeyse her zaman yalnızdı. Kalabalık bir yerde bile. "Evet. O yüzden kasabayı bana karşı kışkırtmanın çok fazla zarar vereceğini sanma."

Nell'in kahverengi saçları sallandı. "Oh, bunu asla yapmam. Kötü, kötü karma. Ama senin gibi bir adamın bir arkadaşına ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Bilirsin, her zaman yanında olacak, seninle konuşacak, sana eşlik edecek biri. Evet, senin kadar az konuşan biri muhtemelen benim gibi çok konuşan birini dinlemek ister. Saatlerce konuşabilirim. Asla susmam. Her şey hakkında konuşabilirim. Henry'ye sor."

Bu onu ürpertti. O da bunu yapardı. Nell Flanders, yirmi dört saat, yedi gün. "İyi oynadın, Nell. Düşüneceğim."

Çenesini kaldırdı ve kısa bir şekilde başını salladı. "Öyle yapın. Konuşmalarımızın konularının bir listesini yapacağım, böylece bunun ne kadar korkunç olabileceğini daha iyi anlayabilirsiniz. Bu arada, size bir bitki getirdim. Ofisinizin daha yumuşak bir dokunuşa ihtiyacı var. Kimse oturmasa bile.

Bu bekleme odasında, kendine ait güzel ve canlı bir şeyin olması senin için daha iyi olurdu. Senin dairenizi görmek bile istemiyorum, değil mi?

Dairesinde deri bir koltuk, bir televizyon ve bir kart masası vardı. Bir yatak da vardı, ama sadece binayla birlikte verildiği için. O yatakta hiç uyumamıştı. Duvarlarda hiçbir şey yoktu. Ailesinin fotoğrafları ya da biblolar yoktu. Hayatı kutlayan hiçbir şey yoktu. Her şey kullanışlıydı. Ve biraz dağınıktı.

"Biraz daha bitki bulacağım. Göreceksin. Bitkinin verdiği oksijen kendini daha iyi hissetmeni sağlayacak. Günde bir kez sulaman gerekiyor." Durdu ve ona baktı. "Ben hallederim. Belki bekleme odasını biraz yenilerim. Sakıncası yoktur herhalde. Sakıncası olmadığını biliyorum."

Eğer sakıncası olsaydı, konuşmaya başlayacağını hissetti. "Hayır. İstedğin gibi dekore et."

Kapı tekrar açıldığında, kadın Birkenstock sandaletlerini giydi. "Merhaba, Alexei."

Ve tabii ki Alexei gülümsedi ve elini uzattı. Pisliğin her hücresinden çekicilik sızıyordu. "Bayan Nell, sizi görmek ne güzel. Bu sabah çok güzel görünüyorsunuz."

Nell kızardı. "Teşekkür ederim. Çok nazıksınız."

"Ben sadece gerçeği söylüyorum." Piç kurusu geniş bir gülümsemeyle Nell'in iki elini de tuttu. "Holly ile çıkacağım. Seninle ve Henry ile birlikte çiftler olarak çıkmak isterim."

Nell'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh, hayır. Henry çok açık fikirli olmasına rağmen, paylaşmak, eş değiştirmek ya da bunun gibi şeylerle ilgilenmez."

Alexei'nin şaşkın yüzü ona döndü. Nell'in onun ne dediğini anladığını hiç bilmediği apaçık ortadaydı. O pisliği asılı bırakmayı düşündü, ama sözler ağzından çıkmadan önce durduramadı. "O çiftler buluşmasından bahsediyordu, dürtüden değil. Ama senin aklının oraya gitmesi ilginç."

Yüzünün kızarması ve tamamen sessiz kalması onu tatmin etti. Oh, ağzını açtı ama bir an için hiçbir şey çıkmadı. Sonunda Nell Flanders'ı susturmanın bir yolunu bulmuştu. Belki de onun başlattığı bu küçük savaş henüz bitmemişti.

Alexei, her zamanki gibi centilmenlik göstererek araya girdi. "Çok özür dilerim. Binlerce kez özür dilerim. Eşlerin değiştirilmesiyle ilgilenmiyorum, sadece

yemek paylaşımı."

"Tabii ki. Henry ve ben çok seviniriz. Teşekkürler, Alexei." Nell aceleyle dışarı çıktı.

Ne yazık ki Caleb, Nell'in geri döneceğini hissediyordu.

Alexei ona dönerek hafifçe eğildi. "Çeviri için teşekkürler dostum. Kelimelerim hala kafamda karışık. İngilizce deyimleri her zaman anlamıyorum. Ve çok çabuk değişiyorlar. Artık buraya geri döndüğüme göre, daha çok MTV izleyeceğim, böylece daha çok Amerikalı gibi konuşabileceğim."

Tanrım, sanki Jersey sahillerinden gelmiş gibi konuşacaktı. "Tek bildiğim, çevirmen olarak bana güveniyorsan, başın ciddi belada. Nell'e neredeyse bir seks partisi istediğine inandırırıyordum."

"Orji yok. Sadece çok mutlu bir ilişki. Holly'nin ihtiyacı olan her şeyi aldığı bir ilişki. Eğer bu benden geliyorsa, o zaman iyi, ama bence o çok kadınsı bir kadın, daha fazlasına ihtiyacı olabilir." Bunu ciddi bir ifadeyle söyledi.

Bunu nasıl anlaması gerektiğini bilmiyordu. Evet. Alexei'nin tercüme etmesine ihtiyaç duyuyorsa, hepsi başı beladaydı. Adamı anlamıyordu.

Neyse ki işini ve hastalarına karşı görevini anlıyordu. Kalbinde derin bir sevinç hissetti. Alexei kızla vals yapıp gidebilirdi, ama önce onu iyice muayene etmesi gerekiyordu. İyice. Sonuçta, bu bir doktorun işi idi.

Yüzünde bir gülümseme belirdi. Bunun pek de güven verici olmadığına emindi. Lateks eldivenlerini giydi. "Peki, kan tahliliyle mi yoksa prostat muayenesiyle mi başlamak istersiniz?"

Alexei biraz solgunlaştı. "Prostatın ne olduğunu bilmediğimden eminim. Şey, bir şüphem var."

Caleb geniş bir gülümsemeye bir tüp kayganlaştırıcı uzattı. "Endişelenme dostum. Hepsi hizmetin bir parçası. Her yıl prostat muayenesi yaptırman gerekiyor."

"Ama Holly ile sevişirken prostat kullanmayacağıma söz veriyorum. Onu prostatdan uzak tutacağım." Alexei geri çekildi, gözleri kayganlaştırıcıya kaydı.

Hayır. Bu kadar kolay kurtulamayacaktı. "Üzgünüm dostum. Ya bu ya da tam kolonoskopi. Amerika'ya hoş geldin. Şimdi lütfen eğil

eğil."

Dördüncü Bölüm

Holly arabasını Caleb'in ofisinin önündeki otoparka çekti. Ofis, Main Street'in sonunda, Stella'nın evine yakın bir yerdeydi, ama Holly oraya sadece bir kez gitmişti, o da Caleb'in onu koruduğu zamandı. Caleb kasabaya geldiği yıldan beri, Holly hiç o kadar hasta olmamıştı ki o küçük kliniğe gitmesi gerekmiş. Yakalandığı tek soğuk algınlığı, Caleb'in acımasızca kesin yöntemiyle tedavi edilmişti. Bir sabah kafede burnu akarken, kendini evde yatakta, burun yıkama kabı, tavuk çorbası ve bir ton portakal suyu ile bulmuştu. O kadar da kötü hissetmemişti.

Yine de tatlı bir anıydı.

Arabasından indi ve küçük, hurda gibi aracının kapısını kapattı. Bu arabayı alabilecek kadar parası olduğu için şanslıydı, ama bazen bu onu depresyona sokuyordu. Caleb'in yaptığı gibi.

Ne yapıyordu? Caleb'in ofisine girip, yirmi sekiz yaşındaki tanrı gibi bir erkeğin sağlıklı bir seks partneri olduğunu kanıtlamak için kan testi yaptıracaktı.

Küçük kliniğin kapısını açtı. Kapıda isim levhası bile yoktu, sadece basit bir kırmızı haç ve Bliss County Clinic yazan siyah harfler vardı.

Caleb onun için çok şey yapmıştı. Ona bir isim levhası almayı bile düşünmemişti. Caleb de bir tane almayı düşünmezdi. O asla böyle şeyleri düşünmezdi, ama onun güvende olduğundan emin olmayı düşünürdü. Ne yazık ki, Caleb onu onun istediği gibi istemiyordu. Bu, ona bir borcu olmadığı anlamına mı geliyordu? Caleb, tuhaf olsa da, ona iyi bir arkadaştı. O ise ona aynı şekilde davranmamıştı.

Holly, küçük, sade bekleme odasında duruyordu. Caleb'in konuştuğunu duyabiliyordu.

"Kan tahlillerinin sonuçları birkaç hafta içinde çıkacak."

"Haftalar mı?"

Bütün vücudu alarına geçti. Alexei'nin sesi biraz boğuk geliyordu.

"Bu tür şeyler zaman alır."

Hayır, almazdı. Caleb sık sık Alamosa'ya gider ve sonuçları aynı gün alırdı.

"Anlıyorum. Ben, şey, ben, şey, sana teşekkür ederim." Evet, Alexei üzgün görünüyordu. "Holly'nin yanına güvenle yaklaşabileceğim zaman bana haber verin lütfen. Onu önemsiyorum. Ona asla zarar vermem, hiçbir şey için."

Uzun bir sessizlik oldu. "Tamam. Dediğim gibi, sana haber veririm."

Muayene odasının kapısı açıldı ve Alexei dışarı çıktı. O, Alexei'nin yalnız olmadığını fark etmeden önce bir anlığına onu inceledi. Alexei önceki gecedен daha yaşlı ve daha yorgun görünüyordu. Endişe kaşlarını çatmış ve o şehvetli dudaklarını aşağı doğru çekmişti. Arkasında kapıyı kapatırken omuzları çöktü.

Sonra onu gördüğünde her şey değişti. Yüzünde canlı bir gülümseme belirdi. Vücudu etkileyici 1,95 metrelik boyuna kadar dikleşti ve tüm havası seksi, şehvetli bir ton aldı. "Holly. Seni görmek çok güzel. Bugün çok ateşli görünüyorsun."

Seksi. Seksi görünüyordu. Adamın İngilizcesinin daha da gelişmemesini ummaya başlamıştı. İngilizcesini karıştırdığında çok sevimli oluyordu. "Teşekkürler."

Ne yapacağını tam olarak bilmeden orada durdu. Uzun zamandır kimseyle çıkmamıştı. Çıkıyor muydular? Yoksa sadece seks yapmak için mi bekliyorlardı?

"İş hakkında konuşmak için biriyle görüşmem gerekiyor, ama bu akşam yemeğe çıkmak ister misin?"

Kalbi gerçekten çarpıyordu. O çok yakışıklıydı ve onu yiyip bitirecekmiş gibi bakıyordu. Yalnız olsalardı, akşam yemeğinin erken başlayacağını ve Holly pastasından bir parça ister miydi diye sorabilirdi. Kahretsin. Onun yanında hormonları o kadar yükselmişti ki, onun yanında neredeyse düşünemiyordu.

Ama sonra Caleb odaya girdi, yeşil gözleri önündeki manzarayı izlerken ciddi bir ifadeye büründü. Kısa bir süre baktıktan sonra gözleri yere indi. "Holly, sen hazır olduğunda ben de hazırım."

Holly başını salladı ve Caleb tekrar muayene odasına geri çekildi.

Caleb ile aralarını düzeltmenin bir yolunu bulması gerekiyordu. Ona baktığında kalbi acıyordu, ama Alexei ona kendini genç ve canlı hissettiriyordu. Ve Alexei onu istiyordu.

"Caleb inatçı bir adam, *dushka*. Eğer ikisinin de hayatını kurtarmamış olsaydı, emeklilikten çıkıp onu öldürmeyi ciddi olarak düşünürdüm." Alexei kaşlarını çatarak kapıya baktı.

"Tanrım, ne yaptı?"

"Tek bildiğim, Rus doktorların bu kadar titiz olmadığı. Rusya'da bir erkeğin poposu kutsaldır. Sana söylüyorum, yatak odasında denerse, onunla ilgilenirim."

"Ha?" Evet, belki de onun İngilizcesinin ne kadar sevimli olduğunu yeniden düşünmeliydi.

Elini uzattı ve onun elini tuttu. "Hiçbir şey. Endişelenecek bir şey yok. Ben sabırlı bir adamım. Çok sabırlı. Ve hoşgörülü. Artık şiddet kullanmıyorum. Peki, akşam yemeği?"

En azından bunu anlamıştı. "Evet. Seninle akşam yemeği yemek isterim. Saat altıda işim bitiyor. İstersen Stella'da akşam yemeği yiyebiliriz."

Adam başını salladı. "Hayır. Çalıştığın yerde olmaz. Trio'ya gidip güzel bir şeyler içip dans edelim. İş bulduktan sonra seni çok güzel bir yere götüreceğim."

Elini sıkıca tutmasını çok sevdi. "Nereye gidersek gidelim benim için fark etmez. Bliss'te pek fazla seçenek yok."

"İş bulup para kazandığımda, seni istediğin yere götürürüm. Ama bu gece Trio olmalı." Elini dudaklarına götürdü, bu hareket onu baştan aşağı titretti. "Şimdi, Roger's Garage adında bir yer bulmam lazım. Oraya gitmem ne kadar sürer?"

"Uzun saçlı Roger'ın yeri mi? Feed Store Kilisesi'nin yaklaşık iki mil kuzeyinde, Polly's Cut and Curl'un hemen yanında. Kaçırman imkansız. Polly'nin üzerinde öpüşen dudaklar olan kocaman pembe bir neon tabelası var. Arabayla on dakika kadar sürer."

"Araba, almam gereken şeylerden biri."

Anahtarlarını aldı. "Benimkini al. Bundan sonra doğruca işe gideceğim. İşten çıkana kadar ona ihtiyacım olmayacak. Yapman gerekeni yap ve sonra Stella'ya bırak. Seni uyarmalıyım, biraz küçük."

Gülümsemesi etrafındaki her şeyi aydınlattı. Anahtarları aldı ve eğilip dudaklarına öptü. "Çok teşekkür ederim, *dushka*. Doktorun yaptıklarını telafi ediyor. Dikkatli ol. Eli görüldüğünden çok daha büyük. Seni kurtarabilseydim, kurtarırdım." Parmaklarını tekrar dudaklarına götürdü. "Bu gece."

Bu kelime büyük bir umut vaat ediyordu. Alexei kapıdan çıkarken odanın sıcaklığının düştüğünden emindi.

Ve şimdi Caleb ile başa çıkmanın bir yolunu bulmalıydı.

O, dostça ama ciddi bir yaklaşım sergilemeye karar verdi. Adam koruyucu bir ağabey gibi davranıyordu. Kadın doğrudan muayene odasına girdi. "Kan tahlili sonuçlarının çıkması neden haftalar sürecektir? Alamosa'daki hastanenin numuneleri birkaç saat içinde işlediğini biliyorum."

Altın sarısı ve kırmızı saçlı adam, incelediği çizelgeden gözlerini ayırmadı. "Bunu bana iyilik olarak yapıyorlar. Alexei'nin de bazılarını alabilmesi için iyilik istemeyeceğim."

Dişlerini sıktı. "Alexei'ye karşı neyin var?"

"Birincisi, o bir gangster." Sözler hoşnutsuz bir öfkeyle döküldü. Çizelgeyi işaretledi, kalemi sayfalar üzerinde gergin çizgiler çizerek ilerledi.

Kadın bunun sorunun bir parçası olduğunu düşündü. Caleb şiddetle pek iyi başa çıkamıyordu. "Eski mafya üyesi. Ve mafyaya sadece kardeşini öldüren adamdan intikam almak için girmişti. Onunla ilgili tüm hikayeleri okudum. Masum kimseyi öldürmedi. Sadece diğer mafya üyelerini öldürdü. Nate ve Zane ile bir sorunun yok. DEA için gizli görevdeyken temelde aynı şeyi yaptılar."

"Nate ve Zane kolluk kuvvetlerindeydi. Rozetleri vardı." Sesi somurtkan ve karanlık bir tona büründü. Yeşil gözleri, sanki kutsal bir şeyden bahsediyormuş gibi derinleşti. "Alexei şiddet eğilimli bir adam. O acımasız bir adam, Holly."

"Öyleydi. İnsanlar değişir."

Caleb tezgaha yaslandı, ona kötü haberi en iyi nasıl vereceğini düşünür gibi onu değerlendiriyordu. "Hayır, değişmezler. Değişmezler. İşler kötüye gittiğinde, en iyi bildiği şeye geri dönecektir çünkü kimse gerçekten değişmez."

"Gerçekten mi? Ben değiştim. Kötü yönde değiştim. En azından Alexei iyi yönde değişti."

"Neden bahsediyorsun?" O odaya girdiğinden beri ilk kez kendinden emin konuşmuyordu.

Keşke bu konuyu açmasaydım diye düşündü, ama madem açmıştı, devam edecekti. Caleb ile bu konuyu konuşacaklardı ve ya arkadaş olacaklardı ya da hiçbir şey olmayacaktı. "Boşanmamdan sonra değiştim. Ama düşününce, sanırım evliliğim sırasında bir ara değişmiştim. Tam tarihini hatırlayamıyorum. Tek bir olay değildi, ruhumda bir sürü küçük kesik ve çürükler vardı."

Gözleri kapandı ve hareketsiz kaldı. "Kocan mı yaptı bunu?"

Parmaklarını birbirine geçirdi. Bazen, yıllar sonra bile, anılar hala tazeydi. "Ve ailesi. Scott'ın benimle evlenmesini istemiyorlardı. Scott'la üniversitede tanıştık. Ben bursluydum. O ise babası okulun bir kanadını inşa ettiği için oradaydı. Lüks bir özel okuldu. Ben yanlış yoldan gelen bir kızdım, Scott ise isyankar bir dönemden geçiyordu. Ben ikinci sınıftayken, o son sınıftaydı. Çok kısa sürede birlikte yaşamaya başladık. Scott hukuk fakültesine gitti, ben de onunla gitmek için okulu bıraktım. Aptal bir kızdım. Ona yardım ettiğimi sanıyordum. Neyse, o mezun olmadan önce Micky'ye hamile kaldım ve ailesinin şiddetle karşı çıkmasına rağmen evlendik."

"Senin hakkında neyi beğenmediler?" Bu soru biraz kötü niyetliydi, ama o bunun kendisine yönelik olduğunu düşünmedi.

Hâlâ eski kayınvalidesinin, onunla ilgili tüm sorunları anlattığı sesini duyabiliyordu. Çok şişmandı. Çok aptaldı. İyi yetiştirilmemişti. Ve Maureen Lang bunu sadece Holly'ye söylememişti. Maureen, en büyük çocuğunun evlilik felaketinin dehşetine sempati duymaları için tüm arkadaşlarına anlatmayı severdi. "Hemen hemen her şey. Yeterince kültürlü değildim. Kibar değildim. Uygun bir politikacı eşi değildim. Ama Scott o zamanlar siyasete girmek istemiyordu. Sessiz sakın bir muayenehane açmak istiyordu. Micky doğduğunda çok mutluydu."

"Fikrini değiştirdi. Kongre üyesi, değil mi?"

Oh, o aynı zamanda bir sıçan gibi hain bir piçti, ama kimseye onun bir kongre üyesi olduğunu unutmasına izin vermezdi. "Evet. Micky doğduktan yaklaşık bir yıl sonra işler değişmeye başladı. Scott isyan etmekten yoruldu ve babası onu aile konağına geri dönüp seçimlere aday olmaya ikna etti. Beni aşağılamaktan hiç vazgeçemediler, bir an bile rahat vermediler. Ve ben değiştim. Kocasının beni aldattığını görmezden gelen bir kadın oldum. Hayal kurmayı bırakan bir kadın oldum. Kendimden nefret ediyordum. Çocuğunu kaybeden bir kadın oldum."

Gözlerini kırptırarak gözyaşlarını tuttu, ama devam etti. "Micky benim hayatımdı. Onsuz solup gittim ve üniversitedeki o kız gibi hissettiğim bir an bile olmadı sanırım. Öyle hissetmek istiyorum. Dünyada benim için bir şeyler olduğunu hissetmek istiyorum, Caleb. O şeyin sen olabileceğini düşündüm, ama sen beni öyle istemiyorsun. Alexei'nin beni yıllardır içinde bulunduğum bu yalnızlıktan kurtaracak adam olup olmadığını bilmiyorum, ama bunu öğrenmeye hazırım. Bir şans vermeye hazırım. Değişmeye hazırım. O yüzden bana insanların değişemeyeceğini söyleme. Değişebileceklerine inanmam lazım."

Caleb bir an sessiz kaldı, o kadar uzun sürdü ki, onu bir şekilde kırmış olabileceğinden endişelendi. Kendini açtığı, ona bu kadar çok şey ifşa ettiği için özür dilemek üzereyken, Caleb sonunda içini çekti ve elini saçlarında gezdirdi.

"Test sonuçlarını aldığımda sizi ararım." Dosyasına geri döndü. "Endişelenmeyin. Onu bir daha rahatsız etmeyeceğim. Gidebilirsiniz."

Şimdi onu *gerçekten* kırmış olmaktan endişeleniyordu. Onu tamamen reddetmişti, o duvarları yıkılacağını umarken bir anda tekrar örmüştü. Öfke patlaması yaşamak üzereydi. Yumruklarını sıkıldığını hissetti.

"Şimdi muayeneyi yapmayacağınızı mı söylüyorsunuz? Benim doktorum bile olmayacak mısınız?" Gözyaşlarını tutmak zorunda kaldı. Yüzünün tamamen kızardığından emindi. Duygularını hiç kontrol edememişti, Maureen'in kitabındaki bir başka kusur daha.

Adam başını kaldırdı, yüzünde tam bir şaşkınlık belirdi. "Öyle demedim. Bence buna ihtiyacın yok. Holly, kanında yapabileceğim tüm testleri yaptım. Birkaç ay önce soğuk algınlığı geçirdiğinde seni muayene ettim."

"Evet, bu biraz abartılıydı." Burnu akıyordu ve o kan tahlili yapılmasında ısrar etmişti.

Derin bir nefes aldı ve dosyayı bir kenara koydu. "Ben titiz biriyim. Ben... senin iyi olduğundan emin olmak istedim. Tıpta eski bir deyiş vardır. Atları duyduğunda, zebraları arama. Bu, temelde doktorlara soğuk algınlığının büyük olasılıkla sadece soğuk algınlığı olduğunu kabul etmelerini söylemenin bir yoludur. Soğuk algınlığı attır. *Streptococcus pyogenes* gibi daha nadir görülen bir şey ise zebra olur. Ama bazen zebralar sizi ısıtır. Soğuk algınlığınızın daha ciddi bir şey olmadığından emin olmak istedim."

Gözlerinin fal taşı gibi açıldığını hissetti. "Vay canına, sen de bizim kadar delisin, değil mi?"

Şüpheli bir kırmızı gölge, yakışıklı yüz hatlarına yayıldı. "Bunu fark etmen bu kadar uzun sürdüğü için şaşırdım."

"Yani temizim, değil mi?" Bundan emindi. Cinsel yolla bulaşan bir hastalığa yakalanmak için seks yapmak gerekiyordu. Onun için çok uzun zaman olmuştu. Ama Alexei'nin tek kontrol ettirilmesi haksızlık gibi geliyordu.

"Sen mükemmelsin." Yine yutkundu ve arkasını döndü.

Ve bu, onun gitmesi için bir işaretti. Peki neden gidemiyordu? Bu adamda onu çeken neydi? Ve neden denemeye devam ediyordu? "Caleb, fiziksel olarak benden hoşlanmıyorsan neden bana bu kadar nazıksın?"

Anlaması gerekiyordu. O kadar uzun süredir —aslında hayattan da çok uzun süredir uzak kalmıştı—onu bu kadar yanlış anlamış olmasının nedenini ve nasıl olduğunu bilmek istiyordu.

Gözleri yukarı kalktı ve eskisinden daha sert bakıyordu. "Seni istemediğimi mi düşünüyorsun? Seni istememek mi? Nasıl beni istemediğimi söyleyebilirsin?"

Hayal kırıklığı taşmak üzereydi. Ve öfke. O da sinirlenmeye başlamıştı. "Benimle oyun oynama. Neredeyse bir yıldır bu oyunu oynuyoruz ve ben bundan bıktım."

"Bıktın mı?" Muayene masası aralarında duruyordu ve Caleb yırtıcı bir ifadeyle baktığı için aniden bu durumdan memnun oldu. "Bıktın mı? Senin yüzünden bir yıldır seks yapmadım."

"Ben seni engellemedim." Aslında onu biraz teşvik etmişti.

Kafasını hafifçe bir yana eğdi. Onunla yeterince uzun süre birlikte olmuştu, kafasının bu hafif hareketi onun sinirlendiğinin işareti olduğunu biliyordu. "Oh, evet, teşvik ettin. Başka bir kadınla yatmayı düşünemedim çünkü istediğim kadın sendin. Sensin."

"Anlamıyorum. Neredeyse kendimi sana attım. Benimle yatmak ister misin diye sordum. Sen hayır dedin." Onun kanepesinde geçirdiği ilk gece ona sormuştu. Oh, rahatlık içinmiş gibi davranmıştı, ama yatakta bir kez yanına geldiğinde ona döneceğini ummuştu. Onu kucaklamak, tanımak, rahatlatmak istemişti çünkü buna çok ihtiyacı var gibi görünüyordu.

Sevdiği o şehvetli dudaklar biraz acımasız bir ifadeye büründü. "Seninle yatmak istemediğimi söyledim ve ciddiye aldım. Sikişmekten hoşlanmayacağımı söylemedim."

Bu her şeyi açıklıyordu. Gözleri yaşlarla bulanıklaşan kadın, arkasını dönüp kapıya doğru yürüdü. Adamın arkadaşlık istemediği belliydi. Onunla bu şekilde konuşabiliyorsa, hiçbir şey istemiyordu. Bir daha fahişe gibi davranılmayacaktı. Kimse tarafından.

Güçlü bir kol beline dolandı ve onu sert bir vücuda doğru çekti. Caleb'in vücudu. Boynunda nefesini hissedebiliyordu.

"Gitme. Böyle gitme."

Onun vücudunun kendi vücuduna değmesi acı tatlı bir duyguydu. O kadar uzun süre beklemişti ki, ancak o ayrılırken onu tutmayı akıl etmişti. "Caleb, bırak beni. Seni rahat bırakacağım. Söz veriyorum. Seni rahatsız etmek istemedim."

Sözler, tıkanmış bir şelale gibi ağzından döküldü ve sonunda, sonunda serbest kaldı. "Ben de seni incitmek istemedim, bebeğim. Tanrım, seni incitmek istemedim. Bu, yapmak istediğim en son şey. Seni çok istiyorum, ama bir ilişkiye giremem. Ben buna uygun değilim. Sonunda seni incitirim. Anlayabilir misin?"

Gerçekten anlamıyordu, ama kabul etmek zorundaydı. "Tabii."

Adam inledi. "Holly, karım öldüğünden beri istediğim ilk kadın sensin."

"Altı yıldır seks yapmadığınıza inanmamı mı bekliyorsunuz?"

"Hayır. Ben Alexei gibiydim. Tam olarak fahişeler değil, ama kadınlar..."

Benden duygu beklemiyordun. Sana bunu yapamazdım. Sen öyle biri değilsin, bu yüzden sana seks dışında bir şey sunamadığım için ellerimi kendine sakladım.

Ama ellerini kendine saklamıyordu artık. Ellerini onun teninde durmadan gezdiriyordu. Vücudunun ısısı onun vücuduna sızıyordu. "Sana inanamıyorum. Sen duygusuz biri değilsin."

"Belki." Başını omzuna yasladı. Sonunda ona dokunduğuna göre, artık bırakmaya niyetli görünmüyordu. "Ama gerçekten denemeye niyetim yok. Üzgünüm. Keşke ihtiyacın olan erkek olabilseydim. Keşke o Rus piçle çıkmaman için sana yalvarabilseydim, beni seçmen için, ama bu haksızlık olurdu."

Ve bunu yapabileceğinden emin değildi. Alexei geri döndüğüne göre, onu görmekten endişeliydi, ama onunla denemezse hayatının geri kalanında pişman olacağından emindi. Yine de Caleb ile her şeyin bittiği düşüncesi kalbini parçalıyordu. Nasıl iki erkeğe de aşık olmuştu?

Aptalca bir soru. İki erkeğe de aşık olmuştu çünkü her şeye sahip olabileceğini düşünmüştü. Rachel, Callie ve Laura gibi. Ama hayır. Seçim yapmak zorundaydı ve hangi yolu seçerse seçsin, hayatının geri kalanında bunun acısını çekecekti. Ve sonunda, Caleb denemeyeceği için gerçek bir seçim yoktu.

Onu döndürdü ve gözlerinde acı gördü. O bakışı oraya koyan oydu. Onun kendisi için değerli kontrolünü kaybetmiş olmasına dayanamıyordu. Kontrole ihtiyacı vardı. Artık bunu görebiliyordu. "Caleb, ben iyiyim. Lütfen. Benim için endişelenme."

"Günün her dakikasında seni düşünüyorum ve güneş battığında iki kat daha fazla." Sözleri işkence gibiydi ve ağzı onun ağzına yaklaştı. Dudakları bir an tereddüt etti, sonra kontrolü ele aldı. Elleri omuzlarını kavradı ve onu kendine çekti. Ağzı onun ağzını kapattı, dili dudaklarının kenarlarını okşadı. Ona açıldı ve Caleb içeri girdi.

O her yerdeydi. Dili onun diline dokundu. Bir eli saçlarını buldu ve parmaklarının at kuyruğunu kavrayan ısırtığı cildini elektriklendirdi. Onu çekerek kafasını istediği pozisyona getirdi ve diline tam erişim sağladı. Diğer eli omzundan beline doğru kaydı, başparmağının ucu göğsünün dış kıvrımına dokundu. Onun ağzı emmek için aşağı inmeden önce, meme ucuna dokunup onu tahrik etmesini istedi.

Kendini öpücüğe bıraktı, yanağına değen onun yanağının sertliğini sevdi. Caleb'in sakalları her zaman uzamış gibiydi. Sert ve erkeksiydi ve onu yumuşak ve narin hissettiriyordu. Ellerini onun saçlarına gömdü. Alexei'ninkinden çok daha kısaydı ama aynı derecede yumuşaktı.

Alexei.

Alexei ile randevusu vardı ve Caleb'i öpüyordu.

Panikle birlikte telefon çaldı. Caleb onu kendine çekti, bacaklarının arasına aldı ve penisini ona sürttü. Kalçalarını birbirine bastırarak, onu istediğini şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladı. Onu kendine çektiğini, teninin tenine değmesiyle onları birbirine yaklaştırdığını hissedebiliyordu.

Telefon tekrar çaldığında, her şeyi unutmuş, sadece onun dokunuşunu hissederek geriye düşüyordu. Gerçek dünya araya giriyor, ona daha önce söylediklerini hatırlatıyordu. O bunu gerçekten istemiyordu. Ellerini zorla yukarı kaldırıp onu itti.

"Caleb. Caleb, telefonun çalıyor."

Elleri sıkılaştı. "Çalsın bırak."

"Ya acil bir durumsa? Ya Callie doğum sancıları başladıysa?" O, kilometrelerce çevrede tek doktordu. Onun amcığı pozisyonunu yeniden düşünmesini yalvarıyor olsa da, o bir aramayı görmezden gelemezdi.

Caleb küfretti ve ellerini indirdi. Hayal kırıklığı onu sardı. "Lanet olsun. Ben lanet olası bir kadın doğum uzmanı değilim." Uzun ve derin bir nefes aldı ve sonra arkasını döndü. Telefonu aldı. "Ne?"

Hastalara karşı tavırları berbattı ve kesinlikle bir resepsiyoniste ihtiyacı vardı. Tişörtünü düzeltti ve onun kollarında olmanın nasıl bir his olduğunu ne kadar süre sonra unutacağını merak etti. Alexei'ye olanları anlatmalı mıydı? Ne halt ediyordu?

"Sana," dedi Caleb sert bir sesle ve telefonu ona doğru itti. "Görünüşe göre Rachel Harper seni buraya girerken görmüş ve Stella'ya nerede olduğunu söylemiş. Arka kapıdan girmeliydin."

Telefonu aldı. "Üzgünüm. Bir gün lanet olası bir cep telefonu alabilecek parayı bulacağım. Burada çalışmayacak ama. Alo?"

Üç dakika ve başarısız bir gnocchi deneyi ile mutfakta dolaşan bir rakunla ilgili karmaşık bir hikayeden sonra, Stella sonunda Holly'nin Alamosa'dan bazı malzemeler alması gerektiğini açıklamaya başladı.

"Tabii ki," dedi, telefonu kapatmak için sabırsızlanarak. Telefonu kapattı ve sonra küfretti. "Arabam yok."

"Ne oldu? Yine mi bozuldu?" Caleb ondan olabildiğince uzak duruyordu. Sırtındaki duvar onu odada onunla birlikte tutuyor gibiydi.

"Alexei'ye ödünç verdim." Alexei, ona güzel bir yer götürebilmek için iş aramaya çıkmıştı.

Caleb'in eli pantolonunun cebine girdi. Onun sakinleşmediğini fark edemedi. Penisini kot pantolonunun kumaşına bastırılmıştı, bariz ve çok büyük bir canavardı. Anahtarlarını çıkardı ve ona attı. "Benimkini al."

Kız, onun kamyonetinin anahtarlarını yakaladı. "Emin misin? Aslında ben dünyanın en iyi sürücüsü değilim."

Elleri yukarı kalktı, parmakları açıldı. "Kamyoneti al. Olanlar bir hataydı, ama kavga etmek istemiyorum. Bu dünyada en son istediğim şey, ikimizin konuşmaması."

"Sen nadiren konuşursun."

Ağzının sağ tarafı, çarpık ama çok çekici bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Tamam, seni dinlememek istemiyorum." Yüzü düştü ve o gülümsemeyi geri getirmek için her şeyi yaptı. "Ve ben seninle Alexei'nin arasına girmeyeceğim. Senin iyiliğin için, umarım o gerçekten değişmiştir. Ve fahişe meselesi seni korkutmasın. Düşünürsen, bu gerçekten daha nazik bir davranış. O bir ilişkiye hazır değildi. Hayatı şiddet dolu ve öngörülemezdi. Birini bu hayata sürüklemek yerine, ihtiyacı olan şey için para ödemesi daha iyiydi. Özellikle de sevmediği birini."

"Yani biz arkadaş mıyız?" O bunu kabul ederdi. Acı verici olurdu, ama onun arkadaşı olurdu.

O başını salladı. "Arkadaş. Test sonuçlarını alacağım. Sanırım Wolf Alamosa'ya gidiyor. Onunla birlikte gideceğim. Başka bir adamın biyolojik örneklerini taşımaktan çok hoşlanacaktır."

"Biraz kan var. Bir şekilde eski bir Navy SEAL'ın biraz kanla başa çıkabileceğini düşünüyorum."

"Ve idrar. Ve, şey, diyelim ki çok titiz davrandım. O adamın vücut fonksiyonları hakkında her şeyi en kısa sürede öğreneceğiz. Oh, ve marihuana kullanımı için saç örneği de aldım."

Gülümsemeden edemedi. "Nedense Alexei'nin esrar içtiğini sanmıyorum."

"Buna ne diyeceğini ancak tahmin edebilirim." O çarpık gülümseme geri gelmişti ve Holly kendini tutamadı. Kollarının arasına girip ona sarıldı.

"Teşekkürler, Caleb."

Kollarını ona dolaması biraz zaman aldı, ama sonunda başardı. "Onu işkence etmek için tıbbi bir yol bulmam gerekirse, lütfen bana haber ver."

Kız başını salladı. "Söz veriyorum. Ve kamyonetini geri getireceğim."

Gözleri yaşlarla bulanıklaşmış bir şekilde ofisten çıktı. Kapıdan çıkarken başı eğikti ve neredeyse bir adama çarpıyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı ve adamın yanından geçip gitti.

"Sorun değil," diye mırıldandı adam ve başka yere bakarak hızlı adımlarla kaldırımında yürümeye devam etti.

Harika. Şimdi de turistleri rahatsız ediyordu. Uzun bir nefes alarak, park yerinden Caleb'in siyah kamyonetine doğru ağır adımlarla yürüdü. Kamyonet kocaman bir canavardı ve kendini kabine çekip koltuğu en ileriye ayarlamak zorunda kaldı.

Alamosa'ya doğru uzun bir yolculuk onu bekliyordu. Doğuya dönüp ve yola çıktı. Caleb'in radyosu bir spor kanalına ayarlıydı. Kafasında yeterince ses olduğu için radyoyu kapattı.

Kafası çok karıştı. Alexei ile birlikte olacağı için heyecanlıydı. Caleb'in onlarla birlikte olmayacağı için hayal kırıklığına uğramıştı.

Derinlerde istediği Şey buydu. Kendini bu gerçeği kabul etmeye zorladı. Diğerlerinin bulduğunu bulmayı, mutlu bir üçlünün merkezi olmayı hayal etmişti. Caleb ve Alexei'nin arasında olmayı, onların iri bedenlerinin onu çevreleyip korumasını, kalplerinin onu sevmesini ve onun sevgisini kabul etmesini hayal etmişti.

Bunu çok uzun süre içinde saklamıştı. Kimse onu istemiyor gibi görüldüğu için kalbini kapatmıŐtı. Caleb ile konuşmak, uzun zamandır iyileŐtiđini umduğu bazı yaraları yeniden açmıştı, ama belki de ilk kocasının ona davranıŐlarından asla iyileŐemeyecekti.

İlk mi? Scott muhtemelen tek kocası olacaktı. Kırk yaŐındaydı, tüm arkadaşları arasında en yaŐlısı ve tek bekardı. Belki de hayatının o kısmı geçip gitmiŐti ve tek umudu, daha genç bir adamla kısa süreli, ateŐli bir iliŐki yaşamaktı. Bliss'te pek fazla sečenek yoktu. Kasaba çok küçüktü ve o kadar çok çalışıyordu ki Bliss'ten sık sık ayrılmıyordu. Ve bu kasabayı ya da arkadaşlarını dünyadaki hiçbir Őeye deđiŐmezdi.

Sadece kendisi için daha fazlası olmasını diledi.

Burnunu çekip kendini toparlamaya çalıştı. Kendine acımak hiçbir Şeyi düzeltmeyecekti. Bir randevusu vardı. Caleb ile işler yolunda gitmemiŐ olması, Alexei'den zevk alamayacağı anlamına gelmiyordu. Yine de kalbini koruması gerekiyordu.

Ve yavaŐlaması gerekiyordu. Daha dik bir yokuŐa girerken hız göstergesine baktı. Hızı çok fazla artıyordu. Eski arabasına alışmıştı, motoru hızlanmaya hiç hazır değilmiş gibi görünüyordu. YokuŐ aşağı giderken bile, sanki çaba sarf etmek istemiyormuŐ gibi tekliyor ve sallanıyordu. Caleb'in parlak yeni dört çeker kamyoneti ise öyle değildi. Yerçekiminin ileriye doğru ivmesini artırmasına izin vermekten son derece memnundu. Hiç sorun yaşamadan seksen hıza ulaştı ve ibre yükselmeye devam etti.

Holly ayağını frene bastırdı. Dağlarda yeterince uzun süre yaşamış olduğu için, ayağını yere bastırırsa frenlerin aşırı ısınabileceğini biliyordu. Ayrıca, uzun süre ayağını fren üzerinde tutarak sürmemesi gerektiğini de biliyordu, ancak içgüdüŐü ona her zaman

bunu yapmasını söylese de. Stratejik bir baskı uygulayarak hızını düşürdü ve sonra tekrar hızlanmasına izin verdi.

Hiçbir şey olmadı. Frenler hiç tepki vermedi. Şimdi hızı 90'a çıkmıştı ve bir viraj yaklaşıyordu. Mel'in kulübesini tehlikeli bir hızla geçerken derin bir nefes aldı.

Tekrar denedi. Belki kamyonet arabasından biraz farklı çalışıyordu ve daha fazla baskı gerektiriyordu.

Ayağı pedala tamamen bastı, pedal aşırı pişmiş makarna gibi tüm gücüyle geri sıçradı.

Panik başlıyordu. Harper Çiftliği gelip geçti. Hız göstergesi yükselmeye devam ediyordu. Kamyon ne kadar hızlı gidebilirdi?

Yapabileceği hiçbir şey olmadığını fark etmesine rağmen tekrar denedi. Frenler çalışmıyordu.

Sakin kalmaya zorlayarak, yolu düşündü. İki viraj daha geçerse dağdan inip vadiye ulaşacaktı, orada yol düzdü ve kilometrelerce uzağı görebiliyordu. O zaman ne yapacağını düşünebilirdi.

Ya da şimdi arabayı daha düşük bir vitesle alabilirdi. Bu, motoru bozma riskini taşıyordu, ama kamyoneti yavaşlatabilir ve virajları alabilirdi.

Ama bu Caleb'in kamyonetiydi. Ve Caleb, kamyonetinden çok onun güvenliğini tercih ederdi. Caleb, onunla olan ilişkisini riske atmak istemeyebilirdi, ama o kadar da aptal değildi ki, Caleb'in kamyonetini onun hayatından daha çok önemseydiğine inanacaktı.

Ona bunu telafi etmenin bir yolunu bulmalıydı.

Yapmak üzere olduğu şeyden çekinerek, vites kolunu 1 numaralı konuma zorladı. Kamyonun tamamı sallandı ve onu kontrol etmek için tüm gücünü kullanması gerekti. S viraj yaklaşıyordu. Saatte neredeyse yüz mil hızla bunu başarması imkansızdı. Mümkün değildi. Yoldan çıkacaktı ve korkuluk yoktu. Ya dağın yan tarafına çarpacak ya da yuvarlanacaktı.

Sonunda kamyon yavaşlamaya başladı, ama sadece yetmiş mile kadar. Yerçekimi hala etkisini gösteriyordu. Dağın bu kadar aşağısındaki eğimin ne kadar olduğunu bilmiyordu, ama yine de dikti. Ve virajın ötesini göremiyordu.

Kalbi göğsünde çarpıyordu. Beyninde milyonlarca senaryo canlanıyordu. Burada, dağda ölebilirdi ve çok pişman olurdu. Denemediği için pişman olurdu. Savaşıp kaybetmektense, kolay olanı seçip kaçırdığı onca yılı pişman olurdu. Viraj ona doğru yaklaşırken, tek bildiği şey, hiçbir şeyin, hiçbir şeyin savaşmaktan daha önemli olmadığıydı. Sonuç önemli değildi. Her şeyi kaybedebilirdi, ama ihtiyacı olan şey için mücadele etmeye değecekti.

Neden bunu ancak ölümle yüz yüze geldiğinde anladı?

Ve neden yine vazgeçiyordu?

Acil fren. Bu çok riskli bir hamleydi. Muhtemelen yine kontrolü kaybedecekti, ama elinde başka bir seçenek yoktu.

Frene bastı. Tıpkı diğer fren gibi, bu da yere kadar gitti.

Ve sonra TER işaretini gördü. Kamyon kaçış rampası. Direksiyonu sıkıca kavradı. Dayanması gerekiyordu. TER sadece birkaç aydır kullanılıyordu ve kontrolden çıkan on sekiz tekerlekli kamyonları yavaşlatmak için tasarlanmıştı, ama belki onun için de işe yarayabilirdi. Uzun çakıl şeridi onu biraz yavaşlatacaktı. Yavaşlatmalıydı.

En azından o viraja girmeden önce gidebileceği bir yer sağlıyordu.

Neredeyse seksen kilometre hızla TER'e çarptı. Kalın çakıl ve rampanın düz zemini arasında, kamyonun yavaşlamaya başladığını hemen hissetti.

TER'in yarısına ulaştığında, kamyonu hayatta kalacağından emin olacak kadar yavaşlatmıştı. Yavaşça ilerleyerek, bir gürültüyle raya çarptı.

Başını ellerinin arasına aldı ve sonunda ağladı, hayatta olduğu ve neredeyse her şeye yeniden bir şans daha kazandığı için mutluydu.

* * *

Alexei, garajın yanındaki küçük ofisteki tek boş koltuğa oturdu. Bütün yer motor yağı kokuyordu, ama bu onu rahatsız etmiyordu. Rahat çalışma alanını seviyordu. Ancak sandalyenin biraz tamire ihtiyacı vardı.

Büyük bir adam için yapılmamıştı. Sağlamlığını test etmek için salladı. Parçalanacak gibi görünmüyordu. Öyle olmamasını umuyordu. Görüşme sırasında ofis mobilyalarını kırması pek iyi olmazdı.

Gerçekten kel olan Roger'ın, eskiden uzun ve dalgalı saçlarını gösteren kendisi ve eşi Liz Two'nun fotoğrafları vardı. Masasının arkasındaki koltuğa oturdu. "Demek Bliss'i neredeyse havaya uçuran adam sensin?"

İtibarı pek de parlak değildi. Haberler sayesinde herkes onun hikayesini biliyordu. "Oh, hayır, patlatmak falan yok. Bliss'teyken tek bir patlayıcı bile yerleştirmedim. Sadece birçok insanı vurdum."

Uzun saçlı Roger'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve öne doğru eğildi. "Bірçok mu?"

Ve bu, onun itibarını hiç de iyileştirmiyordu. "Şey, çok fazla değil. Dört ya da beş tane, belki. Ve hepsi de çok kötü insanlardı. Şerifin departmanını ele geçirdiler ve kadınları öldüreceklerdi. Kadınları öldürmelerine izin veremezdim."

Çeteye üye olduğu süre boyunca hiçbir kadına zarar vermemişti. Öfkeyle ya da erotik amaçlar dışında hiçbir kadına vurmamıştı. Şaplak atmaktan hoşlanan birkaç kadınla tanışmıştı ve o da bundan hoşlanıyordu, ama hiçbir kadına kendisine gösterdiği saygıdan daha az saygı göstermedi. Bu, örgüt içinde yükselmesinde ona zarar vermişti, ama intikam için onun bile yapamayacağı şeyler vardı. Sonunda, bir kadına zarar verememesi intikamını almasını engelledi, ama ruhunu geri kazanmasına yardımcı oldu.

"Bir grup kadını kurtardığını duydum. Logan Green'i de, ama onun sana bunun için teşekkür ettiğini sanmıyorum."

Şerif yardımcısı, bu kasabada borcu olduğu adamlardan biriydi. Logan Green, neredeyse onu öldürecek kadar dayak yemişti ve Alexei, hepsini kurtarmak için buna izin vermek zorunda kalmıştı. Sayıca ve silahça üstünlükleri vardı ve bundan nefret etmişti, ama Holly ve Jennifer'ı kurtarmak için gerekirse genç adamı tekrar feda ederdi. Bu kasabada yaşamak istiyorsa, Logan'la bir şekilde anlaşmanın bir yolunu bulması gerekecekti.

"Şerif yardımcısına olanlar için üzgünüm. Kendimi ele vermeden ona yardım edemezdim, yoksa hepimiz ölürdük." Bu

Zayıf bir bahaneydi. Bazen geceleri Logan Green'i kaderinden kurtardığı yüzlerce senaryo hayal ederdi, ama o anda en güvenli yolu seçmişti.

"O zaman durum çok daha kötü olurdu. Zavallı Teeny, oğlu olmasaydı ne yapardı bilmiyorum. O ve Marie ona çok düşkünler. O iyi olacak. Ona bakacak iki annesi var. Biliyorsun, bu bölgedeki herkes, Holly'yi kurtarmak için kendini kurşunlara attığını konuşuyor. Holly tatlı bir kız ve bu ilçenin en iyi garsonu. Şerif de senden çok övgüyle bahsediyor," dedi Uzun Saçlı Roger. "Nate Wright'ı seviyorum, huysuz bir herif olmasına rağmen. Callie ve Jen'i kurtardığını söylüyor, bu yüzden benim için sorun yok."

Rahatlamaya çalıştı. Belki de bu, beklediğinden daha iyi geçecekti. Kendini gergin hissetmesine şaşırды. Gençliğinin çoğunu intikam peşinde koşarak harcadığı o yıllarda, yasal bir iş bulmayı hiç düşünmemişti. Şimdi, üniversitede okuması veya bir kariyere başlaması gereken tüm o yılların bedelini ödemek zorundaydı. Yasal dünyada geçimini sağlayacak bir yol bulmak zorundaydı.

"Gene, bana iyi bir işçi aradığını söyle." Belki bir kez yerleştiğinde, bir eğitim okulu bulur ve haraç ve suikastların ötesinde bir meslek öğrenir.

Uzun saçlı Roger'ın kel kafası sallandı. "Evet. Yeni bir tamirciye ihtiyacım var çünkü son tamircim profesyonel güreşçilik yapmaya başladı. Bunun onun için iyi sonuçlanacağını sanmıyorum ama beni dinlemedi. Güreş izliyor musun?"

Roger, sanki sorunun cevabı Alexei'nin işe alınmasını etkileyecekmiş gibi ciddi bir ifadeyle soruyu sordu. Alexei dürüstçe cevap vermeye karar verdi. "Hayır."

Hokeyi tercih ediyordu. Bir gün kendi evinde büyük ekran televizyonun başında oturup arkadaşlarıyla hokey maçlarını izleyecekti. Ve Holly ile. Umarım o da hokeyi severdi, çünkü onu kucağına oturtunca bir daha oradan kaldırmayacağını düşünüyordu.

Uzun saçlı Roger, cevabından memnunmuş gibi geriye yaslandı. "İyi. Çünkü bu yüzden bir mekanik daha kaybetmek istemem. Peki, araba konusunda deneyimin var mı?"

Kardeşi ona arabalar hakkında çok Şey ğretmiŐti. Mikhail, tamirciye paraları yetmediği için arabasını tamir etmeyi öğrenmek zorunda kalmıştı. Kardeşi sadece bir kullanım kılavuzu ve babalarının alet çantasıyla donanmıŐtı. Mikhail öldürüldükten sonra, Alexei araba tamir etmenin kendisini sakinleŐtirdiđini fark etmişti.

"Kendi kendime öğrendim, ama ne yaptığımı biliyorum," diye açıkladı Alexei. "İstediğiniz her türlü sınava girerim."

"Frenler hakkında bilginiz var mı?"

Düşünmeden konuştu, sözler ağızından döküldü. Yıllarca gerçek duygularını sakladığı için artık sık sık fazla konuşuyordu. "Oh, evet. Birçok fren sistemi ile çalıştım. Birçok farklı araç türünün fren hatlarını kesmeyi biliyorum. Ve birçok gangsterin aracını havaya uçurmayı öğrenmek zorunda kaldım. Bombayı nereye yerleŐtireceđimi bilmek için her zaman farklı modelleri inceledim."

Uzun saçlı Roger'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve tekrar dik oturdu. "Ne?"

Alexei devam etti. Geçmişini saklamayacaktı. Amerika'da dürüŐlük işe yarardı. "Arabayı havaya uçurmayı ve sadece hedeflenen hedefi vurmayı bilmek çok önemlidir. Rusya'da bu konuda en iyisiydim. On araba havaya uçurdum ve tek bir masum kurban bile olmadı."

"İçinde kimse yokken arabaları havaya uçurdun mu?"

Alexei başını salladı. "*Hayır*. Masum kurbanlar yoktu. Ancak Rusya'nın en kötü suçlularından bazılarını ortadan kaldırmayı başardım. Neyse ki patronumu kızdırmıŐlardı ve bu da onları ortadan kaldırmam için bir fırsat verdi. Onlar uyuşturucu satıcıları ve köle tüccarlarıydı. Avrupa ve Asya'da birçok köle tüccarı var. Kadınları genelevlere satmaya çalıŐıyorlar. Bu kadınlar genelevlere gitmek istemiyorlar."

"Neden gitmek istemediklerini anlayabiliyorum. Bu televizyonda gördüğümüz bir Şey gibi. Ve bu adamların araçlarını havaya uçurdun mu?"

"Evet, birini vurmak istemiyorsanız, onu ortadan kaldırmanın en iyi yolu budur. Ateş etmek işleri karmaşık hale getirebilir ve bazen insanların, gerekeni yapacağınıza inanmaları için daha büyük bir göstergeye ihtiyaçları olur. Patlayan bir araba birçok insanın dikkatini çeker. Ama ben dikkatliyim ve her zaman kontrol edebileceğim bir cihaz kullanırım, çünkü ateŐleme düğmesinin masum bir kişi tarafından basılmasını ve onların

öldürüldü. Sadece kötü bir adamdı. Ortağım, hedefimi beklemek için çalıların arasında birçok gece geçirdiğim için benimle dalga geçiyordu, ama ben kötü bir ruha sahip olmaktansa sırt ağrısı çekmenin daha iyi olduğunu söylüyorum.

Uzun saçlı Roger parmaklarıyla masasını sinirli bir şekilde tıklatıyordu. "Hmm, çok düşünceli bir suikastçı olduğunuzu görebiliyorum. Amerika'ya geldiğinizde ortağınız sizin hakkınızda ne düşünüyor?"

Ivan, Alexei'nin bir aptal olduğunu düşünmüştü, ama Ivan da sert bir katildi. Ivan hiçbir zaman onun arkadaşı olmamıştı. "Hiçbir şey düşünmüyor. O, Bliss'teki kadınları kurtarmak için öldürdüğüm insanlardan biriydi."

"Tamam, o zaman." Uzun saçlı Roger'ın yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Bence bu iş için fazla niteliklisin. Bence daha büyük bir iş aramalısın."

Alexei öne doğru eğildi. "Oh, hayır. Küçük işleri severim. Çok çalışırım."

"Ben... Ben sadece senin aradığım deneyim seviyesine sahip olmadığını düşünüyorum. Üzgünüm. Umarım arabamı havaya uçurmazsın."

Alexei, iş arayışının iyi gitmeyeceği gerçeğinin üzüntüsüyle ağır bir kalple oradan ayrıldı.

Beşinci Bölüm

Caleb, telefon çaldığında yüzünü buruşturdu ve Bliss'teki cep telefonu hizmetleri kadar sabit hatların da berbat olmamasının nedenini merak etti. Telefon çalmaya devam etti. Neden bir adam, nispeten huzur ve sessizlik içinde acısına boğulmasına izin verilmiyordu?

"Ve neden tek doktor ben olmak zorundayım?" Caleb, binadaki tek canlıya sordu. Evet. Artık bir bitkiyle konuşuyordu. Hayatı bu kadar acınası bir hale gelmişti. Holly'yi muayene masasına yatırıp ne kadar titiz olabileceğini kanıtlamak yerine, bir sarmaşıkla konuşuyordu.

Hâlâ yumuşak, kıvrımlı vücudunun kendisine bastırıldığını hissedebiliyordu. Göğüslerinin yuvarlaklığını göğsüne bastırıldığını hissedebiliyordu. Daha fazla zamanı olsaydı, ellerini onların üzerine koyabilirdi. Onu muayene masasına yatırıp kıyafetlerini çıkarabilirdi. Masa yüksekliği tam uygundu. Bacaklarını açıp sonunda amını tadabilirdi. Tatlı. Kremalı, hafif ekşi bir tadı olan tatlı bir kadın olurdu. Bu onun Holly'siydi. Her şeyi ilginç kılacak kadar tatlı ve küstah. O amını yalardı. Bir kadını bu şekilde tatmanın üzerinden ne kadar zaman geçmişti? Ve Holly'yi istiyordu. Onu o kadar çok istiyordu ki, sikini sürekli sertleştirdi.

Doyana kadar yedikten sonra, kız onun dilinin üzerinde boşaldığında, onu alacaktı. Kızın bacaklarını açacak ve sikinin istediğini yapmasına izin verecekti. Vücudunda tek bir gram bile kalmayana kadar onu sikecekti. O zaman ve ancak o zaman tatmin olacaktı. Ve bu uzun sürmeyecekti.

Telefon tekrar çalmaya başladı, rahatsız edici bir böcek gibi durmak bilmiyordu. Çalmaya devam edecekti. Hayal kırıklığıyla homurdanarak telefonu açtı. "Bliss County Kliniği. Kim ölüyor?"

"Caleb?"

Kardeşinin sesini duyunca donakaldı. "Eli?"

"Seninle konuşmak güzel, kardeşim."

Gözlerini kapattı ve telefonu kapatmamak için kendini zorladı. Ailesinden yerini saklamamıştı. Sadece Eli'nin onunla konuşmak istemediğini bileceğini varsaymıştı. "Ne istiyorsun, Eli?"

Kardeşinin kaşlarını çatıldığını neredeyse duyabiliyordu. Gergin olacaktı, kaşları birbirine yaklaşacaktı. Eli yaşlandıkça babalarına daha çok benziyordu. Lanet olsun, bazen babasını sonsuz gibi görünen bir özlemle özlüyordu. Bazen de babasının, ortanca oğlunun ne hale geldiğini görmeden ölmüş olmasına seviniyordu.

"Kardeşimle konuşmak için bir şeye ihtiyacım olması mı gerekiyor?" diye sordu Eli.

"Birbirimize söyleyecek hiçbir şeyimiz olmadığını çok iyi biliyorsun."

"Bir ara beni affetmelisin. Bir ara benimle konuşmalısın. Her şeyi mahvettiğimi biliyorum, ama kardeşim de kaybetmek istemiyorum."

O zaman belki de Eli karısıyla yatmamalıydı. Sözlerini içinde tuttu. Eli ile tartışmanın hiçbir faydası olmazdı. "Hâlâ hayattayım. Bu kadar dramatik olma. Bir yıldan fazla süredir yokum ve benimle konuşmaya ihtiyaç duymadın. Benden gitmemi isteyen sen olduğunu biliyorsun."

Eli'nin sesi yumuşadı. "Ve yıllardır seni hiç bu kadar neşeli duymamıştım. Seni düştüğün karanlık çukurdan kurtaracağını düşünseydim, seni bin kez de olsa dışarı atardım."

Elini telefonun üzerinde sıktı. "O bir delik değildi. Kaçırıldım. İşkence gördüm. Sana rahatsızlık verdiğim için üzgünüm."

"Lanet olsun. Cevabın hep bu oluyor. Sana ne olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Tüm raporları okudum. Raporları okumak zorunda kaldım çünkü benimle konuşmadın. Danışmanla görüşmedin. Antidepresanları denemedin. Yavaş yavaş eriyip gitmekten başka hiçbir şey yapmadın. Buna dayanamadım. Seni seviyorum kardeşim. Farklılıklarımız ne olursa olsun, seni seviyorum. Bir şeyler denemek zorundaydım. Arkadaşının sana kalacak bir yer bulması şanslıydı. Orayı sevmediğini söyle, gelip seni kendim alırım."

Evet, Senatör Elijah Sommerville jeti yakıtla doldurur ve hangi havaalanına inerse inse bir limuzinle onu karşılar. Eli konumunu iyi kullanırdı. Bir suçluluk dalgası onu sardı. Onu kurtarmak için SEAL ekibini gönderecek güce sahip olan Eli'ydi. Eli olmasaydı, muhtemelen o küçük dolapta ölecekti. "Bliss'ten ayrılmak istemiyorum."

Eli iç geçirdi. "Biliyorum. Orayı seviyorsun. Teğmen Meyer ile konuştum."

Bu onun için yeni bir haberdı. "Ne zamandan beri Wolf ile konuşuyorsun?"

"Kızma. Bana sadece oraya yerleştğini ve çalıştığını söyledi. Tekrar çalışmaya başladığını duyduğuma sevindim. Bunun sana yardımcı olacağını söylemiştim."

"Ne istiyorsun?" Burada oturup kardeşi ile hayatı hakkında konuşmak istemiyordu. Aralarında çok fazla şey vardı. Eli farklı bir zamandan geliyordu. Eli "öncesinden" geliyordu. Her şey Afrika'dan "öncesi" veya "sonrası" idi. Hayatını bu şekilde bölmüştü.

"Peki. Şükran Günü için eve gelip gelmeyeceğini sormak için aradım."

Ve ailesini hayal kırıklığına uğrattığı tüm anları hatırlamak için mi? Hayır. "Burada hastalarım var. Gidemem."

Uzun bir iç çekiş duyuldu. "Tamam. Hala birkaç ay var. Seni görmek isteriz. Fikrini değiştirirsen, eve dönüş yolunu biliyorsun."

Eli telefonu kapattı. Caleb tatil için eve gitmeyecekti. Tatili yalnız geçirecekti. Bütün sezonu görmezden gelmeye çalışacaktı. Colorado'nun kışları Chicago'nun kışlarından farklıydı. Chicago'nun kışları acımasızdı, ama Colorado'da bu mevsimde bir yumuşaklık vardı. Dağların dışında bulunmayan bir güzellik. Ve Holly, parkasına sarınmış haliyle her zaman çok sevimli görünüyordu.

"Benimle konuşmayı kesecek misin?"

Caleb başını kaldırıp baktığında, Wolf'un iri cüssesi kapının tüm alanını kaplıyordu. Büyük kovboy orada durmuş ona bakıyordu. Her zamanki koyu renkli kot pantolon ve tişörtten oluşan üniformasını giymişti. Botları eskimişti, ama şapkası yeniydi. Wolf'u üniformasız görmek hâlâ tuhaftı. "Neden seninle konuşmayayım ki? Ah, beni Eli ile konuşurken duymuşsun."

Eli ile konuşurken duydun. Kardeşime hayatta olduğumu söylersen de umurumda değil. Sorun değil. Söylemeseydin, muhtemelen beni daha çok rahatsız ederdi."

Wolf içeri girdi ve gözleri hemen bitkiye kaydı. "Senin iyi olduğunu bilmek istiyor. Senin için endişeleniyor. Bir arkadaş edindin mi?"

Caleb çantasını kapatırken derin bir nefes aldı. "Nell'in hediyesiydi. Kliniği canlandırmaya çalışıyor. Ya da beni öldürmek için kullanmayı planlıyor. Hangisi olduğunu bilmiyorum."

"İlginç." Wolf elindeki anahtarları çevirdi. "Peki, neden tam olarak araca ihtiyacın var? Kamyonetinde bir sorun mu var?"

"Holly'ye ödünç verdim. Lokantada acil bir durum çıktı." Dosyalarını kapattı ve uygun klasörlere koydu. Anahtarlarını aldı ve Wolf'u kapıdan dışarı çıkardı, kapıyı arkasında kilitledi.

"Oh, onun kibrit kutusu sonunda ömrünü mü tamamladı?" diye sordu Wolf.

"Hayır. Arabasını Alexei'ye ödünç verdi. Alexei'nin kan tahlillerini ve diğer tüm örnekleri test için hastaneye götürmem gerekiyor. Şanslıysam, annenin Ebola virüsünü kapmıştır." Bu hoş bir düşünceydi. Alexei'nin kaçınılmaz ve acı verici ölümünden önce organlarının sıvılaşacağı düşüncesi Caleb'in keyfini çok daha iyi hale getirdi.

Wolf dudaklarını büzdü. "Yani Alexei Holly'nin arabasını aldı ve sen de ona kendi arabayı verdin. Çok ilginç."

"Hayır, değil." Hastaneye gidip geri dönmek için sabırsızlanarak merdivenleri hızla çıktı. Bu öğleden sonra vizitleri vardı.

"Evet, ilginç. Adam sadece bir günlüğüne şehirde ve sen şimdiden üçlü bir ilişkiye girmişsin."

Caleb gözlerini devirdi ve sabır için dua etti. Bu söylentinin yayılmamasını umuyordu. Bliss dedikodularla doluydu ve vatandaşlar birbirlerinin işlerine karışmak için yaşıyorlardı. "Üçlü bir ilişki değil. Bir arkadaş, erkekler konusunda berbat bir zevki olan başka bir arkadaşına yardım ediyor. Holly'ye Alexei'ye arabasını ödünç vermesini ben tavsiye etmedim. Şimdi bana yardım edecek misin? Holly'ye bunları bugün teslim edeceğime söz verdim."

Wolf sürücü kapısını açıp içeri girdi. "Hey, yapacak başka işim yok, üstelik artık dörtlü bir ilişki oldu. Harika."

Wolf'un alaycı tavrı onun kusurlarından biriydi. Caleb emniyet kemerini takarken bu konuyu geçiştirdi. "Teşekkürler dostum. Çok uzun sürmez. Laboratuvarla konuştum bile. Beni bekliyorlar. James'in seni bırakabileceğinden emin misin?"

Wolf, çocukluk arkadaşı James Glen ile onun devasa çiftliğinde çalışıyordu. James, çiftliği ve sürüyü babasından miras almıştı, ama Caleb onun zorlandığını duymuştu. Wolf daha iyi bir zamanda eve gelemezdi.

"James yeni ortağını tanımaya çalışıyor. Teksaslı eski bir futbolcu Circle G'yi satın aldı. Evrak işleri tamamlandı ve bir süre önce şehre geldi. Bir eşi var ve bir arkadaşını da yanında getirdi. Oldukça iyi birine benziyor. Koca piç kurusu. James ortak almaktan pek hoşnut değildi, ama vergiler onu neredeyse öldürüyordu. Adı Trev McNamara. On milyon gibi bir fiyata satın aldı. Ve bu benim için de iyi oldu. Teksas'a gitmem gerekiyor." Bunu yüzünü buruşturarak söyledi. Teksas'ta Wolf'u böyle kaşlarını çatacak tek bir şey vardı.

"Kardeşini görmeye gidiyorsun." Wolf kardeşini seviyordu, ama görünüşe göre Leo Meyer Wolf'u delirtiyordu.

Wolf kamyoneti otoyola ve Bliss'ten çıkan dağ yoluna doğru çevirdi. "Bir kulüpte iş için bir adamla görüşeceğim. Ne yazık ki, bu kulüp kardeşimle aynı kulüp. Biraz akılsaydı, başka bir iş bulurdum, ama zekamla tanınmadım hiç."

Caleb gülmekten kendini alamadı. "Sonunda yapacaksın demek? Profesyonel bir Dom olarak çalışacaksın? Kızları döverek geçimini sağlayacaksın?"

Wolf'un iri omuzları kayıtsız bir hareketle yukarı aşağı sallandı. "Eh, ben de geçimimi insanları vurarak sağlıyordum, ama artık bunu yapmama izin vermiyorlar. Geri alınma talebim reddedildi. Görünüşe göre bir SEAL metal dedektöründen geçebilmeli ve bacağımdaki çubuk beni otomatik olarak üst aramasına tabi tutuyor. James'in artık bana ihtiyacı yok. Annem ve Mel'in de benim evlerinde takılmama ihtiyacı olduğunu sanmıyorum. Tanrım, benim de buna ihtiyacım yok."

"James'in başka bir eline ihtiyacı yok mu?"

"James'in yeni ortağı, kendisiyle birlikte yerleşik bir el getiriyor. Çok deneyimli bir kovboy. Anlaşılan kardeşi Teksas'ta büyük bir çiftlik işletiyor. Çalışacağım kulübün sahibi Julian onu tanıyor. James'i Julian'la tanıştıran benim. Kendi lanet işimi kendim elden çıkardım."

Wolf, hayatının geri kalanını sığırları yumruklamakla geçirmeyi planlamamıştı. En azından Caleb'e böyle bir planı olduğunu hiç söylememişti. "Bu kovboy neden kardeşinin çiftliğine dönmüyor?"

Wolf inledi. "Neden öyle düşünüyorsun? Çünkü o Trev denen adamın ortağı. Aynı kadını paylaşıyorlar."

Caleb gülmekten kendini alamadı. "Yemin ederim burası bir mıknaş gibi. Biz çılgın üçlü merkeziz."

Wolf omuz silkti. "Her zaman bir kişiye daha yer vardır. Bence Holly'nin bir sakıncası olmaz."

Ruh hali bozulduğunu hissetti. "Bu olmayacak."

Wolf döndü ve dağa tırmanmaya başladı. Yol boyunca narin kavaklar ve sağlam yaprak dökmeyen ağaçlar yoğun bir şekilde uzanıyordu. "Neden olmasın ki? Bak, onunla yalnız başına bir ilişki yaşamak istemediğini anlıyorum. Senin sorunlarını kaldıramayacağını düşünüyorsun. Onunla birlikte yaşayamayacağını ve normal bir hayat süremeyeceğin halde onunla bir ilişki başlatmak istemiyorsun."

En azından biri anlıyordu. "Bu ona haksızlık olur. Onun bütün gece yanında olabilecek bir erkeğe ihtiyacı var. Onu becerip kalkıp giden ya da daha kötüsü, kalkıp dolabında uyuyan bir erkeğe değil."

"Peki ya yatakta yanında biri olsaydı? Ya geceleri yanında olabilecek biri olsaydı? Bliss'teki ilişkiler ciddidir, ama insanlar biraz daha açık fikirli. Holly'nin ihtiyacı olanı almasını istiyorsun. Sence o da senin için aynı şeyi istemiyor mu?"

Bu fikir beyninin bir köşesinde dolanıyordu. Alexei onu oraya yerleştirdiğinden beri orada dolanıyordu. Ama Rus bunu gerçekten kastetmemişti. Kastetmiş olamazdı. Holly'nin hiçbir erkeğin kaldıramayacağı kadar kadınsı olduğunu söylemişti, ama bu hiçbir şey ifade etmiyordu. "Bence Alexei paylaşım konusunda bir şeyler söylemek isteyebilir."

Alexei asla kabul etmezdi. Etmemeliydi de. Ama ya kabul etseydi? Ya Alexei normal, mutlu bir erkek arkadaş olabilseydi? Bu durumda Caleb ne olurdu? Seks için gelen adam mı? Ne işe yarardı ki?

Ve zavallı Holly ne yapmıştı da normal, mutlu erkek arkadaşı eski bir Rus mafya üyesi olmuştu?

"Bence Alexei sandığından daha açık fikirli olabilir." Wolf, dağ yolunun virajlarını ve kıvrımlarını yerli birinin rahatlığıyla geçiyordu.

Caleb başını salladı. "Ben seks dışında başka bir şey için bunu yapmazdım."

Daha fazlasını istemeye kendini izin veremezdi. Bunun için uygun değildi. Çok fazla öfke doluydu. Çok fazla zarar görmüştü.

"Holly kendini istenen biri olarak hissetmeye ihtiyaç duyuyor," diye işaret etti Wolf. "Holly kendini bir tanrıça gibi hissetmeye ihtiyaç duyuyor. Kadınları okumayı bilirim. Uzun zamandır yalnız. Kendine güveni yok."

"O çok güzel. Bunu nasıl bilmez?" O, Holly'yi hayal ediyordu. Vücudunun kıvrımlarını, saçlarının gün batımı rengini, yumuşak ipeksi tenini. O, Wolf'un gördüğü en güzel şeydi ve bu, onun muhteşem vücudunun çok ötesindeydi. Gülümsediğinde, sanki karanlık bir odayı aydınlatan bir lamba gibi parlıyordu.

"Çünkü çok fazla insan ona güzel olmadığını söyledi. Boşanmış, değil mi? Eminim adam pisliğin tekiydi."

Caleb, Kongre Üyesi Scott Lang'ı eline geçirmek istiyordu. Belki de o pisliği araştırmalı ve hayatını biraz mahvedip mahvedemeyeceğini görmeliydi. Alexei'nin bu konuda iyi olacağına emindi. Alexei tüm hileleri bilirdi. "O bir politikacı. Pislik demek yetmez."

Wolf burnunu çektirdi. "Ona kim olduğunu söylememiş olmana şaşırmadım. Eminim başka bir politikacı ailesiyle ilişki kurmak istemez. Bak, bir süredir sana deli gibi aşık. Yüzünden okunuyor. Alexei'yi de istiyor. İkinizden birini seçmek ona acı verecek."

"Ona seçim şansı vermedim." Ama ellerini onun üzerine koymuştu. Onu kucaklamış ve öpmüştü, ve şimdi hayatının geri kalanını ona bir daha dokunmadan geçirebilecek mi diye merak ediyordu. "Ayrıca, Alexei'yi hiç sevmiyorum."

Wolf ona döndü, koyu renkli gözleri ciddiydi. "Yani sevdiğin kadına hislerini asla söylemeyecek misin? Dostum, onlar kazandı, değil mi? Onun için savaşmayacaksın. Onu paylaşmayacaksın. Asla ormandan çıkamadın, Caleb. Seni kurtarmadım, değil mi? Bedenin oradan çıkmış olabilir, ama senin özün hala orada. Bunu göremiyor musun?"

Orman mı? Kahretsin, onu koydukları kutudan hiç çıkamamıştı. Hâlâ oradaydı. Hayatını sürdürüyordu, ama ruhu öldürülmüş ve hapishanesi olan kutuda gömülmüştü. Vücudu ilerliyordu, varlığını bir tür cehennem olarak görüyordu, çünkü o lanet kutudan çıkamadığı için onu açabilecek şeyler her zaman ulaşılamazdı.

"Ona onu sevdiğimi söyleyemem." Gözlerini tekrar yola çevirdi.

Wolf'un sesi alçaldı, ikna edici bir tonla konuştu. "Ama ona gösterebilirsin. Ona hiç yaşamadığı bir fantezi yaşatabilirsin. Ona daha önce hiç hissetmediği duygular yaşatabilirsin. Kaç kadın, cinsel zevkine tamamen adanmış iki erkeğe sahip olabilir ki? Ona bir tanrıça gibi hissettir. Ondan alınan özgüvenini geri ver."

Cazip. Çok cazip. Ellerini, ağzını ve penisini kullanarak ona hislerini gösterebilirdi. Ona ne kadar çekici olduğunu kanıtlayabilirdi. "Alexei'yi sevmiyorum. O bir suçlu."

"Eski suçlu," diye düzeltti Wolf.

"Bir kez suçlu olan, her zaman suçludur."

"Holly'yi kurtardı. İkinci bir şansı hak etmiyor mu? Hayatının gidişatını değiştirmeye çalışıyor. Bence biraz hoşgörü gösterilmeli. Tanıklık ettiği duruşmaların tutanaklarını okudun mu? Adalet Bakanlığı'nın onunla ilgili hazırladığı raporu okudun mu? Kötü şeyler yapmış olabilir, ama hepsi diğer suçlulara karşıydı ve çoğu meşru müdafaaydı."

"Bana mektup yazdı." Caleb bunu ilk kez itiraf ediyordu. "Tanık koruma programındayken bana mektup yazdı."

"Gerçekten mi? Ne yazmış?"

"O, çeşitli şeylerden bahsetmişti. Kardeşi öldürülmeden önceki hayatı gibi. Öyle şeyler. Onlara göz attım." Bu bir yalandı. Hepsini okumuştı. İlki onu meraklandırmıştı. Affedilmeyi isteyen ve Caleb'e hayatını kurtardığı için teşekkür eden samimi bir mektuptu.

Caleb affedici bir adam değildi. Diğer mektuplarda motel odalarından izlediği televizyon programlarına ve kardeşi ile ilişkisine kadar her şeyden bahsediliyordu. Peki Caleb neden onları çöpe atmamıştı? Hâlâ masasının çekmecesinde düzgünce istiflenmiş halde duruyorlardı.

Neden onlardan kurtulmamıştı?

Wolf iç geçirdi. "Burada kalıp Holly'nin başka bir adamla yerleşmesini izlemenin sana bir faydası olacağını sanmıyorum. Benimle Dallas'a gelmeyi düşünmeye ne dersin? Dallas'ta çalışabileceğin pek çok yer var. O zaman belki de zentastic kardeşimle aynı odada kalmam gerekmez."

Holly'yi terk etmek mi? Holly'yi bir daha hiç görmemek mi? Peki ya Bliss? Bliss dışında başka bir yerde yaşayabileceğini hayal edemiyordu. Elbette şikayet ediyordu. Hem de çok. Bu onun özelliğiydi. Söyleniyordu, ama bu kasabayı seviyordu. Dağları ve karı seviyordu. Yüksek dağlarda geçen yazları seviyordu. Dünyanın birçok harika yerini gezmişti, ama hiçbiri Bliss'in yanına bile yaklaşamıyordu. Otoyoldan çıkıp vadiyi ilk gördüğü anı hatırlayabiliyordu. O kadar sakin ve güzeldi ki kamyonunu durdurmuştu. Güneş batıyordu ve tüm dünya sanki biri boyamış gibi puslu ve biraz gerçek dışı görünüyordu. Burasının huzur bulabileceği bir yer olabileceğini düşünmüştü ve öyle de olmuştu.

"Buradan ayrılamam. Bu yerin bir doktora ihtiyacı var."

Wolf ona uzun uzun baktı. "Hiç taviz vermeyeceksin, değil mi?"

"İleride ne var? Bir insan mı?" Dikkatinin dağılmasına minnettardı. Biri yolun üzerinde yürüyordu. Bu tehlikeli bir şeydi. Dağ yolu virajlıydı ve bazen insanlar çok hızlı sürüyordu. Yolun üzerinde yürümek kötü bir fikirdi. Kadın, artık onun bir kadın olduğundan emindi, çantasını yanına sıkıca tutarak yolun üzerinde zorlukla yürüyordu. Ona sert bir şekilde konuşması gerekiyordu. Wolf'un telsizinden Nate'i aramayı düşündü.

"O Holly mi?" Wolf başını öne eğdi.

"Kamyoneti durdur." Kesinlikle kalp krizi geçiriyordu. Göğsü çok sıkışmıştı. Nefesi göğsünden içeri ve dışarı girip çıkıyordu.

Holly'ydi. Saçları at kuyruğundan çıkmıştı ve teni solgundu.

Kamyonet durdu ve Caleb kapıyı açtı. Botları kaldırıma çarptı ve koşmaya başladı.

"Caleb?" Holly durdu ve kime doğru geldiğini anlamaya çalışır gibi elini gözlerine koydu.

Cevap verme zahmetine girmedi. Sadece olabildiğince hızlı bir şekilde ona ulaştı. "Ne oldu?"

Onun muhteşem yeşil gözleri fal taşı gibi açıldı. Onu kollarına almamak için tüm gücünü kullanması gerekti. "Caleb, çok üzgünüm."

"Kamyonet?" Elini uzattı, elini tuttu, ters çevirdi ve kontrol etti.

Gözleri yaşlarla doldu. "Frenlerde bir sorun vardı. Kamyonun acil çıkış rampasını kullanmak zorunda kaldım. Oh, Caleb, muhtemelen şanzımanını mahvettim. Hız neredeyse yüze ulaştığında düşük vites geçmek zorunda kaldım. Çok üzgünüm."

Frenler bozulmuş muydu? Bu yolda mı? Kamyoneti kısa süre önce servise götürmüştü. Bunu nasıl gözden kaçırmışlardı? Artık içgüdülerini durdurmadı. Onu kendine çekti, ona sıkıca sarıldı. "İyi misin?"

"Sayılır."

Kızın hıçkırarak ağladığını duydu, sonra ona yaslandı. Kız ağlarken onu kucakladı. Hayır. Bliss'i terk edemezdi. Ama onu bırakamayacağını da düşünmeye başlamıştı.

Altıncı Bölüm

Alexei önündeki biraya baktı. Neredeyse bitmişti. Tıpkı iş olanakları gibi. Yetişkin hayatının çoğunu mafya içinde geçirmiş bir adamı kim işe almak ister ki? Amerikan hesabında tam olarak yirmi bin doları vardı. Bu para uzun süre yetmezdi. Caleb ondan nefret ediyordu. İşi yoktu. Bliss'e geri dönmekle büyük bir hata mı yapmıştı? En son istediği şey, Holly'nin kanepesinde oturup onun tembel kışını desteklemesiydi.

Küçük tavernaya göz gezdirdi. İnsanlar gelmeye başlamıştı. Şerif yardımcıları, barda oturduğu masanın karşısındaki bir masada oturuyorlardı. Onunla konuşmaya çalışmadılar, sadece başlarını salladılar, ancak Jessie'nin gözleri ara sıra ona kayıyordu. Onun bakışları altında neredeyse rahatsız hissediyordu. Umarım yakında vazgeçip giderlerdi.

Tavernanın kapısı açıldı ve büyük bir figür, akşam güneşini engelleyecek şekilde kapıda durdu. Haki renkli bir üniforma giymişti ve başında bir Stetson şapka vardı.

"İyi misin, Zane?" diye sordu Şerif Yardımcısı Logan Green, gözleri doğrudan Alexei'ye kaydı.

Logan değişmişti. Alexei, yardımcının geçirdiği dönüşüm karşısında midesi bulandığını hissetti. Sıska, komik çocuk gitmiş, yerine iri, tehlikeli bir adam gelmişti. Logan şişmanlamış, çocuksu vücudu geniş kaslar ve keskin hatlı bir görünümle yer değiştirmişti. Ama şerif yardımcısının fiziksel değişiminden çok daha fazla rahatsız eden şey, gözlerindeki bakıştı. Logan, o sırada hapiste olmasına rağmen Alexei'ye elini uzatmıştı. Logan komik ve nazikti. Şimdi gözlerinde hiç nezaket yoktu.

"Tabii. Neden olmasın? Henüz akşam yemeği telaşı bile başlamadı." Zane bardakları ovuşturarak, tamamen temiz olduklarından emin oldu. "Lucy ve ben her şeyi hallediyoruz."

Lucy, büyük, hüzünlü gözleri ve minyon yapısı ile tatlı görünümlü bir esmerdi. Gülümsediğinde yüzünün tamamı değişiyordu. Alexei'nin duyabildiği kadarıyla, Callie'nin yerine getirilmiş, oldukça yeni biriydi. Lucy yanından geçerek Logan'a el salladı, ama Logan onu görmezden gelerek Alexei'ye tehditkar bir bakış attı.

"Şu anda kasabada bazı hoş olmayan unsurlar var." Logan, kimin hakkında konuştuğunu açıkça belli ederek barın yanına yaklaştı.

"Green yardımcısı, ben buraya sorun çıkarmaya gelmedim." Logan, Alexei'nin kasabaya gelmesinden çok önce zarar görmüştü, ama Logan onun sorumluluğundaydı. "Başına gelenler için çok üzgünüm."

Müfettişin gözleri bir an parladı ve hala geçmemiş olan acısını ortaya çıkardı, ama hemen kendini toparladı ve yüzü ifadesizleşti. "Buraya özür dilemek için gelmedim, Markov. Buraya, yanında arkadaşlarını da getirmediğinden emin olmak için geldim. Arkadaşların benim kasabamı mahvetmeyi seviyorlar."

Zane temizlediği bardağı masaya koydu. "Sakin ol, Logan. Buraya Alexei'ye nutuk atmaya gelmedin. Nate'in ondan uzak durmanı söylediğini biliyorum. Buraya içki içmeye geldin ve o üniformayı giydiğin sürece sana servis yapmayacağım. Patronunu aramam mı gerekiyor?"

Logan'ın dudakları, hiç de komik olmayan bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Gerek yok. Mesaim bitti. Briggs'in burada olması beni rahatlattı. Artık burada içmeyeceğim. Korkarım ki müşterilerinizden hoşlanmıyorum, Hollister."

Şerif yardımcısı arkasını dönüp kapıdan çıktı.

Alexei'nin kalbi sıkıştı. Berbat bir günde bir berbat şey daha. Yarardan çok zarar mı veriyordu?

"Seni rahatsız eden bir şey mi var?"

Zane Hollister'a baktı, o da önüne bir bardak bira daha koydu. "Beni rahatsız eden birçok şey var."

Zane Hollister, yüzü yaralarla dolu iri bir adamdı. Alexei onun yanında kendini rahat hissediyordu. Muhtemelen diğer herkesten daha rahat. Zane hayatın karanlık yüzünü görmüş, ama yine de mutlu bir evlilik kurmanın bir yolunu bulmuştu. Karısı Callie, her an ilk çocuklarını doğuracaktı.

"Logan'ın seni çok fazla etkilemesine izin verme. Bu aralar herkese karşı böyle davranıyor. Kimseyi dinlemiyor ve inan bana, hepimiz onunla konuşmaya çalıştık. Artık Jack Daniel's'ı dinlemeyi tercih ediyor. Burada bulamazsa, dağdan aşağı inip oradaki bara gidiyor. Hell on Wheels'e gidecek olması hoşuma gitmiyor ama burada sorun çıkarmasına izin veremem. Biz bir aile tavernasıyız."

Alexei etrafına göz gezdirdi. Trio, rahat bir bar ve restorandı. Ana caddeye bakan büyük pencereleri vardı. Alexei, caddeden geçen insanları görebiliyordu. Bu yerin bir parçası olabileceğini mi, yoksa pes edip gitmesi gerektiğini mi merak ediyordu. Caleb onu burada istemiyordu. Logan Green ise kesinlikle gitmesini istiyordu. Holly, yan taraftaki Stella'da çalışıyordu. Otuz dakika sonra işten çıkacaktı ve Alexei ona işsiz olduğunu ve iş bulma ihtimalinin çok düşük olduğunu söylemenin bir yolunu bulmak zorundaydı.

"Burada iş bulmak zor." Alexei bu gerçeği kabullenmek zorundaydı.

"Evet," diye onayladı Zane. "Burası küçük bir topluluk. Nereye başvurdu?"

"Uzun Saçlı Roger'da."

Zane burnunu çekip barı sildi. "Kel adam mı? Orada çalışmak istemezsin. Yılda bir kez, o ve Cut and Curl'ün ünlü Polly'si, Polly'nin 24 saat boyunca sergilediği neon dudaklar yüzünden kavga ederler. İşler çirkinleşebilir. Liz Two kocasının tarafını tutar, ama Liz One bir güzellik uzmanıdır ve saç spreyi ile yapabildikleri kanınızı dondurur. Hayır. Oradan uzak durman en iyisi. Muhtemelen kayak merkezinde iş bulabilirsin, ama o mevsimlik bir iş. Ve büyük olasılıkla orada yaşamak zorunda kalırsın. Yılın beş ayı boyunca şehrin diğer tarafındaki dağda yaşamak istemezsin herhalde?"

Bu, Bliss'te olmanın amacını bozardı. Buraya her gece Holly'nin yatağına girmek, kendi seçtiği ailesini kurmak için gelmişti. "Hayır.

Ama bir işe ihtiyacım var."

"Peki, etrafa bir sorayım. Ne çıkacağı belli olmaz."

Penisi. Penisi, kapı tekrar açıldığında ve Holly içeri girdiğinde sertleşmeye başlamıştı. Holly muhteşem görünüyordu. Üniformasını çıkarmış, yasaklanması gereken V yakalı, vücuduna yapışan siyah bir elbise giymişti. Göğüsleri şişmiş, üst kısımları yuvarlak ve baştan çıkarıcıydı. Saçlarını kıvrımış ve makyaj yapmıştı. Muhteşemdi, onun ıslak rüyasıydı.

"Görünüşe göre kasabadan biri seni gördüğüne sevindi," dedi Zane gülerek. "Hey, Holly, bu gece çok güzel görünüyorsun."

Yüzü kızardı, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Teşekkürler, Zane. Bir randevum var."

Gerçekten randevusu vardı. Nefes almakta zorlanan, konuşamayan bir adamla. "Güzel görünmüyorsun. Sen çok güzelsin, *dushka*. Sen seksi ve muhteşemsin, ben sana layık değilim. Seni almaya gelmek istedim."

"Erken çıktım. Stella'nın evinde banyoda giyindim. Umarım hala fritöz kokmuyorumdur."

O eğilip kokladı. Kadın gibi kokuyordu, hafif bir parfüm ve kendi tatlı kokusu. "Yiyelim gelecek kadar güzel kokuyorsun. Muffin gibi. Tatlı."

Ona yaklaştıkça ayrılma düşünceleri uçup gitti. Heyecan damarlarında dolaşıyordu. Caleb daha önce moteli aramış ve Gene'e bir mesaj bırakmıştı. Yaptığı tüm testler negatif çıkmıştı ve o bir at kadar sağlıklıydı. Bu gece ona sahip olacaktı. Yavaş davranmaya çalışacaktı, ama onun yatağında olacaktı. Belki daha iyi bir adam olsaydı geri çekilirdi, ama yapamadı. Ona ihtiyacı vardı. Hayatını değiştirmesinin ödülü oydu. Uzun süren davalar ve suikast girişimleri boyunca tek bir şey düşünmüştü. Holly.

"Sana bir içki ısmarlayayım, *dushka*."

"Çok isterim. Ayrıca *dushka'nın* ne anlama geldiğini de bilmek isterim." anlamına geldiğini bilmek isterim."

Onu küçük bir kabine götürdü. Açık bara göre mahremiyetini tercih ediyordu. "Bu 'tatlım' anlamına geliyor."

"Hoşuma gitti." Zane'e baktı. "Beyaz şarap alayım."

Alexei ona bakakaldı, bir an bile gözlerini ondan ayıramadı. Zane şarabı almaya gitti. Ona dokunma isteğine yenik düşerek elini tuttu. "Günün nasıl geçti, *dushka*?"

Kız parlak bir gülümsemeyle cevap verdi. "İyiydi. Hiç sorun yoktu."

Buna inanıp inanmadığından emin değildi. "Sorunlarını bana anlatmanı isterim."

"Hiçbir şey. Tamamen sıradan bir gündü. Seninki nasıldı?"

Kapı tekrar açıldı, zil çaldı ve herkesin başka birinin girdiğini fark etmesini sağladı, ama Alexei başını kaldırmadı. Holly'ye bakmakla meşguldü.

"Benimki pek iyi geçmedi, ama gece iyiye gidiyor." Suçluluk duygusu onu boğmak üzereydi. "Bazı insanlar beni burada görmekten hoşnut değil."

Holly elini sıktı. "Ben olsam endişelenmezdim. Sana alışacaklardır."

Bundan pek emin değildi. Caleb konumundan emin görünüyordu. "Toplumdaki yerini tehlikeye atmak istemem."

Holly güldü. "Toplumdaki yerimin sağlam olduğunu düşünüyorum. İnsanlar bundan hoşlanmıyorsa, başka bir garson bulabilirler."

"Neden? İstifa mı ediyorsun? Kimse bana istifa ettiğini söylemedi." Caleb'in sesi Alexei'ye yalnız olmadıklarını fark ettirdi.

Alexei başını kaldırdı ve Caleb tam orada duruyordu, omuzları gergin, yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

Holly, Caleb'e dönüp baktı ve onu orada gördüğüne açıkça şaşırdı. "İstifa etmedim. Erken çıktım. Tanrım. Lütfen bana, lokantaya girip onu havaya uçuracakmış gibi davranmadığını söyle."

Caleb'in yüzü ifadesizleşti. "Keşke yapabilseydim." Holly başını salladı.

Caleb Alexei'ye döndü. "Seninle konuşmam lazım."

Holly kabinden çıktı. "Ben biraz kendime çeki düzen vereceğim. Siz ikiniz uslu durun. Lütfen."

Holly tuvalete doğru yürürken Caleb bir an orada durdu.

"Holly'den uzak durmamı söylersen, bunu yapamam. Senin için bile. Sana hayatımı borçlu olduğumu biliyorum, ama ona böyle bir acı çektiremem. Bunu istemiyorum." Adamı nasıl ikna edebilirdi?

"Ne? Sana uzak durmanı söylemeyecektim. Kahretsin. Bunu nasıl sorayım?" Biraz volta attı, botları zemini sıyırdı.

"Neyi sorayım?" Alexei gergin hissediyordu. Ne oluyordu böyle? Bu sabahki sınavın fiyaskosundan sonra, Caleb'in onu tamamen görmezden geleceğini düşünmüştü.

Caleb iki elini masanın üzerine koydu. "Holly'nin bir erkek için fazla kadın olduğunu söylerken ne demek istedin?"

Alexei donakaldı. Bunu bu sabah, Caleb'in işkencesinden hemen önce söylemişti. "Onun istediği erkekleri hak ettiğini kastettim."

"Yani ben deli değilim," dedi Caleb, dikleşerek. "Sen öyle dedin. Peki ya iki erkek isterse?"

"O iki erkek için yeterli bir kadın."

"Bak, böyle söylediğinde, sanki bir seks partisi gibi geliyor."

"Orji falan yok. Sadece güzel bir kadın ve aynı kadına ilgi duydukları için arkadaş olabilecek iki erkek var. Buraya gelmeden önce, iki erkeğin bir kadın için kavga edeceğini söyledim, ama burada kavga etmemize gerek yok. Onu birlikte sevebiliriz. Bu iyi bir şey, değil mi?"

"Bilmiyorum, ama bazı olasılıklar ortaya çıkıyor." Caleb elini saçlarında gezdirdi ve barın etrafına baktı. Güneş batarken bar dolmaya başlamıştı.

"Hey, Doktor? Bira ister misin?" Zane barın diğer ucundan bağırdı.

"Hayır, ben nöbetçiyim. Karına acele etmesini ve bebeği doğurmasını söyle de ben de tekrar içki içebileyim." Caleb hemen tekrar volta atmaya başladı. Alexei onu izleyerek, kalkıp ona katılmalı mı diye düşündü. "Bunu seninle yapsaydım, bu bizi arkadaş yapmazdı."

Alexei gülümsemesini kontrol etti. Bunun onları arkadaş yapacağından oldukça emindi. Dr. Caleb Sommerville hakkında araştırma yapmıştı. Parlak kariyerinin sonunu getiren talihsiz olaydan bu yana, Alexei'nin bildiği kadarıyla kimseyle samimi bir ilişki yaşamamıştı. Caleb'in kalbinin yumuşak olduğunu, sadece koruyucu bir buz tabakasının altında saklı olduğunu düşünüyordu. Sadece eritilmesi gerekiyordu.

Alexei bu duyguyu biliyordu. Omuz silkti. "Arkadaş olmak zorunda değiliz. Sadece onun zevkinde ortaklar olabiliriz."

"Tamam. Bunu tam olarak anlamak istiyorum... Beni Holly ile seks yapmaya davet mi ediyorsun?"

Caleb bazen biraz kalın kafalı olabiliyordu. "Sadece seks deşil. İlişki de. Holly ile sadece seks mi yapmak istiyorsun?"

Caleb'in yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. "Bak, bu kulağa tuhaf geliyor. Ne istediğimi bilmiyorum. Ona ihtiyacı olanı vermek istediğimi biliyorum. Onu, olduğu kadar özel hissettirmek istediğimi biliyorum. Normal bir erkek arkadaş olabileceğimi bilmiyorum."

O bunun sorun olduğunu düşünmüştü. "Onun normal bir şeye ihtiyacı yok. Bence onun farklı bir şeye ihtiyacı var. Bu yüzden rahat olabilirsin. İstediğin kadar dahil olabilirsin. Ona iyi davrandiğın sürece hoş karşılanırsın."

"Neden böyle bir teklifte bulunuyorsun? Onu kendine ait yapabileceğini biliyorsun. Buradan çekip gidebilirsin, muhtemelen o da seni takip eder."

Bundan şüpheliydi. Holly'nin burada bir evi ve birçok arkadaşı vardı. Topluluğa kök salmıştı. "Bliss'ten ayrılmak istemiyorum. Kendim ve sahip olacağım ailem için burada bir yuva kurmak istiyorum."

Caleb biraz solgunlaştı. Aile fikri onu açıkça korkutmuştu. "Yine de onu paylaşmak zorunda değilsin. O seninle gelecek."

"Çünkü onun için savaşmıyorsun. Savaşmayı seçersen, o tereddüt eder."

"Ve mutsuz olur." Caleb ellerini beline koyup yere baktı.

"Evet, bence öyle olur. Benim çözümüm en iyisi. Mutlu kadın. Mutlu erkekler."

Gözlerini kaldırıp Alexei'ye baktı. "Mutlu olup olmayacağımı bilmiyorum, ama bu beklediğimden daha fazla. Bugün geçirdiği kaza beni çok korkuttu."

"Kaza mı?" Bu kelime ağızından döküldü. "Bana bugün başına hiçbir şey gelmediğini söyledi. İşe gittiğini ve sonra randevu için buraya geldiğini söyledi."

Caleb'in gözleri kısıldı. "Yalan söyledi. Kamyonumun frenleri bozulduğunda dağ yamacında neredeyse ölüyordu. Ve

bana kızmadan önce, geçen ay o kamyoneti servise götürdüm. Frenlerde bir sorun yoktu."

"Birden mi, yoksa yavaş yavaş mı bozuldu?" Bu durum hoşuna gitmedi. Modern bir araçta frenlerin hiçbir uyarı olmadan bozulması nadir bir durumdu. Şüphe omurgasını sarmaya başladı.

"Ona sormayı düşünmedim. Eğer sorun çıkarsa fark ederdi herhalde. Dağdaydı. Eğer kamyon kaçış rampası olmasaydı, dağda başka bir araba olsaydı..." Caleb cümleyi yarım bıraktı, ama ima açıktı.

O ölmüş olacaktı. Onu gerçekten kucaklayıp sevmeye şansı bulamadan öldürülmüş olacaktı.

Ne olduğunu tahmin edebilirdi. "Fren hidroliği yavaşça akar. İlk başta fark etmezsin. Frenler normal çalışır. Bilgisayar sisteminin de kurcalandığını göreceğiz sanırım."

"Ne demek istiyorsun?"

"Frenler kendiliğinden bozulmaz. En azından bu şekilde. Birinin sana zarar vermek isteyeceği bir neden biliyor musun? Araç senin aracındı." Elbette Alexei kamyonetin yanında durmuştu. Ofise girmeden önce neredeyse yarım saat orada durmuştu. Araca yaslanarak, sahibine nasıl ulaşabileceğini düşünmüştü. Kimse kamyonetin onun olduğunu düşünmezdi elbette.

"Hayır. Ve hemen sonuca varmayın. Frenler bozulur. Uzun Saçlı Roger bir bakınca daha fazla şey öğreniriz."

Alexei'nin geçmişiyle başa çıkamadığı için hala bir adam eksik olan Uzun Saçlı Roger. "Göreceğiz. Sonra konuşuruz." Durumun gerçeği ona çarptı. "Bana söylemedi, ama sana söyledi."

Caleb başını sertçe salladı. "Hayır. Beni aramadı ya da başka bir şey yapmadı. Benim bir şey bilmem tamamen tesadüftü. Onu lanet olası dağın tepesine doğru yürürken buldum. Harper Çiftliği'ni geçmişti, ama onları rahatsız etmek istemiyordu. Görünüşe göre Mel'in evinin önünden de geçecekti. Stella'nın evine kadar yürüyordu."

"İki erkeği olan bir kadında bu kabul edilebilir bir davranış değil." Holly'nin tek bir erkeği olsaydı bu kabul edilemezdi, ama

iki erkeği de sorunlarından uzaklaştırması özellikle yanlış görünüyordu. Yardım istemek için bile aramamıştı. Onlara güvenmezse, onların ne faydası vardı ki?

"Hayır, kabul edilemez," diye onayladı Caleb. Kollarını göğsünde kavuşturdu.

En azından bir konuda hemfikirdiler. "Bu durumda ne yapacağız, Caleb? Onun sert bir azarlama dinleyeceğini sanmıyorum."

"Bunu denemedim mi sanıyorsun? Ağlamayı kestikten sonra, yarım saat boyunca bağırdım. Elimden geleni yaptım. Gerçekten çok bağırırım, dostum. Hiç rahatsız olmamış gibiydi. Özür diledi ve işe gitmesi gerektiğini söyledi."

"Holly ile kontrol sahnelerini çalışmamız gerekiyor," diye açıkladı Alexei. İsteddiği buydu. Bir ortak. Stratejiyi tartışabileceği biri. Holly'yi önemsemenin ne demek olduğunu bilen biri.

"Sahne kontrolü, dostum. Sahne kontrolüne ihtiyacımız var."

Caleb'in onun için tercüme yapması da yardımcı oldu. "Bence o şaplak yemeyi hak ediyor."

Caleb bir anlığına ona baktı. "Wolf'la mı takılıyorsun?"

"Ben kurtları tanımıyorum. Ama köpeklerle sorunum yok." Caleb neden evcil hayvanlardan bahsediyordu?

Yeşil gözler hafifçe yuvarlandı. "Dostum, Wolf benim arkadaşımdır. Holly'yi aldıktan sonra beni hastaneye götürdü. Holly'ye ne yapmam gerektiğini söylediğini bilmek ister misin?"

"Eğer akıllı bir adamsa, ona şaplak atmanı söylemiştir."

"Evet, onun inanılmaz zeki olduğunu düşünürsün. Ayrıca onu bağlayıp şaplak atmam gerektiğini ve sonra da... şey, o yaratıcı bir adamdır."

Alexei bu adamla tanışmak istiyor. "Öyleyse, anlaştık mı?"

"Hayır demiyorum. Sadece onun incinmediğinden emin olmak istiyorum."

incinmeyeceğinden emin olmak istiyorum."

Alexei gülümsedi. "İncinecek, ama dersini alacak."

"Erkekleriyle konuşmayı."

"Erkeklerine güvenmeyi."

Caleb sonunda karşısındaki koltuğa oturdu. "Belki bir program yapmalıyız. Biri onu işe götürür, diğeri de onu alır. Bu kasaba çok tehlikeli olabilir. Seri katiller. Motorcu çeteleri. Arkadaşların."

Bunu hiç unutacak mıydı? "Artık arkadaşım yok. Hepsi öldü ya da hapiste. Ve onlar arkadaş değildi."

"Ne demek istediğimi anladın. Bliss tehlikeli bir yer olabilir. Ve Holly tek başına dolaşıyor. Orada kocaman bir kek gibi dolaşıyor ve tüm suçlular aç. Açlıktan ölüyorlar. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Alexei hiçbir fikri yoktu, ama yine de başını salladı. Belki de Caleb en iyi çevirmen olmayacaktı.

Caleb devam etti. "O elbise hakkında ona bir şey söyledin mi?"

"Elbisesi çok güzel olduğunu söyledim." Her dilde bir kadına güzel olduğunu söylemeyi biliyordu. "Elbise seksi."

Caleb onu sert bir bakışla süzdi. "Hayır. Elbise çıplak. Elbiseye daha fazla kumaş lazım. Elbiseye balıkçı yaka lazım. Bak dostum, eğer şaplak meselesinden vazgeçersem, ona göğüslerimi herkesin görmesi için ortalıkta dolaşmamasını söylediğimde bana destek olmanı istiyorum."

"Göğüslerimiz." Caleb, dayanışma isteyecekse bunu doğru bir şekilde ifade etmeliydi.

"Tamam. Bizim göğüslerimiz," diye kabul etti Caleb. "Mesele şu ki, o göğüsler bizim olmalı. Onları korumalıyız."

O konuşmayı hayal etmeye çalıştı. Ona göre, bu konuşma erotik olmayan şiddetle sonuçlanacaktı. "Kıyafetleri hakkında bir nutuk atmaktan ziyade, şaplak atmayı daha iyi karşılayacağından endişeleniyorum."

"Belki. Ama bunu yapacaksak, birleşik bir cephe oluşturmalıyız."

Harika. İkisi de tokatlanacaktı. Ama Alexei yine de gülümsedi. "Evet, öyle yapmalıyız."

"Yoksa bizi canlı canlı yer."

O da tam olarak bunu yapmasını planlamıştı, ama Caleb'in planındaki yanlışlıkları işaret etmedi. Artık adamı durdurmaya niyetli değildi.

Caleb konuşmaya başladığında, sadece seks için takılmaktan bahsetmişti. Şimdi ise birlikte kurallar koyuyorlardı.

Evet, Caleb sadece seks istiyordu. Elbette istiyordu.

Caleb öne doğru eğildi. "Bu konuda ne kadar iyi olacağımı bilmiyorum. Çok fazla randevuya çıkmadım. Karım öldüğünden beri cinsel ilişkiden uzak durmadım, ama kimseyi de umursamadım. Kesinlikle bir ilişkiye benzeyen hiçbir şey yaşamadım. Ya bunu mahvedersem? Bu yüzden sadece seks için burada olmam daha iyi. Seksi mahvetmem."

Alexei de öne eğildi. Sonunda adam yumuşuyordu. Basitçe hayır demek yerine sorunu konuşuyordu. "Sorun olmaz. Kimse bir ilişkinin nasıl gideceğini bilemez. Dünyada hiç kimse bir ilişkinin nasıl biteceğini başlangıçta bilemez."

"Bunu çok iyi biliyorum." Yüzünde hüzünlü bir ifade belirdi ve Alexei, adamın karısını düşündüğünü anladı. Caleb ne zaman ona yeterince güvenip karısı hakkında konuşacaktı? Ve kimliğini neden sakladığını?

"Onu sadece önemsemek zorundayız. Onu korumaya çalışmak zorundayız. Kendimizden isteyebileceğimiz tek şey bu." Dünyanın bazen nasıl söz sahibi olduğunu çok iyi biliyordu. "Öyleyse, var mısın dostum?"

"Bu bizi hala arkadaş yapmaz," diye karşılık verdi Caleb, ama sözleri inatçı geliyordu, sanki uzun süredir devam eden bir alışkanlıktan dolayı ağızından zorla çıkmış gibi. Caleb bir an sessiz kaldı. "Bunun onun fantezisi olduğuna gerçekten inanıyor musun?"

"Evet, öyle."

Cevap Holly'den gelmişti. Alexei gerildi, Holly'nin üzülmemesi için dua etti. Sesi sessizdi, yani yakınlarda olmalıydı. Ne kadarını duymuştu? "Holly, biz sadece konuşuyorduk."

"Sen pazarlık yapıyordun, Alexei." İkisine de baktı ve oturmak için hiçbir hareket yapmadı. Çantasını sıkıca tuttu.

Caleb'in gözleri doğrudan göğüslerine kaydı. Adam elbiseyi beğenmemiş olabilir, ama kesinlikle takdir ediyor gibiydi. "Belki de Bliss'teki herkes gibi olmak istemiyoruz."

Holly'nin güzel, iri gözlerinin üzerinde tek bir kaş yükseldi. "Gerçekten mi?"

Caleb, sanki keşfedilmemiş denizlerde yolunu bulmaya çalışır gibi bir an için kekeleydi. "Hayır, buradaki herkes gibi değil. Onlar isteyerek ya da istemeyerek bu işe giriyorlar. Sence Max ve Rye, Rachel'in peşine düşmeden önce bunu konuştular mı, yoksa hepsi birden yatakta buluştular mı? Alexei ve benim arasında tuhaf bir psişik ikizlik bağı yok. Konuşmamız gerek."

"Holly, şarabın. Görünüşe göre ona ihtiyacın olacak." Zane ona bir kadeh beyaz şarap uzattı. Bunu tek eliyle yaptı. Diğer elinde, barın yarısına kadar uzanan kablolu bir telefonun ahizesini tutuyordu. "Ve biraz daha yüksek sesle konuşabilir misiniz? Callie duymakta zorlanıyor." Zane telefonu kulağına geri koydu. "Onlara sordum, bebeğim. Evet. Alexei ve Caleb. Caleb şimdiden patronluk taslayan bir pislik gibi davranıyor. Bunu bizden daha iyi yapabileceğini düşünüyor."

Alexei, telefondan gelen kadınsı bir kahkaha duyabiliyordu.

Holly şarabından uzun bir yudum aldı. "Harika. Artık herkes biliyor."

"Herkesten daha iyi yapacağımı sanmıyorum. Sadece biraz daha dikkatli davranacağım," dedi Caleb kaşlarını çatarak. "Ben işlere hemen atlamam."

Zane başını salladı. "Dostum, altı yıl. Nate ve benim altı yıl sürdü. Rafe ve Cam'in beş yıl sürdü. Max ve Rye'in on beş dakika sürdüğü doğru, ama sen sadece onları yendin, o yüzden 'işleri iyice düşünme' gösterisinde sıranın en arkasına geç."

"Zane Derek Hollister, bu gurur duyulacak bir şey değil!" telefondan gelen ses bağırdı.

Alexei her şeyin kontrolden çıktığını hissetti. Caleb, iki konuşmayı birden sürdürmeye çalışan Zane ile tartışmaya başladı. Holly'nin yüzü pembeye döndü ve bütün şarap şişesini isteyecekmiş gibi görünüyordu. Kapı açıldı ve Laura iki erkeği ile içeri girdi. Gözleri parladı ve Holly'ye doğru yürümeye başladı.

Holly bir ok gibi fırladı. Laura hemen oradaydı ve arkadaşına kollarını açtı. Soğuk mavi gözler, bir hedef bulmaya çalışan lazerler gibi barın ötesine baktı. Ona. Laura Niles, onun aletini dondurabilecek bir bakış attı.

Mutlu gecesi kayboluyordu ve kimse onu kurtaramayacaktı.

Kendisi dışında kimse.

Ayağa kalktı. "Caleb, sohbeti Holly'nin evine taşıyorum. Mutfakta çok fazla aşçı var."

"Hayır, Callie çalışamayacak kadar büyüdüğü için sadece ben varım. Bu konuyu seninle konuşabileceğimi düşündüm, Alexei," dedi Zane. Telefonu kulağına geri koydu. "Hayır, bebeğim. O kadar da büyük değilsin. Oh, bebeğim, çok güzelsin. Hala seni seksi bulduğumu biliyorsun." Telefonu göğsüne dayayarak uzaklaştırdı. "Yine ağlıyor, Doktor. Belki gidip ona bir bakmalısın."

"Hayır." Alexei ayağa kalktı. Bıktı. Sınırlarını belirlemezse, Bliss'teki herkes onu ezip geçecek ve sonunda motelde tek başına uyuyacak ve iki ABD federal polisinin bütün gece boyunca sevişmesini dinleyecekti. *Hayır*, Caleb'in en sevdiği kelimeydi. Alexei de bunu kendine mal edecekti.

"Hayır mı?" Caleb, yüzünde hafif bir gülümsemeyle sordu. "Hayır. Callie iyi. Suyu mu geldi?"

Zane başını salladı. "Hayır. Doğum sancısı yok."

Harika. O zaman sorun yaşamazlar. "Güzel. O zaman partnerin eve gidip ayaklarını ovsun. Onu seksi ve güzel hissettirsin. Biz de kadınlarımız için aynısını yapacağız."

Caleb bunu bir işaret olarak algıladı. "Zane, Callie iyi. Doktordan çok sevgiye ihtiyacı var. Ve dedikodulara. Dedikodularla yaşıyor. Doğum sancıları başlarsa, Holly'nin evinde olacağım. Ama dostum, umarım doğum sancıları başlar, anlarsın ya."

Zane başını salladı ve karısıyla telefona geri döndü.

"Kadınımızı bulup ona birkaç şeyi çok net bir şekilde açıklayacağım." İçinde bir parça öfke dolaşıyordu. Onunla konuşmak yerine arkadaşına koşabileceğini mi sanıyordu? Tam olarak istediği şeyi ona sağlamaya çalıştığı için ona kızgın mıydı? "Kadınlar. Onları anlamıyorum."

"Bana bakma dostum. Bu konuyu konuştuğumuz için mutlu olacağını düşünürdüm." Caleb de ona baktı.

Eğer kız zaten kızgındıysa, Alexei'nin kaybedecek bir şeyi yoktu. "Sana Rusya'da nasıl yapıldığını göstereyim."

Dönüp odanın karşısına baktı. Holly, onun vazgeçmeyeceğini nihayet anladığını fark edince gözlerini genişçe açtı. Derin bir tatmin duygusu onu sardı. Holly onun farkındaydı.

Ondan birazcık korkuyordu. Laura'nın kolunu arkadaşının omzuna doladığını, Holly'nin altına saklanabileceği koruyucu bir kanat gibi gördü. Bir kabine geçtiler ve konuşmaya başladılar.

Bu kabul edilemezdi.

Ve Alexei sonunda bardaki tüm erkeklerin muhteşem kızıl saçlı kadına ve onun güzel göğüslerine bakmakta olduğunu fark etti. "Haklısın. Elbisenin daha fazla kumaşa ihtiyacı var."

Evet. Bunu da tartışacaklardı.

"Belki bunu konuşmalıyız. Kızgın görünüyor," dedi Caleb.

Alexei onu görmezden gelerek odanın diğer tarafına doğru yürümeye başladı. Caleb onu takip edecek ya da etmeyecekti. Caleb'i rahat hissettirmek için elinden geleni yapmıştı. Artık karar ona kalmıştı. Dünyasını altüst eden kadına ulaşmak için bir gece daha beklemeyecekti.

Yedinci Bölüm

"Ne oldu tatlım?" diye sordu Laura, kollarını genişçe açarak Holly'yi kucakladı.

Holly, Trio'da artık herkesin gözlerinin üzerinde olduğunu çok iyi bildiği için burnunu çekti. Turistler onu çoğunlukla görmezden gelirdi, ama yerliler öyle değildi. Onları saydı. Rafe ve Cam, Laura ve Holly'ye sırtlarını dönerek yan masaya oturmuşlardı. Gerçek erkekler gibi, ağlayan kadınla aralarına bolca mesafe bırakmışlardı. James Glen, o anki kız arkadaşıyla tavernanın arkasında oturuyordu. Görünüşe göre sonunda Serena Hall'u kendisine bir şans vermeye ikna etmişti. Serena, Creede'deki tiyatrodaki oynayan sevimli bir esmerdi. Barın hemen karşısında, şerifin ofisinde sekreter olan Hope, önünde yarısı yenmiş bir sandviçle oturmuş, James'e özlemle bakıyordu. Zavallı şey. En azından Holly'nin sahnesi Hope'a başka bir şey düşünmesi için fırsat verecekti, çünkü James Glen evcilleştirilemeyecek bir adamdı.

"Söyle bana," diye ısrar etti Laura. "Ve çabuk söyle, çünkü o adamlar buraya gelmeye hazırlanıyorlar galiba. Vay canına. Alexei'nin yanında duran Caleb mi? Nate'i aramalı mıyız?"

Kafasını salladı. "Hayır. Kavgaya etmiyorlar. Daha kötüsü. Müzakere ediyorlar."

Laura başını dikleştirdi. "Müzakere mi? Neyi müzakere ediyorlar ki?"

Derin bir nefes aldı ve yine burnunu çekti. "Beni nasıl paylaşacaklarını."

"Ciddi misin? Bu duyduğum en romantik olmayan şey."

Laura'nın anladığına şükür. "Biliyorum. Birkaç dakika uzaklaştım ve geri geldiğimde Caleb'in Alexei'ye sadece seks istediğini söylediğini duydum ve Alexei de bunu kabul etti. Ama

elbisemi beğenmediler. Bu benim tek güzel elbisem. Başka elbisem yok."

Laura onun sırtını okşadı. "Ah, tatlım, çok üzüldüm. Çok güzelsin. Sanırım elbisenin hoşlarına gitmeyen yanı, göğüslerinin dışarıda olması."

"Öyle değil."

Laura Cam ve Rafe'e baktı. "Çocuklar, şu anda Holly'ye baktığınızda ne görüyorsunuz?"

"Seni görüyorum, *bella*. Sadece seni," dedi Rafe yumuşak bir gülümsemeyle.

"Göğüsler. Bir sürü göğüs," diye Cam aynı anda cevap verdi. Yüzü kızardı. "Ve sen, bebeğim. Evet, senin göğüslerinden bahsediyordum."

Laura gözlerini devirdi. "Sana her zaman güvenebilirim, Cam." İkisine de göz kırptı ve sonra Holly'ye döndü. "Gördün mü? Onlar pislik değiller. *Sahiplenici* pislikler. Arada büyük bir fark var. Bunu düşünmelisin. Caleb Burke, izole bir ucube, orada oturmuş eski bir gangsterle sana nasıl aşk yapacağını konuşuyor. Düşünürsen, bu biraz tatlı bir şey."

"Caleb insanlarla konuşmayı hiç sevmez, Alexei'yi ise hiç sevmez." Onun nesi vardı? Bu, istediği her şeydi. Elbette, tam olarak hayal ettiği gibi değildi, ama konuşuyorlardı. Neden uzaklaşmıştı? Neden ikisine de seksi bir gülümseme atıp onları evine davet etmemişti?

"Korkuyorsun tatlım," dedi Laura.

Evet. Aniden çok korkmuştu. "Sadece seks."

Laura başını onun başına değdirdi. "Senin için değil. Bununla başa çıkıp çıkamayacağına karar vermelisin."

"Caleb sadece seks istiyor." Onun bunu söylediğini duymuştu. Caleb yanına geldiğinde aklını başına toplayacağını ummuştu. Umutla banyoya girip makyajını tazelemişti. Üçü birlikte tavernada oturup güzel bir akşam yemeği yediklerini hayal etmişti.

Sonra Caleb'in sadece seks istediğini söylediğini ve Alexei'nin bunu kabul ettiğini duydu. İsteddiği bu muydu?

"Caleb kendine çok yalan söylüyor bence," dedi Laura. "Seks istediğini söylüyor ama asla peşinden gitmiyor. O adam o kadar seksi ki, istediği hemen hemen herkesle seks yapabilirdi, ama bir keşiş gibi yaşıyor."

Bir rahip gibi yaşıyor. Elk Creek Lodge'daki kayak eğitmeni Lisa Alvarado'nun bu kış üç kez jinekolog muayenesine geldiğini biliyor muydun? Cidden mi? Caleb sonunda ona vajinasının daha fazla dürtülmeye ihtiyacı olmadığını söylemek zorunda kaldı."

Holly yumruklarını sıkıldığını hissetti. Lisa Alvarado, mükemmel bir vücuda ve keskin bir zekaya sahip, yirmi beş yaşında güzel bir kadındı. Beş saniye öncesine kadar onu sevmişti.

Laura devam etti, her kelimesi kıskançlığını ateşliyordu. "Ve duyduğuma göre kayakçı kızlar ona sürekli asılıyormuş. Lodge'da ona Doc Hottie diyorlarmış. Tabii ki ağzını açar açmaz kaçıyorlar, ama gerçekleri kabul edelim, adam çok seksi."

"Bu konuşmayı başka bir konuya geçebilir miyiz?" diye sordu Cam, Rafe ile birlikte oturduğu kabinin arkasından başını uzatarak. Gözleri sinirden kısılmıştı.

"Peki," dedi Laura alaycı bir neşeyle. "Alexei'nin ne kadar seksi olduğunu konuşalım."

Laura'nın iki erkeği de inleyerek Zane'e birer bira getirmesi için bağırıldılar.

"O çok yakışıklı bir adam." Alexei'nin yüzündeki vahşi ifadeye baktı. O ifadeyi daha önce de görmüştü. Onun hayatını kurtardığı gün, kurşunlar uçuşmaya başlamadan hemen önce yüzünde olan ifadeydi. Ne yapmaya niyetli olursa olsun, bu konuda ciddiye.

"O muhteşem," diye onayladı Laura. "İsteddiği her kadını elde edebilecek türden bir adam."

Evet, Alexei muhtemelen birçok güzel kadınla birlikte olmuştu. O, seksi bir canavardı. Ve o, onun kıyafetlerini çıkardığını bile görmemişti. Kıyafetleri içinde bile yıkıcıydı. Kıyafetlerini çıkarıp, pürüzsüz teni ve sert kasları dışında hiçbir şey giymediğinde nasıl görünecekti? Peki ya Caleb? Caleb de kaslar konusunda geri kalmıyordu. Her iki erkek de yakışıklı ve gülünç derecede erkeksiydi.

Ne halt ediyordu o? Onların liginde değildi.

Laura elini uzattı ve saçlarına dokunarak dikkatini çekti. "Sakin ol. Buradan bile endişeni hissedebiliyorum ve Scott Lang şu anda bu barda olsaydı, onu ayakkabımla döverek öldürürdüm. Bana bak. Sen güzelsin. Çok güzelsin.

Wolf Meyer'in sana çıkma teklif etmek istediğini, ama Caleb'i incitmek istemediği için bunu yapamadığını biliyor muydun? Seni isteyen  tane inanılmaz yakışıklı erkek var."

Laura'nın iki erkeği de burunlarını çekip Wolf Meyer'in ne kadar pislik olduğunu konuşmaya başladılar. Wolf, geri dönmeden önce Laura ile çıkıyordu, bu yüzden Holly onları affedebilirdi.

"Gerçekten yle mi dedi?"

"Kendin sor ona," diye meydan okudu Laura. "Ama Alexei etrafta yokken sor. O adam korkutucu görünüyor. Ve yine, çok seksi."

Alexei ayağa kalktı, uzun boylu vücudu sadece telefonuyla uğraşan Zane'inkine benziyordu. Alexei, Caleb'e bir şeyler bağırdı, Caleb de koltuğundan kalkıp Alexei'nin yanına geldi ve ikisi de barın karışısındaki Laura'ya bakmaya başladı.

Sonra Alexei yürümeye başladı. Nereye gittiği belliydi.

"Bana ayrılacağını söyleyecek," dedi Holly, kalbi acıyla doluydu. Her şeyi mahvetmişti.

"Seks yapmayalı uzun zaman oldu. İçgüdülerin çok zayıflamış." Laura başını salladı. "O adam gitmiyor, ama sen eve dönene kadar beklemeyecek olursa şaşırma. Sana çok sert davranırsa bağır."

Laura kaydı ve Alexei yaklaşırken bankın yanında durdu. "O tamamen senin, dostum. Onun kalbini kırarsan, testislerini şişle sana yediririm."

Alexei, kabinler arasındaki kısa mesafeyi geçip Cam'in yanına oturan Laura'ya kısa bir selam verdi. Alexei Holly'ye döndü. "Benimle geleceksin."

"Alexei, söylemek istediğini söyle." Terk edileceğini biliyordu. Bir an önce bitirmek daha iyiydi. Rahatlayacaktı. "Söyle ve git, tamam mı?"

Caleb, Alexei'nin arkasına geldi. İkisi de Holly'nin üzerinde dikildiler. "Ne dedi?"

"nemli değil. şu anda söylediği her şey korkudan kaynaklanıyor ve ben dinlemeyeceğim." Eli uzandı ve Laura'nın bileğini tutup onu kendine doğru çekti. Laura kabinden çekildi, topukları yere çarptı.

yerden. Sanki yerçekimi onu öne doğru çekiyormuş gibi, Alexei'nin kollarına düştü.

"Ne yapıyorsun?"

Hiçbir şey söylemedi, sadece eğilip sağ kolunu kızın dizlerinin altına soktu ve sanki hiç ağırlığı yokmuş gibi onu kaldırdı.

Kız, destek olmak için kalın boynuna bir kolunu doladı ve omzunun üzerinden Caleb'e baktı. Caleb de olanları takip ediyor gibiydi. "Caleb, o ne yapıyor?"

Alexei çıkışa doğru yürüdü. Tavernaya bakındı, ama kimse ona yardım etmek istemiyor gibiydi. Rafe ve Cam ayağa kalktılar ve Laura'ya kolunu doladılar, Alexei'ye gülümsediler. Hayır. Oradan yardım gelmeyecekti. Zane hâlâ telefonda konuşuyordu. Hope başını kaldırdı, yüzü açık ve genişti, ama ayağa kalkmadı.

"Alexei, beni yere indirmelisin." Herkes onu izliyordu.

Alexei'nin yüzü kapandı. Ona hiçbir şey vermedi. "Söz sahibi olmak isteseydin, uzaklaşmazdın. Öğreneceksin. Bliss'i seviyorum, ama kaosun akşam planlarımı değiştirmesine izin vermeyeceğim."

"Caleb, onunla konuş." Alexei'nin omzunun üzerinden baktı. Caleb onların arkasında yürüyordu.

"Yapamam. Bunu konuştuk. Birleşik bir cephe oluşturmaya karar verdik. Hayatta kalmanın ve başarılı olmanın tek yolu bu, tatlım."

"Ciddi misin?" Ciddi görünüyordu. Gerçekten ciddi görünüyordu. Alexei kapıyı tekmeleyerek açıp geceye doğru yürürken, Caleb'in yüzü sert çizgilerle gerilmişti.

"Çok ciddiyim. Birlikte kalmalıyız. Bu işin nasıl yürüyeceğini bilmiyorum, ama erkeklerin birlikte kalması gerektiğini biliyorum, yoksa kız bizi deli eder."

Holly ağzının açıldığını hissetti. Gerçekten bunu mu konuşuyorlardı? Onu en iyi nasıl idare edeceklerini mi planlıyorlardı? "Sadece seks istediğini söylemiştin."

Caleb durdu, Alexei yürümeye devam ettiği için aralarında mesafe açıldı. Caleb'in yüzünün düştüğünü gördü ve bu soruyu sormamış olmayı diledi.

"Onu uzaklaştırmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu Alexei, sesi gergindi. "Onun sadece seks istediği fikri hoşuma gitmiyor." Bu, onun kalbini acıttı.

"Şu anda başka bir şey veremez. Zamana ihtiyacı var. İlişkiye yavaş yavaş alışması gerekiyor. Çok fazla ceza alıyorsun, *dushka*." Alexei'nin sözleri kesik kesikti, yürüyüşü staccato ritmindeydi. "Onu buraya getirmek için çok uğraştım ve sen onu uzaklaştırıyorsun. On tane daha."

Holly gözlerinin fal taşı gibi açıldığını hissetti. "On tane daha ne?"

"Cezalar. Holly, ben bir erkeğim. Hoşgörülü olacağım ama seni ancak bu kadar zorlayabilirim. Şimdi kararını ver. Burada mı yoksa evde mi dayak yiyeceksin? Evdeyse, gidip Caleb ile konuşacaksın. Onu mutlu edecek ve bizimle gelmesi için davet edeceksin."

Caleb kapının yanında durmuş, sürüyü takip etmeli mi yoksa geride kalıp ölmeli mi emin olamayan muhteşem bir köpek yavrusu gibi görünüyordu. "Onunla konuşacağım. Beni gerçekten dövmeyecek misin? Bu konuda benim söz hakkım yok mu?"

"Hayır. Cezada söz hakkın yok. Bugün olanlar hakkında yalan söylemediğini mi söyleyeceksin? Caleb yalan mı söyledi? Araba kazasında neredeyse ölmemiş miydin?"

Kahretsin. Ona bundan bahsetmemişti çünkü önemi yoktu. "Ben iyiyim. Seni rahatsız etmek istemedim."

Attıkları her adım onları Caleb'den uzaklaştırıyordu. O kapıda durmuş onları izliyordu. Panik başlıyordu. Onları takip etmiyordu. Bakıyordu ama takip etmiyordu.

"Rahatsız mı? Sen beni rahatsız ediyorsun. Ya ben neredeyse ölüyordum ve sana bundan bahsetmedim, nasıl hissederdin? Biri bana ateş etmeye çalıştı ama ben sana bugün sorun yok dedim. Seni endişelendirecek kadar umursamıyorum. Bu seni nasıl hissettirirdi? Birbirini önemseyen insanlar birbirlerine bu kadar az ilgi göstermezler."

Tamam. O öyle demek istememişti. Tanrım, Caleb neden orada duruyordu? "Lütfen bırak da onunla konuşayım."

Alexei durdu ve ona baktı. "Neden? Onu istemedin. Beni istemiyorsun."

Oh, gerçekten batırmıştı. "Seni istiyorum Alexei. Beni istemediğinden endişeleniyorum."

Yüzü granit gibi sertleşmişti. "Giden sensin. Senin yüzünden tüm hayatımı değiştirdim. Bana soru soramazsın. Caleb senin yüzünden değişti. Seninle konuşmak istiyor çünkü seni istiyor."

Ne yapmıştı? Scott ona ne kadara mal olacaktı? Laura haklıydı. Felaketle sonuçlanan evliliğinin şu anki hayatını etkilemesine izin veriyordu. "Lütfen, beni bırak."

"Hayır. Seni bırakmayacağım." Kollarını ona daha sıkı sardı. onu sıkı.

"Lütfen. Gitmeyeceğim. Bana verdiğin her şeyi kabul edeceğim, ama bırak da

" Caleb'in geride bırakılacağı düşüncesine dayanamıyordu. Dayanamıyordu. Bu, korktuğu şeydi. Seçim yapamıyordu. İkisine de ihtiyacı vardı. İki erkeğe ihtiyacı vardı, ikisi de onun liginin dışındaydı. Caleb sadece seks istediğini açıkça belirtmişti. Alexei kalmak için fazla güzeldi. Scott'ı tutamıyordu ve Scott, Alexei'ye yaklaşamıyordu bile.

Ama Scott, başka bir insanı kurtarmak için asla hayatını tehlikeye atmazdı. Ona para ödeyemeyen insanları kurtarmak için günlerini harcamazdı. Belki de Scott'ın Alexei ve Caleb'e göre hiçbir avantajı olmadığını anlamamanın zamanı gelmişti. Onların kalplerine sahip değildi. Onların ruhlarına yaklaşamıyordu bile. Belki de hayatın, bir insanın görünüşünden daha önemli şeyler olduğunu kabul etmeliydi. Belki de bir insanın yaşadığı hayatı, yaptığı seçimleri hesaba katmalıydı.

Caleb doktor olmayı seçmişti. Ona para ödeyemeyen insanlara yardım etmeyi seçmişti. Alexei, tanımadığı iki kadını kurtarmak için on beş yıllık intikam planından vazgeçmişti. Ruhunu kaybetmemek için hayatını değiştirmişti.

O ne yapmıştı? Hayattan kaçmıştı. Mücadeleden kaçmıştı. Kendisine verilenleri kabul etmiş ve bunu sorgulamayı hiç düşünmemişti. Hayattaki iyi şeylerden kaçmıştı.

"Lütfen beni indir."

Alexei onu ayağa kaldırdı. "Ağlama, *dushka*. Dururum. Nazik olacağım."

Topukları kaldırırma çarptı. Hemen ellerini kaldırıp onun yüzünü okşadı. "Lütfen yapma. Seni istiyorum. Gerçek seni istiyorum. Beni döv. Dayanırım. İngilizce bilmeyen ve Amerikalı kadınlarla nasıl başa çıkacağını bilmeyen tuhaf seni istiyorum. O Alexei'yi istiyorum. Ve seksten daha fazlasını istediğini bilemeyecek kadar aptal olan Caleb'i istiyorum."

Öyle yapmıştı. Öyle olmasaydı, yüzünde o üzgün ifadeyle orada durmazdı. Uzaklaşırđı. Onun güvensizliği, onların duygularından, sevgilerinden daha mı değerliydi? Belki her şey parçalanırdı. Belki ikisi de başka birini bulurdu, ama bu gece onu istiyorlardı. Denemeden ne olacaktı?

Korkak.

Gözleri yaşlarla doldu. "Seni istiyorum, Alexei."

Sanki sözleri onun fiziksel durumunu etkilemiş gibi, tüm duruşu yumuşadı. "Seni istiyorum, Holly. Seni hayal ettim. Seni özledim."

Bundan daha fazlasını isteyemezdi. Ne yapıyordu? O, hayatına geri döndüğünden beri bu soruyu binlerce kez sormuştu. Neden kendine önemli olan soruyu sormamıştı? Onu istiyor muydu? Tanrım, evet. Denemeye cesareti var mıydı?

Parmak uçlarına yükseldi. "Beni affet."

"Her zaman, *dushka*. Seni her zaman affedeceğim." Elleri saçlarını okşadı. "Beni çok bağışlayıcı bulacaksın."

Dudaklarını onun dudaklarına değdirdi. "Teşekkür ederim. Caleb ile konuşmam gerek." Dudakları yukarı kıvrıldı. "Evet. Onu eve getir."

Döndü, Alexei'nin gücü ona güç verdi. Scott ve ailesinin kazanmasına izin vermeyi bırakmıştı. Geçmişin geleceğini elinden almasına izin vermeyi bırakmıştı. Korkuyordu. Aklını kaçırarak kadar korkuyordu, ama Caleb'i orada bırakamazdı. Yapamazdı.

Topukları çakıl taşlarına sürtünerek ona doğru yürüdü. Yüzü donmuş, boş bir bakışla, sanki ona ne teklif ederse kabul edecekmiş gibi duruyordu. Bu, kalbini acıttı. Muhtemelen o ifadeyi binlerce kez takınmıştı. Belki de Caleb'i sandığından daha iyi anlıyordu.

Onun önünde durdu ve onun muhteşem yüzüne baktı. Erkek manken gibi yakışıklıydı ve onu istiyordu. Belki de sadece seks için istiyordu, ama bu, başkalarından istediğinden daha fazlasıydı. Onu kontrol edemeyeceği aniden aklına geldi. Sadece istediğini verebilir ve bunun yeterli olmasını dileyebilirdi.

Bunda sevimli ve şaşırtıcı bir şey vardı.

O bir u urumdan atlıyordu ve onun kendisini yakalayacağını umuyordu. E er yakalayamazsa d  şecekti, ama en azından denemi  olacaktı. Denedi i i in pi man olmayacaktı. Denemedi i i in pi man olacaktı.

Elini uzattı. "Caleb, l  tfen bizimle eve gel."

"Biz" dedi   nk  istedi i buydu. Caleb ve Alexei'yi istiyordu. Bir aile istiyordu. Alexei'yi ate li bir ili ki i in istedi ini kendine s  ylemi ti, ama bu fikri bir kenara attı. Onu sonsuza kadar istiyordu. İkisini de istiyordu. Onları elde edemeyebilirdi, ama lanet olsun, denemedi i i in olmazdı.

"İli kilerde iyi de ilim." Caleb'in g  zleri ayaklarının altındaki yere takıldı.

"Bir bo anma ya adım ve o zamandan beri ciddi bir ili kim olmadı. Hayatım boyunca iki sevgilim oldu Caleb, ve bunlardan biri lisedeki laboratuvar arkada ımla sarho ken ya adığım bir ili kiydi. Seni istediğim dı ında bu konuda hi bir  ey bilmiyorum. Alexei'yi de istiyorum. İkisini de istiyorum. Bu konuda iyi olmayabilirim, ama denemek istiyorum."

G  zleri yumu adı. "Buna inanamazsın."

"Evet. Caleb, bo andı ımdan beri hi bir erkekle ili kim olmadı ve do rusunu s  ylemek gerekirse, sekste pek iyi oldu umu sanmıyorum. Kendi kocam bile beni istemedi." O ise herkesi istiyordu. Sekreterleri. Dadıları. Otel hizmet ilerini. Evliliklerinin son     yılında kendi karısını hi  istemedi.

Elini uzattı, nasırlı parmakları onun parmaklarına dokundu. "Yanılıyorsun. Sen  ok g  zelsin Holly. Seni o kadar  ok istiyorum ki, acıyor."

"Ben de seni istiyorum, *dushka*. Sana ihtiyacım var." Alexei aniden arkasına geldi, sıcaklığı v  cuduna i ledi. Elleri kal alarını buldu. "Seni eve g  t  relim. Sana hislerimizi g  sterelim."

O, Caleb'e bakmaya devam ederek ona yaslandı. "L  tfen, Caleb."

Caleb  ne do ru e ildi, v  cudu Holly'nin v  cuduna yapı tı. "Seni incitmek istemiyorum."

Bu iki adamın arasında olmanın nasıl bir his oldu unu asla bilememek ona acı verecekti. "Denemeden vazge ersek, pi man olurum. Seni istiyorum.  imdilik bu kadarı yeterli olmalı."

Ağı çok yakındaydı. "Deneyeceğim, ama ben hasarlıyım. Tamam değilim ve beni düzeltmek için yapabileceğin hiçbir şey yok."

Bunu görecekti. "Öp beni."

"Bunu yapabilirim." Caleb öne eğildi ve dudakları onun dudaklarıyla buluştu, nazikçe keşfediyordu. Elleri yanlarından kaydı ve kalçalarını buldu. Dili dışarı çıktı, dudaklarını yaladı, sonra o dudaklarını açtı ve onu içeri aldı.

Güçlü eller arkadan uzandı ve cesurca göğüslerini avuçladı. Alexei'nin parmakları meme uçlarına dokunduğunda, meme uçları hemen canlandı. Vücudu sırtına bastırırken, Caleb'in vücudu da önünden bastırıyordu. İkisi arasında sıkışmış, hiç boşluk kalmamıştı. İki sert penisin gerildiğini hissedebiliyordu. Caleb'inki karnına bastırıyordu. Alexei ise beline süründü. Eğilip kulağına burnunu sürttü, sıcak nefesi onu titretti. Dili kulak kepçesini okşadı ve Rusça alçak sesle seksi sözler fısıldadı.

"Bu ne anlama geliyor?" Holly, Caleb sonunda ağzını bırakıp boynunun derisini keşfetmeye, onu öpmeye ve ısırmaya başladığında sordu.

"Rus yoldaşımız için tercüme edeyim," dedi Caleb. Kalçalarını kendine doğru çekti ve göğüslerine baktı. Caleb'in gözlerinde artık hiç tereddüt yoktu. O yeşil gözler artık yırtıcıydı. Onu istiyordu ve ona sahip olacaktı. Holly bunu hissedebiliyordu.

"Lütfen çevir." Alexei güldü. Elleriyle göğüslerinin altını kavradı ve sanki Caleb'e sunuyormuş gibi yukarı doğru itti.

"Sikişmek istediğini söylüyor. Senin gördüğü en seksi kadın olduğunu ve içine girmek için sabırsızlandığını söylüyor. Sikini senin amının derinliklerine sokmak istiyor ve bir daha çıkmak istemiyor. Orada yaşayacak. Yemek yemek, içmek, hatta nefes almak bile istemeyecek. Hayatının geri kalanında seni sikmekten başka bir şey yapmayacak."

"O haklı, *dushka*. Caleb'in kötü bir çevirmen olacağına dair tüm düşüncelerimi geri alıyorum. O çok iyi. Şimdi sana onun ne düşündüğünü söyleyeyim. Neden bu kadar uzun süre beklediğini merak ediyor. Seni gördüğü andan itibaren seni istiyor ve seninle birlikte olmadan bir gün daha geçirmeyi düşünmeye dayanamıyor."

"Zihin okuma konusunda fena değilsin, Alexei." Caleb elini Holly'nin saçlarına daldırdı. "Bunu istediğinden emin misin? Daha ileri gidersek durmam mümkün olmayacak galiba. İki erkek çok talepkar olabilir. Yavaş ilerlemek istiyorsan şimdi söyle, biz de geri çekilip senin istediğin hızda ilerleyelim."

Holly için Caleb'in sert bir ele ihtiyacı olduğu açıktı. "İstiyorum. Beni eve götür ve şimdi benimle seviş."

"Evet, onu eve götür," diye derin bir ses bağırdı.

Holly sersemliğinden çıktı ve Trio'nun hemen dışında durduklarını fark etti. Tavernanın ışıkları alacakaranlığa yayılıyordu ve Nate Wright kapının yanında duruyordu, büyük, otoriter varlığı ona yalnız olmadıklarını hatırlattı. Ve muhtemelen meme uçlarının görüldüğünü.

Belki de Caleb elbise konusunda haklıydı.

Caleb onu öne çekti, göğsünü kendi göğsüne bastırarak onu utançtan korudu. Alexei arkasından kayarak öne çıktı. Şerifin onlara bakan tek kişi olmadığını fark etti. En az on kişi camın önüne yapışmış, olan biteni izliyordu.

Meraklı işgüzarlar. En iyi arkadaşı da dahil, ona büyük bir başparmak işareti yaptı. Caleb'in göğsüne yaslanarak kıkırdadı, utancı bir anda kayboldu. Bliss'te dedikodu yapacaklardı. Bütün kasaba bununla yaşıyordu, ama onun için de mutlu olacaklardı. Kimse onu küçümsemeyecek. Onu destekleyeceklerdi.

"Sana ceza kesmem gerekiyor mu?" Nate başını çevirdi ve gözlerini kısarak Cam'e baktı. Cam onun yanında duruyordu. "Lanet olsun Briggs, sen şerif yardımcısı mısın, değil misin? Onları Main Street'in ortasında bırakacak mıydın? Buralarda işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyor musun? Bu üçlüyü kaçıırırsan, Max ve Rye, yapabileceklerini kanıtlamak için Rachel'a herkesin içinde saldırmaya başlayacaklar. Herkes birbirine girecek."

Cameron Briggs sıırıttı. "Üzgünüm, Şerif. Ne diyebilirim ki? Bir kadın ile seçtiği erkek arasındaki aşkın gücüne inanıyorum. Ayrıca, Doc'a düşünmesi için zaman verirse, kendi kendine vazgeçer diye düşündüm."

"Hayır." Caleb onu bıraktı ve eğilerek onu kollarına aldı.

Holly gülümsedi, çünkü "hayır"ın kendisi için "evet" anlamına geldiğini biliyordu. Kollarını onun boynuna doladı. Alexei'nin onlara bakarken yüzündeki sıcak memnuniyeti yanlış anlamak mümkün değildi.

"Hey," dedi Nate. "Ceza makbuzuna hayır diyemezsin." "Hayır." Caleb diyebileceğini kanıtladı.

"Git. Onu arabaya götür. Ben şerifle ilgilenirim." Alexei ona göz kırptı. "Beni beklemeye çalış."

"Hayır." Caleb, hurda halindeki arabasına doğru yürümeye başlamıştı. Alexei'ye sırtını dönerek bu kelimeyi bağırdı, ama bunu söylerken yüzünde bir gülümseme vardı.

"Acele et!" diye bağırdı Holly. Caleb uzaklaştıkça Alexei'nin iri vücudu küçülmeye başladı.

Arabasına vardıklarında, onu ayağa kaldırdı ve anahtarları almak için elini uzattı.

"Sorun yok. Ben sürebilirim." "Hayır."

Holly iç geçirdi. "Caleb, bütün gece bana hayır diyemezsin."

Onu kendine çekti. Artık ona dokunduğuna göre, gerçekten yakın olmak istiyor gibiydi. Yüzünü onun saçlarına sürttü. O, onun sevgisinin tadını çıkarıyordu. Alexei'nin çok duygusal olabileceğini tahmin etmişti, ama Caleb'in temas kurma ihtiyacının bu kadar açık olması onun kalbini yumuşattı. Ellerini onun beline koydu.

"Bütün gece sana hayır demeyeceğim. Ama bu elbise hakkında konuşmamız gerek. Göğüs uçlarını görebiliyorum. Bu, o azıcık kumaşı yırtıp göğüslerini ağzıma almak istememe neden oluyor. Bu elbiseye hayır diyeceğim, Holly."

Sesi, melas gibi kalın ve zengin, duyularını bulanıklaştırıyordu. Ne giyeceğini söyleme şekli bile seksi geliyordu. "Bana emir vermeni izin veremem."

"Gerçekten mi? O zaman ben gömleksiz dolaşsam ya da Çıplak Adam Yürüyüşü'ne katılsam umurunda olmaz. Duyduğuma göre kasabanın kadınları bahçe sandalyeleri kurup en büyük penisi alkışlayacaklarmış."

"Hayır." Ona en sevdiği kelimeyi geri verdi. Gerçekten onun bunu yapmasını istemiyordu. Yılda bir kez, Mountain ve

Vadisi Doğalcı Topluluğu erkekleri, erkekliklerini geri kazanmak için Wild Man Retreat'e giderken kasabadan geçerlerdi. Görünüşe göre bunu, cinsel organlarını sergileyerek yaparlardı. Şerif geçen yıl birkaçını tutuklamaya çalışmış, ancak bu kadar çok penisle uğraşmaktan hızla tiksinemeye başlamıştı. Nate Wright o gün balık tutmaya gitmek için izin almıştı.

"Gördün mü, uzlaşabiliriz." Onu tekrar öptü ve tartışmasını unutturdu.

Alexei arkalarından koşarak geldi. "Gidelim. Bizi cezadan kurtardım, ama onu eve götürmemiz gerekiyor."

Evet. Eve gitme zamanı gelmişti. Onun adamlarıyla birlikte olma zamanı gelmişti.

* * *

Vince yavaşça bir yudum bira içti ve arka planda kaybolmaya çalıştı. Boyunu gizlemek için kamburunu çıkardı. Uzun boylu bir adamdı. İnsanlar genellikle boyunu hatırlardı. New York'ta kimse onun İtalyan kökenli esmer görünüşünü fark etmezdi. O ortama uyum sağlardı. Burada bunu yapmak zordu. Bu tuhaf kasabada herkes birbirini tanıyordu. Ve aralarında çok garip ilişkiler vardı. Kimin kiminle olduğunu anlamak çok zordu.

Ve hedefi lanet olası kalabalığı çekmeyi seviyor gibiydi. Ve arabasını değiştirmeyi.

İlk denemesi başarısız olmuştu. Bu onu rahatsız ediyordu. Kamyonet mükemmeldi. Köylüler fren hattının kesildiğini ve sıvının yavaşça aktığını fark etseler bile, kimse gülümseyen ama fazla konuşmayan güneşli turistten şüphelenmezdi. O, granola seven bir başka yürüyüşçüden başka bir şey değildi.

Ama hedefi hala yürüyüp konuşuyordu ve görünüşe göre üçlü seks yapacaktı. Bu beklenmedik bir durumdu. Bir sevgili olacağını tahmin etmişti, ama kesinlikle iki tane olacağını değil. Bir ara ayrılmak zorunda kalacaklardı. Ve şimdi üçlü seks yapanlar tek arabaya düşmüş görünüyordu. Belki tekrar deneyebilirdi.

Yüzünde yara izleri olan iri bir adam, Vince'in oturduğu masanın başında duruyordu. Vince içeri girdiğinde barmenlik yapıyordu. Etrafta dolaşan bir garson vardı. Genç ve güzel bir kadındı, ama etkileyici değildi.

, genç ve güzeldi, ama etkileyici bir yanı yoktu. Bu iri adamın yaptığı gibi onu incelememişti.

"Bir bira daha ister misin?" diye sordu iri adam.

Vince tahmin etmek zorunda kalsaydı, bu adamın tecrübeli olduğunu söylerdi. Gözlerinde ve duruşunda bir şeyler vardı. Polis. İri adam bir zamanlar polismiş. Vince en iyi "halk adamı" gülümsemesini takındı.

"Tabii. Ne de olsa tatildeyim." Yüzünü açarak gözlerini kocaman açtı. "Burası harika bir kasaba. Pagosa Springs'te kalıyorum, ama bu tarafta harika yürüyüş parkurları olduğunu söylediler. Kum tepeleri de inanılmaz."

Creede'deki motelde yerel turistik yerleri tanıtan bir sürü broşür almıştı. Bölgenin yapısını öğrenmişti. Yerel halkın genellikle turistlerle konuşmaktan sıkıldığını keşfetmişti. Her şeyin ne kadar güzel olduğunu birkaç dakika konuştuktan sonra gözleri donuyor, şüpheleri yerini hayatlarına devam etme ihtiyacına bırakıyordu.

"Evet, çok güzeller. Ve buralarda çok romantik yerler var. Eminim karınız da burayı çok seviyordur."

Evet. Garsonla konuşmayı tercih ederdi. İri adam onu sorguluyordu. Yalan söyleme zamanı gelmişti. "Kız arkadaşım. Bugün biraz yorgundu. Motelde kaldı. Ben biraz dışarı çıkmam gerekiyordu."

"Pagosa'dan uzun bir yolculuk. Bira ne kadar iyi olduğunu duymuşsunuzdur. Size bir tane daha getireyim." İri adam döndü, ama önce ona uzun uzun bir bakış attı.

Siktiğimin herifi. Bu basit bir iş olmalıydı. Şimdi siktiğimin eski polis, onu hafızasından çizebilecek kadar uzun süre ona bakmıştı. Adam geri dönmeden önce gitmeyi düşündü, ama bu daha da şüpheli görünecekti. Sıkışıp kalmıştı.

Ve şimdi şerif de gelmişti. Harika. Ve o, kafasını kışından çıkaramayan şişko bir taşralı ahmak değildi. Zayıf ve keskin görünüyordu. Ve iri adamla konuşuyordu.

Lanet olsun.

Cep telefonu titredi, bir mesaj aldığını gösteriyordu. Evet. Tam da ihtiyacı olan şeydi. Bu iş hızla, parasına ve zamanına değmeyecek bir karmaşaya dönüşüyordu.

Hedef hala hareket ediyor.

Hayır, hedef hala hareket ediyordu.

Ayrılmaya hazırdı. Başka bir iş bulacaktı. Bliss'ten bir an önce ayrılmaya hazırlanırken cevap yazdı. Kimsenin etrafındaki insanlara bakmaya tenezzül etmediği New York'a geri dönecekti. Mutlu bir anonimlik içinde kaybolabilirdi.

Peşinatını geri gönderiyordu. İş buna değmezdi.

Cevap hemen geldi.

500.000 daha.

Birisi hedefin ölmesini gerçekten istiyordu. Kahretsin. Reddedemezdi. Parmakları tuşların üzerinde durdu.

Tamam. Yarın ikinci deneme.

Büyük adam elinde birayla geri dönerken neredeyse irkildi. İş başında içki içmeyi sevmezdi ve iş başında olduğu su götürmez bir gerçektir. Bu, bugüne kadarki en büyük kazancı olacaktı. Vazgeçemezdi. Hedefin alışkanlıklarını öğrenmek için birkaç güne ihtiyacı vardı. Kolay bir iş olmasını ummuştu, ama hayal ettiğinden daha karmaşıktı. Hedefin sürekli yanında iki kişi olması da işleri zorlaştırıyordu. Üçünü de ortadan kaldırması gerekebilirdi. Bu, istediğinden daha fazla dikkat çekmesine neden olacaktı, ama bir süreliğine ülkeyi terk edebilirdi.

"Teşekkürler. Buradaki herkes çok dost canlısı."

İri adam gülümsedi, ama bu vahşi bir gülümsemeydi, dişlerini gösteren bir gülümseme. "Evet, öyleyiz." Vince'in elindeki akıllı telefona baktı. "Ona çok fazla güvenme. Buradaki cep telefonu hizmeti aylardır düzensiz. Mesaj alabildiğin için şanslısın. Önemli bir şey gibi görünüyor. Seni işine bırakayım."

Arkasını dönüp uzaklaştı. Vince birasını içti ve bir sonraki hamlesini planladı.

Sekizinci Bölüm

Caleb, Holly'nin küçük kulübesinin önünde arabayı titreyerek durdurdu. O küçük araba için ne kadar ödediğini bilmiyordu, ama bir dolar bile ödemiş olsa, çok fazla para harcadığından emindi.

Arabayı park etmeyi başardı. Güneş batmaya başlamıştı ve yakında gece yıldızlarla kaplanacaktı. Vadide yer alan kulübeler sıcak sarı ışıklarla aydınlatılmıştı ve her eve davetkar bir parıltı veriyordu. Holly'nin kulübesine gidiyordu. Bu geceyi Holly'nin kulübesinde geçirecekti, bu sefer kanepesinde değil.

Kalbi göğsünde çarpıyordu. Bunu gerçekten yapacaktı. Başka bir adam varken Holly ile sevişecekti. Nasıl olacaktı? Sırayla mı yapacaklardı? Sırayla yapmak zorundaydılar. Değil mi? Belki de birini aramalıydı. Wolf bir ucube idi. O bilir. Söylentiye göre James Glen paylaşmayı severdi ve o ve Wolf yaz boyunca bölgedeki bazı kadınlarla tuhaf oyunlar oynamışlardı. Evet, Wolf ona Cyrano de Bergerac gibi yardım edebilirdi.

Yumuşak bir el kolunu sıktı. "Caleb, sorun yok. Beni bırakabilirsin. Arabayı bile alabilirsin. Yarın Cam'den beni şehre götürmesini isteyeceğim. Sanırım bu hafta programlarımız uyuşuyor."

"Hayır." Ona döndü, paniğin onu ele geçirmesi tehlikesi vardı. "Neden? Fikrini mi değiştirdin?"

Penisi bunu kabul etmezdi. Eğer kız onu istemiyorsa, kendini zorla uzaklaştırırdı, ama penisinin büzülüp vücudundan düşeceğinden emindi. Çok sertleşmişti.

Kız hafifçe gülümsedi. "Hayır, ama senin fikrini değiştirdiğinden endişelendim. Birkaç dakikadır burada oturuyorsun."

Kahretsin. Bazen zamanın nasıl geçtiğini fark etmiyordu. Akli başka yerlerdeydi ve ne kadar süredir düşündüğünü fark etmemişti.

Arka koltuktan sert bir inilti geldi. "Lütfen arabadan inin. Sanırım sırtım tutuldu. Pretzel gibi oldum."

Alexei. Alexei, Holly'nin tekerlekli cehenneminin arka koltuğunda sıkışıp kalmıştı. Caleb, onun ön koltukta rahatsız olduğunu düşünüyordu. Koltuğu en geriye kadar yatırsa bile, dizleri hala göğsüne kadar geliyordu. Alexei kendini arka koltuğa zorla oturtmak zorunda kalmıştı. Holly onu ön koltuğa oturmaya ikna etmeye çalışmıştı, ama Alexei ısrar etmişti.

Belki de dünyanın en kötü pisliği değildi. Alexei, Holly'ye karşı inanılmaz derecede nazikti.

Holly hemen koltuğunu öne itti. Alexei arka koltukta devasa bir canavar gibi görünüyordu. Her santimetrekareyi kaplıyordu, hatta fazlasını. Caleb gülmekten kendini alamadı. Alexei gerinirken koltuğundan kalktı.

"Bir dahaki sefere sen arkada otur." Alexei'nin kaşları çatılmıştı, bu adamda gördüğü ilk sabırsızlık belirtisiydi. Tanrıya şükür. Alexei'nin mükemmel olduğunu düşünmeye başlamıştı. Her zaman sabırlı görünüyordu ve oyuncaklarını paylaşmaya istekliydi. Bu korkutucuydu. "Çok zor bir gün geçirdim. Önce bir daha asla konuşmayacağımız sınav, sonra aşağılayıcı iş görüşmesi ve sonra da yardımcının benden nefret etmesi. Artık ping-pong oynamak için havamda değilim. Var mısın, yok musun?"

Bu, onun söyleyebileceği en açık ifadeydi. "Ben varım. Fikrimi değiştirmedim. Bunun nasıl işleyeceğini merak ediyordum."

"Aman Tanrım," dedi Holly, gözleri dehşetle büyüdü. Göğüsleri hala dışarıda duruyordu, ama artık yalnız kaldıklarına göre, elbiseyi biraz beğenmişti. "Yine pazarlık mı yapıyoruz? İkiniz bana atlayıp her şeyi halledemez misiniz?"

Alexei onu görmezden geldi ve ciddi gözlerini Caleb'e çevirdi. "Çok basit. Onunla sevişiriz. Ona ne kadar güzel olduğunu gösteririz."

"Evet, onun dediği gibi." Holly anahtarlarını aldı ve kapıyı açmaya gitti. Topukları ahşap basamaklarda tıkırdayan bir ses çıkardı.

Caleb'in hala bazı soruları vardı. Hepsini bir kerede sormak daha iyiydi. "Bakın, yaşadığım kasaba ne olursa olsun, hiç üçlü yapmadım.

Yani, lojistik olarak nasıl olacak? Aynı anda mı yapacağız? Kim ilk yapacak diye kura mı çekeceğiz?"

Alexei eğildi ve sesini alçaltarak konuştu. "Biri amcığa, biri kıcına. Prezervatif ve kayganlaştırıcı getirdim. İşler böyle yürür."

"Ben aptal değilim, Alexei. Sonunda işlerin böyle yürüdüğünü biliyorum, ama senin senaryonda büyük bir sorun var," diye işaret etti Caleb. "O ne zamandır seks yapmadı... Ne zamandır seks yapmadın, bebeğim?"

Akşamın solgun ışığında bile, kızın yanaklarının kızardığını görebiliyordu. Kız, verandasının korkuluğuna yaslandı ve alçak sesle tısladı. "Yedi yıl falan. Bağırman mı gerekiyor? Callie'nin kulübesi caddenin karşısında ve işitme duyusu mükemmeldir."

"Üzgünüm." Caleb sesini alçaltı. "Alexei'ye bu gece anal seksin mümkün olmadığını belirtmeye çalışıyordum."

"Aman Tanrım." Holly kapıyı açtı ve anahtarı cebine koymadan önce elini yanaklarına koydu.

"Birçok anüsle seks yaptım. Ne yaptığımı biliyorum." Alexei'nin yüzü, bir problemi çözmeye çalışıyormuş gibi buruşmuştu. "Daha önce hiç sorun yaşamadım. Yağlayıp girersin. Kadınlar hoşlanır."

Evet, Alexei'nin birçok anüs seks yaptığını tahmin ediyordu. Kahretsin, onun İngilizce cümlelerini geliştirmeleri gerekiyordu. Alexei'nin para ödediği fahişelerin Holly'nin yaşayacağı sorunla karşılaşmadığından emindi. "Sen deneyimli kadınlarla seks yaptın. Holly deneyimli değil. Yıllardır düzenli vajinal seks yapmadı. Ülkenin dört bir yanındaki erkeklere arkadan seks yaptığını sanmıyorum. Muhtemelen o bölgede bakire. Onun kıcı çok sıkı olacak. Çok sıkı. Sfinkter kası..."

Holly topuklu ayağıyla verandaya vurdu. "Sakın anatomi dersi vermeye kalkışma, Caleb Burke. Eve gir. Ön bahçemde anüsümü tartışmayacağız."

Alexei'nin yüzü aydınlandı. "Başın belada dostum. Tavsiyemi dinle ve düşünmeyi bırak. Kalbin kontrol etmeliyken beyninin kontrol etmesine izin veriyorsun."

Kalbi mi? Bu korkutucu bir ihtimaldi. Penisinin kontrolü ele almasını tercih ederdi. "Tamam, ama onu tüm

anal şey. Yavaş gitmeliyiz."

"Kalp konusunda beni dinlersen, senin uzmanlığına boyun eğeceğim. Artık düşünmek yok. Sadece hissetmek var."

Caleb başını salladı. İçinde çılgılık atan büyük bir parçası vardı. Ne halt ediyordu? Onunla yatıp sonra eve dönebileceğini gerçekten bir saniye bile düşündü mü? Holly ile yatmak her şeyi değiştirecekti.

Peki şu anda hayatında sevdiğin ne var? Hiçbir şey.

Alexei dönüp kabine girdi, Caleb de onu takip etti. Belki de Holly haklıydı. Bu ona kalsaydı, hep birlikte oturup, her şeyi yeterince konuşup herkesin ne yapması gerektiğini anlayana kadar birbirlerine garip garip bakarlardı.

Caroline'ı düşündü. Onunla ilk kez yattığında bakireydi. Tam olarak öyle yapmışlardı. Konuyu tartışmış, planlamış, randevu ayarlamışlardı. Neredeyse orgazm olması için ne kadar süre gerekeceği bile planlanmıştı.

Uyanırken onun nasıl görüldüğünü zar zor hatırlıyordu. Onun bekaretini almıştı, onunla evlenmişti, onu ihmal etmişti ve onun ölümüne neden olmuştu. Onun yüzünü hatırlayabildiği tek zaman kabuslarındaydı.

"Yapma." Holly doğrudan ona doğru yürüdü. Ellerini onun yüzüne koydu ve onu gerçek dünyaya geri çekti. "Buradasın, yani artık benimsin. Bu sefer aptalca bir *hayır* kabul etmeyeceğim."

Siktir, Holly'nin yüzünü hatırlamamaktan endişelenmesine gerek yoktu. Onu her gün, neredeyse her saniye görüyordu. Tutku. Ona karşı o kadar büyük bir tutku duyuyordu ki, bu onu korkutuyordu. Caroline'a karşı hiç böyle hissetmemişti ve bu, onu daha da ağırlaştıran bir suçluluk duygusuydu. Oradaydı, ama ona teslim olamazdı. Suçluluk duygusuna teslim olmaktan çok Holly'ye ihtiyacı vardı.

Onu kendine çekti. Tanrım, onun dokunuşunu seviyordu. Ona karşı yumuşaktı, o kadar kadınsıydı ki, içindeki tüm erkeklik uyandı. Caroline ile evlenmişti çünkü ondan beklenen buydu. Doğru bir aileden geliyordu, doğru sosyal bağlantıları vardı,

uygun bir eğitim almıştı. Onun dünyasına uyuyordu. Ama Holly onun dünyasıydı. Onun tüm dünyasıydı.

"Sana deli oluyorum." "Aşk" kelimesini söyleyemedi. Belki de bir daha asla "Aşk" kelimesini söyleyemeyecekti. Daha önce söylemişti ve tamamen anlamsızdı. Ama onun her zaman onu düşündüğünü bilmeliydi.

Gülümsedi ve bu gülümseme odayı aydınlattı. "Ben de seni seviyorum, Dr. Burke."

Siktir. Kız onun gerçek adını bile bilmiyordu. Bunu ondan ne kadar saklayabilirdi? Herkesin unutacağı kadar uzun süre toplumdan uzak kalmış mıydı? Aile bağlantıları tartışmalıydı. O dünyaya bir daha girmek niyetinde değildi.

Penisi kot pantolonunun içinde zonkluyordu. O kadar yumuşak, o kadar sikilesi bir kadındı ki.

Hiçbir kadını Holly'yi istediği kadar istememişti.

"Giysilerini çıkar, *dushka*. Ona görmek istediği şeyi göster." Alexei'nin derin sesi, yalnız olmadığını hatırlattı.

Ve bu onu olması gerektiği gibi korkutmadı. Alexei'nin burada olduğunu, bütün gece onun yanında kalacağını bilmek Caleb'e huzur verdi. Holly bunu hak etmişti.

Bir adım geri attı ve elleri elbisesinin omuzlarına gitti. Parmakları biraz titriyordu. Nefesi düzensiz bir şekilde çıkıyordu.

"Sen çok güzelsin, *dushka*. Çok sevimlisin. Bütün vücudunu görmeme izin ver. Ne kadar güzel olduğunu göster bana. Bu anı ne kadar uzun zamandır beklediğimi biliyor musun?"

"Sanırım bu yüzden endişeleniyorum. Artık yirmi yaşında değilim, Alexei." Orada dururken savunmasız görünüyordu. Ondan saklanması gerektiğini mi düşünüyordu?

Artık tüm sorunlarını bir kenara bırakıp Holly'nin ihtiyacı olan kişi olma zamanı gelmişti. Onun endişe dolu bir ucubeye ihtiyacı yoktu. Ve mükemmelliğe de ihtiyacı yoktu. Bu konuda yanılmıştı. Holly için mükemmel erkeğin nasıl olması gerektiğine dair bir hayali olduğu için ondan uzak durmuştu. Ama ya onun tek ihtiyacı dürüst bir arzuysa? Onda bu bolca vardı.

Ellerini omuzlarına koydu ve parmak uçlarıyla elbisesinin kenarlarının altında oynadı, cildini nazikçe okşadı.

Kokusu onu doldurdu. Onu içine çekmek istedi. Elbisesini omuzlarından indirdi, sütyen askıları göründü. Kalın ve genişti.

"Üzgünüm," dedi, yüzü kızararak. "Pek seksi değil. İşe giderken giydiğim şey. Çok fazla iç çamaşırım yok."

"Dur." Alexei yanına geldi. Yüzünde sert çizgiler vardı. "Artık özür dileme. Kıpırdama ve Caleb'in seni soymasına izin ver."

"Sessiz ol, Holly." Askıyı çekerek elbisesini aşağı doğru itti. Omuzlarını ortaya çıkardı. Parmaklarının altında cildi ipeksi bir pürüzsüzlüğe sahipti. "Şuna bak."

Parmaklarıyla kadının boğazının çizgisini ve omuzlarının zarif kıvrımlarını izledi.

"O çok güzel." Alexei, Holly'nin arkasına geçti. Saçlarını ellerine aldı ve başını eğip boynunun arkasına öpücük kondurdu. Yüzünü omuzlarının arkasına sürttü. Holly gözlerini kapattı ve geriye yaslandı.

Artık sütyeninden endişe duyan bir kadın gibi görünmüyordu.

Kolları gevşedi ve elbise aşağı kayd. Alexei'nin elleri kayboldu, arkasına geçti. Sütyeni gevşedi ve Caleb onu çıkardı. Göğüsleri serbest kaldı.

Siktir. Daha da sertleşmesinin mümkün olduğunu düşünmemişti. Hayal ettiğinden daha seksi görünüyordu. Göğüsleri yuvarlak ve gerçektir. Porselen gibiydiler, uçlarında pembe ve kahverengi meme uçları vardı. Cildi çok solgundu, yer yer tatlı çiller vardı. Bir anlığına ona baktı. Kalbine giden yolu izleyen damarların ve kan damarlarının soluk çizgilerini görebiliyordu. Meme ucuna yakın derinin altında uzanan çok soluk mavi bir çizgiye dokundu. Anastomoz damarları. Meme ucunu besliyor ve göğsün yüzeysel fasya altındaki damarlara uzanıyorlardı. Göğsün her işlevini biliyordu, öğrendiği her anatomik detayı hatırlayabiliyordu, ama bu göğse neden bu kadar hayran olduğunu kelimelerle ifade edemiyordu. Caleb elini uzattı ve birini avucuna aldı. Meme ucu büzülerek onunla oynaması için yalvarırken, memnuniyetle kıkırdadı.

Alexei, Holly'nin arkasından homurdandı, başı omzunun üzerinden bakıyordu. Gözleri göğüslerindeydi. "Meme uçlarını çimdikle."

Alexei emir verici davranacaktı. Bununla başa çıkabilirdi. Alexei, onun burada olmasının sebebiydi. Ve lanet olsun, o meme uçlarıyla oynamak istiyordu.

Başparmağıyla birini, sonra diğerini okşadı. Holly onun dokunuşuyla titredi, gözleri açıldı. Bakışları onunla buluştu, yeşil gözlerindeki arzu neredeyse dayanılmazdı. Göğüsleri ellerinde şişti ve onu tatmak için sabırsızlanıyordu. Dizlerinin üzerine çöktü ve göğüsleri tam da olması gereken yerdeydi. Onu kokladı, burnunu göğüslerinin arasındaki vadiyi bulmaya bıraktı, yüzünü göğüs kemiğine değene kadar gömdü. Onu içine çekti.

Elbisesi kalçalarına takılmış, karnının kıvrımları tamamen ortaya çıkmıştı. Göbeğine kadar öperek indi, elleri her kıvrımı taparcasına okşadı. Onun uyarılmasını koklayabiliyordu, yumuşadığını ve ıslandığını biliyordu, ama beklemek istedi. Ona özlediği tüm sevgiyi cömertçe vermek istedi.

Göbeğinden başlayarak, dolgun göğüslerine kadar yaladı. Alexei'nin elleri göğüslerini kavradı ve yukarı kaldırdı. Bu, göğüsleri mükemmel bir pozisyona getirdi. Caleb öne eğildi ve meme ucunu ağzına aldı. Göğüslerini emdi, yaladı ve nazikçe ısırdı, sonra dilini kullandı. Hiçbir şeyi esirgmeden, bir oraya bir buraya geçti. Alexei'nin elleri onu yerinde tuttu, ona keşfetme fırsatı verdi.

Kıçını avuçladı, parmakları yumuşak ete gömüldü ve onu sıktı. Kıçı yuvarlak ve kalp şeklindeydi. Mümkün olduğunca sık ona bakıyordu. Onun muhteşem kıçını açıp kış deliğini sikmeyi hayal ediyordu. Onun her parçasını istiyordu. Her deliğine sikini sokmak istiyordu. Ağzının yumuşak, ıslak sıcaklığı. Kıçının sıkı deliği. Amının mükemmelliği. Onun hiçbir parçasını dokunulmamış bırakmayacaktı.

"Oh, Caleb. Bu çok iyi geliyor." Holly, onun elleri altında huzursuzlanmaya başlamıştı. Cildi ısınmış, heyecandan kızarmıştı. Kan vajinasına akarak onu dolgun ve yumuşak hale getiriyor, bir penisi almaya hazırlıyordu.

Bu düşünceyle penisi seğirdi. Çeşitli sistemlerin tüm işlevlerini biliyordu, testislerinin vücuduna neden sıkı sıkı yapıştığını, penis başının neden muhtemelen sulandığını biliyordu. Ama bu farklıydı, daha önce yaşadığı diğer cinsel deneyimlerden çok farklıydı. Onu tatmak istiyordu. Onu gerçekten tatmak istiyordu. Heyecanının suyunun dilini kaplamasını istiyordu.

Elbisesi çekip, altındaki iç çamaşırını da aşağı indirdi. Elbise yere düştü ve beyaz pamuklu iç çamaşırını da onunla birlikte aşağı çekti. Ortaya çıkardığı tenine baktı. Holly doğal bir kızıl saçlıydı ve tahmin ettiği gibi tahrik olmuştu. Amını kaplayan düzgün kıllar, doğal kayganlığıyla parlıyordu. Elini uzatıp ona dokundu.

"Caleb, dur."

Başını kaldırdı ve Alexei'nin yüzü tahrikle sertleşmişti. Alexei meme uçlarını çimdiklediğinde Holly hafifçe tısladı.

"Hâlâ önceki sorunları konuşmamız gerekiyor."

Piç kurusu. Oğlunun oğlu. Orospu çocuğu. Şimdi bu konuya mı girmek istiyordu? Caleb tüm bu lanet olayı unutmaya hazırdı. "Bunu sonra konuşabilir miyiz?"

Sikişmek istiyordu. Bacaklarını açıp amını yalamak ve sonra sikini derine sokmak istiyordu, ama Alexei Holly'ye ders vermek istiyordu. Hayır. Ders değil. Şaplak.

Evet, bu da oldukça seksi bir fikirdi.

"Konuşmak istemiyorum." Holly Caleb'e uzandı. "Söyleyecek bir şeyin varsa, sonra söyle."

Alexei'nin yüzü buz gibi oldu. Caleb'e baktı ve Caleb ilk kez, onun yıllardır Rus mafyasında hayatta kalmış, intikam peşinde olan bir adam olduğuna gerçekten inanabildi. Bu, kendini savunmak ve intikam almak için adam öldüren bir adamdı. Dosyasını okumuştı, ama Alexei hakkında gördüğü her şey gülüp şakalaşan, ya da pişmanlık duyan, af dileyen bir adamdı. Ama bu da Alexei'nin bir parçasıydı.

"Hayır. Şimdi konuşmamız gerekiyor. Caleb, onunla ne zaman konuşmak istersin? Sevişmeden sonra mı? Tamamen tatmin olmuş ve yorgun olduğunda mı? O zaman dinlemeyecektir. Sadece evet diyecek

ve arkasını dönüp uykuya dalacak, ve büyük olasılıkla bir dahaki sefere de aynı şeyi yapacak."

"Neden bahsediyoruz? Ben ne yaptım?" Holly kıvranarak kendini örtmeye çalıştı, ama Alexei onu sıkıca tuttu.

Kahretsin. O büyük piç haklıydı.

Caleb ayağa kalktı. "Durup yardım çağırmadın. İkimizi de aramadın."

"Bugün mü? Arabayı mahvettiğimde mi?"

Caleb iç geçirdi. Neden bu konuyu açtı ki? Belki de düşündüğünden daha uyumluydular. Kendisi gibi, en kötü senaryoyu yaşayan bir kız gibi görünüyordu. "Arabayı mahvetmedin. Düzgün sürerek hayatını kurtardın. Kamyonet için kızgın değilim. Kızgınlım çünkü bir arkadaşının evinde durup birini arayıp seni almaya gelmesini isteyebilecekken dağdan aşağı yürümek zorunda olduğunu düşündün."

Kız başını salladı. "Kimseyi rahatsız etmek istemedim. Ayrıca Nell'in telefonu yok ve Laura meşgul."

Alexei elini kızın saçlarına doladı. Koyu renkli gözleri Caleb'inkilerle buluştu. "Neden böyle davrandığımı anlıyor musun?"

Alexei'nin neden ona şaplak atmak üzere olduğunu anladı mı? Elbette anladı. "Bize haber vermeyi bile düşünmedi. O yol tehlikeli. O yolda yürürken ölebilirdin. Bir mil daha yolun vardı. Harper'ların evinden veya Mel'in evinden birimizi arasaydın, riski azaltabilirdin. Telefonla birimize ulaşamasan bile, Stella'nın evini veya Ticaret Merkezi'ni arayabilirdin, biri bizi bulurdu. Bu kasabada herkes birbirinin işini bilir. Birimizi telefonla rahatsız etme riskini almaktansa, o dağda araba çarpmasını mı tercih ederdin?"

Şimdi düşündüğünde Alexei'nin öfkesini anlıyordu.

Eğer onlara güvenmeye tenezzül etmiyorsa, ona ne yararları olabilirdi ki?

Alexei ona baktı. "Seninle birlikte bir yere ihtiyacım var, Holly. Ben Caleb gibi zeki bir adam değilim. Senin gibi tatlı değilim. Bu toplulukta yerim yok. Bir ilişkiye ihtiyacım var. Sana prenses gibi davranacağım. Sana kraliçe gibi davranacağım. Normal hayatta senin köpeğin olacağım, ama burada, hayatın aşk kısmında, ben kral olacağım ve sen bana itaat edeceksin." Kafasını nazikçe geriye doğru çekti, böylece

gözlerine bakmak zorunda kaldı. "Eğer bu seni korkutuyorsa ya da benim bu yönümle ilgilenmiyorsan, seni Caleb'e bırakırım. Bu ihtiyaçlarımı görmezden gelemem. Sana karşı dikkatli olacağıma, sana iyi bakacağıma söz verebilirim. Caleb, eğer bu durum seni rahatsız ediyorsa, ben de giderim."

Alexei'nin taviz vermeyeceği belliydi. Elbette paylaşır ve birçok konuda ödün verirdi, ama kalbinde kim olduğunu biliyordu ve taviz veremezdi.

Caleb buna saygı duyuyordu. Caleb de kendisi için bunu istiyordu. "Dizinin üzerine yatır, Holly. Disiplin önemlidir."

Alexei gülümsedi.

Kahretsin. Daha yeni ortak olmuşlardı. Ve belki de gerçekten arkadaş olabiliydiler.

* * *

Alexei, bir engeli aştığını fark edince iç geçirdi. Caleb kabul etmişti. Holly kollarında hareketsiz duruyordu, sırtı onun kaya gibi sert penisine sürtünüyordu. Her yeri yumuşaktı. Onu kendine doğru çekip, aralarındaki farkı göstermek istiyordu. Onu yatağa yatırıp, bacaklarını açıp, bir sonraki nefesini almadan önce içine girebilirdi, ama bu, ilişkiyi doğru bir başlangıçla başlatmazdı.

Söylediklerinde ciddiye. Onu takip edecek, ona sürekli hayran olan bir talipli rolünü oynayacaktı. Kimsenin ne düşündüğünü umursamayacaktı. Ama özel hayatlarında ve Holly'nin başı dertte olduğunda, kontrolün onda olması gerekiyordu. Buna ihtiyacı vardı.

Her içgüdüsu onu yakınında tutması için çılgılık atsa da, onu bıraktı. Bu onun kararı olmalıydı. Hayır derse ölecekti, ama onu zorlamayacaktı. Hayatında hiçbir kadını zorlamamıştı. Gerçekten değer verdiği tek kadına da bunu yapmayacaktı.

"Gel." Dolgun koltuğuna oturdu ve dizini okşadı.

Kız, kollarını göğüslerini kapatarak orada dururken çok savunmasız görünüyordu. O alışkanlığını da kıracaktı. Kız çok güzeldi.

Vücuduyla gurur duymalıydı. O kadar güzel bir kadına sahip olduğu için gurur duyduğunu biliyordu.

"Holly, büyük adamı tatmin et de eğlenceli kısma geçebilelim." Caleb'in elleri kadının omuzlarını kavradı. Partnerinin artık durumun mekanik yönünü düşünmediği belliydi.

"Tamam," dedi, sesi hafifçe titriyordu.

Caleb onu kendine çekti, eli saçlarına gömüldü. Dudaklarını dudaklarıyla yakaladı.

Alexei izledi, penisi pantolonundan çıkmak üzereydi. Birlikte çok güzellerdi. Nasıl oldu da bir değil, iki kızıl saçlı kadınla bir ilişkiye girmişti? Neredeyse babasının sesini duyabiliyordu. Babası, Alexei'nin annesinin saçları hakkında sürekli alay ederdi. Kızıl saçlılar daha değişken, daha tutkulu ve daha sorunluydu. Sonra babası, "sorunlu" kızıyla saatlerce kapalı kapılar ardında kaybolurdu. Evet, bu ikisi sorunluydu ve o bunu dört gözle bekliyordu. Caleb'in kızıl ve altın rengi saçları, Holly'nin daha zengin tonuyla güzel bir kontrast oluşturuyordu. Caleb'in teni, Holly'nin zarif porselen tenine karşı bronzlaşmıştı.

O nereye uyuyordu? Caleb her şeye sahipti. Zeka, para, güçlü bir aile. Sadece çok travmatik bir deneyim yaşamıştı. Alexei, Caleb'in geçmişini öğrendikten sonra, doktora borcunu ödemenin yolunun onu kendine geri döndürmek olduğuna karar vermişti. Caleb iyileştiğinde, Alexei'ye artık ihtiyacı kalacak mıydı? Caleb tekrar eski haline döndüğünde, Holly Alexei'ye bakacak mıydı? İş bulamayan eski bir suçluya ne ihtiyacı olacaktı ki?

Caleb'in elleri göğüslerini avuçladı. Holly'nin inlemeleri ve şehvetli çığlıkları onu çıldırtacaktı. Endişesini bir kenara bıraktı. Gelecek için endişelenmek için daha sonra yeterince zaman olacaktı. Bu gece, kazandığını kutlamak istiyordu. Üçünü bir odada bir araya getirmişti. Onları bir araya getirmişti.

Holly, Caleb'in kollarında adeta eridi. Dilleri birbirine karıştı. Elleri birbirlerinin vücutlarını keşfetti. Caleb'in elleri Holly'nin kalçalarına yapıştı ve penisini ona sertçe değdirdi. Alexei izledi. Onların sevişmesini izlemekten zevk alacaktı. Kendisinde kıskançlık hissetmediğini fark edince şaşırdı. Bu konuda endişelenmişti, ama Holly'nin buna ihtiyacı vardı. Ve Caleb, bunu fark etse de etmese de, Alexei'ye ihtiyacı vardı. İhtiyaç duyulmak güzeldi, çok güzeldi.

Caleb onu bıraktı ve Alexei'nin yönüne çevirdi. Kalçasına hafifçe vurdu. "Artık oyalanma, bebeğim."

Holly, göğüsleri hafifçe sallanarak ona doğru yürüdü. Dudakları Caleb'in öpücüklerinden şişmişti ve cildi güzel bir pembeye dönmüştü. Alexei, onun cildini daha da pembe yapacaktı. "Seni aramadığım için bana şaplak mı atacaksın?"

Kafasını salladı. Kızın anlaması gerekirdi. O mantıksız bir adam değildi. "Hayır. Henüz telefonum yok, *dushka*. Caleb'i aramadığın için seni dövüyorum. Ona ulaşmak kolay olurdu. O sana göz kulak olurdu. Senin güvende olduğundan emin olurdu."

Gözleri kısıldı. "Bunun hakkında ne hissedeceğimi bilmiyorum Alexei, ama denemeye hazırım."

"Durmamı istiyorsan, dururum ve başka bir ceza buluruz." O bunu istemiyordu. Başka herhangi bir ceza, bir süreliğine karşılıklı tatmin edici seks yapmayı imkansız hale getirecekti. Başka herhangi bir ceza, onun orgazmını engellemeyi gerektirecekti. O bunu istemiyordu. Elleri, o muhteşem yuvarlak kıcı dokunmak için kaşınıyordu.

"Sanırım başa çıkabilirim. En azından öyle umuyorum. Jen oldukça hoşlanıyor gibi görünüyor, Rachel ve Callie de bu konuda bir şeyler söylediler. Onlar başa çıkabiliyorsa ben de başa çıkabilirim." O, uzattığı eli tuttu ve kendini onun kucağına yatırmasına izin verdi. İlk başta biraz garip hissetti, ama sonunda içini çekip rahatladı.

O ise, hayatında gördüğü en güzel popoya bakakaldı. Holly'nin poposu yuvarlak ve mükemmel bir şekle sahipti. Sırtının alt kısmındaki çukurları okşadı. Çukurlar zarif bir şekilde aşağı doğru iniyor ve kalçalarına doğru kıvrılıyordu. Holly, ellerinin altında titredi.

Caleb onların önüne geldi. Tişörtünü başından çıkardı ve bir kenara attı, sonra bir dizinin üzerine çöktü. Alexei'nin o gün The Trading Post'tan prezervatiflerle birlikte satın aldığı kayganlaştırıcı tüpü vardı. Alexei, küçük dükkânın bu kadar geniş bir ürün yelpazesine sahip olmasına şaşırmıştı.

Caleb, Holly'nin kığına bakıyordu. "Onu düzgün bir şekilde paylaşmak istiyorsan, onu hazırlamamız gerekecek."

Düzgün bir şekilde mi? Holly'ye yapmak istediği şeyin düzgün bir yanı yoktu. Onun tüm deliklerini doldurmak istiyordu. Onu

Onu mümkün olan her şekilde sahiplenmek istiyordu. Ama Caleb haklıydı. Holly'nin hazırlanması gerekiyordu. Ve Holly'nin onun özel fantezisini beğenip beğenmeyeceğini öğrenmesi gerekiyordu.

Elini kısa, hızlı bir yay çizerek yukarı aşağı hareket ettirdi. Ses odada yankılandı.

Holly'nin tüm vücudu gerildi ve ağzından bir çığlık çıktı. "Lanet olsun, Alexei! Bir kıza önceden haber vermelisin."

Küçük *dushka* kimin kontrolü elinde tuttuğunu anlamamıştı. O da ona bunu öğretmekten büyük mutluluk duydu. Beş hızlı tokat, iki yanağına dönüşümlü olarak. Sevimli poposu kıvrımlı ama sıkıydı. Son tokatta, yanaklarını ovuşturarak cildinin sıcaklığının tadını çıkardı. Kız kalkmaya çalıştı ama o onu nazikçe geri bastırdı. "Burada kuralları sen koymazsın. Burada kuralları ben koyarım ve birinci kural, etrafında tehlike olduğunda adamlarından birini aramaktır."

Beş tane daha. Kığı güzelce pembeleşiyordu. Bacaklarını biraz tekmeledi ama ona karşı koymadı. Eğer koymuş olsaydı, hemen dururdu. Bu oyunu oynamayı seviyordu ama ona asla zarar vermek istemiyordu. Zevki daha da yoğunlaştırmak için sadece küçük acı ısırtıkları.

"Şuna bak." Caleb'in eli çıktı ve şimdi pembeye dönmüş yanağına dokundu. Bu süreçten tiksiniş gibi görünmüyordu. Her an salya akıtmaya başlayacak gibi görünüyordu. Caleb'in erotik şaplaklamanın neden uyarıcı olduğuna dair milyonlarca tıbbi neden sayabileceğinden emindi, ama bu sefer ağzı sessizdi.

"Bana beş tane daha borçlu. Sen vermek ister misin?" Uzun zaman önce Caleb ile paylaşmaya karar vermişti. Şimdi geri adım atmayacaktı. Caleb bu oyunları oynamak istiyorsa, ona biraz kontrol hakkı verecekti.

Caleb yutkundu. "Bilmiyorum. İzlemek sorun değil ama bu seferlik kenara çekileceğim. Onu sen döv. Ben de sonra kığına birkaç parmağımı sokayım."

"Vay canına, teşekkürler Caleb," dedi Holly.

İki tane daha. Kığınin eti titredi ve inledi. Elinin etine her vuruşu, sikini sıkılaştırıyordu. "Cezalandırma sırasında alaycı davranma."

"Parmağını kıcıma sokması gerektiğini düşünmüyorum." Holly'nin sesi gergindi, nefesi ağzından hırıltılı bir şekilde girip çıkıyordu.

O, kadının kalçasını okşadı, parmaklarıyla kadının kıcının çatlağını izledi. Bir gün o, o kalçaları ayırıp sikini zorla sokacaktı. Kadın onu kabul edecekti. Onu vücudunun en mahrem yerlerine kabul edecekti. "Keşke sana onun nazik olacağını söyleyebilseydim, ama sanırım okulda bu konuda pek başarılı olamamış. Doktorlara nazik olmayı öğrettikleri günü kaçırmış olduğu belli."

Caleb'in yüzü geniş bir gülümsemeye büründü ve başını geriye atarak güldü. Bu, içten gelen, utanmaz bir kahkahaydı. Caleb'in ağzından böyle bir ses çıktığını hiç duymamıştı. Bu utanç verici bir deneyim olsa da, adamın gülmesini duymak güzeldi. "Holly'nin tatlı küçük rektumuna, seninkine davrandığımdan çok daha nazik davranacağıma söz veriyorum."

"Ne?" Holly neredeyse kucağından düşecekti.

İki tokat daha attıktan sonra sakinleşti. Belli ki sert bir ele ihtiyacı vardı. "Arkadaşımız muayenede çok titizdi. Her yıl yaptırmam gerektiğini söyledi, ama ben başka bir doktor bulacağım galiba."

"Benimle seks yapabilmesi için prostatını muayene mi ettin?" Holly yüzünü yukarı çevirmeye çalışarak sordu.

Caleb eliyle onun saçlarını okşadı. "Hayır, prostatını kontrol ettim çünkü doktorlar sinirlendiklerinde bunu yaparlar. Bu işin bir avantajıdır. Parmağımı çok nazikçe kıcına sokacağım çünkü sonunda sana fazla rahatsızlık vermeden sikimi oraya sokmak istiyorum. Seni genişletmem lazım. Plug tercih ederim ama bu gece parmak da iş görür. Ama Alexei'nin muhtemelen ara sıra kontrol edilmesi gerekiyor. Ailenizde kolon kanseri öyküsü var mı?"

Caleb çok sinir bozucu bir adamdı. Alexei onu elindeki işe geri döndürmek zorundaydı.

"Şimdi doktorluk yapma. Lütfen parmaklarını kıcıma hazırla." Alexei ona son bir kez daha tokat attı ve vurduğu yeri ovuşturdu. Çok sıcak ve pembeydi. Parmaklarını daha aşağıya indirdi. Onun uyarılmasının kokusunu zaten alabiliyordu, ama onu hissetmek, tatmak istiyordu. O tokatlanmayı sevmişti. Onunla oynayabilirdi. Onu yavaş yavaş

daha egzotik oyunlara yavaş yavaş alıştırılabilirdi. Onu bağlanmış ve onun zevkini beklerken görebiliyordu. "Şaplak attığım için bana kızgın değil misin?"

O, kızın amını hafifçe okşayarak dokunduğunda kız inledi. "Hayır. Lütfen, Alexei. Şaplak güzeldi, ama daha fazlasına ihtiyacım var."

Islanmıştı. Çok ıslanmıştı. Parmakları, ıslaklığıyla kolayca kayıyordu. Orta parmağını amının içine kaydırды. Narin kasları parmağını sımsıkı kavradı. Tek parmağını amının içine sokup çıkardı. Onun hayal kırıklığıyla titrediğini neredeyse hissedebiliyordu.

"Daha fazlasını alacaksın," dedi, yüzünde bir gülümseme belirdi. "Ama bunun için çalışman gerek."

Dokuzuncu Bölüm

Holly ıgılık atmaya hazırdı. Bunun için çalışmak mı? Deliriyordu. Alexei'nin ceza dediği şey, en acımasız işkence gibi gelmişti. İlk başta acı, derisini yakıp ısıırıyordu. Ama sonra bunun erotik yönü onu etkilemişti. Alexei'nin dizinin üzerinde kendini küçük ve savunmasız hissetmişti. Kendini narin ve kadınsı hissetmeyeli uzun zaman olmuştu. Ne yapacağını görmek için nefesini tutarak beklediğini fark etti.

Ve bu tek bir nedenden dolayı mümkün olmuştu. Ona güveniyordu. Bu adama kayıtsız şartsız güvendiğini fark edince şok olmuştu. Belki de ayrıldıkları her ay gönderdiği samimi, içten mektuplardı. Belki de bir grup yabancıyı kurtarmak için hayatını feda etmeye hazır olmasıydı, ama derinlerde bu adamın güvenebileceği biri olduğunu biliyordu.

Kendine izin verse onu sevebilirdi.

Ama o bu yola girmeyecekti. Bunun için henüz çok, çok erkendi.

Alexei bacaklarını genişçe açtı ve kendini onun kucağından, bacaklarının arasına, yere kayarken buldu. Altındaki halı, yıllarca kullanıldığından yumuşaktı. Dengede kalmak için ellerini Alexei'nin dizlerine koydu.

"ok iyi yaptın, *dushka*." Alexei'nin koyu renkli gözleri dayanılmaz derecede sıcak görünüyordu. Saçları alnına düşmüştü. Cennetten düşmüş muhteşem bir melek gibi görünüyordu. Çok hakim.

"Muhteşem bir iş çıkardın." Caleb'in eli başını buldu. Bu his karşısında iç geçirdi.

Alexei'nin sesi dikkatini tekrar ona çevirdi. "Ama şimdi benimle ilgilenme zamanı. Caleb seni daha sonraya hazırlarken sen de benimle ilgileneceksin. Pantolonumu ıkar. Beni eline al."

Nefes almayı hatırlaması gerekiyordu.

"Kıçını havaya kaldırman gerekecek, bebeğim," dedi Caleb.

Döndü ve kalbinin bir an durduğunu hissetti. Caleb gömleğini çıkarmıştı. Üzerinde sadece soluk bir Levi's pantolon vardı ve o da düğmeleri açılmıştı, muhteşem kesimli gövdesini ortaya çıkarmıştı. Doktorun vücudunda bir gram yağ bile yoktu. Her gün koştuğunu duymuştu, ama ağırlık da kaldırıyor gibi görünüyordu. Hem de çok ağır. Vücudu zayıf ve sıkıydı. Hız ve çeviklik için yaratılmış, zarif, yırtıcı bir jaguar gibiydi.

Gerçekten salya akıtmaktan korktuğu için zorla başka yere bakmaya başladı. Ve geri döndüğünde, Alexei gömleğinin düğmelerini açmıştı.

Caleb bir jaguar ise, Alexei tam anlamıyla bir kaplandır. Göğsü geniş ve kaslarla kaplıydı, kaslar altı pakete ve ince kalçalara doğru inceliyordu. Ona bakarken gözleri kısıldı. Görünüşe göre kaplan çok açtı.

"Söylediğimi yapacak mısın? Yoksa yine şaplak mı istiyorsun? Belki bu sefer ellerini ve ayaklarını bağlarım. O küçük amcığını okşarım ama hiçbir şey alamazsın."

Hayır, bunu hiç istemiyordu. Elleri titreyerek pantolonunun üstündeki düğmeye uzandı. Düğmeyi açtı, yuvarlak diski delikten geçirdi ve fermuarına doğru indi. Pantolonunun kumaşına karşı mücadele eden sert penisinin çizgisini hissedebiliyordu.

Pantolonunun ön kapaklarını kenara itti. Pamuklu boxer giyiyordu. Penisinin ucu açıklıktan dışarı çıkmaya çalışıyordu, başı dışarı bakıyordu.

"Utangaç olma." Alexei ona baktı, gözlerinde çökmüş bir beklenti vardı. "Bana dokun. Elini bana koy ve okşa beni. Penisimde ağzını hissetmek istiyorum."

En son ne zaman oral seks yapmıştı? Çok uzun zaman önce. Bir erkeğin penisine dilini değdirdiğinden beri çok uzun zaman geçmişti.

Boxerının bel kısmını aşağı çekti ve penisi hapishanesinden kurtuldu. Ayrıca, o bu işten uzak kaldığından beri penisler çok daha büyük hale gelmiş gibi görünüyordu. Alexei'nin penisi kocaman bir şeydi. Uzun ve kalın, çok kalın. Mükemmel karın kaslarına neredeyse düz bir şekilde uzanıyordu. Elini uzattı ve ona dokundu. Sert kasları yumuşak bir deri kaplıyordu.

Mantar şeklinde bir başı ve ağır, yuvarlak testisleri ile çok güzel bir şekle sahipti. Penis başının kalın sapıyla birleştiği derin V şekli onu büyülemişti.

Kendini tutamadı. Elini uzattı ve dilini o bölgeye dokundurdu.

Alexei inledi ve başını geriye yaslayarak kanepeye yaslandı.

"O pek iyi dinlemiyor." Caleb'in elleri kalçalarını kavradı ve ona ne istediğini hatırlattı.

Dizlerinin üzerine çökerek Caleb'e sırtını döndü.

"Böyle daha iyi." Caleb'in elleri, hafifçe ağrıyan sırtına kaydı.

O hafif acı bile erotik geliyordu.

İki Yunan tanrısının arasındaydı ve aniden tüm güvensizliğini bıraktı. Onu istemeselerdi, burada olmazlardı. Alexei, penisini yüzüne doğru itmezdi ve Caleb'in elleri kışını okşamazdı. Bu iki adam onu istiyorsa, onda çekici bir şey olmalıydı.

"Yala beni." Alexei'nin aksanı daha derin ve kalınlaşmıştı. Rusça bir şeyler mırıldandı. Sözcükler afrodizyak gibiydi. Ne dediğini bilmesi gerekmiyordu. Onu ağzına almasını söylüyordu. Ağzını sikmek istiyordu.

Dilini, yumuşak derinin testislerine doğru aktığı penisinin dibine götürdü. Tabandan başlayarak yukarı doğru bir çizgi halinde yaladı. Adam iyi kokuyordu, erkeksi ve temizdi. Tadı da güzeldi. Vücudu, bebek gibi yumuşak bir deri ile kaya gibi sert kasların muhteşem bir karışımıydı. V'yi okşayarak, ona sevgiyle davranıyordu.

Caleb'in kalçalarını ayırdığını hissetti.

"Biraz oynamama hazır mısın? Tanrım, bu mükemmel bir anüs örneği. Mmmm. Şuna bak."

"İçimi em. Oynaşmayı bırak." Alexei'nin parmakları saçlarına dolandı. "Kuruyana kadar em beni."

Penisinin başında bir damla azgınlık vardı. Orada, yalanıp yutulmayı bekleyen bir ikram gibi duruyordu. Dilini kullanarak onu yaladı. Tuzluydu. Bir şeyin ıslaklığını hissettiği anda penisinin başını ağzına aldı.

"Şimdi dudaklarını büz, tatlım. Ben işimi bitirdiğimde, benim için açılacaksın." Caleb'in sesi de kararmıştı.

Caleb, kayganlaştırıcıyı kıkına masaj yaparken, kız birazcık sıçramadan edemedi.

"Sıkı, değil mi?" diye sordu Alexei.

"Evet, çok sıkı. Söylesene, bunu daha önce yaptın mı? Üçlü yapmayı?"

Konuşabilmeleri güzeldi. Gerçekten öyleydi. Tabii ki, o konuşmaya katılamıyordu. Alexei, sanki onun yüzeysel oyunundan bıkmış gibi, sikini yukarı doğru itti.

"Açıl, *dushka*. Daha fazla al. Soruna cevap vermek gerekirse, hayır ve evet. Evet, üçlü seks yaptım, ama Rusya'da bu birçok kadın ve tek bir erkekle yapılır. Kulağa çok seksi geliyor. Gerçek şu ki, bir süre sonra penis yorulur ve kadınlar çok talepkar olabilir. Ve sonra hokey maçlarını izlemek istemezler. Siz Amerikalılar daha akıllısınız. En iyisi kadını memnun etmek ve sonra arkadaşlarla takılmak."

"*Takılmak*, Alexei. Takılmak. Umarım beni asmazsın. Ve buna Amerikan şeyi deme. Bu Bliss şeyi. Sadece Bliss'te olur."

Holly, Caleb kık deliğini yalarken titredi. Ağzındaki penisi konuşmaya çalıştı.

"Konuşma. Em."

Bossypants. Bunu bitirebilirdi. Alexei, Caleb'in sikini emdiği sırada spor falan konuşacağını düşünüyorsa, belki de onun dikkatini dağıtmanın zamanı gelmişti. Sik emmeyeli uzun zaman olmuştu, ama içgüdüğü kaybolmamıştı. O hala bir kadındı ve bir kadın bir erkeği nasıl elde edeceğini bilirdi.

Testislerini avuçladı, onu derinlemesine emirken vücuduna doğru yuvarladı. Sertleşmişti. Çok büyüktü. Ağzını dolduruyordu. Çenesini gevşetmek zorunda kaldı, ama sonunda o canavarı ağzına almayı başardı. Uzun, şehvetli hareketlerle emdi, dilini sapın etrafında döndürdü.

Alexei inledi ve Rusça kelimeler akmaya başladı.

"Sana iyi davranıyor. Siktir. Onun ağzını denemek için sabırsızlanıyorum." Caleb parmağını içeri bastırdı, kıkına küçük hamleler yaptı ve onu

"Rahatla. Bırak beni. Kıçınla oynamama izin ver."

Yanıyordu. O parmak, ağzındaki sikine konsantre olmasını zorlaştırıyordu. Kendini emmeye zorladı. Caleb devam etti. Kıçını sikti, içeri bastırdı ve sonra kenarını gerdi. Sonunda içini çekti ve Holly parmağının içine battığını hissetti.

"Çok sıkı." Caleb içeri itti. "Sen bunu istemiştin, Holly. İkimizin de içinde olmamızı. Bu sıkı kıçın içinde sadece parmaklar değil, bir penis olana kadar bekle, tatlım. O zaman kime ait olduğunu anlayacaksın."

Caleb Burke tam bir aptaldı. Sadece seks mi? Adamın sevişme tarzında sahiplenici bir yan vardı. Belki de onu yanlış yorumluyordu. Belki de kalp kırıklığına doğru gidiyordu, ama bu seksten daha fazlası gibi geliyordu.

Uzun zamandır kimseye hissetmediği kadar onlara yakın hissediyordu. Arkadaşlarını seviyordu. Nell ve Laura uzun zamandır onun destek sistemi, gücüydü, ama bu daha da tatlı bir şeydi. Bu saf bir yakınlıktı. Kendini onlara açtı ve verdi.

"*Dushka*, biraz daha. Beni yutacaksın, değil mi? Bunu sana vermek istiyorum."

Ve o da bunu almak istedi. Holly derin bir nefes aldı ve derinlere indi. Onun sapını kavradı ve nazıkçe sıkı, onu boğazının derinliklerine aldı. Burnundan nefes alırken yuttu ve onun orgazmının başladığını hissetti.

Alexei'nin elleri saçlarını okşarken, sıcak sıvı ağzına fışkırdı. Ağzını doldururken, ona Rusça sevgi dolu sözler mırıldandı. Onu yuttu, tuzlu tadı dilinde garip bir şekilde tatlıydı. Onunla doluydu. Yeterliydi. Holly sonunda penisi bıraktı ve büyük bir sevgiyle öptü.

Caleb ikinci parmağını da ekledi ve Holly ağzından çıkan iniltiyi engelleyemedi. Bu his yakıcıydı, ama o kadar samimiydi ki, Holly onun cazibesini inkar edemedi. Alexei'nin elleri saçlarında yumuşadı. Onu okşadı, sürekli övdü. Ona ne kadar güzel, ne kadar seksi olduğunu söyledi. Ona daha iyi bir oral seks yapmadığını söyledi, ancak buna "blowing job" dedi ve Holly buna gülmekten kendini alamadı.

"Açılıyor mu?" diye sordu Alexei, başının üzerinden bakarak. Kıyafetlerini düzeltmek için kıpırdamadı. Partnerinin parmaklarıyla kışını sikmesini izlerken, o muhteşem sikinin dışarıda durmasından hiç rahatsız görünmüyordu.

"Sıkı ve öyle kalacak, ama işe yarayacak. Sanırım ona bir tıkaç almamız lazım. Yarın bir tane alacağım."

Alexei'nin kucağından, kışındaki parmakların izin verdiği kadar uzaklaştı. "Kışımnda bir tıkaçla şehirde dolaşmayacağım."

Caleb omuz silkti. "Evet, yapacaksın. Diğer tüm kadınlar yapıyor. Güven bana, bu kasabadaki kadınların yarısı şakacı bir şekilde aksesuar takıyor. Yarın ofisime gel. Ben hallederim. Sen hazır olana kadar sana dokunmayacağım. Bunu sevmeni istiyorum. Sana zarar vermeyeceğim."

Acıtmayacaktı. Caleb ona fiziksel olarak zarar veremezdi. Kalbi başka bir meseleydi, ama riski göze almaya karar vermişti. "Tamam, Caleb."

"Görüyorsun, yatak odasında itaat etmeyi öğreniyor." Alexei kendinden çok memnun gibiydi.

Caleb parmaklarını çıkardığında Holly inledi. Dudaklarının belinin alt kısmını öptüğünü hissetti.

"Muhtemelen itaat edeceği tek yer orası olacak ve bunun için Tanrı'ya şükrediyorum. Hemen dönerim." Caleb ayrıldı ve küçük banyosuna doğru yürüdü.

Alexei onu kucağına çekti. Yüzünü kendine doğru çekip öptü, dudakları onun dudaklarını açgözlülükle yedi. "Teşekkür ederim, *dushka*. Beni memnun ettiğin ve açık, güzel bir kadın olduğun için teşekkür ederim. Her gece seni rüyamda görüyorum. Bu gece rüya görmeme gerek yok. Bu gece yanında uyuyacağım."

İkisi arasında sıkıca sarılıp uyuyacaktı. Bu, seks kadar iyi olacaktı. Seks konusunda hiç iyi olmamıştı. Alexei'nin ondan memnun olması onu çok heyecanlandırıyordu. Şimdi Caleb'in de ondan memnun olmasını ummalıydı. Caleb geri döndüğünde önünde diz çökecek ve onun tadına bakacaktı.

Alexei'nin ağzı yüzünden boynuna doğru ilerledi. Elleri daha da cesurdu. Biri belini sardı, ama

diğer eli bacaklarının arasına girip, amının dudaklarını okşadı. Ona erişim sağlamak için bacaklarını açtı ve o klitorisini okşadı. Çok yakındı. Her zaman ulaşamadığı o cennet gibi yere çok yakındı. Birkaç kez orgazm olmuştu, ama bu çok farklıydı.

"Lütfen." Yalvarmaktan çekinmiyordu. Onu içinde istiyordu. Kalçasında onun penisini hissedebiliyordu. Adam çoktan tekrar sertleşmişti. "*Hayır*. Bunu talep edemem."

"Çünkü sıra bende." Caleb onun üzerinde durdu, yüzü granit gibi sertti. Kalan kıyafetlerini de çıkarmıştı. Alexei'den daha zayıftı, ama penisi aynı büyüklükteydi. İki. İki muhteşem erkeği vardı. "O seninle bir an yaşadı, şimdi benim sıram."

Eğilip onu Alexei'nin kollarından aldı. Alexei yavaşça, seksi bir gülümsemeyle ona göz kırptı. "Oyuncaklarımı paylaşacağıma söz vermiştim."

Caleb kollarıyla onun belini ve dizlerinin altını kavradı. Ona bakmadı. Sadece birkaç adım atarak yatak odasına doğru yürüdü. "Işığı aç. Onu görmek istiyorum."

Bu sözler Holly'ye söylenmemişti. Zaten kanepeden kalkmakta olan Alexei'ye omzunun üzerinden söylenmişti. Alexei pantolonunu indirip gömleğini çıkardı ve tamamen çıplak halde onları takip etti.

Tanrıya şükür herkes çıplaktı. Tam da düşündüğü kadar kötüydü. Onlar onun liginden o kadar uzaktılar ki, bu saçma sapan bir durumdu, ama yine de buradaydılar. Onunla birlikteydiler.

Caleb, kapitone kraliçe yatakta dengelendi ve onu üstüne yatırdı. Dizlerinin üzerine çöktü ve onun üzerinde yükseldi, her iki eliyle bacaklarını tutup ayırdı. O kadar güzeldi ki, yüzü loş ışıktaki belirginleşmişti.

Alexei odaya girince ışık yandı. "Sana yardım edeyim."

Caleb başını kaldırıp başını salladı, yüzünde neredeyse hiçbir ifade yoktu. Alexei'nin ağırlığı yatağı çökertmişti. Elini kızın yanağına koydu ve sıcak bir gülümsemeyle ona baktı. Caleb elini kızın gövdesinde gezdirdi.

"Seni sikmeden önce tadını almak istiyorum," dedi Caleb.

Aynen öyle, kalbi çarpmaya başladı. Caleb onun içindeydi. Alexei onun içindeydi. Yarın her şey mahvolursa bile, bu geceyi sonsuza kadar hatırlayacaktı. Onları sevecekti. Çok uzun zamandır yalnızdı. "Lütfen, Caleb. Sana ihtiyacım var. İkinize de ihtiyacım var."

"O zaman bize sahip olacaksın." Caleb eğilip boynunu öptü. Göğsünden aşağı doğru öperek ilerledi, durup meme uçlarını emdi ve dilini göbeğine daldırdı. Alexei saçlarını okşadı ve alnını, yanaklarını, burnunun ucunu öptü. Dudakları yumuşaktı, teninde dans ediyordu, ona hayal bile edemeyeceği kadar arzulandığını hissettiriyordu.

"Yarın ofisime geldiğinde seni tıraş edeceğim. Bunu gerçekten tadını çıkarmak istiyorum." Caleb'in parmağı kadının vajinasına kaydı. Kadın çok ıslaktı. Hiç bu kadar ıslak olmamıştı. Beklenti onu öldürecekti.

Caleb bacaklarını ayırdı ve amına baktı. Alexei keşiflerini durdurmuş, o da vücuduna bakıyordu.

"O çok güzel, ama tamamen çıplak olduğunda daha da güzel olacak. Görevleri bölüşsek nasıl olur? Sen disiplini sağla, ben de onun bakımını ve hazırlığını yapayım. Her zaman zevke hazır olmasını sağlayacağım." Caleb çok farklı geliyordu. Kontrolü elinde tutuyordu. Kendinden emindi. Bu inkar edilemez bir şekilde seksi bir durumdu.

Karnının üzerine yatıp onun uyarılmasının kokusunu içine çekerken gözleri üzerindeydi. Elini uzatıp amını diliyle yaladığında, kız neredeyse yataktan düşecekti. Alexei eğilip meme uçlarından birini kavradı.

"Kıpırdama, *dushka*." Parmakları neredeyse acı verecek kadar sıkılaştı. Bu tatlı ısırik, Alexei'nin tüm vücudunu kasılmaya neden oldu.

"Ne yaptıysan, o hoşuna gitti." Caleb, am dudaklarını ısırarak onu yaladı. Alexei meme uçlarını çimdiklerken, o da dilini kullanarak onu işkence etti. Alexei, ağzını göğüslerine götürebilmek için pozisyonunu değiştirdi. Bir eliyle meme ucunu çevirirken, diğer meme ucunu nazikçe ısırdı. Bu sırada Caleb, amını emip yaladı. Klitorisine üfledi.

"Bazı numaralarım var, bebeğim. İşimi bitirmeden hepsini senin üzerinde deneyeceğim. Kadın üreme organlarını çok ayrıntılı bir şekilde inceledim.

Bunlar büyük dudakların güzel bir örneği. Dış dudaklar." Caleb onları öptü, her iki tarafını da ağızına aldı. "Ve klitorisin elbette birden fazla parçadan oluşuyor."

Onu öldürüyordu. O, direnmek, onu diliyle sikmeye zorlamak istiyordu. Caleb'in kaslı, yetenekli dili klitorisinin üzerinde dolaşıyordu, ama o konuşmaya devam ediyordu, nefesi onun teninde sıcak bir şekilde hissediliyordu.

"Kapakçığın var." Elini tepesine uzattı ve klitoris kapakçığını nazikçe geri çekti. "Bu, iyi şeylerin saklandığı yer. Bu da klitoris başı. Şuna bak, bebeğim. Seninki kanla dolu. Sevgi istiyor, değil mi?"

Ölmek daha doğruydu. "Lütfen, Caleb."

Onu yaladı, ama bu alaycı bir dokunuştı. "Çok güzel bir klitoral crus'un var. Çok güzel."

O çıldırtıcıydı.

Alexei güldü. "Caleb, dostum, sen disiplin konusunda benden çok daha iyisin. Eğer güzel kadınıza işkence etmek istersek, senin anatomi derslerinden birini düzenleriz."

"Sanırım bu güzel şeyi sadece isimlendirmekten daha fazlasını yapabildiğimi kanıtlamalıyım." Caleb başlığı sıkıca çekti ve klitorisini ağızına aldı.

Holly neredeyse parçalanacaktı. Orgazm, şimdiye kadar hissettiği her şeyden daha güçlüydü. Damarlarında ve tüm vücudunda hızla yayıldı. Alexei'nin dudakları göğüslerini emerek onları da bu hissin içine çekti. Zevkin, amından yayılıp parmak uçlarına ve ayak parmaklarına kadar ulaştığını hissetti.

Caleb klitorisini yalamaya devam etti. Ona her dokunduğunda, neredeyse zıplayacaktı, zevk yeniden başlamak üzereydi. Caleb dizlerinin üzerine çökmeden önce ona son bir öpücük kondurdu.

"Bu konuda yardıma ihtiyacım yok, Alexei." Sesi sert ve emrediciydi.

Alexei onu son bir kez öptü. Yataktan kalktı. "Bence ihtiyacın var. Unutuyorsun."

Alexei ona bir prezervatif attı. Tanrım. Onu becerecekti. Caleb Burke.

Caleb başını salladı ve elinde tuttuğu şeyi tanımak için bir dakikaya ihtiyacı varmış gibi prezervatife baktı. "Evet. Bunu takmalıyım."

"Gitmemi ister misin?" diye sordu Alexei.

Sessiz kaldı. Caleb'in Alexei'yi dışarıda bırakmamasını umuyordu. Bir şekilde onun burada olması doğru geliyordu. İkisiyle birlikte olmak mükemmeldi, ama Caleb'in ihtiyacı varsa, uzlaşmayı öğrenecekti.

"Hayır. İzleyebilirsin." Caleb prezervatifle bir dakika uğraştı, onu penisine geçirip aşağı doğru yuvarladı.

Alexei, geceleri okumak için kullandığı küçük sandalyeye oturdu. O kadar iri ve hantal biriydi ki, sandalyeyi olduğundan daha narin gösteriyordu. Tamamen rahatlamış bir şekilde arkasına yaslandı, tek istisna penisiydi. Penisi yukarı doğru gerilmişti. Alexei, bir eliyle bu muhteşem canavarı yukarı aşağı okşarken, diğer eliyle prezervatifi oynuyordu. Sırasını bekliyordu.

Ama Caleb yeniden ayaklarını yere sağlam basmıştı. Penisini kadının sıvısıyla ıslatıp her yerine sürttü. Kadının vajinasındaki sinirler yeniden harekete geçti. Adamın diliyle yaptığı şeyden sonra bir daha orgazm olamayacağından oldukça emindi. Arkanıza yaslanıp en kötüsünü yapmalarına izin vermeye tamamen hazırды, ama şimdi Caleb penisini vajinasının kenarına yerleştirirken kadının elleri Caleb'in omuzlarına uzandı.

"Bebeğim, çok darsın. Burada bile. Şşş. Sana zarar vermek istemiyorum." Penisi girişini okşadı, sık darbelerle onu daha fazlasını istemeye zorladı.

"Şu anda canımı acıtıyorsun. Sikiş beni." Onun ihtiyatlılığı onu öldürecekti onu öldürecekti.

"Kadına istediğini vermelisin dostum." Alexei'nin elini sikinde yavaşça gezdirmeye devam etti.

"Zorlu birisin, değil mi? Yıllarca nasıl dayandın, bebeğim? Acı çekmek için fazla seksisin. Kaybettiğimiz zamanı telafi edebiliriz." Caleb kalçalarını kavradı ve itmeye başladı.

Oh, lanet olsun, o haklıymış. O çok küçüktü. Yanık hissi onu sarstığında bile, ona bastırarak daha fazlasını almaya çalıştı. Onun çok büyük olması umurunda değildi. Onu içinde istiyordu. Onu içinde hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyordu.

Adam acımasızdı. Penisini içeri sokarken kendini yukarıda tuttu. Her hareketinde daha fazla alan kazanan sığ darbeler. Kız, onu daha derine sokmak için kalçalarını çekmeye çalıştı. Hiç bu kadar vahşi hissetmemişti. Hayatı boyunca iyi bir kız olmuştu. Ne pahasına olursa olsun her zaman doğru olanı yapan kişi olmuştu. Denver'daki kadınların çoğuyla onu aldatan bir adama sadık kalmıştı. Ailesi ona para vermeyi kestiği için paraya ihtiyaçları olduğunda, onu okula gönderebilmek için üniversiteyi bırakmıştı. Hamile kaldığında ve ailesi sonunda onu geri kabul ettiğinde, yemin ettiği için onların hakaretlerine katlanmıştı. Söz vermişti ve dünyası alt üst olana kadar bu sözüne sadık kalmıştı.

Artık yeter. Şimdi, yaşadığı yarım hayatı görebiliyordu. Her zaman dalga yaratmaktan korkuyordu. Bunu istiyordu.

"Holly, sakın ol."

"Hayır, bunu istiyorum." Caleb onu reddederse ne yapacağını bilmiyordu.

Durdu ve çekildi. Kalbi kırılmak üzereydi. Onu istemiyordu. Her şeyi mahvetmişti.

Caleb sırt üstü yattı ve elini çekti. "Hadi. Beni al. Beni istediğin gibi al, bebeğim."

Vücudu onun için uzanmıştı. 188 santimlik boyunun her santimi onu bekliyordu.

"Caleb, ben..." Ne diyeceğini bilemiyordu.

"Öp beni."

Eğilip onu öptü, kalbi yeniden canlanmaya başladı. Bunu onun için yapıyordu. Caleb Burke'ün tüm huysuzluğuna rağmen, o şefkatli bir adamdı. Onu domine etmek istediğini görebiliyordu, ama ona ihtiyacı olanı verdi.

"Seni seviyorum, Caleb Burke." Onu tüm kalbiyle seviyordu. Onu gördüğü andan itibaren neredeyse.

"Holly." Boğazında sözcükler varmış gibi yutkundu, ama onları asla dışarı çıkarmayacaktı.

Kız parmağını onun dudaklarına koydu. Hiçbir şey söylemesine gerek yoktu. O, acımasızca zarar görmüştü. Karısını kaybetmişti. Kızın bildiği tek şey buydu. Bir daha asla sevemeyebilirdi, ama sevildiğini bilmeliydi.

Ona ihtiyacı olan şeyi verecekti. Bir şans. "Sessiz ol. Karşılık vermek zorunda değilsin. Sadece söylemem gerekiyordu."

Kadın onun üzerine çıktı. Adamın penisi bacaklarının arasında yukarı doğru çıkıntı yaptı. Kadın onu nazıkçe kavradı ve penisini girişine yerleştirdi. Çok güzeldi. Adam çok iyi hissettiriyordu. Kadın yerçekiminin etkisini en üst düzeye çıkarırken, adamın her kasında dalgalanmalar oldu. Kadın kendini adamın üzerine santim santim indirdi. Caleb, kontrolü kaybetmemek için çabalıyor gibi, altındaki çarşafı sıkıca kavradı.

Aşağı doğru ilerledi. O kadar ıslaktı ki, boyut farkına rağmen penisine kaydı. İçinde büyük ve kalındı. Zaten doluydu. Alexei onlarla birlikte olduğunda nasıl olurdu? Başını geriye attı ve onu olabildiğince içine aldı. Amının her santimi Caleb Burke ile doluydu. Biraz deneme yaptı, yukarı zıpladı ve tekrar aşağı indi.

"Tanrım, çok iyi hissettiriyorsun. Daha fazla. Holly, daha sert sik beni."

Onu, onun onu kızdırdığı gibi kızdırmak için bir an aklından geçti, ama onu çok istiyordu. Üzerine çıkıp, ondan aldığı iniltiyi sevdi. Elleri kalçalarını buldu, bir dakika daha oyundan uzak kalamayacak gibi görünüyordu. Belini kavradı ve onu sikine doğru itti.

"Tanrım, işte böyle, bebeğim. Beni sertçe sik. Üzerimde zıpla."

Göğsünde dengede durdu ve hızlandı. Onun elleriyle kendini sabit tutarken onu sikti. Hayatında belki de ilk kez vahşi, özgür ve güçlü hissetti. Mükemmel açığı buldu ve onu kullandı. O, onun üzerinde sürtünürken, penisi onun derinlerinde bir yere kaydı, klitorisi onun pelvisine mükemmel bir uyum içinde çarpıyordu. Bir roket gibi patladı, ikinci orgazm ilkinden daha da güçlüydü. Caleb devraldığında, o henüz sakinleşmeye başlamıştı. Onu sırt üstü çevirdi, bacaklarını yeniden düzenledi ve tekrar içeri girdi.

"Ne kadar seksi olduğunu biliyor musun? Beni ne kadar tahrik ettiğini biliyor musun? Lanet olsun bebeğim, senin orgazmını izlemek gördüğüm en seksi şey. Bir an bile güzel olmadığını düşünme." Caleb artık kendini tutmuyordu. Onu sertçe sikti. Geriye doğru eğildi ve ileri doğru fırladı. Eğildi ve vücutlarını birleştirdi, sikini amına soktu, karınlarını birbirine değdirdi, meme uçları göğsüne bastırdı. Onu öptü

ve vücutlarının çemberini tamamladı, dili kadının ağzına girdi ve boşaldı. Vücudu sertleşti ve kontrolünü kaybetti. Kalçaları sertçe vuruyordu, ama kadın dilinde kendi tadını alabiliyordu. Kadına doğru bastırdı ve zevk yeniden alevlendi.

Daha önce soğuk kanlı olabilir, ama şimdi onda soğukluk kalmamıştı.

Caleb'in vücudu son bir kez sertleşti, sonra tüm gücü tükenmiş gibi onun üzerine yığıldı. Onu öptü, diliyle oynadı, ama artık tembel bir şeydi.

Sonunda ondan uzaklaştı. "Daha iyi hissediyor musun, bebeğim?"

"Teşekkür ederim." Ona tam da ihtiyacı olan şeyi vermişti.

Ama gözlerinde yine o bakış vardı. Seks bittiğine göre, Caleb geri dönmüş gibiydi. "Gidip temizleneceğim. Sana sıcak bir havlu getireyim."

"Gitmek istiyorsan gidebilirsin. Sorun değil." Şimdilik onun istediği gibi davranacaktı. Ona ihtiyacı olanı vermişti. Eğer alana ihtiyacı varsa, ona verecekti.

O bir karar vermiş gibiydi. "Hayır. Hayır. Kalmak istiyorum. Alexei izledi. Ben de izlemek istiyorum."

"Gitmesi gereken kişi benim, *dushka*." Alexei'nin sesi hâlâ derindi, ama şimdi daha zayıf geliyordu.

Tanrım, Caleb'e onu sevdiğini söylemişti.

Caleb yataktan kalktı. "Sizi bir dakika yalnız bırakayım. Gitmemelisin Alexei. Bunu istemiyorum. Gideceğimi sanıyordum ama istemiyorum." Bir an durakladıktan sonra odadan çıktı ama kapıyı açık bıraktı, sanki hoş karşılanacağını hatırlatmak istermiş gibi.

"Neden gitsin ki?"

"*Dushka*, onu seviyorsun. Bu çok açık. O, acının ağzını kapatmasına izin veren aptal bir adam. O da seni seviyor. Belki de sizi baş başa bırakmam daha iyi olur."

Ve işte böylece, Alexei için bunun bir oyun olmadığını sonunda anladı. O, tüm bu ilişkinin yürüyeceğini içtenlikle düşünüyordu. Yürümesi için çabalıyordu. Onu istiyordu, ve bu geçici bir istek değildi. Zamanını bekliyor değildi.

"Senin için hiçbir şey gerçek olmadı, değil mi?" O, onun hayatının nasıl olduğunu düşündü. Mektuplarında ona anlatmıştı. Kardeşi öldürüldüğünden beri hayatının nasıl olduğunu uzun uzun yazmıştı. Yetişkin hayatının her anı bir yalandı. Mafyaya girmek için yalan söylemiş ve hayatta kalmak için kendisinin büyük bir kısmını saklamıştı.

Üzüntüyle başını salladı. "Hayır, *dushka'm*. Hiçbir şey gerçek değildi. *Bu* benim için gerçek. Senin mutluluğunu istiyorum. Seni Caleb'le görüyorum ve onunla çok mutlusun. Ona aşıksın. Bunu teselli olarak kabul edeceğim. Üçüncü kişi olamam. Sadece eğlence için burada olan kişi olamam."

Ona söylediği her kelimenin arkasında duruyordu. O, onun çok daha genç olduğu için onu önemsememişti, ama o ne istediğini biliyordu. Onu istediğini söylemişti ve bunu içtenlikle söylemişti. Artık oyun oynamıyordu. Gerçek bir şeye ihtiyacı vardı. Daha azını kabul etmeyecekti. Sonunda anladı.

Bu iki adam üzerinde de gücü vardı. Bunu asla kötüye kullanmayacaktı. Bu, hayatı boyunca beklediği bir armağandı.

Artık kendini örtmeye zahmet etmiyordu. Bir saat önce içgüdüğü çok güçlüydü, ama şimdi kaybolmuştu. Alexei'nin önünde çıplak olmak doğrudu. O, ona aitti. O kocaman kalbini ona gümüş tepside sunmuştu, ama o bunu görecektik kadar kendine güvenmiyordu. Onu geri çevirecek kadar aptal değildi. Sert ve yakışıklı görünüşünün altında, nefes kesici güzellikte bir ruha sahip bir adam vardı. "Alexei, ben de seni seviyorum."

Alexei başını salladı. "Hayır. Söylemene gerek yok."

Elini onun yüzüne koydu. "Alexei, seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Sen inanana kadar söyleyeceğim."

Adam ona baktı, gözleri çok ciddiydi. "Seni seviyorum. Bunu annem dışında hiçbir kadına söylemem. Senden başka hiçbir kadına."

Elini tutup onu yatağa götürdü. Uzanıp onu üstüne çekti. "Seviş benimle."

"Büyük bir zevkle, *dushka*."

Bacaklarını ayırdı ve penisine prezervatif taktıktan sonra içine girdi. Holly zevk arttıkça içini çekti ve erkeklerini elinde tutmak için her şeyi yapacağına yemin etti.

Onuncu Bölüm

Caleb, yumuşak yorganların altında uyuyan iki kişiyi uyandırmamak için dua ederek yataktan dikkatlice kalktı. Holly yorgundu. Ve muhtemelen ağrısı vardı. Yine de onları geri çevirmemişti. Caleb onu iki kez becermiş, ardından Alexei de aynı şeyi yapmıştı, sanki ikisi de onun muhteşem vücudundan paylarına düşeni almadan duramayacakmış gibi.

Onları memnuniyetle kabul etmişti. Her seferinde kollarını açmış ve onları bedenine kabul etmişti. Eve dönmüş gibi hissetmişti.

Onu seviyordu.

Ne halt etmişti?

Saate baktı. Saat neredeyse sabahın ikisiydi. Yatakta kalamazdı. Çok huzursuzdu, gözleri sürekli kapıya gidiyordu. Kapının altından ince bir ışık çizgisi geliyordu, onu alay ediyordu. Orada yatıp onların uykuya dalmasını beklemek için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Sadece kapıyı izlemiş, açılmasını ve içinden korkunç bir şeyin geçmesini beklemişti. Korkunç şeyler her zaman geçerdi.

Wolf haklıydı. O lanet kutudan hiç çıkmamıştı.

Elini saçlarına geçirdi ve daha iyi bir adam olmayı diledi. Arkasına baktı ve Holly orada yatıyordu, ay ışığı yüzüne vuruyordu. Çok güzeldi. Alexei'nin artık yatakta olmadığını fark etmiş gibi döndü ve diğer sıcaklık kaynağını aradı. Alexei'nin kolları onu sardı ve Holly geri uzanarak iç geçirdi. Birbirlerine sarıldılar, belli ki sıcak ve mutluydular.

Onlar ona ihtiyaç duymuyorlardı. O gitmekte özgürdü. Tam olarak söz verdiği şeyi yapmıştı. Ona tutkulu bir gece yaşatmıştı. Ona bir fantezi yaşatmıştı. Öyleyse neden kendi fantezisi gerçekleşmiş gibi hissediyordu?

Gerçekleşmiş gibi hissediyordu? Farkında bile olmadığı bir fantezi. O saatler boyunca mutluydu. Ona odaklanmıştı. Ait olduğunu hissetmişti.

Mümkün olduğunca sessizce odayı geçip arkasından kapıyı kapattı. Doğruca banyoya gitti. Işığı açtı ve elinden geldiğince yıkandı. Duş almak istemiyordu. Onun kokusunu taşıyordu. Hastalarını kaçırmadan ne kadar dayanabilirdi?

Aynaya baktı ve kendine baktı. Ne zaman denemeyi bırakmıştı? Ona bakan adam, hatırladığından daha yaşlı ve daha zayıf görünüyordu. Hayatı uyurgezer gibi yaşıyordu ve kendini uyandıramıyordu.

Holly'yi seviyordu. Ona bunu söyleyemiyordu. Ruhunda hissediyordu, ama o daha fazlasını hak ediyordu. Ve belki de o çok daha azını hak ediyordu.

Holly ile sevişmeye başladıktan sonra Caroline'ı bir kez bile düşünmemişti. Seviştiği diğer tüm kadınlar bir şekilde ona dönüşmüştü. O, sürekli ona yapışan bir hayalet gibiydi. Onu sevmemişti. Başlangıçta sevdiğini sanmıştı, ama ikisi tamamen ayrı iki insan haline gelmişti. Ona ormana gitmemesi için yalvarmıştı. Orada öleceğini söylemişti.

Ölen ise kendisi olmuştu. Bu kadar acı çektirdikten sonra nasıl mutlu olabilirdi ki?

Gitmek daha iyiydi. Alexei ona umabileceği her şeyi sunmuştu. Holly'den, yapabileceği tek şekilde zevk alabilirdi. Kenti kalıcı olarak terk etmeyi kısa bir süre düşündü, ama kendine karşı dürüst olduğu için bunu yapmayacağını biliyordu. Onlar izin verdiği sürece sık sık geri gelecekti. Kendine izin verebileceği tek şey bu olduğu için onların üçüncü üyesi olacaktı. Birlikte yaşamaya başladıklarını, birlikte bir hayat kurduklarını izleyecek ve seks için ortaya çıkacaktı. Bu acınası bir durumdu, ama yapacaktı çünkü uzaklaşamıyordu. Bu yere ihtiyacı vardı. Ona ihtiyacı vardı.

Ve gitmesi gerekiyordu.

Banyodan çıkıp pantolonunu aramaya başladı.

"Bu kadar çabuk mu gidiyorsun?" Alexei'nin sesi onu ürküttü. Caleb neredeyse derisinden sıçrayacaktı. Ki giydiği tek şey de derisiydi.

"Lanet olsun. Bir insana bunu yapamazsın." Artık odada bir kadın olmadığı için, iki erkeğin aletleri dışarıda konuşması ona tuhaf geldi. İç çamaşırını giymedi ve doğrudan kot pantolonuna yöneldi, onu yerden aldı ve olabildiğince çabuk giydi.

"Sen gizlice çıkıyorsun, ben gizlice yaklaşıyorum. Arada bir fark yok." Alexei çıplak adam meselesinden rahatsız görünmüyordu.

Kahretsin. Alexei ile uğraşmak istemiyordu. Alexei, onun gitmesinden çok mutlu olmalıydı. Alexei, Holly'nin yanında kalmalıydı. "Yatağına dön dostum. Ben eve gidiyorum."

"Uyumakta sorun mu yaşıyorsun?" Alexei düşünceli bir şekilde gözlerini kısarak baktı.

"Hayır, pek uyumuyorum." Gömleğini aramak için etrafa baktı. Oda aceleyle atılmış giysilerle doluydu. Holly'nin elbisesi uzun kanepenin üzerine atılmıştı. Ayakkabıları küçük mutfığa kadar gitmişti. Şöminenin üzerinde bir sütyen vardı. Alexei'nin televizyonun üzerine asılı pantolonunu buldu ve ona doğru attı. "Eğer konuşacaksak, pantolonunu giy dostum."

"Amerikalılar." Alexei başını sallayarak pantolonunu giydi. "Sen dönüp durursan biz aldırmayız. Yatağına geri dön dostum. Sabah Holly ile tekrar sevişiriz."

Uyandığında çılgılık atıp soğuk terler döktüğünde rahatsız olabilirlerdi. Her gece gözlerini kapattığında kendini içinde bulunduğu kafesten çıkmaya çalışırken yumruk atıp tekme attığında kesinlikle rahatsız olabilirlerdi. Holly'ye zarar verebilirdi. Aslında bir süredir kimseye zarar vermemişti, ama bu her an tekrar olabilir. Bu riski göze alamazdı. "Hayır."

Alexei'nin ağzından uzun bir iç çekiş çıktı. "Evet, cevap bu olurdu. Çok fazla hayır diyorsun, Caleb. Senin evet diyeceğin şeyler bulmalıyız."

Bunu çok basitmiş gibi söylüyordu. "Geri dönmeyeceğim demiyorum."

"Sadece onunla yatmayacaksın. Yoksa benimle mi yatmayacaksın?"

Bu çok garipti. "Aynı odada seninle sevişirim ama aynı yatakta yatmam mı? Hayır. Öyle değil."

Öyle değil. Ben kimseyle yatmayı sevmiyorum."

Alexei onunla nasıl başa çıkacağını düşünmeye çalışıyormuş gibi uzun bir sessizlik oldu. Caleb'in ilişkilerden uzak durmasının sebebi tam da buydu. Anlaşılmak istemiyordu.

"Sierra Leone'de olanlar yüzünden mi, Dr. Sommerville?"

Bu sözler onu durdurdu. Sanki Alexei bir el bombasının pimini çekmiş ve şimdi Caleb, bombanın patlayıp hepsini öldürüp öldürmeyeceğini görmek için beklemek zorundaymış gibi. "Kim olduğumu biliyorsun."

Rus omuz silkti. "Tanık koruma programında yapacak çok işim yoktu. Ailen çok ünlü. Zor olmadı. Sommerville'ler hakkında çok sayıda makale vardı. Birlikte çalıştığım ABD federal şeriflerinden biri seni hastanede tanıdığını sandı. Rusya'da soruşturma konusunda çok başarılı bir kuzenim var. Bana çok fazla bilgi gönderiyor. Neden bunu saklıyorsun? Sen bir kahramansın Caleb."

Ne kahraman ama. On kişiyi ölüme sürüklemişti. Karısını. İki hemşireyi. Üç yerel yardım görevlisini. Kendilerine ve çocuklarına yardım edebilecek birini aramak için kliniğine gelen beş hastayı. Hepsi, bir grup suçlu muhteşem bir kazanç fırsatı gördüğü için katledilmişti.

"Bunun hakkında konuşmak istemiyorum." O bu konu hakkında hiç konuşmadı.

Alexei başını salladı. "Anlamıyorum. Afrika'da olanların kötü olduğunu biliyorum, ama bu senin hatan değildi. Sen kurbandın."

"O hemşireleri oraya ben götürdüm. Çalışanlarımı oraya ben götürdüm. Hastaları ben oraya getirdim." Onları cehenneme sürüklemişti.

"Oraya insanlara yardım etmek için işçilerini götürdün," diye ısrar etti Alexei. "Umutsuz insanlara ilaç ve şifa götürmek için onları oraya götürdün. Hastalara yardım ettin."

Evet, yardım etmek için kliniği kurmuştu, ama durum çok daha karmaşıktı. Ayrıca, yürümeyen bir evlilikten kaçmak için de bunu yapmıştı. Hayırseverlik çalışmaları onun dünyası haline gelmişti. Herkesi ve her şeyi görmezden gelmişti, çünkü sadece doktorluk becerisine ihtiyaç duyan insanlara odaklanmak daha kolaydı. Caroline'ın başka bir erkeğe yöneleceğini bilmeliydi. Birazcık vicdanı olsaydı, ormana gitmeden önce onu özgür bırakırdı.

, Caroline boşanmak için onun peşinden gelmezdi. "Sen bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun, Markov."

"O zaman bana açıkla. Belki de bunu konuşmalısın."

O bunu sürekli düşünüyordu. Bu konu hakkında konuşmak istemiyordu. İçinde öfke kaynamaya başladı. Alexei geri dönüp ona tuhaf bir terapi uygulayabileceğini mi sanıyordu? Yoksa daha kötü bir şey mi dönüyordu? Belki de Alexei görüldüğü kadar dost canlısı değildi. Birinin ailesinden faydalanmak için ona yakınlaşması ilk kez olan bir şey değildi. "Senin hakkında yanıldığımı düşünmeye başlamıştım. Söylesene, Holly'ye anlatmayı düşünüyor musun?"

Alexei duvara yaslandı. "Bunu neden sakladığını anlamıyorum. Ona hikayeni anlatırsan daha iyi anlar."

"Evet, çok sevinir. Uzun zaman önce annemin kızlık soyadını almayı seçtim. Kardeşlerimin dünyasında yaşamıyorum. Oraya ait değilim. Hiçbir zaman olmadım. Öyleyse, küçük konuşmaları bırakıp gecenin önemli kısmına geçelim. Ne kadar?"

Alexei ilk kez kendinden emin görünmüyordu. "Anlamıyorum."

Tanrım, "İngilizce anlamıyorum" lafı da muhtemelen bir aldatmacaydı. "Ağzını kapalı tutmak için ne kadar? Gitmen için ne kadar? Para. Konuştuğumuz şey bu. Sommerville pastasından ne kadarını ele geçirmeyi düşünüyorsun? Bu pasta çok büyük. Eminim bir dilim almaya hakkın olduğunu düşünüyorsun. Söylemeliyim ki, benden para koparan önceki pisliklerden daha iyi taktikler kullanıyorsun. En azından karımı öldürmedin ve beni bir kafese tıkmadın. Seks olayı, şantaj oyununa başlamak için çok daha iyi bir yoldu. Bunu mafya içinde mi öğrettiler sana?"

Alexei dik durdu, yüzü açıldı. "Neden bahsediyorsun? Bunun mafya ile hiçbir ilgisi yok. Bu, bir arkadaşın diğerini korumaya çalışması."

"Elbette var." Neden bunu görmemişti? Holly'ye olan şehveti gözünü kör etmişti. Holly. Alexei onu çok istiyor gibiydi. O da incinecekti. Orosu çocuğu. "Onu bir saniye bile düşündün mü? Sana aşık olacağını düşündün mü, yoksa bu da planının bir parçası mıydı?"

Alexei'nin gözleri soğudu. "Onu bu işe karıştırma. Ve ona olan hislerimi sorgulama. Kim olduğunu biliyorum. Ondan kendim hakkında sır saklayan biri değilim. Ona senden bahsetmedim. Ona söylemeyeceğim, ama ona güvenmediğini anladığında nasıl hissedecek?"

Holly'ye güveniyordu. İlk başta sadece biraz huzur istiyordu ve bu, Sommerville olmadığını iddia etmek anlamına geliyordu. Wolf, buranın gazeteciler hakkında endişelenmesine gerek olmayan ve neredeyse hiç kimsenin ailesini tanımadığı ya da umursamadığı bir yer olduğunu vaat etmişti. Stefan Talbot biliyordu, ama sessiz kalacağına söz vermişti. Kasaba bir doktora ihtiyaç duyuyordu. Burası, işini yapabileceği ve yalnız kalabileceği bir yer gibi görünüyordu.

Sonra Holly ile tanıştı. Holly'nin geçmişi hakkında ne kadar çok şey öğrenirse, o kadar derine battığını fark etti. Holly, bir siyasi aile tarafından fena halde hırpalanmıştı. Stefan'ın senatoda bir kardeşi, kongrede iki kuzeni ve içişleri bakanlığı yapmış bir babası olduğu gerçeği karşısında Holly nasıl hissedecekti? Sommerville'ler, Lang'ları küçük sivrisinekler gibi gösterirdi. Holly, bir Sommerville ile çıkma ihtimaline çılgına dönecekti.

Belki bir zamanlar Holly'nin böyle hissetmesi haklı olabilirdi, ama Caleb artık bu ortamdan bıkmıştı. Ailesi Lang ailesi gibi değildi, ama bunu Holly'ye açıklayabileceği zaman çoktan geçmişti. Kardeşinin Holly'yi hor görmeyeceğini ona açıklayamazdı. Kardeşi, onun biriyle, herhangi biriyle çıkmasından mutlu olurdu. Çıkmak normal bir şeydi ve Eli bunu bilseydi muhtemelen sevinçten dans ederdi. Küçük kardeşi Josh ise muhtemelen Holly için onunla kavga ederdi. Holly tam Josh'un tipiydi.

Ama lanet olası Alexei ortaya çıkana kadar, Holly'nin onun ailesi hakkında hiçbir şey bilmesi gerekmiyordu. "Önemli değil."

"Katılıyorum. Sen ailen değilsin. Ama merak ediyorum. Çok iyi şeyler yapıyorsun. Neden bunları saklıyorsun?"

"Bunun hakkında konuşmak istemiyorum."

Alexei elini kaldırdı. "O zaman konuşmayız."

Caleb, o pislige tek kuruş bile ödemeyeceklerini söylemek için ağzını açtı, ama Alexei onu durdurdu.

"Artık konuşma. Beni sadece kızdıracaksın ve hiçbir şeyin faydası olmayacak. Sana şantaj yapmayacağım. Paranı istemiyorum. Nedenini anlamasam da, dostluğunu istiyorum. Kim olduğunu tam olarak söylediğim gibi öğrendim. Ne daha fazlası, ne daha azı. Çalışmalarını takdir ediyorum. Çalışmaların için minnettarım. Hayatımı kurtarıyor. Bunu şantajla geri ödemek istemem. Bana inanmanı sağlayacak hiçbir şey yapmadım. Sadece yaşayabilir ve senin düşündüğün gibi bir adam olmadığımı kanıtlayabilirim."

Ama Alexei bir şey yapmıştı. Hem de birden fazla. Holly'yi kahramanca kurtarmış ve sonra onu paylaşmayı teklif etmişti.

Caleb, Alexei'nin hangisinin daha tehlikeli olduğundan emin değildi: suçlu mu, yoksa aziz gibi davranan adam mı? İki seçeneği vardı. Alexei'ye inanabilir ya da onu şüpheyile izleyebilirdi.

Her ikisini de biraz yapabilir. "Eğer öğrenirsem..."

Alexei elini kaldırdı. Bütün vücudu tam alarm durumuna geçmiş gibiydi.

"Ne?" Sözüünü daha bitirmeden Alexei onu susturdu ve eğilip gömleğini aldı. Gömleği kaldırdığında Caleb büyük, parlak bir nesne gördü. "Vay canına. O bir silah mı?"

"Şşş." Alexei silahı kaldırdı — evet, bu büyük bir siktir silahıydı —ve emniyet kilidini açtı. Yaklaşırken sesi alçaktı. "Dışarıda biri var. Araba sesi duyuyorum ve şimdi biri hareket ediyor."

Caleb durdu ve tabii ki o da duydu. Kulübenin dışında biri vardı. Verandada ayak sesleri duydu. Sesler durdu ve sonra tekrar başladı, bu sefer evin yan tarafına doğru hareket ediyordu. Yine de, o silah konusunda emin değildi. "Bu gerekli mi?"

Alexei kaşlarını kaldırdı. "Evet, birçok insan seni öldürmek istediğinde gerekli. Burada kal. Ben davetsiz misafirin icabına bakarım."

"Hayatta olmaz. Ben de seninle geliyorum." Birini dikmek zorunda kalabilir. "O şeyle dikkatli olmalısın. Mel uzaylıları arıyor olabilir. Ya da Laura Holly'yi kontrol ediyor olabilir. Burada yalnız değiliz, biliyorsun."

Ama Alexei, arka kapıya doğru zeminde ilerliyordu. Holly'nin kulübesi küçüktü, ön ve arka kapılar birbirini görebiliyordu. Alexei neredeyse hiç ses çıkarmadan hareket ediyordu, onun boyunda bir adam için

Alexei dışarı çıkarken kapı hafifçe gıcırdadı.

Dışarıda biri vardı ve Alexei bunu ciddiye alıyordu. Muhtemelen tanıdıkları biriydi, ama Holly daha önce kıl payı kurtulmuştu. Adrenalin vucuduna yayılmaya başladı, ona gergin bir enerji verdi ve her şeyi daha keskin, daha içgüdüsel hale getirdi. Alexei, birinin fren hattını kestiğini düşündü. Ya aynı kişi tekrar denemeye karar verirse?

Holly'nin peşinde kim olabilir? Alexei'nin silahı olduğu için birdenbire çok mutlu oldu. Belki de Bliss'te bu gerekli bir aksesuardı. Alexei'yi takip ederken kalbi hızla çarpmaya başladı. Ne yapacağına emin değildi, ama orada olmak istiyordu. Onu yalnız bırakmak yanlış geliyordu.

Gecenin sessizliği tuhaftı, tek ses Rio Grande Nehri'nin hafif akıntısıydı. Ay bahçeyi aydınlatıyordu. Holly'nin arka kapısı küçük bir verandaya ve tek bir merdivene açılıyordu. Alexei bir şekilde ses çıkarmadan çimlere ulaşmayı başardı, ama Caleb'in her adımı gıcırđıyor ve inliyordu, ayaklarının altındaki ahşap kayıyordu.

Alexei döndü ve ona korkutucu bir bakış attı. Caleb'in tek yapabileceği omuz silkip geçmektir. O, "birine gizlice yaklaşma" okuluna hiç gitmemişti. Verandayı olabildiğince hızlı geçmeye çalıştı.

Alexei elini uzattı ve onun ilerlemesini engelledi. İki de kulübenin yan tarafına yaslandılar. Alexei başını dışarı çıkardı ve hızla geri döndü. Tek parmağını kaldırdı.

Bir.

Hızla cinsel organını elleriyle kapattı. Caleb neredeyse gözlerini devirecekti ama sessiz mesajı anladı.

Bir adam.

Holly'nin kulübesinin dışında garip bir adam dolaşıyordu.

Bu hissi hiç sevmeydi. Midesi kramp girdi ve bir an için, ormanın seslerini duyduğuna, güneşin sıcaklığını teninde hissettiğine yemin edebilirdi. Görüşü bulanıklaştı ve zihninde yeşil bir gölgelik gördü ve kliniğinin antiseptik kokusu onu sardı. Orayı temiz tutuyordu, çok temiz. Titredi. Orman her zaman çok sıcaktı, ama burası Bliss'ti ve gece serindi.

Ve yalnız değildi.

Kendini zorla şimdiki zamana döndürdü.

Alexei başını salladı ve sonra sessiz bir hayalet gibi avını yakalamak için yola çıktı.

Caleb onu takip etti ve köşeyi döndüğünde, ince yapılı bir erkeğin misafir odasının penceresini açmaya çalıştığını gördü. Adamın yüzünü göremiyordu ama Alexei ile ikisinin yalnız olmadıklarını hemen anladı.

Zane Hollister yandan, Cameron Briggs ise önden saldırdı. Her ikisi de Alexei gibi hareket ediyordu: sessiz, avcı gibi zarif. Ve her ikisinin de elinde bir silah vardı. Sessiz bir dil, baş sallama ve el hareketleriyle anlaşıyor gibiydiler. Alexei komutayı ele aldı. Adamı ensesinden yakaladı.

"Hey!" diye bağırdı adam, havaya kaldırılıp sırt üstü yere atıldığında. Yere çarptığında gürültülü *bir* ses çıktı ve aniden üç silah doğrudan yüzüne doğrultuldu. Üç adam da davetsiz misafiri aşağıdan yukarıya doğru baktı.

Caleb onun yüzüne bir bakış attı. Hiç de erkek değildi. Boyuna rağmen, onun bir genç olduğu kolayca anlaşılıyordu. Geniş gözleri gençlik dolu bir yuvarlaklığa sahipti. Ve genç tamamen dehşete kapılmıştı.

"Burada ne yaptığını söyleyeceksin, eve girmeye çalışıyorsun." Alexei'nin sesi düşük bir homurtuydu.

Caleb yaklaşarak daha iyi görebilmek için çabaladı.

"Rafe zaten plaka numarasını araştırıyor." Cam, Holly'nin kulübesinin karşısındaki kulübesini işaret etti. "Onu arabayla gelirken gördük."

"Nate de plakasını aratıyor. Cüzdanını al. Kimliğine ihtiyacımız var," dedi Zane. "Kim olduğunu öğrenince Nate onu şehre götürebilir."

Çocuk tamamen hareketsizdi, vurulmamak için ellerini kaldırmış, açıkça yalvarıyordu. "Şey, ölecek miyim? Hiç kimse size yakışıklı olduğunuzu söyledi mi? Vay canına. Cidden. Yakışıklıolarsınız. Sanırım öldüm ve cennete gittim. Lütfen beni vurmayın."

"Çocuklar, bence geri çekilebilirsiniz," dedi Caleb. Çimlerin üzerinde yatan genç adam, tehlikeli bir takipçiye benzemiyordu. Konuşurken sesi titriyordu.

"Ya da en azından silahları ortadan kaldırın, sonra konuşabiliriz," diye devam etti çocuk. "Burayı seveceğimi hep biliyordum, ama gömlek giymeyi sevmeyen bir grup yakışıklı erkeğin beni karşılayacağını hiç beklemiyordum. Bunu söylemekten gerçekten nefret ediyorum çünkü herhangi birinizle öpüşme şansımı tamamen ortadan kaldıracağım, ama belki annemi uyandırmalıyız, o sizi beni bağışlamaya ikna edebilir."

Siktir. Çocuğun tanıdık geldiğini fark etmişti. Zane'i kenara itip çocuğa iyice baktı. Bu yüzü daha önce çeşitli büyüme aşamalarında görmüştü. Holly evin her yerine oğlunun fotoğraflarını asmıştı. "Micky?"

Kafasını hafifçe çevirdi. "Mick'i tercih ederim, ama cidden, bu muhteşem kafayı omuzlarımda tutacak her şeyi kabul ederim. Ölmek için çok genç ve yakışıklıyım."

"O Holly'nin çocuğu. Holly'nin oğlu." Caleb, Alexei'ye itti ve Alexei hemen geri çekildi. Zane ve Cam geri çekildiler. Caleb, yerde yatan çocuğa elini uzattı. Uzun boylu, siyah saçlı ve Holly'nin gözlerine sahip bir gençti.

"Tanrım, sen de çok yakışıklısın. Buradaki suda bir şey mi var?" Mick, Caleb'in elini tutup kendini kaldırmasına izin verirken sordu.

Nate Wright, kulübesinden koşarak geldi. "Çocuklar, o araba Scott Lang adına kayıtlı. O Holly'nin eski sevgilisi değil mi?"

Rafe köşeyi döndü. "Evet. Eski sevgilisi. Burada ne işi var?"

Mick ellerini birleştirip gökyüzüne doğru baktı. "Tanrım, beni bu tavşan deliğine gönderdiğin için teşekkür ederim. En iyi Alice olacağıma söz veriyorum."

"Sen Holly'nin oğlu musun?" Alexei çocuğa baktı.

Mick derin bir nefes aldı. "Evet. Saatin geç olduğunu biliyorum ve o beni beklemiyordu. Onu uyandırmak istemedim ama anahtarımı bulamadım. Buraya sadece iki kez geldim ve o da yıllar önceydi, ama misafir odasındaki pencerenin kilitlenmediğini hatırladım."

Kilitlenmemiş mi? Ve yıllardır öyle bırakmış mı?

Alexei, onun düşüncelerini duyabiliyormuş gibi ona baktı. "Evet, ceza için bir hesaplama yapacağız. Yarın bunu düzelteceğim."

"Herkes buraya nasıl bu kadar çabuk geldi?" diye sordu Caleb. Kulübeler arasında oldukça fazla mesafe vardı. "Sizin mahalle bekiniz mi var?"

Cam omuz silkti. "Ben paranoyak bir tuhafım. Bir araba sesi duyduğumda gidip bakarım. Buralarda pek spor araba görmüyoruz."

Zane silahının emniyetini açtı, geniş omuzları gevşedi. "Ve seri katil olayından sonra, fazla dikkatli olmaktan zarar gelmez. Ayrıca, Rafe ve ben Doc'un ne zaman kaçacağına dair iddiaya girmiştik. Sanırım kaybettim. Onun ikiye kadar kaçacağını tahmin etmiştim, ama beş dakika kaldı."

Rafe güldü. "Bu elli dolar, Hollister."

Alexei başını salladı. "Hayır. Kazanan Zane. Kefaleti o ödüyordu. Oğul gelmezse, o gitmiş olacaktı."

Nate ve Zane birbirlerine beşlik aktılar. Caleb hepsine kaşlarını çattı.

"Hey, bebek bezi almam lazım. Küçük bir kasabanın şerifinin ne kadar kazandığını biliyor musunuz?" diye sordu Nate.

Muhtemelen küçük bir kasabanın doktoru kadar. Herkesin gece kaçta hata yapacağına dair bahis oynaması için para almıyordu, ama küçük kasaba hayatı böyleydi. "Hepiniz berbatsınız."

Artık tehlikede olmadığına oldukça emin olduğu için Mick rahatladı. "Yani, kimse beni korkunç bir şekilde öldürmeyecek gibi hissediyorum. Söyleyin bana, hepiniz çift misiniz yoksa bu herkesin herkese açık bir tür eş değiştirme partisi mi?"

Caleb yüzünün kızardığını hissetti. Mick ciddi bir yanılıya kapılmıştı. "Onlar çift değiller. Senin düşündüğün gibi değil."

Alexei çocuğa döndü. Yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Hayır, hayır. Çift yok. Sadece üçlüler var ve sadece kadınlar hakkında. Sevilen kadınlar."

Mick kaşlarını çattı, yüzü abartılı bir somurtkanlığa büründü. "Bu çok tipik."

"Micky? Aman Tanrım!" Holly kulübeden dışarı koştı, Laura da hemen arkasından. "Burada ne yapıyorsun, bebeğim?"

Bir bornoz giymişti ve Cam ile Rafe davetsiz misafiri hallederken Laura'nın Holly'yi kontrol ettiği belliydi. Holly ellerini oğlunun yüzüne koydu ve

yaralanıp yaralanmadığını kontrol eder gibi baştan aşağı süzdü. Holly, oğlundan bir ayak kadar kısaydı.

Nate ve Zane geri çekildiler.

"Üçünüz durumu kontrol altına almışsınız," dedi Nate, Caleb'e başını sallayarak. "İyi geceler. Rafe, yarın parayı nakit olarak bekliyoruz."

Rafe homurdandı, ama onlar da ayrıldılar, Laura sabah Holly ile konuşacağına söz verdi.

Ve Alexei, Holly ve Holly'nin oğluyla yalnız kaldı. Holly'nin oğlu. Onun bir çocuğu olduğunu unutmak kolaydı. Holly'nin, onun anlayamadığı sorumlulukları vardı.

Holly, elleri titreyerek genç için endişeleniyordu. "Ne oluyor, bebeğim? Neden buradasın? Denver'dan buraya kadar araba mı kullandın? Bir sorun mu var?"

Mick annesine gülümsedi. "Sakin ol anne. Seni görmek istediğim için buradayım. Seni görmem gerekiyordu. Evet, Denver'dan arabayla geldim. Her şey yolunda. Harika. Ama babama eşcinsel olduğumu söylemiş olabilirim ve o da beni saray gibi evimden kovmuş olabilir. Yani, evet, görünüşe göre artık seninle yaşıyorum. Sürpriz."

Mick Lang bahçede duruyordu, alaycı tavırları omuzlarındaki kırılğanlığı gizliyordu. On yedi yaşında olabilir, ama henüz bir erkek olmaktan uzaktı. Annesi ona ihtiyaç duyuyordu.

Holly ona sıkıca sarıldı. "Evet, ihtiyacın var bebeğim. Tabii ki benimle yaşayabilirsin. Burada olmayabilirdin, ama burası her zaman senin evindi. Oh, tatlım, içeri gel. Bagajın var mı, yoksa baban seni hiçbir şeyin olmadan mı evden attı?"

Caleb, annesinin yumruklarını sıkıldığını gördü. Anladı. Scott Lang'ın yakınlarda olmaması iyi bir şeydi. Ne tür bir adam çocuğunu evden atar ki?

"Oh, hayır, birkaç şey almayı başardım." Arabasını işaret etti. Kırmızı spor araba ay ışığında parlıyordu. Ve valizlerle doluydu.

Holly gülümsedi. "Güzel. Çocuklar onları alabilir. Sakıncası yok, değil mi çocuklar?"

"Hiç de değil, *dushka*," dedi Alexei nazikçe eğilerek. "Umarım oğlum onu yere yatırdığım için beni affeder."

Silahlı hiç bahsetmedi ve silah da uygun bir şekilde ortadan kaybolmuştu. Aslında hepsi ortadan kaybolmuştu. Adamlar, Holly'nin geldiğini duyar duymaz silahları hızla saklamışlardı. Alexei'nin silahı pantolonunun cebine girmişti. Caleb ağzını kapalı tuttu.

Çocuk da öyle. Alexei'ye sadece başını salladı. "Sorun değil. Gizlice girmeye çalışmak aptalca bir fikirdi. Son zamanlarda pek akıllı davranmıyorum. Anneme göz kulak olduğun için minnettarım. Ve eşcinsel olayıyla ilgili şaka yapıyordum. Benim durumumla ilgili değil. O gerçek. Ama senin benimle aynı görüşte olmadığını biliyordum. Eşcinsel radarım neredeyse mükemmeldir ve senin yanında çalışmıyor. Bu benim için bir kayıp. Sen annemin erkek arkadaşı mısın?"

"Micky." Holly dehşete kapılmış gibiydi.

Alexei sadece çocuğa kolunu doladı. Çocuğun annesiyle yatarken yakalanmaktan utanmışsa da, bunu belli etmedi. "Evet, öyleyim. Onu çok seviyorum. Seninle tanıştığıma çok memnunum. Annen seninle gurur duyuyor. Mektuplarında bana senden bahsediyor. Sen iyi bir çocuksun."

"O aksan çok seksi. Peki ya şuradaki Kızıl?" Mick, gözlerini Caleb'e dikerek sordu.

Caleb o gözlerin altında ezildiğini hissetti. "Ben, şey, anneni de seviyorum."

Mick sırtıttı. "Bu yer hakkında duyduğum her şey doğru, değil mi? Sanırım büyükannem burayı 'günah yuvası' olarak adlandırıyor. Ben hep eğlenceli bir yer olduğunu düşünmüşümdür. Sabırsızlanıyorum."

Mick, annesiyle birlikte kulübeye girdi ve Bliss'e geldiğine göre yapmak istediği her şeyi anlatarak gevezelik etti. Caleb, tüm dünyası değişmiş gibi hissederek bahçede duruyordu.

Alexei sırtına bir şaplak attı. "Gel. Gidip çocuğa yardım edelim. Şimdi gidemezsin. Bunu görmelisin. Holly'nin bize ihtiyacı var."

Kaçmak muhtemelen çok kötü görünürdü. Ve çocuk duyduğu onca şeyden sonra, annesini kullanıp kaçan bir adamı pek takdir etmeyecekti. Kahretsin. Kalmak zorundaydı. Çok uzun bir gece olacaktı.

Alexei bir sandığı kaldırdı ve ona uzattı. Caleb ağırlığın altında inledi. Çocuk, babasının evinden mutfak lavabosunu bile kaçırmış gibi görünüyordu. Bir ton eşya vardı.

Alexei'nin geniş gülümsemesi onunla alay ediyordu. "Ailenin olması güzel, değil mi?"

Aile. Kendi ailesinden kaçmıştı ve bir şekilde, başka bir aile bulmuştu.

On Birinci Bölüm

Holly mutfağının küçük penceresinden bahçeye bakarak, ikinci şansını şimdiden mahvetmiş olup olmadığını düşündü. Oğlu eve geleli henüz on iki saat olmamıştı ve Holly onu birdenbire sapkın seks hayatına maruz bırakmıştı. Ve silahlı bir grup adama. Evet, aptal değildi. O dışarı çıktığında hepsi çok masum görünüyorlardı, ama Zane'in kot pantolonundaki şişkinliği fark etmişti ve söylentilere rağmen, onun şeyinin belinin arkasına kadar uzandığından ciddi olarak şüphe ediyordu. Hiçbirinin silahsız olduğunu sanmıyordu. O adamların hiçbiri, herhangi bir silah olmadan gecenin karanlığında ortalıkta dolaşmazdı. "Günaydın, *dushka*." Alexei kollarıyla belini sardı. yüzünü boynuna sürterken onu hafifçe kaldırdı.

Uyandığında Alexei'nin kollarında, tamamen güvendeydi. Alexei yatağında olduğu sürece üşümeyecekti. Caleb'i özlemişti çünkü yatakta yanlarına dönmemişti.

O, ters bir kadındı.

"Günaydın." Sabah ışıqla birlikte kafasına tekrar şüphe girmişti. O çok yakışıklıydı.

"Oğlun iyi mi?"

Oğlu hala uyuyordu. Dün gece ona bir fincan çay hazırlayıp konuşmaya çalıştıktan sonra onu yatırmıştı. Scott'ın cinsel yönelimini keşfettikten sonra onu evden kovduğunu ve üvey annesinin ona yardım etmek için hiçbir şey yapmadığını söylemişti. Bu büyük bir sürpriz olmamıştı. Connie bir şifreydi. Maureen Lang tarafından mükemmel bir politikacı eşi olmak üzere özenle seçilmişti. Hemen genetik olarak mükemmel iki çocuk doğurmuş ve Scott'la hiçbir zaman fikir ayrılığına düşmemişti. Kendisine söylenenleri giyiyordu. Çay partileri ve etkinliklerle dolu bir hayatı vardı. Holly onu kıskanmıyordu.

"Bence o iyi. Yani, tüm hayatı elinden alınmış bir çocuk için iyi sayılır." Öfke hâlâ onu boğmak üzereydi. Pislik. Oğullarına bunu nasıl yapabilirdi?

Micky uzun zaman önce ona eşcinsel olduğunu düşündüğünü söylemişti. Çocukken fark etmişti ve babası onu ne kadar futbol oynamaya zorlasa da, erkekleri tercih ettiği gerçeğini değiştiremiyordu. Ona söylediği geceyi hâlâ hatırlıyordu. Onun ilk tepkisi ona erkek arkadaşı olup olmadığını sormak olduğu için ağlamıştı. Scott neden aynı şekilde davranmamıştı?

Alexei burnunu kadının saçlarına sürttü, bu hareket kadını zevkle titretti. Onun bu kadar sevecen olmasını seviyordu. "Bilmiyorum, *dushka*. Çok mutlu görünüyor."

Parmaklarını onun parmaklarının arasına geçirdi. "O bu konudan bahsetmek istemedi. Sadece liseyi çevrimiçi olarak bitirmeyi ve hangi üniversiteye gideceğini konuşmak istedi. Onu üniversiteye nasıl göndereceğim? Birikim hesabım bile yok. Hayatım boyunca geçimimi zorlukla sağladım."

Çünkü gerçekten denememişti. Son sekiz yılı geçinmekle geçirmişti. Stella'yı seviyordu, ama hayatının geri kalanını garsonluk yaparak geçirmek istiyor muydu?

Onu sıkıca kendine çekti. "Endişelenme. Her şeyi halledeceğiz. Bir yolunu bulacağız."

Ona karşı çok iyiydi. Onunla tartışamazdı. Onun bir işi olmadığını ve kendisinin de iyi para kazanmadığını söyleyemezdi. Tam olarak güçlü bir çift değillerdi.

"Gitmem gerek. Bliss'te bir tur atacağım, sonra burada kimse işe almazsa Creede'ye geçeceğim." Alnına bir öpücük kondurdu. "Bugün Caleb'i görmek gerektiğini unutma. Öğlen saatinde ofisinde seni bekliyor olacak. Geç kalma."

Caleb onu tıraş edip anal seks için kışını hazırlamak istiyordu. Yoksa istemiyor muydu? Oldukça korkmuş görünüyordu. İlişkiden endişeli miydi, yoksa onunla yaşayan bir oğlu olabileceği düşüncesi her şeyi yeniden düşünmesine neden mi olmuştu, emin değildi. Onu suçlamazdı. Bu, onun da her şeyi yeniden düşünmesine neden oluyordu. "Hâlâ geçerli mi bilmiyorum."

Alexei kışına bir tokat attı, keskin acı onu çığlık attırdı. "Gideceksin. Beni hayal kırıklığına uğratma. Caleb kaldı. O yapmadı."

Sabaha kadar git. Kanepede kalacak, ama bu bir ilerleme. Git hadi."

Belki. Ama düşünmesi gereken bir çocuğu da vardı. "Onunla konuşurum."

Alexei geri çekildi ve mutfak masasından anahtarlarını aldı. "Ona itaat edeceksin ya da benimle uğraşacaksın." Göz kırptı, ama sesindeki emri kaçırmaması imkansızdı. "Arabayı alırım. Tamam mı? Caleb kasabaya yürüdü. İşe ne zaman gitmen gerekiyor?"

"Bugün izinliyim. Arabayı alabilirsin. Bir şeye ihtiyacım olursa Laura'dan beni kasabaya götürmesini isteyebilirim."

"Ya da ben götürebilirim." Micky, tişört ve flanel pijama altıyla kapıda duruyordu. On yedi yaşından daha genç görünüyordu. Kalbi kırılmak üzereydi. O kadar gençti ve ona o kadar değerliydi ki. Onu hayal kırıklığına uğratamazdı.

Alexei tekrar eğildi, ama kız uzaklaştı. Oğlunun önünde erkek arkadaşıyla öpüşemezdi. Alexei'nin gözleri karardı, ama geri çekildi. "Bunu sonra konuşuruz, *dushka*. Hoşça kal, Mick. Seni sonra görmek için sabırsızlanıyorum. Annene iyi bak."

"Her zaman."

Alexei veda ederek ayrıldı ve kadın oğluyla yalnız kaldı. "Bana bunu yapmaya cüret etme." Micky kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerinde öfke kıvılcımları ile ona baktı.

Tanrım. Zaten onu rahatsız etmişti. Ne bekliyordu ki? Annesini aramaya gelmiş ve onu iki erkekle birlikte bulmuştu. Bliss'te bu normal bir durumdu, ama Micky burada büyümemişti. Onun hakkında ne düşünüyordu acaba? Gözyaşları gözlerini bulanıklaştırdı. Az da olsa bir mutluluk bulmuşken, oğlunun önceliği olduğu için bundan vazgeçmek zorunda kalacaktı. "Onunla konuşurum. Endişelenme, bebeğim. Burası senin evin. Seni rahatsız etmeyeceğim."

"Ve sen beni anlamıyorsun. Sana, o inanılmaz seksi erkek arkadaşını terk etmeni söylemedim. Cidden mi? Rusya'ya gitmem gerekiyor. Red tuhaf biri, ama geek-chic tarzında, PTSD'si olan biri olarak çok seksi." Micky başını salladı ve ona doğru yürüdü. "Buraya hayatını mahvetmeye gelmedim. Annemle birlikte olmak için geldim."

Her kelime onu kesiyor gibiydi. "Ve ben sana odaklanmalıyım."

Micky sinirden ellerini havaya kaldırdı. Babasının bazı özelliklerini almış olsa da, Micky'nin gözlerinde babasını görebiliyordu. Babasının, onun aptalca bir şey yaptığını düşündüğünde her zaman yaptığı aynı ifade vardı. "Hayır, bana odaklanmamalısın. Mutlu olmalısın. Bana her zaman benim için ne istediğini söylerdin? Babam beni her onur sınıfına sokup başarıya ulaşmam için zorlarken, sen benim için ne istiyordun?"

Micky mükemmel olmak için çok büyük baskı altındaydı. "Senin mutlu olmanı istedim."

"Mutluluğun tek önemli şey olduğunu söylemiştin. Bana kendime ve istediğim şeylere sadık olmamı söylemiştin. Çevremdeki insanlara karşı nazik olmamı ve sevmem gerektiğini, gerçekten sevmem gerektiğini söylemiştin. Sakın senin için daha azını istediğimi düşünme. Seksin ne olduğunu bilmediğimi düşündüğün için o erkeklik tanrılarıyla ayrılırsan çok kızarım."

Belki de düşündüğünden daha olgun biriydi. Yüzüne dokundu. Tanrım, ne kadar küçük olduğunu, küçük bir maymun gibi ona nasıl sarıldığını hatırladı. Çok tatlı bir çocuktan ve artık neredeyse bir erkek olmuştu. Onu özlemişti. "Keşke seninle birlikte olsaydım."

Yumuşadı. "Öyleydin, anne. Mümkün olduğunca her gün konuşurduk. Kafamda senin sesini duymayı hiç bırakmadım. Beni sevmediğini bir saniye bile düşünmedim. Sadece evlenmek için yanlış adamı seçtin."

"Babanı öldüreceğim. Sana bunu yapmaya hakkı yoktu." Yumruklarının sıkıldığını hissetti.

"Yapma. Anne, lütfen onu arama. Bitti ve ben bununla sorunum yok. Ben iyiyim. Hayatıma devam etmek istiyorum." Ona sarıldı. "O tamamen kötü biri değildi, biliyorsun. Korkunç bir koca olduğunu biliyorum. Hala da öyle, ama kötü bir baba değildi."

"Nasıl böyle söyleyebilirsin? Ona açıldın ve o da seni evden attı."

"Hiç şaşırmadım. Aslında öyle olmasını umuyordum. Anne, o odaya girerken onun muhtemelen bunu yapacağını biliyordum. Ben kampanyanın yükümlülüğüyüm. Benim için sorun yok. Bırak gitsin. Hadi ama. Bir yıl sonra üniversiteye gideceğim ve senin de bu konuda endişelenmeni istemiyorum. Bu yılı annemle birlikte geçirmek istiyorum. Bunu yapabilir miyiz?"

O başını salladı. "Senin rahatsız olmanı istemiyorum. Alexei ve Caleb'i önemsiyorum, ama bunun tuhaf olduğunu biliyorum. Birçok insan, üçlü bir ilişki içinde bir genci yetiştirmenin yanlış olduğunu düşünür."

"Evet, ama politikacılar arasında bir çocuk yetiştirmek çok daha kötü. İnan bana

—tüm o arkadan bıçaklamalar ve ikiyüzlülükler beni senin çılgın seks hayatından çok daha fazla bozdu. Merak etme anne. Gaga'ya göre, sen böyle doğdun. Ve hepimiz Gaga'yı dinlemeliyiz." Gülümsedi ve oturma odasında dolaşmaya başladı. Kanepenin arkasına düşen bir şeyi aldı. "Ama cidden, onlar pasaklılar. Bu konuda çalışmalıyız."

İki çift iç çamaşırı. Alexei ve Caleb'in boxerları. Utanç onu sardı. Micky'nin ilişkisini sorun etmemesine çok sevindi, ama bunu onun yüzüne vurmak istemiyordu. İç çamaşırları ondan aldı. "Tercihlerini not edeceğim."

O, kabini incelerken güldü. Buranın, onun büyüdüğü malikaneye hiç benzemediğinin farkındaydı. O, sadece sehpanın üzerindeki dergi yığınınını düzeltti. "İyi. Ben kahvaltı için hazırlanayım. Beni şehre götür. Bana etrafı gezdir. Her şeyi görmek istiyorum, önce çalıştığın yeri. Ödevleri göndermeye başlamadan önce iki haftam var. Ve sen paniğe kapılmadan önce, tüm bilgileri masanın üzerine bıraktım. Tamamen lisanslı bir okul. Her üniversite transkriptleri kabul edecek. Kaliforniya'da ama her şeyi uzaktan gönderebilirim ve öğretmenlerim internet üzerinden konferanslar ve dersler verecek."

Her şeyi halletmişti. Oğlunun yetkinliği onu korkutmaya başlamıştı. Oğlunun bıraktığı broşürlerle oynadı. "Bunu araştıracağım."

Micky göz kırptı. "Öyle yap. Ben hızlıca duş alacağım. Umarım iri adam tüm sıcak suyu bitirmemiştir."

"Tamam." O banyoya girerken derin bir nefes aldı.

O, Micky'nin ona bıraktığı belgeleri okumak için oturduğunda telefon çaldı.

"Holly?" Onun yumuşak, pislik ses tonunu tanımamak imkansızdı.

"Scott? Seni pislik. Burayı aramaya nasıl cüret edersin?" Neredeyse telefona kükredi. Telefonu delip boğazını parçalayabilseydi, bunu yapardı.

Adam burnunu çektirdi. "Evet, cesur olan ben değilim, tatlım. Bunun bir aile özelliği olduğunu kabul edelim. Micky'nin eve sağ salim vardığından emin olmak istiyorum. Dün gece geç saatte çıktı."

Şimdi de oğulları için mi endişeleniyordu? "Onu sormaya bile hakkın yok. Onu sen kovdun."

O gülümsedi. "Kahretsin, o çocuğu seviyorum. Eğer böyle oynamak istiyorsan, peki. Senin kafanda ben hep kötü adam oldum. Tamam, kötü adam *olduğumu* kabul ediyorum. O iyi mi?"

"Tek parça halinde." Scott sayesinde değil.

"İyi. Umarım istediğini elde ediyordur." Uzun bir sessizlik oldu. "Ona anlaşılmamıza sadık kalmasını söyle."

Hat kesildi ve o, neler olduğunu merak ederek kaldı.

* * *

Caleb mağazanın dışında durmuş, yukarıya bakıyordu. Bazen böyle yapardı. Bazen Bliss o kadar tuhaftı ki, durup o anı içselleştirmek zorunda kalırdı.

Teknik olarak Guns and Biker Stuff and More Store, Bliss ile Del Norte'nin tam ortasında yer alıyordu, ama lanet olsun, burası kesinlikle Bliss gibi hissettiriyordu. Bina uzun bir kulübe tarzı yapıydı ve herhangi bir korsanın kıskanacağı sakallı iri bir adam, sabahın onunda verandadaki sallanan sandalyede ileri geri sallanarak bira içiyordu. Caleb'in ayakta durup onu izlemesinden rahatsız olmuşsa da, bunu belli etmedi.

Bir kamyonun motor sesi dikkatini çekti ve dönüp baktı. Wolf gelmişti. Tanrıya şükür. Oraya gerçekten girebileceğinden emin değildi. Bir tuzak olabilirdi. Wolf'u içeri gönderip ihtiyacı olan eşyaları almasını isteyecekti.

Neye ihtiyaçı vardı? Prezervatif.

Burada prezervatifleri nasıl alacaktı? Revolverlerin yanında mı satılıyorlardı? İkisini birden alırsan indirim yapıyorlar mıydı? Düşündüğünde, aslında birbirlerine benziyorlardı. Biri erkeği pisliklerden koruyordu, diğeri ise onun kaldırabileceğinden çok daha fazla ona ihtiyaç duyacak minik insanlardan.

Alexei çocuk istiyor muydu? Holly bir tane daha istiyor muydu?

Dur. O konuya girmeyecekti. Onunla bir kez yatmışken bu çok büyük bir adım olurdu.

"Orada öylece duracak mısınız?" Wolf yanına geldi.

"Ayakta durmayı seviyor gibi görünüyor," dedi uzun sakallı adam sallanarak. "O doktor, değil mi? Bliss'ten gelen? Onu buralarda görmüştüm. İnsanlar onun tuhaf olduğunu söylüyor. Haklılar."

Sineklik kapısı açıldı ve minyon bir kadın dışarı çıktı. "Willie, kaba olma. Wolf harika bir müşteridir ve bu adam onun arkadaşıdır."

Willie yeni gelen adama başını salladı. "Kaba davranmıyordum, bebeğim. Sadece gerçeği söylüyorum. Doktor on dakikadır otoparkta duruyor. Mel burada olsaydı, uzaylıların kafasına girdiğini söylerdi."

"Burası bir otopark mı?" Burası bir avluydu ve pek bakımlı sayılmazdı. Cam onu arabasıyla getirmiş ve gülümseyerek bırakmıştı. "Wolf'u bekliyordum. Buradaki uzman o."

Seks oyuncakları konusunda uzman. Ama onları seks malzemeleri almak için bir silah dükkânına getirmişse, pek de uzman sayılmazdı. Tabii Wolf, onun düşündüğünden çok daha sapkın değilse...

Kapri pantolon ve parlak pembe bluz giyen kadın gülümsedi. Caleb, kadının altmışlı yaşlarının başında olduğunu tahmin etti. Adımları canlıydı ve kahverengi gözleri iriydi. Tuz ve biber rengi saçları başının etrafında taç gibi dolanmıştı. Merdivenlerden aşağı süzülerek indi ve kollarını uzattı. "Merhaba Wolf. Annen nasıl?"

"Annem çok iyi, Deb." Wolf, çevresindeki insanlarla nasıl iletişim kuracağını bilen bir adamın rahatlığıyla minyon kadını kucakladı. Wolf, el boyaması tabelaya bakıp ne halt ettiğini merak ederek "otoparkta" göze çarpmazdı. Wolf cesurca içeri girip neye ihtiyaçı olduğunu söylerdi.

"Butt plug almaya geldim."

Birdenbire tüm gözler ona çevrildi. Willie bile gözlerini kapatan aynalı güneş gözlüklerini çıkardı.

Wolf muhtemelen böyle söylemezdi.

Arkadaşı güldü ve bu anı bozdu. Deb ve Willie onun pahasına gülerek güldüler, ama gerçekte bu o kadar da pahalı bir şey değildi. Ağzından çıkan saçmalıklar konusunda gerçek bir utanç duygusu yoktu. Her zaman politik davranması beklenen bir ailede büyümüştü. Bu konuda hiç iyi olmamıştı.

Willie ayağa kalktı. "Sanırım benim sıram geldi. Hazır olduğunuzda siz de gelin beyler. Size bir seçki hazırlayacağım. Bu sizin için mi? Geçen gün çok erkeksi bir set geldi."

Tabii ki, saf utanç duygusu da bolca vardı. "Pardon, ne dedin?"

Wolf'un gülümsemesi gökyüzü kadar genişti. "Dr. Burke kendi anüsünü eğitmiyor, Willie. Bu, hanımı için."

"Ah, sonunda Holly'nin iç çamaşırlarına girmiş," dedi Willie ve sonra gözleri çelik gibi sertleşti. "Yoksa bu başka bir kadın için mi?"

Yanlış cevap verirse, bu mekanda anal pluglara erişiminin kesilebileceğini hissetti. Ya da sivri uçlu olanlarla sınırlı kalabileceğini. "Benim..." Kız arkadaşım demek üzereydi. "Holly'yi seviyorum."

Ve onun kışını seveceğinden kesinlikle emindi.

Şu anda verebileceği tek söz buydu.

"O zaman kadınsı ürünlerimizi getireyim." Willie, elinde birayla mağazanın içine kayboldu.

"Bunu sormamalıyım, biliyorum," Caleb, merakını bastıramayan bir endişeyle söze başladı, "ama erkek ve kadın popo tıkaçları arasındaki farklar nelerdir? Teknik olarak doku aynı. Kaslar da aynı."

Wolf başını salladı. "Sanırım sunumdan bahsediyor." "Şey, ona kayganlaştırıcıyla sunmayı planlıyordum." Deb elini ağzına götürdü, belli ki gülmesini engelliyordu.

Derin bir nefes aldı ve bir kez daha yetkin bir işletme sahibi haline geldi. "Sanırım boyut ve renkten bahsediyor, Willie'nin

ilginç ekleri olan birkaç tane var. Sana her şeyi anlatacaktır. Hazır olduğunda içeri gel. Fırından yeni çıkmış yaban mersinli keklerim var. Bu sabah OG Pack MC'nin gelmesini bekliyoruz, bu yüzden ekstra lif ekledim. İsmi seni korkutmasın. Orijinal gangsterler değil. Yaşlı Adamlar. Aday olmak için AARP kartını göstermen gerekiyor. Kahve yapacağım. Kafein olmadan huysuzlaşıyorlar."

Ve ona tuhaf diyorlardı.

"Demek dün gece işi hallettin." Wolf onu onaylayarak baktı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Harika," diye cevapladı Caleb. Seks, stres seviyesini kısa süreliğine düşürmüştü, ama sonra normal endişeleri geri gelmişti. "Tansiyonum normal. Burnum biraz tıkalı ama eminim alerjiden dolayıdır."

Wolf inledi. "Duygusal olarak demek istedim. Üçlü seks yaptığın gerçeği hakkında ne hissediyorsun?"

"Üçlü ilişki yaşamadım." Bu söylentiye bir an önce ortadan kaldırması gerekiyordu. "Ben tek yönlü bir ilişki yaşadım, Alexei de tek yönlü bir ilişki yaşadı, Holly ise bir nevi kesişme noktasıydı. Ama arabalarımızın arkasında tampon yoktu, ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Wolf ona baktı. "Sen delisin. Bunun farkındasın, değil mi?"

"Bence akıl sağlığının tanımı daha esnek olmalı," diye itiraf etti. "Aldığım psikoloji derslerinden hoşlanmadım. Şimdi bana motorcu şeylerinin ne olduğunu açıkla. Silahları anlıyorum. Daha fazlasını merak ediyorum. Neden motorcu şeyleri?"

Wolf omuz silkti. "*Willie Sons of Anarchy*'yi izledi ve silah ve diğer eşya dükkanı, motosikletçilerin ihtiyaçlarını karşılayan bir yer haline geldi. Motosikletler gibi değil, ama her türlü aksesuar var. Bilmiyorum dostum. Aslında dükkanın o bölümüne girmiyorum. Deb ateşli silahlar ve mühimmat konusunda uzmandır ve Willie oyuncak yapımcısıdır. Plugları o yapmıyor ama kürekler ve kırbaçlar konusunda mükemmel bir zanaatkardır. Şimdi bana nasıl hissettiğini söyle."

"Bu insanları tanıdığın için benden çok daha tuhaf olduğunu hissediyorum. Nell ve Henry'nin tuhaf insanlar olduğunu düşünüyordum. Bunda yanlış bir şey yok tabii. Ayrıca popo tikaçlarına sadık kalmam gerektiğini hissediyorum."

Çünkü Holly, eve kürekler ve kırbalarla gelirsem endişelenebilir. Onları ona kullanabilir.

Wolf ona
baktı. Ve
baktı.

Caleb hayal kırıklığıyla inledi. "Tamam. Harikaydı ve onu önemsiyorum. Gerçekten. Alexei'nin orada olması bile beni rahatsız etmedi. Garip bir şekilde normal geldi."

"O zaman neden kaçmaya çalıştın?" diye sordu Wolf.

Lanet olası dedikodular. "ünkü garip bir şekilde normal geldi. Çünkü çok hoşuma gitti. Çünkü Holly bana beni sevdiğini söyledi ve bir an için ben de ona aynı şeyi söylemek istedim."

Wolf elini omzuna koydu. "Bu iyi." "Ben de ona aynı şeyi söylemedim." Syleyemedi.

Büyük omuzlarından biri silindi. "Eh, küçük adımlar atıyoruz. Oğlunun şehirde olduğunu duydum. Nasıl gitti?"

"İyi bir çocuğa benziyor." Mick, iki adamla annesini bulma işini oldukça iyi idare etmişti. "Biraz alaycı, ama bununla başa çıkabilirim. Sanırım Holly utanmıştı." Belki de bunu düşünmeliydi.

"Dur bakalım," diye emretti Wolf. "O konuya girme bile. Hepiniz yetişkinsiniz ve onun çocuğu lisenin son sınıfında. O da bir hayatı hak ediyor. Bliss'te kimse buna aldırış bile etmeyecek."

Mickey de bu konuda sorun yokmuş gibi görünüyordu. "Deniyorum. Dediğim gibi, güzeldi. Muhtemelen uzun zamandır geçirdiğim en güzel geceydi."

Sorun, buna gvenebileceğinden emin olmamasıydı. Holly'ye gvenmediğı için değil. Gvenmediğı şey evrenin kendisiydi. Hayatın, onu fırtınadaki bir tekne gibi bir o yana bir bu yana savuran kaprisli bir şey olduğunu anlamıştı.

Tabii ki, tek başına her şeyi yapmaya çalışan bir kaptan yerine, mürettebatı olan bir tekne daha iyi idare edilirdi. Belki de bu yüzden Alexei ile birlikteyken kendini bu kadar rahat hissetmişti. İşler ters giderse, yanında başka biri olduğunu biliyordu.

"Sevindim," dedi Wolf ve mağazaya doğru yürümeye başladı. "İyi bir geceyi hak eden biri varsa, o da sensin. Hadi gidip birkaç anal tıpası bakalım. Tam bir eğitim seti almamız gerekiyor ve Willie egzotik kayganlaştırıcılarla deneyler yapıyor. Merak etme. Nell hepsini

paraben içerip içermediğini test ediyor, her neyse onlar. Onları organik ve hayvanlar üzerinde test edilmemiş olarak nitelendiriyor. Yani, zencefilli olan hariç. Onun acıttığını söyledi."

Evet, Nell tuhaf biriydi. Bu, onun yanında daha rahat hissetmesini sağlıyordu. Bir dahaki sefere onu sonsuz konuşmalarla tehdit ettiğinde, o gün anal tıpası takıp takmadığını soracaktı. Bu, onun oyununu bozabilirdi.

Mükemmel. Bir sonraki tur için hazırlıksız yakalanmayacaktı.

Harley'lerin sürüsü "otoparka" girerken, motosikletlerin gürültüsü havayı doldurdu.

Wolf ona içeri girmesini işaret etti. "Hadi ama dostum. O adamlarla uğraşmak istemezsin."

Yaklaşık yirmi motosiklet park edilmişti ve bunlardan altısında birden fazla sürücü vardı. Kasklar çıkmaya başladı ve Caleb bakmaktan kendini alamadı. Adamların hepsi, kendilerini gururla "Rocky Dağları'nın Yaşlı Adamları" ilan eden deri yelekler giyiyorlardı.

"Evet, bizimle uğraşma genç adam," dedi, doksanlı yaşlarında olan bir adam, elini uzattı... evet, o onun yaşlı karısıydı. Kadın, en iyi ihtimalle seksen beş yaşındaydı ve sütyensiz bir tişört giyiyordu. "Biz yüzde birlikleriz."

Yanındaki kadın sıırttı ve bunu yaparak yaşın sadece bir rakamdan çok daha fazlasıyla değerlendirilmesi gerektiğini kanıtladı. "Bize öyle diyor çünkü hayatımızın yaklaşık yüzde biri kaldı."

"O zaman parti yapalım!" diye bağırdı bir başkası.

Yetmiş beş yaşın altında olabilecek tek bir kişi bile yoktu.

Caleb gülümsedi. Bu insanlar yaşıyorlardı. dünyaya parmak gösteriyorlardı ve başkalarının ne düşündüğünü hiç umursamıyorlardı.

Alexei onların havalı olduğunu düşünürdü.

Alexei'yi arayıp bu deneyimi anlatmayı düşündü.

"O büyük kamyon senin mi?" diye sordu OG'lerden biri

Wolf'a. Wolf cesurca başını salladı.

"Kafesinden çık evlat," dedi adam. "Bir bisiklet al ve dünyayı gör. Zaman geçiyor."

Öyleydi. Ve birdenbire Caleb, zamanın bir dakikasını bile kaçırmak istemedi. Merdivenlere doğru koştu. Alması gereken bir set anal tıpası vardı.

* * *

Üç saat sonra, Alexei Holly'nin küçük işkence aletini Stella'nın arka tarafına park etti ve Main Street'te yürümeye başladı. Yararsızdı. Bütün sabah yararsız geçmişti. Başka bir arabanın durduğunu duyunca başını kaldırdı.

"Hey, dün gece izini kaybettik. Bayan Lang ile işler yolunda gitti mi?" Jessie, kiraladıkları beyaz SUV'den inerken sordu. Biraz farklı renkte bir pantolon ve bembeyaz bir gömlek giymişti.

"Ona artık büyük bir çocuk olduğunu söylemeye çalıştım," dedi Mike, sürücü kapısını kapatarak. Loaferları çakıllara çarptı. "Ama endişeliydi. Temyiz mahkemesi her an kararını verebilir."

Evet. Temyizleri unutmuştu. Mahkemeye geri dönmek zorunda kalma düşüncesi hiç hoş değildi. "Ben iyiyim. Endişelenecek bir şey yok."

Jessie etrafına bakındı. "Bilemiyorum. Burası hakkında bazı çılgın hikayeler duydum."

"Burası güzel bir yer." Bliss, onun şimdiye kadar gördüğü en güzel yerd.

"Sommerville için yeterince güzel. Dün gece onu barda gördüm. Caleb Sommerville böyle bir yerde ne arıyor?" diye sordu Jessie. Uzun zaman önce onu tanıyan kişi oydu.

Alexei ona döndü. "Lütfen bunu kasabada anlatma. O saklanıyor."

Jessie iç geçirdi. "Başına gelenlerden sonra onu suçlayamam. Karısını gözlerinin önünde vurduklarını biliyorsun. Dışişleri Bakanlığı onu nihayet bulduğunda, aylardır esir tutulmuştu. Onu bir kutuya benzeyen bir yerde tuttuklarını söylediler."

Bir kutu. Caleb uzun süre küçük bir alanda kafese kapatılmış, vücudu kaplanmış, etrafı çevrilmişti. Çoğu erkek için bu durum klostrofobiye yol açardı. Ya Caleb üzerinde tersi bir etki yaratmışsa? Ya

rahat hissetmek için etrafının sarılmış olmasını mı gerektiriyorsa? Aklında bir fikir oluşmaya başladı.

Mike başını salladı. "Zavallı adam. En azından Eli Sommerville gibi güçlü birinin desteği vardı, yoksa orada ölüme terk edilirdi. Sanırım o zaman soyadını inkar etmedi, değil mi?"

"Çok arkadaşı var," dedi Alexei kaşlarını çatarak. "Anonim kalmak istiyorsa, bu onun tercihi. Onu rahat bırakmanı öneririm. İstemediği halde sırları ortaya çıkarsa, bunu hoş karşılamam."

"Onunla yakın mısın?" Jessie onu değerlendircesine baktı. "O benim ortağım."

"Ben olsam onu dinlerdim." Uzun boylu, siyah saçlı bir adam köşeyi döndü. Konuşmanın büyük bir kısmını duymuş olduğu belliydi. "Caleb, Alexei'nin ortağıdır. Bliss'te ortaklarımızı çok ciddiye alırız."

Caleb diğer adamın yanında durdu. Alexei'ye delici bir bakış attı. "Bana şantaj yapmayacaksın, değil mi?"

Çok inatçıydı. "Sana şunu söyleyeyim."

Koyu saçlı adam elini uzattı. "Wolf Meyer. Tanıştığımıza memnun oldum. Ve hayatımın yirmi dakikasını bunu Caleb'e açıklamakla geçirdim. Kafası çok kalın. Senin gibi bir adam ondan para isteseydi, yüzüne silah dayayıp para isteyeceğini açıklamaya çalıştım."

Onun bir ünü olduğunu bilmek güzeldi. "Caleb'e asla zarar vermem. O benim hayatımı kurtardı."

"Evet, ona da öyle söyledim." Wolf diğer ikisine döndü. "Federaller mi?"

Mike kırılmış görünüyordu. "ABD federal polisleri."

Wolf gözlerini devirdi. "Aynı bok, farklı üniforma. Caleb, ihtiyacın olan her şey var mı?"

Caleb başını salladı. "Bundan sonrasını halledebilirim." Wolf uzaklaştı, ama Caleb kaldı. "Onlar senin amirlerin mi?"

"Artık değil." En azından öyle olmasını umuyordu.

"Onun iyi olduğundan emin olmak için buradayız. Tanıklık ettiği iki adam temyize gitmiş. Onların peşine düşmesinden korkuyorum."

peşine düşeceklerinden endişeleniyorum. Bunlar, ne demek istediğimi anlıyorsan, uzun kolları olan güçlü adamlar," diye açıkladı Mike.

Caleb ona döndü. "Sabırsız piç." Alexei omuz silkti. "Uzun zamandır bekliyorum."

"Dr. Sommerville, onunla konuşur musunuz?" diye sordu Jessie. "Koruyucu gözaltında kalması herkes için daha iyi olur."

"Benim adım Caleb Burke. Eğer resmiyet konusunda ısrarcıysanız, bana Dr. Burke diyebilirsiniz. Adımı uzun zaman önce değiştirdim. Yasal olarak geçerli. Öyle kullanın. Alexei'nin tanık koruma programına geri dönmesi ise iyi bir fikir değil. Burada sorumlulukları var. Merak etmeyin, biri onu vurursa, onu nasıl dikebileceğimi biliyorum." Caleb kasaba meydanını işaret etti. "Bliss'te iyi vakit geçirin. Hadi Alexei. Benimle gel."

Alexei, görevlilere el sallayarak veda etti. Belki de geri dönmeyeceğini anlayacaklardı.

"İş arama nasıl gitti?" Caleb sert bir sesle sordu.

The Trading Post'un önünden geçerken iç geçirdi. Kasabada girip iş alıp almadıklarını sormaya cesaret edemediği tek iş yeri orasıydı. Düzgün vitrinli dükkan, kasabanın temel dayanaklarından biriydi. Çok katlı binada market ürünlerinden kitaplara, spor malzemelerine kadar her şeyi satıyorlardı. Ayrıca Logan Green'in annesi tarafından işletiliyordu.

"Aramaya devam edeceğim. Bu öğleden sonra başka kasabaları deneyeceğim."

"Evet, yürümeye devam et dostum. Belki başka eyaletleri denemelisin." Logan, gözlerini kısarak, ilçenin verdiği Bronco'nun yanına yaslandı.

"Yürümeye devam et." Caleb, şerif yardımcısına başını salladı ama onunla konuşmadı.

Alexei durdu. "Logan, belki konuşabiliriz."

Şerif yardımcısıyla bu durumu düzeltmenin bir yolunu bulması gerekiyordu.

"Sanırım pas geçeceğim. Son konuşmamızda ne olduğunu hatırlıyorum." Şerif yardımcısının gözleri kızarmıştı. Fazla uyumadığı belliydi.

"Yaşadığın acılar için çok üzgünüm. Onları ortadan kaldırmak için her şeyi yaparım."

Logan ayağa kalktı, duruşu saldırgan bir tavır sergiliyordu. "O pislik beni öldürmeye çalışırken pek bir şey yapmadın, değil mi? Sanırım senin gözünde kabul edilebilir bir kayıp olarak değerlendirilirdim. Söylesene pislik, rolümü iyi oynadım mı? Dikkatini iyi dağıttım mı? Benim işkence görmem, senin zavallı kendini kurtarmak için ihtiyacın olan zamanı sana kazandırdı mı?"

"Holly'yi ve sonra Jennifer'ı kurtarmak için yaptım." Bu onun gerekçesiydi, ama Logan'ın bariz acısı karşısında sözleri boş geliyordu. Hâlâ kabuslar gördüğünü şerif yardımcısına nasıl söyleyebilirdi? Logan'ın hayatı sonsuza dek değişirken çıkardığı düşük, hayvani inlemeleri hâlâ duyabiliyordu.

"Evet, eminim bu geceleri uyumanıza yardımcı oluyordur." Logan yumruğunu Bronco'sunun tavanına vurdu.

Caleb, şerif yardımcısına birkaç adım yaklaştı. "İçki mi içtin?"

"Biliyor musun, Doktor? Bu seni ilgilendirmez." Şerif yardımcısı bir adım geri attı.

Caleb pes etmedi. "Görevdeyseniz ve araba kullanıyorsanız kesinlikle ilgilidir. Silah taşıyorsun Logan. Bunu yapamazsın. Gözüne ne oldu? Çürük mü? Ne zaman oldu?"

"Bana dokunma, Doktor. Sorun yok. Dün gece kavga ettim. Karşı tarafı görmelisin." Logan arabasının arkasından çıktı. "Bunu unutma, seni koca Rus pislik. Artık çocuk değilim. Kolay lokma değilim ve beni bir daha kullanamayacaksın."

Evet, Logan'ın gençliğinin acımasız bir şekilde elinden alındığını açıkça görebiliyordu. Ve sarhoş olup kavga etmeye devam ederse uzun süre yaşayamayabilirdi.

Logan arabasına baktı ama anahtarlarını cebine koydu. "Doktorun patronumu aramasını engelleyeceğim. Bu kasabanın hayatıma karışmasından bıktım artık. Markov, sen de gitmelisin. Burada senin için hiçbir şey yok. Seni işe alacak kimse yok ve Holly bir gün uyanıp senin bir suçlu olduğunu anlayacak."

Alexei, annesinin dükkanının merdivenlerini ikişer ikişer çıkarken onu izledi.

"O çürüğü bir doktora gösterenmesi gerek." Caleb, The Trading Post'un kapısı açılıp kapanırken başını sallıyordu.

Kendini tamamen çaresiz hissediyordu. Şerif yardımcısının ondan yardım kabul etme şansı sıfırdı, ama yardıma ihtiyacı olduğu çok açıktı. Genç adamın yüzündeki ifadeyi tanıyordu. Kendi yüzünde binlerce kez görmüştü. Kaybedecek hiçbir şeyi olmayan ve şan şöhretle ölmeyi umursamayan bir adamın ifadesiydi.

"Kahretsin, sen kimseyi kandırmıyorsun, değil mi? Logan'ın acı çekmesi gerçekten umurunda." Caleb, onu ilk kez görüyormuş gibi ona baktı.

"Ona acı çektiren benim."

"Hayır, Luke adında bir pislik ona acı çektiriyor."

"Luka." Stefan Talbot onu öldürdüğünde Luka'yı hala görebiliyordu. Çok fazla ölüm. Çok fazla acı, ve o hala buna neden oluyordu.

"Onu bağışlayamazdın. O mafya patronuna, 'Hey, beni tutuklayan polisi incitme. Bence daha nazik, daha kibar bir mafya olmalıyız' deseydi ne derdi?"

Haklıydı. "Pushkin'in bunu seveceğini sanmıyorum."

"Hayır. İşler iyi gitmezdi. Seni vurur, Logan'ı öldürür ve Holly'ye ne yapardı düşünmek bile istemiyorum." Caleb'in yüzü soldu. "Bir erkeğin bir kadına neler yapabileceğini hayal bile edemezsin."

Alexei yapabilirdi. Bir keresinde, kendi grubundan bir adamı öldürmüştü. O adam, genç bir kadına tecavüz etmeye çalışmıştı. Alexei, kadını kaçırarak ve tüm suçu ona yükleyerek olayı örtbas etmeyi başarmıştı. Alexei kadına para vermiş ve ortadan kaybolmasına yardım etmişti. Ama Caleb'le bu konuyu konuşmamıştı. Caleb kendi kabusunda kaybolmuştu. Caleb'in hemşireleri tecavüze uğramıştı. "Onlar iyi bir şey yapmaya çalışıyorlardı, Caleb. Bunun riskli olduğunu biliyorlardı."

"Onlar aptal çocuklardı."

"Evet, bazen aptal çocuklar tüm dünyayı değiştirir. Ve bazen ölürler. Neden ben Logan'dan sorumlu değilim de sen hemşirelerden ve karından sorumlusun? Sen tetiği çekmedin. Tecavüz etmedin. Kendini kurtarmak için onları feda etmedin."

"Bunu nereden biliyorsun?" Dişlerini sıkarak sordu. "Onlara kadınları almaları için yalvarmadığımı nereden biliyorsun"

beni değil de kadınları almaları için yalvarmadığımı nereden biliy

"Çünkü seni inceliyorum. Sen, başkalarına yardım etmek için zenginlik ve ayrıcalıklardan vazgeçen bir adamsın. Senin için onun ölmesi daha iyi olsa bile, onu kurtaran bir adamsın. Holly için geri dönmedim, Caleb. Holly'ye aşık olduğum için geri döndüm, ama aynı zamanda sana hayran olduğum için de geri döndüm. Bence sen kaybolmuşsun ve yeniden bulunmaya değersin." Caleb arkasını dönebilir. Caleb kaçabilir. Caleb bunun bir oyun olduğunu düşünebilir. Alexei'nin bildiği kadarıyla, Caleb onun kendisine asıldığını düşünebilir. Ama o adama yalan söylemeyecekti.

"Holly'ye aşık oldun." Caleb'in sesi gergindi, adı konulamayan bir duygu ile doluydu. "Diğer şekilde, sanki beceriksizmişsin gibi geliyor, ama ikimiz de öyle olmadığını biliyoruz."

Alexei gülümsemedi, ama göğsünde hafif bir sevinç hissetti. Caleb ona sevgi göstererek yanıt vermeyecekti, ama onunla kavga etmemek, adamın kabulünü gösterme yoluydu. Logan'la olan yüzleşme ne kadar acı verici olsa da, Caleb'in İngilizce dersi onu ısıttı.

"Benimle gelecek misin?" diye sordu Caleb, elini koluna koyarak. "On beş dakika sonra klinikte Holly ile buluşmam gerekiyor."

Creede'ye gitmeli. İş aramaya devam etmeli. Ama Holly ile tekrar birlikte olma, Caleb'in onu hazırlamasını izleme düşüncesi... Onu görmesi gerekiyordu. "Evet, seninle geleceğim."

Alexei sokağa çıktı. Klinik çok uzak değildi. Bunu öğle molası olarak düşünebilirdi. Holly ile biraz zaman geçirdikten sonra, iş bulma konusunda kendini daha iyi hissedecekti.

Caleb de onunla birlikte dışarı çıktı. "Wolf'a ne almam gerektiğini sordum. SEAL'ların ne tür bir eğitim verdiğini bilmiyorum, ama belli ki seks oyuncakları da dahil."

Keskin bir acı hissetmeden ve tüm dünya kararmadan hemen önce lastiklerin çığlığını duydu.

On İkinci Bölüm

"Bu kadar büyüdüğüne inanamıyorum!" Stella, Holly'nin kupasına kahve dökerken Micky'ye baktı.

Patronu her zamanki üniforması olan kot pantolon, abartılı bir kovboy gömleği ve kırmızı güllerle işlenmiş beyaz botları giymişti. Kovboy şapkasını takmamıştı, ama sarı saçları tam bir kask gibi başını kaplıyordu.

Micky ona gülümsedi. Sabah boyunca her şeyi hevesle kucaklamıştı. "Eh, sonsuza kadar çocuk kalamazdım, Bayan Stella. Gidip kocaman bir adam olmalıyım. Yakın zamanda evlendiğinizi duydum. Çok yazık, çünkü o gün sizin butterscotch turtanızı tattığımdan beri size aşığım."

Micky erkeklerden hoşlanıyor olabilir, ama kadınları da nasıl etkileyeceğini iyi biliyordu. Holly o günü çok iyi hatırlıyordu. Micky'nin Bliss'e gelmesine izin verilen iki seferden biriydi. On iki yaşındaydı.

"Ona flört etmeye kalkışma bile, bebeğim," dedi gülümseyerek. "O bir milyarderle evlendi."

Micky güldü. "Cidden mi? Evet, muhtemelen benim gibi yaşlı birini istemezsin. Söylesene Bayan Stella, neden hâlâ buradasın? Egzotik bir yere jetle seyahat etmen gerekmez mi?"

Stella eliyle onu uzaklaştırdı. "Sebastian burayı seviyor. Eve dönmek için uzun süre bekledi. Şimdi o yaşlı adamı Bliss'ten çıkaramıyorum. Oh, uzun ve güzel bir balayı geçirdik, ama sonuçta burası bizim evimiz. Ve ben çalışmayı bırakamam. Kendimi ne yaparım? Bu insanları kim besler? Zane Hollister mı? Sanmıyorum. Kanatları ve bar yemeklerinin benim waffle'larımdan daha iyi olduğunu düşünüyor. Yanılıyor. Ve adam tavuklu biftek yapmayı bilmiyor bile."

Stella, Zane'den intikam alacağına yemin ederek başka bir masaya servis yapmak için uzaklaştı. İkili arasında dostane bir rekabet başlamıştı.

biber pişirme yarışması

"Burası farklı bir yer, biliyorsun." Micky önündeki kahveyi bitirdi.

"Biliyorum."

Başını salladı. "Hayır. Sen çok uzun süredir buradasın. Artık fark etmiyorsun. Ben hayatım boyunca burada yaşamak istedim. İlk başta daha basit görüldüğü ve seni çok özlediğim için. Ama bir gün büyük büyükbabamın günlüğünü buldum. Babamın ofisinde diğer kağıtların arasında saklanmıştı. Büyük büyükbabanın senin yaşadığın kulübeyi kendi elleriyle yaptığını biliyor muydun?"

Bu şaşırtıcıydı. Bir Lang'ın çivi çakmayı bileceğini düşünmemişti. Bu tür işler hizmetçilere bırakılırdı. "Büyükannenin onun deli olduğunu düşündüğünü biliyorum."

"Kabin 40'lı yıllarda inşa edildi. O zamanlar balıkçı kulübesiydi, ama 60'lı yıllarda topluluk oluşmaya başladı."

"Evet, saygıdeğer Yargıç Lang'ın buraya taşınan tüm hippileri çok sevdiğine eminim."

Micky parmağını ona doğru salladı. "Görüyorsun, babamın pislik olması seni önyargılı yaptı. Yargıç Albert Lang benim büyük büyükbabamdı ve bu yer hakkında çok şey söylemişti. O, komün dediği şey kasabaya geldiğinde emekli olmuştu. Burayı çok sevdi. İnsanları sevdi. Kovboyların ve hippilerin bir şekilde anlaşmasını sevdi. Her hafta protestolara bahçe sandalyesi ve bir bira ile gider, en çılgın pankartları alkışlardı. Protestocular da onun oyunu kazanmak için uğraşırdı. Buranın büyüklüğü bir yer olduğunu söylediler. Otuz yıl yargıçlık yaptı. Mahkemesinde korkunç şeyler gördü, ama buraya gelince kendini yeniden temiz hissedirdi."

O günlüğü okumayı çok isterdi. Ama Micky'nin Bliss hakkında yanlış bir izlenim edinmesini de istemiyordu. "Burada korkunç şeyler oluyor. Burası cennet değil."

"Biliyorum. O zamanlar da değildi. Peki ya tüm bu uzaylı görme olayları neyin nesi? Büyükbabam, kendisi ve genç bir veterinerin 60'larda bir uzaylı istilasını durdurduğundan bahsediyor. Bence o zamanlar bunaklaşmaya başlamıştı."

Mel'in anlattığı gibi değildi. "Buralarda ilginç tipler var."

"Evet, ben de onlardan biri olmak istiyorum. Kendim olmak ve bunun için özür dilemek istemiyorum. Soyadımdan dolayı değil, yardım etmek için yapmaya hazır olduğum şeylerden dolayı kabul edileceğim ve güvenileceğim bir yer istiyorum."

Onun coşkusunu seviyordu, ama geleceğini düşünmeden edemiyordu. "Micky, bebeğim, burada senin için ne kadar bir gelecek olduğunu bilmiyorum. İş bulmak zor. Çok fazla fırsat yok."

"Alamosa'da bir üniversite var," diye açıkladı. "Ondan sonra, göreceğiz. Tek bildiğim, Denver'a ya da Washington'a geri dönmek istemediğim. Kendimi tanımak istiyorum. Dünyanın aynı anda hem büyük hem de küçük olmasını istiyorum. Kendimi içinde kaybedebileceğim kadar büyük, ama eve dönüş yolumu bulabileceğim kadar küçük. Burada, anne. Seninle birlikte."

Elini uzattı ve oğlunun elini tuttu. Onun için pek çok hayali vardı. Oğlunu kucağına aldığı andan itibaren, onun geleceği için büyük planlar yapmıştı ve şimdi, oğlunun kendisinden daha büyük hayaller kurduğunu açıkça görüyordu.

Mutluluk. Aile. Ev diyebileceği bir yer. Önemli olan buydu.

Hepsi ulaşılabilir mesafedeydi. Artık bunları elde etmenin zamanı gelmişti. "Ne yapmak istersen destekleyeceğim, bebeğim."

Micky'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve onun arkasını izliyorlardı. "Aman Tanrım, bu adam çok seksi. Ve iki tane var. Kendi çılgın, seksi kovboy üçlüsümü bulmama yardım et. Lütfen anne. Bana bu ikisini al."

Ve biraz deli gibiydi. "Unutma, ben senin ebeveynim. Seks hayatını duymak istemiyorum. Heteroseksüel olsan da duymak istemezdim."

Gözlerinde çok yaramaz bir bakış vardı. Holly, babasının yanında heteroseksüel gibi davrandığının çok iyi farkındaydı. Şimdi ise kendini olduğu gibi sergiliyordu. Hem de fazlasıyla. "Bu, gördüğüm en seksi kovboy poposu."

Holly yüzünü buruşturdu. Micky'nin yeni kazandığı özgürlüğün tadını çıkarması harikaydı, ama burası hala küçük bir batı kasabasıydı. Oğlunun hayranlık duyduğu kişinin kim olduğunu görmek için döndü.

Kafedeki herkes, sanki bomba patlayacak mı diye beklermişçesine durmuştu. Stella'nın ağzı açık kalmış, hareketsizce duruyordu. Kafedeki herkes Holly'ye, büyük bir yırtıcı hayvanın huzurunda toplu halde duran opossumları hatırlattı. Yırtıcı hayvanın onları yememesi umuduyla hareketsiz duruyorlardı.

Max Harper dönüp Micky'ye baktı, gözleri kısıldı. Rye kardeşinin yanında duruyordu.

"O çocuğun ne dediğini duydun mu?" diye sordu Rye. Max kaşlarını çattı. "Evet. Evet, duydum."

Oh, lanet olsun. Kasabanın en huysuz adamı, tatlı, görünüşe göre cinsel olarak çok erken gelişmiş erkek bebeğine bakıyordu. Max kavga çıkarmayı severdi. Gerçekten severdi. Max en az 90 kilo saf kaslı bir adamdı. Ve Micky haklıydı. Harika bir kıcı vardı, ama Holly bunu başka bir erkekten duymak isteyeceğinden emin değildi.

Max onların masasına doğru yürümeye başladı.

Holly ayağa kalktı. Rachel bu durumu nasıl hallederdi? Rachel, kocasını gerçekten idare edebilen tek kişiydi. "Max, o on yedi yaşında. Onu dövemezsin."

Max onu görmezden geldi. "Bana ne dedin sen, genç adam?"

Micky güzel bir yeşil renge büründü, bu da onun sağlıklı bir kendini koruma içgüdüsüne sahip olduğunu kanıtlıyordu. Bebeği ile kuyruğunu çeken kaplanın arasına girmeye çalıştı.

"Arkanız çok güzel, efendim." Micky, kelimeler arasında biraz yutkunmuş gibi ses çıkardı.

"Hiç yardımcı olmuyorsun." Oğluna, umduğu gibi korkutucu bir bakış attı.

"Ve sen eşcinsel misin?" diye sordu Max, sesi alçak sesle

sordu. "Evet, evet, efendim."

"Max Harper, yemin ederim, oğluma dokunursan,

" Bu biraz Rachel'a benziyordu.

Max sonunda ona baktı, yakışıklı yüzünde şaşkınlık ifadesiyle. "Neden onu dövüyorum ki? O bana iltifat etti." Max döndü ve arkasını gösterdi. "Rachel asla kıcıma iltifat etmez. Bunun için ne kadar uğraştığımı biliyor musun? Kendimi

çekici kalmaya çalışıyorum, ama o bundan hiç bahsetmiyor bile. Bu bir erkeği meraklandırır."

Geri döndü ve tüm kafe, kimsenin öldürülmeyeceği bilgisiyle sönmüş gibi görünüyordu.

"Bu doğru değil," dedi Max, başını sallayarak.

Rye arkasında inledi. "Seni görmezden gelmiyor. Paige'in kulak enfeksiyonu olduğu için yorgun, senin kışının güzel olmadığını düşündüğü için değil."

"Bak, eğer eşcinsel bir erkekle birlikte olsaydın, o kışın için sana tapardı. Hiçbir şey buna engel olamazdı." Micky yine sırtmaya başladı.

Holly, onun başa çıkması zor biri olacağını anladı. "Alaycı gençler" destek grubu kurması gerekebilir.

Max kollarını göğsünde kavuşturdu ve gülümsedi, duruşunda kendini beğenmiş bir memnuniyet vardı. "Sana eşcinsel kardeşlerimizle iyi geçineceğimi söylemiştim. Bu çok seksi bir erkek. Tüm cinsel yönelimlerde işe yarar."

Rye kardeşine bir tokat attı. "Senin hakkında konuşmuyordu, aptal. Belli ki benim hakkımda konuşuyordu. Hiçbir erkek senin saçmalıklarına katlanmaz."

"Oh, ikinizden birine katlanacak bir sürü insan bulabilirim," diye Micky onları teselli etti, çenesini eline dayayıp gösteriyi izlemeye başladı. Max ve Rye kimin daha güzel poposu olduğu konusunda tartıştılar.

Onlar tek yumurta ikizleriydi. Rachel bir gün azize ilan edilecekti. İki erkek iki kat iş demektir. İki kat çamaşır. İki kat yemek.

İki kat daha fazla inanılmaz

seksi seks. İki kat daha fazla

aşk.

Evet, çamaşırları halledebilirdi.

Holly, Main Street'e bakan büyük ön pencerelerden dışarı baktı. Micky ise birdenbire tartışmalarının hakemi haline gelmişti. Alexei'nin The Trading Post'un önünde biriyle konuşurken durduğunu görünce tüm vücudu ısındığını hissetti. Omuzları çok genişti. Yatağın çoğunu kaplamıştı ama Holly bunu umursamamıştı. Sıcak ve mutluydu.

Alexei döndü ve kiminle konuştuğunu görebildi. Caleb. Caleb kıyafetlerini değiştirmişti ve Alexei ile konuşurken rahat görünüyordu. Bir an durdu, yüzü gerildi. Güzel ama kusurlu yüzünde duygular açıkça görünüyordu. Caleb'in yüzü, sert hatlar ve muhteşem gözlerin tuhaf bir birleşimiydi. Her şeyi erkeksiydi. Ve Alexei'nin söylediği bir şeyden açıkça derinden etkilenmişti.

Yine kabinden çıktı. Tartışıyorlar mıydı? Kavga edecekler miydi? Max ve Rye'ın yaptığı gibi dostça bir kavga olacağını sanmıyordu. Kahretsin. Eğer anlaşılamazlarsa bu iş yürümezdi. Herkes mutsuz olurdu.

"Bebeğim, bir dakika biriyle konuşacağım. Sen iyi olur musun?"

Micky iç geçirdi. "Sanırım idare edebilirim. O yakışıklılardan biriyle geri dönebilir misin? Biraz araba sürmek istiyorum." Holly başını salladı ve Micky kovboylara döndü. "Bilemiyorum. Çok yakın bir yarış. İkinizin de çok güzel kalçaları var."

Holly kapıya doğru yürümeye başladı, Caleb Alexei'nin koluna elini koydu ve sokağı işaret etti. Alexei gülümsedi. Kavga etmiyorlardı. Konuşuyorlardı, gerçekten konuşuyorlardı. Arkadaş gibi görünüyorlardı. Holly'nin göğsünde umut yeşerdi. Lokantadan çıktı ve caddeyi geçmeye başladı.

Ve sonra duydu. Hızla çalışan bir motora yetişmeye çalışan lastiklerin çıkardığı gıcırta sesiydi. Sokağa adım attığında yanan lastik kokusunu aldı ve kendisine doğru gelen siyah bir ışık gördü. Aniden, farların ışığında duran bir geyik gibi hissetmenin ne demek olduğunu anladı. Kendisine doğru gelen arabayı görünce garip bir şekilde donakaldı. Hareket etmesi gerekiyordu, ama zamanının olmadığını biliyordu. Tanrım, oğlunu yeni geri almıştı. Adamlarını bulmuştu.

"Whoa!" diye bağırdı biri ve bir kol onu belinden beline dolandı ve onu geri çekti. Kurtarıcısıyla birlikte yere düştü ve arkalarında yere çarptı.

James Glen'in gözlerine baktı. Her zaman taktığı kovboy şapkası düşmüş, uzun, altın kahverengi saçları ortaya çıkmıştı.

"O neydi?" diye sordu, zar zor konuşabiliyordu.

"O pislik bir turistti," diye cevapladı James. "İyi misin? Logan hız yapanları yakalaması gerekiyordu. Nerede bu adam? Trev, o pisliğin plaka numarasını aldın mı?"

Holly başını kaldırdı ve karşısında ona bakan yakışıklı bir kovboy gördü. Onun kim olduğunu bildiğinden emindi. Trev McNamara, profesyonel futbolun kötü çocuğu ve söylentiler doğruysa, James Glen'in Circle G Çiftliği'ndeki yeni ortağı.

"Hayır. Her şey çok hızlı oldu. İyi misiniz bayan? Doktor çağırayım mı?" Trev elini uzatarak sordu. Holly'yi hemen ayağa kaldırdı. "Sanırım doktor çağırmamız gerek. Seni ıskalamış gibi görünüyor ama diğer adamı yakalamış."

Holly'nin kalbi neredeyse durdu. "Alexei!"

Caddenin karşısına koştu, Caleb Alexei'nin vücudunun başında diz çökmüştü. Bacağındaki kanı görünce neredeyse çığlık atacaktı.

Caleb başını kaldırdı ve gözleri Holly'nin gözleriyle buluştu. "O iyi. Uyluk kısmından yaralandı ama kırık yok. En kötü ihtimalle bir hematom olur."

"Ben iyiyim, *dushka*. Caleb beni zamanında geri çekti." Alexei, Caleb'in uzattığı eli tuttu ve onu ayağa kaldırdılar. "Ne yaptığımı dikkat etmeliydim."

"Sadece sen değildin," dedi James, arkadaşının yanına yaklaşarak. "Holly de az kalsın yakalanıyordu. O pislik birdenbire ortaya çıktı."

Alexei, Caleb'in desteğine güveniyor olsaydı, yere düşerdi. Caleb, bebeğinin üzerinde böcek olup olmadığını kontrol eden bir anne maymun gibi onun etrafında dolanıyordu. Elleri birdenbire her yerdeydi.

"Nereye vurdular? Kanıyor musun? Durumun ne kadar kötü? Ambulans çağırayım mı? Bir acil tıp teknisyeninin yapabileceği hiçbir şeyi ben yapamam, ama bizi hastaneye daha hızlı ulaştırabilirler."

Kendini, onun umursamadığını düşünerek kandıramazdı. "Ben iyiyim. Vurulmadım. James beni kenara çekti, sonra centilmenlik göstererek önce yere atlayarak düşüşümü yumuşattı."

James kovboy şapkasını tekrar takmıştı. Şapkasını kaldırıp göz kırptı. "Hanımefendi, bu benim işimin bir parçası."

Caleb yine de onu kucağına aldı. Sadece eğilip onu kucakladı ve göğsüne çekti. "Hadi, Alexei. Onu muayene etmeliyiz. James doktor değil, bu yüzden onun profesyonel tavsiyesini dinlemediğim için beni affet. Alınma lütfen."

James'in gözleri eğlenceyle parladı. "Alınmadım, Doktor. Asla alınmam. Sakinleştirici silahın olduğunu ve onu nasıl kullanacağını biliyorum."

Trev McNamara'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sakinleştirici mi? Sizler birbirinizi vurarak dolaşıyor musunuz?"

"Sadece Mel. Bu ünü nasıl kazandım?" diye sordu Caleb. "Alexei, çantayı alabilir misin? İçinde fiş, yağ ve diğer şeyler var."

"Caleb!" Holly, yüzünün kızardığını hissederek bağırdı. Adamın hiç sağduyusu yoktu.

Etrafındaki tüm erkekler güldü.

Trev, James'in sırtına bir şaplak attı. "Kahretsin, burayı sevdim. Bo'ya bu hikayeyi anlatmak için sabırsızlanıyorum."

James, görünüşe göre seks oyuncaklarıyla dolu olan çantayı aldı ve Alexei'ye uzattı. "Evet, bence buraya çok yakışacaksın."

Caleb'in omzunun üzerinden el sallamak zorunda kaldı. Adam küçük kliniğine doğru caddede büyük adımlarla yürüyordu.

Alexei, ona yetişmeye çalışırken gülümsedi. "Sen etrafta olduğun sürece yaralanmamaya dikkat etmeliyim, *dushka*. Doktor favorilerini oynuyor."

"Caleb, o yaralandı."

"Yaralandın mı?" Caleb omzunun üzerinden bağırdı. "Bu, hayatta kalacağım," diye cevapladı Alexei.

"Gördün mü? O iyi." Eğilip kliniğin kapısını açmayı başardı. Muayene odasına doğru büyük adımlarla yürüdü ve onu nazikçe küçük masanın üzerine yatırdı. Elleri hemen gömleğinin düğmelerini açmaya başladı.

"Sana söyledim, iyiyim."

"Bunu ben karar veririm." Gömleğini çıkardı ve ellerini kızın omuzlarında gezdirdi. "Burada bir sıyrık var."

O dokunduğunda kız tısladı. "Kaldırımda sıyrıldım."

"Alexei, ikinci dolapta ilk yardım çantası var. Onu getir ve sonra pantolonunu çıkar." Caleb ona baktı. "Ve tartışma yok. Bu ofiste patron benim. Topallıyorsun."

"Fark etmen çok hoş." Alexei gülümseyerek söyledi ve istenileni yaptı. Caleb'e çantayı uzattı ve pantolonunun düğmelerini açmaya başladı. "Bu hızlı süren adamdan nefret ediyorum. Mükemmel bir pantolonu mahvetti."

"Sütyenini çıkar tatlım," diye emretti Caleb. "Hayatını mahvedebilirdi. İki kişiyi neredeyse ezip geçmesine rağmen, sonrasında düz bir çizgide sürmesi ilginç."

Kız ona kaşlarını çatı. "Caleb, sütyenimi çıkarmama gerek yok." Caleb bir gazlı bezin ambalajını yırttı. "Alexei?"

Alexei katlanmış pantolonunu tezgahın üzerine koydu ve kadının arkasına dolaştı. Kadın itiraz etmeden önce sütyenini çıkardı. "*Dushka*, doktora karşı gelme. Burada patron o. Karşı gelersen sana lolipop vermez. Kötü kız olursun. Kötü kızların başına ne geldiğini biliyorsun."

Kötü kızlar genellikle sik alırlardı. Ne oynuyorlardı bunlar?

Caleb başını salladı. "Sapığı da getirmek zorundaydın, değil mi Holly? Üçlü ilişkimizi tamamlamak için tamamen normal birini seçemez miydin?"

O, aldığı minicik yarayı temizlerken hafifçe tısladı. Yara o kadar küçüktü ki fazla kanamadı bile. Bu, onun yeteneklerini en ufak bir şekilde etkilememeliydi. Kesinlikle ikisinin de ona sevgi göstermesini engellememeliydi.

"Doktorculuk oynamak istemediğini söyle. Sen buna öyle diyorsun, değil mi?" Alexei'nin parmağı omurgasını izledi. O, onun dokunuşuna doğru eğildi.

Caleb ona bakmaya devam etti. "Evet. Biz ona öyle diyoruz. Ama sadece güzel hasta oynamaya uygun olduğunu kanıtladıktan sonra. Ve o araba hakkında konuşmalıyız."

Alexei'nin sesi derin ve karanlık bir hal aldı. "Bunu konuşacağız.

Daha sonra." "Konuya geldiğimiz sürece," dedi Caleb. "Bana kaza gibi gelmedi

bana kaza gibi gelmedi."

O, onun sözleri onu ürpertince dik oturdu. "Ne demek kaza değildi?"

"Şşş." Caleb yarasına hafifçe dokundu. "Bunu daha sonra konuşuruz demiştin ve konuşacağız. Şu anda, uzanmanı istiyorum."

O iç geçirdi. Caleb yerinden kıpırdamayacak gibi görünüyordu. Bazen Caleb, gerçekten zor bir durumda karşılaştığında kaya gibi sertleşirdi. Yastıklı muayene masasına uzandı. Alexei onun üzerinde dikildi.

"Her şey yoluna girecek, *dushka*. Adamların tüm parçalarına iyi bakacaklar. Kimsenin seni bizden almasına izin vermeyeceğiz."

Ama ondan çok şey almak isteyebilecek birini düşünebiliyordu. "Sence Scott mı? Micky yüzünden o kadar sinirlenip beni ezmeye çalışabilir mi?" Bu anlaşılmaz görünüyordu. Scott bir pislikti, ama katil değildi. Tabii ki oğlu soğukta dışarıya atmış olamayacağını da tahmin ederdi.

"Muhtemelen bir pislik yapmıştır. Ve kimsenin sana zarar vermek isteyeceğini sanmıyorum, tatlım." Caleb'in elleri kot pantolonunun düğmesini açıyordu. "Vurulan tek kişi sen değildin."

Ayağa kalkmaya çalıştı. Alexei onu nazikçe geri itti. "Sence biri Alexei'ye zarar vermek mi istiyor?"

İki adam da güldü. Bu onu çok sinirlendirdi.

Caleb ellerini karnında gezdirerek hafifçe bastırdı ve gövdesini baştan aşağı yokladı. "Alexei'yi iki parçaya ayrılmış görmek isteyen birçok kişi var bence."

"Yanılıyorsun," diye düzeltti Alexei. "Beni birçok parçaya bölünmüş görmek isterler. Biri cesedimi odun öğütücüsüne atıp bahçeyi gübrelemekle tehdit etti. Ve birçok kez ölüm tehdidi aldım."

"Ölüm tehditleri, dostum. Tonlarca ölüm tehdidi aldın. Derin bir nefes al, Holly." Caleb stetoskopunu çıkardı.

Aletini sırtına koyduğunda metalin soğukluğu cildine değdi. "Siz ikiniz nasıl bu kadar sakin olabiliyorsunuz?"

Caleb iç geçirdi. "Çünkü emin değiliz. Ve çünkü kim olursa olsun başarılı olamadı. Ve gerçekten emin değiliz."

Alexei düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturdu. "Eğer kendimi öldürecek olsaydım, silah kullanırdım. En kolayı bu. Hızlı. Kaza gibi göstermeye çalışmazdım. Bu kişi en iyi suikastçı değil, eğer

O kadar sakın ki. Her şey yoluna girecek. Şerifle konuşup açık tabelasını gözetleyeceğiz."

Caleb başını salladı. "Bunu düzeltmeyeceğim bile. Bir kez daha derin nefes al."

O piç pes etmeyecekti. Kendini sakinleşmeye zorladı. Haklıydılar. Alexei tartışmalı bir figürdü, ama hemen sonuca varamazlardı. "Benim iyi olduğuma karar verdikten sonra Nate ile konuşalım mı?"

"Holly, adrenalin hakkında bir şey biliyor musun?" diye sordu Caleb. Alexei'ye döndü. "Gömleğini de çıkar."

Alexei'nin gömleğini çıkardığını görebilmek için başını çevirdi. Büyük, kaslı göğsü gözüne çarptı. Caleb stetoskopu Alexei'nin göğsüne koydu ve derin bir yetkinlikle hareket ettirdi.

"Tehlikede olduğunda adrenalin patlaması yaşadığını biliyorum." Adrenalin hakkında tek bildiği buydu. Cinsel uyarılma ise bambaşka bir konuydu. İki yakışıklı erkeği izleyerek bu konuda her şeyi öğreniyordu. Oda birdenbire çok küçük ve samimi gelmeye başladı. Caleb hakkında kaç tane fantezi kurmuştu ki, bunların hepsinde muayene sırasında biraz fazla dokunaklı davranıyordu?

"Adrenalinin insan vücudu üzerindeki etkilerini anlatayım. Adrenalin, böbreklerin arkasında bulunan adrenal bez tarafından üretilen bir hormondur." Caleb bir dizinin üzerine çöktü ve Alexei'nin uyluk üstündeki sıyrığı muayene etmeye başladı. "Amacı, vücudun strese verdiği tepkiyi artırmak, tehlikeli durumlarda duyularınızın daha hızlı tepki verebilmesini sağlamaktır. Ancak, durum ortadan kalktıktan sonra bile etkisini sürdürme eğilimindedir. Dolayısıyla, o şey. Dostum, sakıncası var mı?"

Alexei'nin devasa ereksiyonuna doğru eliyle işaret etti. Boxer şortuna karşı gerginleşmişti. Alexei aşağıya doğru sırttı. "Neden sertleştiğimi açıkladığını sanıyorum. Holly'nin güzel göğüslerini görebilmem de yardımcı olmuyor. Sen de sertleşmeden kalmıyorsun."

"Ben de kaya gibi sertim, ama bunu yüzüne vurmam," diye şikayet etti Caleb.

"Bu, doktor olmanın tehlikelerinden biri." Alexei kalçalarını yana çevirdi.

Caleb, sıyrığı antiseptikle yıkadı. "Öyle de denebilir. Tıp fakültesinde bununla ilgili uyarıyorlar. Ve sen iyisin. O yüzden bu adrenalinimizi yakacağımız kısma geçebiliriz. Adrenalin salgısının yan etkilerinden biri fiziksel aktivite ihtiyacıdır. Seninle güzel vakit geçirebiliriz ya da arkaya çıkıp birbirimizi yumruklayabiliriz."

"Bu iyi bir fikir değil. Doktoru kırmak istemem." Alexei fiziksel gücünden son derece emin görünüyordu.

Caleb pek emin görünmüyordu. "Bilmiyorum. Göründüğümünden çok daha acımasızım ve en iyi vuruş yerlerini biliyorum. Böbreklere iyi bir darbe alırsan bir hafta boyunca kanlı idrar yaparsın."

Holly buna bir son vermesi gerekiyordu. Adamlarının Max ve Rye gibi sonlanmasını istemiyordu. "Bence biraz eğlenmeliyiz. Kesinlikle." Kavga etmelerini istemiyordu. Onlarla birkaç oyun oynamak, sorunu çözmek için çok daha iyi bir yol olurdu.

Caleb ayağa kalktı. "Seni bıraktığım yerde değilsin. Bak tatlım, sen hastasın. Ben doktorum. Bana güvenmen gerek. Bunu yapabilir misin?"

Doktorculuk mu oynamak istiyordu? Bunu yapabilirdi. Cildi zaten ısınmıştı. "Evet, Doktor."

"Mükemmel. Kapsamlı bir muayene yapmam gerekiyor." Caleb bunu söylerken gülümsedi. "Eğer biri 'bow chicka wow wow' müziği mırıldanmaya başlamak isterse, bu çok uygun olur. Bu muayene biraz tuhaf olabilir. Gizlilik politikamı gözden geçirebilirim, ama şunu bilmelisin ki, doktorun muayenehanesinde olanlar, doktorun muayenehanesinde kalır."

Onun artık şaka yapmasını çok seviyordu. Eskiden hiç şaka yapmazdı. Çok ciddi biriydi. Hepsi Alexei'nin suçuydu. Kendisiyle övünemezdi. Alexei'ye ihtiyaçları vardı. "Bu senin asistanın mı?"

Caleb ona göz kırptı, gözlerinde yaramaz bir bakış vardı. "Bu benim hemşirem."

Alexei kaşlarını çattı. "Hemşire olmayı sevmiyorum."

Caleb onun omzuna vurdu. "O zaman tıp fakültesine git dostum. Şimdilik çantayı aç ve aletlerimi hazırla. Hiçbir şeyi kaçırmak istemeyiz, değil mi?"

"Ciddi kalamayacağım." İçinde kahkaha patlaması hissediyordu bile.

"O zaman hemşirem disiplin uygulamak zorunda kalacak. O bu konuda iyidir." Elleri Alexei'nin kot pantolonunun altına gitti. "Korkarım bunları çıkarmak zorunda kalacağız."

Çıkmazsa şaşırırdı. Alexei'nin tam olarak ne yaptığını görmek için etrafına bakmaya çalıştı. Anal tıkaçı konusunda emin değildi. Arkadaşlarıyla oturup bunu konuşması gerekiyordu, ama öyle bir şey olmayacak gibi görünüyordu. Alexei bir şeyi yıkıyordu. Ne olduğunu tam olarak göremiyordu, ama şüpheleri vardı.

Caleb hızlıca bir hareketle kot pantolonunu çıkardı. "Korkarım iç çamaşırını da çıkarmak gerekecek."

Başparmaklarını pamuklu külotunun altına taktı ve onu da aşağı çekti. Holly masada çıplak ve savunmasız kalmıştı. Caleb masanın ucunda duruyordu, elleri Holly'nin dizlerindeydi. Hâlâ giyinikti, ama ereksiyonu kalın ve genişti, kot pantolonunun kumaşını zorluyordu. Elini hızlıca hareket ettirerek, masanın altından ayaklıklarını yerine getirdi. Holly, ayaklarını atkıların içine yerleştirmesine izin verdi ve bacaklarını açtı. Amciği tamamen ortada kalmıştı. Katlarında serin bir hava hissediyordu. Çok savunmasızdı. Kendini savunmasız hissediyordu, ama bu adamlarla birlikteyken sorun değildi. Bu adamların ikisi de ona zarar vermeyeceği için, içinde olduğunu hiç hayal etmediği bu vahşi, seksi benliğini keşfedebilirdi.

"Yeterince sağlıklı görünüyorsun." Caleb iyiydi. Gülümseliyordu bile.

Bacaklarının arasında duruyordu, yakışıklı yüzü ciddiye. Konsantre olduğunda kaşlarının arasında oluşan derin çizgiyi seviyordu. Kafede oturup kahve içerken bunu yüzlerce kez görmüştü. Her zaman, sanki onun endişelerini öperek yok edebilecekmiş gibi, çizginin en derin olduğu yeri öpmek istemişti.

"Ama her şeyi kontrol etmezsem görevimi ihmal etmiş olurum," diye devam etti Caleb.

Gülmek üzereydi, ama sonra parmağı çıktı ve göğüs kemiğinden göbeğine, oradan da vajinasına bir çizgi çizdi ve o da oyuna uymaya karar verdi. "Kendimi sağlıklı hissediyorum, Doktor."

Gözleri kıızışarak kadının vücuduna bakıyordu. Avucuyla kadının cildini okşadı, önce bir bacağına, sonra diğerine dokundu. Kalçasından başlayarak

delirtici bir özenle amını sıyırdı ve ayak parmaklarına kadar indi. "Bu şekilde kalmanı sağlayacağım. Şimdi, genç bayan, sağlığının devamını sağlayacak bazı uygulamalar hakkında konuşmalıyız. Hemşire, hazır mısın?"

"Bana asistan diyebilir miyiz?" Alexei ona ıslak bir bez uzattı.

"Tamam. Asistan." Caleb bezi aldı ve doğrudan vajinasına koydu. Sıcak, ıslak bez tepesini kapladığında iç geçirdi. Onu avuçladı ve vücuduna sıcaklık yaydı. Alexei küçük bir kase su, bir jilet ve tıraş kremi getirdi. "Ben bunu hallederken, asistanım hastamıza ağız muayenesi yapmak ister mi?"

Alexei'nin dudakları en seksi gülümsemeyle kıvrıldı. "Sanırım bunu yapmak isterim."

Alexei üzerine eğilirken Caleb bezi bastırdı. Tüm hemşireler Alexei gibi olsaydı, daha fazla insan doktorun muayenehanesine gelirdi. Orada sadece boxerıyla dururken gülünç görünmesi gerekirdi, ama onun görebildiği tek şey mükemmel bir cilt ve heykel gibi kaslardı. Eğilip dudaklarını onun dudaklarına bastırdı, ağzını yumuşakça onun ağzına uydurdu, avucuyla göğsünü kapattı.

Caleb'in amını avuçlamaya başladığını hissetti, tıraş etmeye başlamadan önce üzerine serin bir jel sürdü.

"Kıpırdama, *dushka*," diye emretti Alexei dudaklarına. "Doktorun en iyi yaptığı şeyi yapmasına izin ver."

"En iyi yaptığı şey am tıraş etmek mi?" Belki de Micky'nin alaycı tavırları babasından gelmişti.

Alexei, acı hissedeceği noktaya kadar meme ucunu çevirdi. Bu his cildinde yayıldığında tısladı.

"Yine şaplak istiyorsun." Dudaklarını ısırды, alt dudağını ağzına çekip emdi. Tüm yüzünü öpücüklerle doldurdu.

Caleb ise onu okşadı. Bu his amından yayıldı. Tıraş bıçağını cildinde nazikçe gezdirerek tüm olayı şehvetli bir deneyime dönüştürdü. Caleb onu manipüle ederken tıraş bıçağı cildinde dans etti ve her santimini kaçırmadığından emin oldu. Alexei'nin dili derinlere dalarken, tek parmağı içeri bastırdı.

"Bu çok güzel bir vajina, Bayan Lang." Caleb'in derin sesi göğsünden çıkıyordu.

O, Alexei'nin hayal ettiğinden çok daha müstehcendi. Alexei'nin ahlaksız bir zihni olduğunu hep biliyordu. Adama bir bakışta, onu yakalayan kadına iğrenç, pis, seksi şeyler yapacağını anlayabilirdi. Ama Caleb bir keşifti. Artık vücudunda onun ellerini hissetmeden, onunla oynarken, onu kışkırtırken, baştan çıkarırken fiziksel bir ilişkiyi düşünemeyecekti.

"Bitirdin mi?" diye sordu Alexei, nefes almak için başını kaldırarak.

Caleb ona gelip bakması için el salladı. Holly, bacakları açıkken iki erkeğin amını izlemesinden rahatsızlık duyması gerektiğini biliyordu, ama tek hissedebildiği şey sabırsızlıktı. Çıldırarak üzereydi. Masanın kenarlarını kavradı, tırnakları masaya batıyordu. Masayı kaplayan kağıt, derisinin altında buruşuyordu.

"Çok daha iyi." Alexei uzanıp ona dokundu. O ve Caleb aynı anda ona dokundular. Caleb'in parmakları aşağı indi, amının içinde oynarken Alexei başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirdi. Kalçalarını kaldırarak onlardan daha fazlasını istedi. "Artık her şeyi hissedebilecek."

"Ah, sanırım hastamız bir sonraki prosedüre hazır olduğunu gösterdi." Caleb'in yüzünde en ahlaksız gülümseme vardı.

İkisi de ellerini çektiğinde çığlık atmak istedi. Nasıl kontrollerini koruyabiliyorlardı? Kendini çok dışlanmış hissediyordu. Çaresizdi.

"Sanırım bu pozisyonda seninle oynamaktan zevk alacağım." Caleb bacaklarının arasına geçti ve parmağını tekrar amına götürdü. "Çok ıslaksın. Sağlıklı bir cinsel iştahın var gibi görünüyor. Tabii ki, bunun normal olduğundan emin olmanın tek bir yolu var."

Dizlerinin üzerine çöktü. Amını kaplayan uyarılmayı hissedebiliyordu. Ne yapacağını biliyordu.

Dili, labiyasını uzun ve yavaş bir şekilde kaydı. Bu hissi duyunca inledi. Tüm vücudu heyecandan titremeye başlamıştı. Eskisinden çok farklıydı. Onu tıraş etmeden önce, sadece labiyasını, klitorisini ve içini yalamıştı. Daha fazlasına ihtiyacı olduğunu düşünmemişti. Ama şimdi ağzını tamamen üzerine koydu ve onu sıcaklıkla sardı. En çökmüş şekilde yutulduğunu hissetti.

Artık kasık kıllarının engeli olmadan çok hassastı. Caleb'in dili her yeri yaladı. Onu tepesinden neredeyse kış deliğine kadar okşadı. Dokunmadan önce geri çekildi ve o hayal kırıklığıyla dişlerini sıktı. Küfür etmek istedi.

"Sanırım hastamız, bazı erojen bölgelerini ihmal ettiğini anlamaya başlıyor." Caleb'in elleri, kelepçe gibi ayak bileklerini tutuyordu. Aniden, bu adamlara bağlı ve açık bir şekilde sunulduğu bir görüntü gördü. Belki de Stef'in oyun odasında zaman geçirecekti. "Sanırım kışını yalamamı istiyor."

"Caleb! Bu kadar açık sözlü olmak zorunda mısınız?" Vücudu ateşle doldu. En azından Alexei biraz daha sağduyulu davranıyordu.

Caleb, onun bedenine lezzetli saldırılarına devam etti. "Hayır. Bu kasabaya geldiğimde, buraya uyum sağlamanın tek yolunun olabildiğince açık sözlü ve iğrenç olmak olduğuna karar verdim. Artık değişmek için çok yaşıyım."

Otuz yedi yaşındaydı. Yaşlı değildi. Adam üzerinde biraz çalışması gerekiyordu, ama dilinin etkisiyle sürekli dikkati dağılıyordu. Adam, kadının amını deldi, onu inlemeye ve titremeye zorladı.

"Doktor? Hazır. Belki de bu yerde sağlıklı olup olmadığı konusunda ikinci bir görüşe ihtiyacınız vardır. Bu konuda biraz tecrübem var." Alexei'nin sabırsızlığı ağzından damlıyordu. Onların üzerinde durmuş, Caleb'in ona yaptıklarını izliyordu.

"Piç kurusu, benim ikramımı denemek istiyorsun." Kızın tenine karşı bu sözleri mırıldandı.

Alexei'nin gözleri kısıldı. "Ben ikramı tadamadım. Dün gece ikramı kendine sakladın. Sen bir ikram domuzusun."

Caleb'in güldüğünü hissetti. "Evet, ben bir ikram domuzu." Ona son bir kez yaladı ve ayağa kalktı.

Alexei hemen onun yerini aldı. "Bu şeyler adil olmalı. İkramlarımızı paylaşmalıyız. Bu şeylerin bacaklarını açık tutmasını seviyorum. Eve de birkaç tane almalıyız."

"Eve mi?" diye sordu Holly.

"Sanırım bir misafiriniz var, tatlım." Caleb kot pantolonunu aşağı indirip penisini serbest bıraktı. "Bunu konuştuk ve orada yalnız yaşamaman gerektiğini düşünüyoruz. Bu kasabada çok fazla çılgın şey oluyor."

Ve dün geceki olayların da kanıtladığı gibi, herkes birbirini kolluyordu. O, bir grup eski federal ajanın arasında yaşıyordu. Onlar her zaman silah çekecek birini veya bir şeyi kolluyorlardı.

Alexei dilini kullanarak uzun ve yavaş bir şekilde amını keşfetmeye başladığında, zar zor nefes alabiliyordu. "Yalnız değilim. Artık Micky var. O sadece bir çocuk."

"Oğluna karşı iyi davranmayacağımı mı düşünüyor?" Alexei Caleb'e sordu.

Caleb başını salladı. "Hayır. Micky'nin yanlış bir fikre kapılmasından endişeleniyor."

"Onun annesini sevdiğimi ve onunla çok seks yapmak istediğimi düşünecek," dedi Alexei.

Caleb burnunu işaret ederek Alexei'ye doğru anladığını gösterdi. "Evet, bence o son kısmı anlayacağından endişeleniyor."

Micky'nin bunu zaten bildiğinden oldukça emindi. Yine de biraz tedirgindi. Micky bununla bir sorunu olmadığını söylemişti ve yetişkin sayılmak için yedi ay kalmıştı.

"Oğlan biliyor. Akıllı bir çocuk." Alexei bu argümanı açıkça kabul etmiyordu. "Annesini gözlerimle yediğimi görmek, aramızdaki tutkuyu anlaması için yeterli."

"Bence, aranızda prezervatif olduğu sürece sorun olmaz." Caleb, muhteşem kalçalarını sergileyerek tezgaha doğru yürüdü. Geri döndü ve elinde tamamen yağlanmış bir anal plug vardı.

"Alexei, öylece taşınamazsın. Bunu konuşmalıyız." Ama o anda bunu yapmak istemiyordu. Üçünün arasına girebilecek her şeyi unutmak ve sadece hissetmek istiyordu.

Kafasını kaldırdı. Dudaklarında kendi heyecanının izlerini görebiliyordu. "Benimle birlikte olmamı istemiyor musun?"

Tekmeleneyeceğini beklemiyordu, üzgün bir köpek yavrusu gibi görünüyordu.

Caleb şaşırtıcı derecede benzerdi. "Bunu konuşmuştuk. Alexei ve ben bunu konuştuk ve onun seninle yaşamasına karar verdik. Onun sonsuza kadar Movie Motel'de yaşamasını mı bekliyorsun? Gene

haftada bir kez filmleri değiştiriyor ve Doris Day'e garip bir ilgisi var. O filmleri her gece iki kez izlemek zorunda kalmak çok acımasızca."

Alexei başını salladı ve ayağa kalkmaya başladı. "Sizi rahatsız etmek istemem. Holly rahatsızsa, ben beklerim."

Oh, o muhteşem yüzü reddedemezdi. Ve Micky de garip bir şekilde bunu sorun etmiyor gibiydi. Belki de yıllarca soğuk bir üvey anneyle yaşadıktan sonra, tuhaf bir Rus ve biraz kaçık bir doktorun üvey babası olmasını dört gözle bekliyordu. Oh, tanrım. Bunu düşünmüştü. Onlarla evlenmeyi düşünmüştü. Üçünün sonsuza kadar birlikte olacağını hayal etmişti.

Kendine çok fazla bağlanmayacağına söz vermişti, ama o gemi çoktan yola çıkmıştı. Onları seviyordu. Onlarsız bir gelecek hayal edemiyordu.

"Sana bir iyileştirme listesi hazırlayacağım. Benimle yaşayacaksan, evi düzenli tutmama yardım edebilirsin."

Alexei yavaşca ve kendinden emin bir şekilde gülümsedi. "Sizin için bunları yapmaktan memnuniyet duyarım. Oğlunuza da iyi davranacağım. Sizi mutlu edeceğim. Bu benim işim."

Caleb fişi Alexei'ye uzattı. "Bu onun tek işi, o yüzden bu işte iyi olmasını bekleyin." Ona baktı. "Sana iyi bakacak."

Ama Caleb kendisi aynı sözü vermedi. "Peki ya sen?"

Yüzünde bir gölge belirdi. "Sana söyledim, ciddi olamıyorum. Bunu açıkça belirttim."

Onun paniğini neredeyse duyabiliyordu. Ona dokunmak için elini uzattı. Onun da kendi şeytanları vardı. Onu onlarla yüzleşmeye zorlayamazdı, ama onu onlarla yalnız bırakamazdı da. "İstediğin zaman gelip gidebilirsin. Her zaman hoş karşılanacaksın."

"şu anda sana verebileceğim tek şey bu." Yüzüne dokundu, saçlarını geriye doğru düzelitti. Ağzı aşağı doğru kıvrılmıştı ve o, neşeli doktoru geri getirmek için her şeyi yapardı. "Denemeye söz veriyorum. Birkaç ay önce bunu yapamazdım. Holly, ben...

—Seni sevdiğim kadar kimseyi sevmedim. Hiç kimseyi.

Karısı bile. Bu, onun isteyebileceği tek şeydi. "Sanırım bir ağrı hissediyorum, Doktor."

Nefesi kesildi. "Gerçekten mi?"

Kadın onun ne sorduğunu biliyordu. Adam, onun tuhaflıklarına katlanıp katlanamayacağını öğrenmek istiyordu. Konuşurken açık sözlüydü, geri kalan zamanlarda ise suskun. Gizemli ve anlaşılması zor biriydi. İnatçıydı, ama ruhu çok cömertti. Kadın ona katlanabilirdi. "Evet. Çok kötü bir ağrı hissediyorum."

"Doktorunuza her şeyi anlatmalısınız. Asistanım da size yardımcı olmaya hazır. Acı nerede? Burada mı?" Caleb eğildi ve dudaklarını kadının dudaklarına değdirdi.

Kız başını salladı. "Hayır. Daha aşağıda."

"Ah, o zaman burada ağrıyor olmalı." Alexei ayak parmaklarından birini öptü.

"Hayır," diye cevapladı. "Daha yukarıda."

Caleb boynunu öptü. Alexei ayak bileğini yaladı. Holly oyunu sürdürdü, Caleb'i göğüslerini emmeye, Alexei'yi dizlerinin arkasını işkence etmeye gönderdi. Vücudunu yukarıdan aşağıya doğru ödediler, öpülmemiş, sevilmemiş tek bir santim bile bırakmadılar. Sonunda Alexei iç uyluklarını öptü ve Caleb'in dudakları klitorisine yumuşakça dokundu.

"Bence daha derine inmemiz gerekiyor," dedi Caleb, başını sallayarak.

Alexei ayağa kalktı, elinde fiş vardı. "Bana yağlayıcıyı ver. Ben oyuncağı çalıştıracam."

Caleb ona kayganlaştırıcıyı uzattı ve masanın başına geri döndü. "Ve ben bu muayenenin ağız kısmıyla ilgileneceğim. Lütfen arkanı dön, tatlım. Bu bölüm için ayaklıkları aşağı indireceğiz. Bacaklarını genişçe açarak yerde durursan en iyi sonucu alırız. Seni muayene ederken hareketsiz durman gerekiyor. Asistanım senin tatlı kıcını muayene ederken, ben de ağzını üzerimde hissetmek istiyorum."

Ayaklarını üzengiden çıkardı ve karnının üstüne döndü. Direnmenin bir anlamı yoktu. Onu ikna edeceklerdi. Ve o ikisini de istiyordu. Ortada olmanın nasıl bir his olduğunu, onu sikerken bile birbirlerini onun vücudunun derinliklerinde hissedebileceklerini bilmek istiyordu.

Yanağını yana yatırdı ve Caleb'in yüzüne doğru ittiği muhteşem canavara baktı. Caleb'in penisi zaten kremle kaplıydı.

"Ağzını aç tatlım. Ağzını test etmem gerek."

Kıkırdamamak için mücadele etti ama Alexei'nin kıkına kayganlaştırıcı damlattığını hissettiğinde tamamen durdu.

"Bu çok güzel, *dushka*. Bu tatlı deliği sikmeyi hayal ediyorum. Çok sıkı. Çok sıkı olacaksın." Parmağını içeri soktu, onu yaladı.

Caleb, penis başını dudakları boyunca sürttü. "Amına bir penis, kıkına bir penis girdiğinde daha da sıkı olacak. Daha önce hissettiğim hiçbir şeyden daha sıkı olacak. Doktor için ağzını aç tatlım. *Aahh* demen gerekiyor."

Kız ağzını hafifçe açtı ve Caleb içeri girdi. Dudaklarını ve dişlerini geçip penis başını kızın ağzına zorla soktu. Tadı temiz ve tuzluydu. Onu tutsak tutup baskın mağara adamları gibi davransalar bile, kız onunla seviştiklerinde hissettiği kadar güçlü hissetmemişti.

"Aynen öyle, tatlım. Oh, ağzın çok sıcak." Caleb elini saçlarına koydu ve onu nazikçe bastırarak kullanmak için sabit tuttu. "Sanırım bana ateş veriyor. Siktir. Uzun süre dayanamayacağım."

Parmaklarından daha sert bir şeyin kık deliğine bastırdığını hissetti. Hissettiği duygu karanlık ve ürkütücüydü.

"Rahatlamalısın Holly. Beni içeri almalısın," dedi Alexei.

"Siktir git, Alexei. Kısa darbelerle. Vazgeçme. O tatlı küçük göt deliğine kimin patron olduğunu göster. Seni dışarıda tutamayacağını bilmesini sağla. Onu alacaksın. Onu kendine ait yapacaksın." Caleb'in sözleri yumuşaktı, neredeyse nazikti, ama arkalarındaki hakimiyet onun yumruklarını sıkmasına neden oldu. Onu dışarıda bırakmayacaktı. Ne ağzından, ne amından, ne de kıkından. Onun her parçasını ele geçirene kadar devam edecekti.

"Doğru, *dushka*. Rahatla. Böyle çok güzelsin. Çok açık, çok güvenilir." Alexei, Caleb'in ona söylediği şeyi aynen yaptı. İlerleyip geri çekildi, her ilerleyişinde küçük daireler çizdi. Fişi çevirerek onu zorla açtı. "Bana ne yaptığını biliyor musun? Onun sikini almanı izlemek? Ben sahiplenici bir adamım, ama onunla paylaşmak doğru. O benim ortağım. Bize boyun eğmen doğru. Biz sana bakıyoruz. Senin için yaşıyoruz. Bana açıl. Beni içeri al. Seni alayım ki hepimiz birlikte olabilelim."

Caleb'in yüzüne baktı. Gözleri kapalıydı, ama yüzündeki ifade, onun gördüğü en huzurlu ifadeydi. Sakin ve görevine odaklanmıştı. Bunu ona o vermişti.

Rahatladı ve kendilerini ona sunacakları her şeye kendini açtı.

* * *

Alexei, fiş sonunda yerine oturduğunda içini çekti. Açık mor fiş küçük kış deliğine sıkışmış çok tatlı görünüyordu. Çok güzeldi. Holly her yönüyle bir zevkti. Deneyimsiz olan oydu, ama ona kendini denenmemiş bir genç gibi hissettiriyordu. Onunla geçirdiği her an yeni geliyordu, sanki sonunda yaşamak ne demek olduğunu keşfediyordu.

Hiçbir zaman bir sevgiliyi kendisini kabul etmeye hazırlamak zorunda kalmamıştı. Bu, kolay bir para alışverişi ya da basit bir zevkti. Birlikte olduğu kadınlar ondan bir şey istiyorlardı. Para ya da bir gangsterle yatmanın heyecanını istiyorlardı. Bunlar en tatmin edici olmayan karşılaşmalardı. Gördüğü ya da yaptığı korkunç şeyleri unutmak için sık sık sekse ihtiyaç duyuyordu.

Holly ile birlikteyken, onun hakkında en pis düşünceleri düşünse bile kendini temiz hissediyordu. Aralarında aşk akıyordu, bu yüzden ona istediği her şeyi yapmak doğru ve iyi olurdu. Birine ait olmak ne kadar tatlı bir duygu. Bu, onun günahlarını, acısını silip süpürüyordu. Bu, onu bütünleştiriyordu.

Ve bunun iyi doktor üzerinde de işe yaradığını görebiliyordu.

"Siktir, çok iyi hissettiriyorsun. Daha fazlasını al. Boğazının arkasını hissetmek istiyorum." Caleb, bu hissin içinde kaybolmuş bir şekilde ağzına girip çıkıyordu. Alexei bunu hatırlayabiliyordu. Ağzı küçük ve dardı. Sıcak ve davetkardı. Dilini onun üzerinde kullanma şekli hala testislerini kasılmaya zorluyordu.

Kızın kalçalarını okşadı. Cildi kremi ve beyazdı, dünün pembeliği doğal rengine dönüyordu. Kız kışına şaplak atılmasını sevmişti. Onu bağlayıp istediği deliğe sikini soktuğunda da hoşuna gidecekti. Kızın, onun güvenini, sevgisini ve itaatini ne kadar takdir ettiğini

onun güvenini, sevgisini ve itaatini ne kadar takdir ettiğini bilmesini sağlayacaktı.

Ve ona ihtiyacı vardı. Şimdi.

Tezgaha yürüdü ve Caleb'in küçük çantasına uzandı. Doktor sabahını her türlü yararlı eşyayı satın almakla geçirmişti. Plug, kayganlaştırıcı ve tıraş aksesuarlarının yanı sıra prezervatif ve güzel yastıklı bir kelepçe seti de satın almıştı. Alexei ipi tercih ediyordu, ama kelepçeleri alacaktı.

Prezervatifleri ve kelepçeleri aldı.

Elleri Caleb'in sırtına uzanmıştı. Yaramaz kız. Böyle bir şey yapma izni almamıştı. Caleb'in doktorculuk oynamayı öğrenmesi gerekiyordu. Sekse dalıp kuralları unutmuştu.

"Holly, doktora sadece ağzını kullanabilirsin. Lütfen ellerini bana ver." Sol elini tutup arkasına çekti.

"Alexei'ye itaat et." Caleb, yüzünde iğrenç bir ifadeyle penisini çıkardı. "Umarım bu iyi bir şeydir dostum. Bitmek üzereyim."

"O değil. Ve kontrolü ele geçirmeye çalışıyor," diye açıkladı. "Hayır, almıyorum," diye karşılık verdi Holly.

O, sert ve keskin bir şaplakla kıkına vurdu. "Aman Tanrım!"

Alexei güldü. "Plug ile farklı hissediyor musun?"

"Hoşuma gittiğini bilmiyorum. Bilmiyorum. Çok hassas hissettiriyor." O hissiyata alışmaya çalışır gibi kıkını salladı.

O, Holly'nin bundan çok hoşlanmasını sağlamak niyetindeydi. "Seni aldığımda nasıl hissedeceğini göreceğiz. Tüm güzel kadınsı kısımlarını iyice incelemeliyim. Ve hareket etmeni istemiyorum. Uzmanların işini yapmasına izin vermelisin."

Caleb'in sesi sinirli bir şekilde çıktı. "Ona ellerini ver, Holly. Yine patron moduna geçti. Seni tam olarak istediği hale getirene kadar ikimiz de buradan çıkamayacağız."

Holly'nin eli arkaya uzandı ve belinin alt kısmına koydu. Alexei bir eliyle ellerini tuttu, diğer eliyle kelepçeleri taktı.

"Bu haliyle ne kadar güzel olduğunu görüyor musun? O çok güzel. Ve seninle kavga etmeyecek. *Dushka*, korkuyor musun ya da rahatsız mısın?" Eğer öyleyse, kelepçeleri çıkaracaktı. "Hiçbir şey yapmak zorunda değiliz. Sadece keşfetmek istiyorum."

Holly yine akıllı ağzını ona çevirdi. "Çok rahatsızım Alexei. Kıçımda bir tıkaç var ve kimse beni sikmeyecek."

Yine kışına şaplak attı ve onu inlemeye zorladı. "Bil ki, *dushka*, bunların hepsi zevk için. Sana zevk vermediği anda, durur. Ben meleğimi incitmem."

Onun meleği. O, onun meleği idi.

"Ben iyiyim, bebeğim. Acı çekersem sana mutlaka söylerim. Muhtemelen çok yüksek sesle söylerim. Ama güzel göründüğümü sanmıyorum. Kendimi garip hissediyorum." Muayene masasında kıvrıldı.

"O haklı. Çok güzelsin, tatlım," Caleb onu teselli etti. "Şimdi doktorun sözünü dinle. Ağzını kullanmama izin ver. Ağzını sikmem lazım. Sanırım partnerim senin amını halledecek."

Evet. Onun amını halledecekti. Caleb ona uzunluğunu sokmaya başladı, bu manzara Alexei'nin sikini sertleştirdi. Bir kadını paylaşmanın bu kadar samimi olabileceğini hiç hayal etmemişti. Yabancı otel odalarında geçirdiği tüm o yalnız gecelerde özlemini çektiği şey buydu. Bir aile özlemini çekmişti.

Kızın bacaklarının arasına girdi ve kendine bir yer açtı. Kızın amını denedi. Islaktı. Kız sırılsıklamdı. Oyundan zevk almıştı.

O da zevk almıştı. Penisini kaya gibi sertti, göbeğinden dışarı çıkmış ve istediğini elde etmek için neredeyse karnına vuruyordu. Kendini yumrukladı, birkaç kez pompaladıktan sonra prezervatifi açıp kendini kapattı. Bir gün aralarında hiçbir engel olmadan onu alacaktı. Onu kendisiyle bir bebek yapmaya ikna edecekti. O çok şefkatliydi. Oğlunu seviyordu ve her gün onunla birlikte olamadığı için pişmanlık duyuyordu. Başka bir bebek ona iyi gelirdi. Ona da iyi gelirdi. Holly'nin kızıl saçları ve yeşil gözleri olan bir kız çocuğu istiyordu. Sevgisini verebileceği bir kız çocuğu ya da babası ve ağabeyinin ona öğrettiği gibi öğretebileceği bir erkek çocuğu. Holly ve Caleb ile paylaşabileceği bir çocuk.

Artık daha fazla bekleyemezdi. Kalçalarını ayırırken, kıcına soktuğu tıkaç ona bakıyordu. Penisini hizaladı ve içeri itti.

Kız, ağzındaki sikin etrafında inledi.

"Oh, aynen öyle. Sertçe em, tatlım. O penisi em." Caleb ağzına girip çıkıyordu. Alexei ile karanlık bir bakış alışverişinde bulundu. Samimi bir bakış. Bir kadını paylaşıyorlardı ve bu onları birbirine bağlıyordu. Holly'yi sevmek ve ona bakmak konusunda yalnız değillerdi. Caleb gözlerini tekrar aşağıya çevirdi. Penisini sokmayı hiç bırakmadı, ama izliyor gibi görünüyordu. Alexei onun ne yaptığını biliyordu. Önceki gece de aynı şeyi yapmıştı. Caleb herhangi bir sıkıntı belirtisi olup olmadığını izliyordu. O onların kadınıydı. Onun güvenliğini ve zevkini ciddiye alacaklardı.

Ve onu zevke sokmak için sıra ondaydı. Penisini zorla içeri sokarken kalçalarını çekti. Amcığı dardı ve kıcındaki tıkağın sert çekişini hissedebiliyordu. Bu, penisini ateşledi ve onu boşaltmakla tehdit etti.

"O kadar sıkı ki," diye Rusça mırıldandı, onun anlamayacağını umursamadan. Onun amının onu saran hissine kendini kaptırmıştı. Kasları, tatlı, tatlı bir acıya varacak kadar sıkı bir mengene gibi onun sikini sıkıştırıyordu. Biraz geri çekildi, sadece başını, ve her şeye yeniden başladı. Amı onu emiyordu. Kalçaları, onu daha derine almaya çalışır gibi geriye doğru kalkıyordu. O, penetrasyonun tadını çıkararak kadının içine girip çıktı. Caleb'in sikini emişini izledi, Caleb geri çekildiğinde pembe dili başını yaladı.

"Boşalacağım." Caleb'in nefesi göğsünden içeri ve dışarı girip çıkıyordu. "Boğazına boşalacağım, bebeğim."

Alexei'ye baktı, gözlerinde çaresiz bir ifade vardı.

"Onu da boşaltacağım." Elini uzattı ve klitorisini aradı. Sinir demeti şişmiş ve ihtiyaç içindeydi. "Zavallı *dushka*. O da istiyor."

Klitorisini bastırırken penisini içeri soktu ve kız onun etrafında kasılmaya başladı.

Caleb inledi. "Aynen öyle. Al onu. Hepsi senin için. Sadece senin için."

Holly'nin amı sıkılaştı, kasları onu sağdı. Bu çok fazlaydı. Holly'nin partnerini emişini görmek ve amının sıkılığı arasında, kendini kaybetti. Ona tekrar tekrar girdi, zevk vücudunun her santimini kapladı. Testislerinin gerildiğini hissetti ve orgazm onu sararken kendini tutmak zorunda kaldı.

Çok güzeldi. Seks daha önce hiç böyle hissettirmemişti. Tüm duyuları harekete geçmişti. Karışık uyarılmalarının kokusunu, Caleb'in boşalırken Holly'nin saçlarını okşamasını, elinin altındaki Holly'nin teninin hissini, neredeyse mırıldanır gibi sesini seviyordu.

Kız yukarı baktı, yüzünde aptalca bir gülümseme vardı. Gözleri memnuniyetle parlıyordu. "Ee, sağlığını mı Doktor?"

Caleb'in gülümsemesi Holly'ninkine neredeyse eşitti. Her zamanki soğuk tavırlı halinden çok farklıydı. Bu adam mutluydu, açıktı, duygularını gösterebiliyordu. "Bence bu testi geçtin. Ama şunu bilmelisin ki, sağlığını çok yakından takip edeceğim."

Alexei onu ters çevirdi. Kelepçelerle biraz mücadele etti ama sonunda onun kollarında sakinleşti. "Sanırım güzel hastamızın biraz dinlenmeye ihtiyacı var."

Caleb başını salladı. Kot pantolonuna bile uzanmadı. Sadece esnedi ve gerindi. "Onu yukarı çıkarın. Bir yatağım var. Fazla bir şey yok, ama yatak iyi. Aslında benimki onun yatağından daha büyük."

"Sen de bize katıl." Alexei kapıya doğru döndü.

Caleb biraz uykuya ihtiyaç duyuyor gibi görünüyordu, ama yüzü birdenbire kapandı ve başını salladı. "Hayır. Burayı temizlemem gerek. Bir ara gerçek bir hasta gelebilir. Gerçek bir hemşire tutmayı düşünmem gerek."

Alexei konuşmak için ağzını açtı. İş iştir.

Caleb onu susturdu. "Sertifika olan biri, dostum."

"Biri beni bu kelepçelerden kurtaracak mı?" diye sordu Holly.

"Bir süreliğine hayır, *dushka*." Alexei, Caleb'i muayene odasında bırakarak çıktı. Caleb'in dairesine iki basamak birden atlayarak çıktı ve değerli yükünü tüm yol boyunca taşıdı.

İyi doktorla ilerleme kaydetmişti. Artık Caleb'in sırlarını ortaya çıkaracak bir şey olup olmadığını görmek için onun yaşam alanını incelemesi gerekiyordu, çünkü Alexei, Caleb'in istediği gibi gelip gitmesine izin verme niyetinde değildi.

Ama önce bir meleğe bakması gerekiyordu. Onu Caleb'in büyük yatağına atarken güldü.

On Üçüncü Bölüm

Caleb muayene masasını dezenfekte ederken, silip kağıdı yeniden sararken gürültüyü duydu.

Main Street'te biri bağıırıyordu ve kim olursa olsun, çok ciddi görünüyordu. Bu gürültünün Holly'yi rahatsız etmemesini umdu. Uzun bir gece geçirmişti ve tüm bu fiziksel efordan sonra muhtemelen biraz uyumaya hazırды. Bağıırışları dinlemesine gerek yoktu. Dışarı çıkıp kendisi de bağıırmak üzereyken telefon çaldı.

Bir hemşireye ve belki bir resepsiyoniste ihtiyacı vardı. Telefonlara cevap vermekten nefret ediyordu. Temizlik yapmaktan da hoşlanmıyordu. Karısını masada becerdikten sonra personelinden muayene odasını yeniden düzenlemelerini istemek onun için sorun olmazdı.

Caleb durdu. Holly onun karısı değildi. Holly onun karısı olmayacaktı. Kocalar karılarıyla yatardı. Kocalar karılarına her şeyi anlatırdı. O berbat bir koca olmuştu ve Holly'nin hayatını mahvetmeye niyeti yoktu. Ayrıca Holly'nin bir çocuğı vardı. O berbat bir baba olacaktı.

Ama Alexei iyi bir baba olacaktı. Alexei'nin Holly'yi hamile bırakıp bir aile kurmasını izleyebilecek miydi? Onunla ilgilenebilecek miydi? Elli mil içinde başka bir doktor yoktu. Onları başka bir doktora gitmeye zorlasa bile, bir kadın doğum uzmanı olmayacaktı. Bir uzmanı destekleyecek kadar insan yoktu. Neredeyse iki saat uzaklıktaki Alamosa'ya gitmeleri gerekecekti. Bliss'teki hamile kadınların bakımını onun üstlenmesi tam da bu sebepten dolayıldı. Belirli randevular için onlara bir uzman gönderebilirdi, ama çoğı zaman bakımları ona düşüyordu.

Durdu ve derin bir nefes aldı. Kendine sorun yaratıyordu.

Ve aniden neden hemşire işe almadığını anladı. İçten içe, kalmayı beklemiyordu. Devam etmeyi bekliyordu

Çünkü o hep böyle yapmıştı. Çocukken bile. Babası ve kardeşleriyle birlikte Chicago ve Washington'daki evler ile yatılı okullar arasında taşınmış, Eli ve Josh dışında kimseyle derin bir bağ kurmamıştı. Caroline ile bile bağ kurmamıştı.

Bir gün Bliss'ten bıķıp ayrılacağını düşünmüştü, ama bu yer kalbine girmiş, soğuktan başka bir şey kalmadığını düşündüğü yerde onu ısıtmıştı.

Kendini toparlaması gerekiyordu. Holly'yi seviyordu. Hatta büyük Rus'a bile ısınmaya başlamıştı.

Gidemezdi. Evini bulmuşken gidemezdi. Ve evi gerçekten çok gürültülüydü.

Telefon, sanki karşıdaki kişi onun telefonu açmaktan hoşlanmadığını ve hayır cevabını kabul etmeyeceğini biliyormuş gibi çalmaya devam etti. Ne düşünüyordu ki? Lanet telefonu açmak zorundaydı.

Telefonu açtı. "Bliss County Kliniği."

"Merhaba Doktor. Orada mısınız diye merak ediyordum. Ben Roger." "Uzun saçlı Roger mı, yoksa Roger mı?" Onları karıştırdığınızda

karıştırdığınızda sinirlenirlerdi ve saçlarını görmeden onları ayırt etmek zordu.

"Ah, ben dükkandan Roger. Kamyonetinizle ilgili arıyordum."

Ah, Uzun Saçlı Roger. Kel olan. "Anladım. Ne oldu?" "şey, çok garip bir şey oldu. Fren hidroliği sızdı."

Bunu zaten anlamıştı. "Peki bu nasıl oldu?"

"Görünüşe göre biri kabloyu kesmiş. Ya da çok dikkatli bir hayvan yapmış. Biliyorsun, bazen maymunlar alet kullanabilirler. Geçen gün bir doğa belgeselinde görmüştüm. Ama buralarda maymun yok. Mel ne derse desin umurumda değil. Onu görene kadar Sasquatch'ın varlığına inanmayacağım. Ve Sasquatch muhtemelen çok büyüktür. Biri onu kamyonunun altında fark ederdi."

Uzun Saçlı Roger, ya da Rambling-On Roger olarak da adlandırılabilcek kişi, konuşmaya devam etti, ama Caleb onu gerçekten dinlemiyordu. Biri fren hattını kesmişti. Biri onu öldürmeye çalışmış ve bunun yerine neredeyse Holly'yi öldürmüştü. Ne haltlar dönüyordu?

"Kamyoneti bırak. Şerif onu görmeli." Nate Wright'ı da bu işe karıştırmak zorunda kalacaktı.

"Onu zaten aradım. Çok garip geldi bana. Holly'nin kamyonette olduğunu biliyorum. Caleb, hassas olduğunu biliyorum ama Holly'yi sevdiğini sanıyordum. Buradaki herkes, ona ne zaman çıkma teklif edeceğini bahse giriyor."

Siren sesini duyunca hayal kırıklığıyla gözlerini kapattı. "Holly'yi öldürmeye çalışmadım. Holly benim... kız arkadaşım. Bak, şerif kamyoneti serbest bıraktığında tamir et ve faturayı bana gönder."

Telefonu kapattı ve kapıya doğru yürüdü. Siren sustu, ama panjurların arasından kırmızı ve mavi ışıkların zayıf bir izini görebiliyordu. Nate'in, kasabanın doktorunun kafedeki aşkını öldürmek istediği sonucuna varmamış olmasını diledi. Anlaşılmaz görünüyordu, ama bu kasabada hiçbir şey imkansız değildi.

Kimin bağırdığını anlayamadı, ama çok ciddiydiler. Antibakteriyel spreyi bırakıp bekleme odasına çıktı. Nell'in bıraktığı sarmaşık hüzünlü ve yalnız görünüyordu. Beyaz ve gri odadaki tek renkli şey oydu. Holly onu ikna ettiği için bir tablo satın almıştı, ama Rus mafyası olayı sonrasında delil olarak alınmıştı ve o zamandan beri başka bir tane aramamıştı.

Nate'in kliniği basmamasını umarak panjurların birini kaldırdı. Bliss şerifi otoparkta durmuş, ellerini bir kadının dirseklerine koymuş, kollarına yastıklı olmayan kelepçeler takıyordu. Ne oluyor?

Caleb, botlarını giymeye zahmet etmeden klinikten çıktı. Tamamen çıplak halde temizlik yaparken kendini garip hissetmesine sevindi, yoksa Nate Wright onun istediğinden daha fazlasını görebilirdi. Olduğu gibi, sadece kot pantolonunu giymişti. İnce çimlerin üzerinden otoparka doğru koşarken dağınık ve çılgın birine benzediğinden emindi.

"Nate, ne oluyor lan?"

Nate başını kaldırdı, yüzünde bir kaş çatma vardı. "Bu kadını tanıyor musun?"

Onu döndürdü. Kahverengi, düz kesim saçlı, ince bir kadındı ve evet, tanıdık geliyordu. Alexei'nin ona söylediği ismi aradı. Jessie. Koyu saçlı bir adamla birlikteydi. Eğer

Tahmin etmek zorunda kalsaydı, onların bir çift olduklarına bahse girerdi. "Onunla birkaç saat önce tanıştım. Sanırım adı Jessie."

O da önceki gece Trio'daydı. Onu fark etmişti. Oturduğu adamla el ele tutuşmasına rağmen, gözleri neredeyse sürekli Alexei'nin üzerindeydi.

"Evet, adım Jessie Wilson ve Alexei Markov'la birlikteydim." Kadın yalvarmadı. Ses tonu sinirliydi. "Bu benim işim sayılır. Arka cebimdeki rozeti kontrol ederseniz, bu konuyu açıklığa kavuşturabiliriz."

Nate başını salladı ve Cameron Briggs şüphelinin arkasına geldi. Hızla kadının arka cebinden cüzdanını çıkardı ve açtı.

"Rozetinde Jessica Wilson yazıyor ve o bir ABD federal polisi," dedi Cam, sanki buna pek inanmamış gibi.

"Şerif, uzaylılar en iyi sahtecileri tanırlar," tanıdık bir ses dedi.

Caleb döndü ve aniden Mel yanında duruyordu. Yaşlı adam tulum, termal gömlek ve spor ayakkabı giyyordu. Kamyoncu şapkasını hiç çıkarmazdı. Ölüm ışınlarını uzak tutmak için şapka, ağır hizmet tipi alüminyum folyo ile kaplanmıştı.

"O bir uzaylı mı?" Bu makul bir tahmindir. Mel, çoğu yabancının uzaylı olduğunu varsayıyordu.

"Hiçbir fikrim yok. Sanmıyorum. Öyle bir görünüşü yok. Ayrıca Els'lerin taktığı muskallardan birini taktığını da görmedim. Anakim olabilir. Onları Elders olarak daha iyi tanırsın. Elders aslında yaklaşık 2,7 ila 3,3 metre boyundadır, ancak moleküler olarak onları normal boyuta küçülten bu muskaları takarlar. Ben muska görmedim. Ayrıca o ne reptil ne de Gri'lerden biri. Bence o gerçek, canlı bir insan pisliği." Caleb'e umutla döndü. "Yine de her ihtimale karşı onu kontrol etmeliyiz. Sen muayene yapabilirsin. Kavrayıcı kuyruğu olup olmadığını kontrol et."

Bazen Bliss ilçesindeki tek doktor olmak zahmetli olabiliyordu. "Kimsenin kuyruğunu kontrol etmiyorum, Mel. O bir insan."

"Hey!" Jessie'nin ortağı, "bana ateş etme" anlamına gelen evrensel işareti yaparak ellerini havaya kaldırarak caddenin karşısına koştu. "Benim adım Michael Novack. Ben bir ABD federal polisiyim. Bu da ortağım Jessica Wilson."

"Bu küçük kasabanın pisliğine işimi yaptığımı açıklamaya çalıştım. Orada birinin o hurda Ford'la oynadığını gördüğümde seni bekliyordum." Alexei'nin Holly'nin arabasını park ettiği otoparkı işaret etti.

Caleb midesinin bulandığını hissetti.

Michael, herkesi ikna ederek rozetini cebinden çıkardı. Rozetini herkese gösterdi. "Biz Alexei Markov'un korumalarıyız. Florida'dan ayrıldığında onu takip ettik çünkü hala tehlikede. Teknik olarak programdan ayrılmış olsa da, Jessie ve ben temyiz mahkemesi iki davası hakkında kararını verene kadar ona yakın olmak istedik. Onu takip ediyorduk. Gerçi dikkat çekmemeye çalışmamız gerekiyordu."

Jessie ona neredeyse hırladı. "Bunun suçunu bana atma. Alexei bütün gün o arabayı sürdü. Bir pisliğin arabayla oynamasına izin mi verecektim? Şüpheli biriydi."

Nate Mel'e döndü. "Bu adamı gördün mü?"

Mel omuz silkti. "Onu sadece gördüm, ama bu bir şeyi gözden kaçırmamış olduğum anlamına gelmez. O arabanın altındaydı."

Jessie, açıkça sinirli bir şekilde inledi. "Çünkü adam kaçmıştı. Onun kötü bir adam olup olmadığını bilmiyorum. Ayakkabısını bağlayan bir turisti kovalayamazdım. Kontrol etmek zorundaydım. Bence o bir şey yaptı. Arabanın altına bir şey takılıymış gibi görünüyor."

Kliniğin kapısı açıldı ve Alexei orada duruyordu. Caleb, sağ elinin arkasına gizlice uzandığını fark etti. Ortağının taşıdığı silahı sakladığına şüphe yoktu. Alexei silahı kılıfına geri koydu ve dışarı çıktı. Caleb, panjurların çitaları açıldığını gördü.

"Holly, güvenli. Çıkabilirsin," diye bağırdı Caleb.

"Ona yatak odasında kalmasını söyledim. Kadınının işitme testi yaptırması gerekiyor." Alexei, federal polisleri gördü ve yüzü düştü. Nate'e döndü. "Açıklayabilirim."

Nate mavi gözlerini devirerek onu reddetti. "Tahmin edebilirim. ABD hukuk sistemi, hapse attığın tüm pislikleri yargılayana kadar sikini pantolonunda tutamadin. Marshallar seni hayatta tutmaya çalışıyor."

"Alexei?" Holly, çıplak ayakları ve hala dağınık saçlarıyla Alexei'ye doğru yürüdü. "Bu doğru mu?"

Alexei, ciddi bir ifadeyle Holly'ye döndü. "Şerifin söylediği doğru. Ama ben biraz daha yalvarmayı düşünüyordum. Güvenli olduğunu düşünmeseydim senin için gelmezdim."

"Bunu yeniden düşünmemiz gerekebilir," dedi Nate, kadın şerifin kelepçelerini çıkarırken. "Uzun Saçlı Roger ile güzel bir konuşma yaptım. Biri Caleb'in kamyonetine el koymuş."

Holly'nin eli aniden onun eline değdi. Holly'nin şaşkın bir nefes aldığını duydu. "Aman Tanrım. Biri beni öldürmeye çalışmış."

"Ya da Caleb'i." Briggs yardımcısı bir tablet çıkardı ve not almaya başladı. "Caleb'in kamyoneti. Ve şimdi de Caleb'in kliniğinin önündeki Holly'nin arabası."

"Ama arabayı ben kullanıyordum." Alexei'nin aksanı yine kalınlaşmıştı. Caleb onun işaretlerini anlamaya başlamıştı. Alexei duygusal olduğunda, aksanı neredeyse anlaşılabilir hale geliyordu.

"Sen benim kamyonetimi sürmedin," diye işaret etti Caleb.

"Hayır. Ama dün sabah içeri girmeden önce neredeyse bir saat boyunca orada bekledim. Nell'in içeri girmesini izledim. Seninle konuşmaktan korkuyordum. Ya biri beni görür ve bunun benim kamyonetim olduğunu düşünürse? Ya kasabada bana ulaşmaya çalışan biri varsa? Ya Holly'ye ya da sana zarar verirlerse bunun beni ne kadar inciteceğini anlarsa?"

Caleb, Alexei'nin diğer elini tuttuğunu fark ederek Holly'nin elini sıktı. Bu doğru gelmişti.

"Şerif, o temiz çıktı." Logan sahneye havalı bir şekilde girdi. Kendini kontrol altına almış gibi görünüyordu, ama gözlerinin kenarlarında, birçok gece uykusuz kaldığını gösteren kırmızı halkalar vardı. "O, söylediği kişi, ama patronu onun Colorado'da olduğunu öğrenince şaşırmış."

Jessie rozetini geri aldı. Onu pantolonuna soktu ve şerife sert bir bakış attı. "Bunu gizli yapıyoruz. Onu programdan çıkarmak için henüz çok erken bence. Bak, bu adamla çok zaman geçirdik. Howard Soley adıyla Boca Raton'a yerleşmesi gerekiyordu. Tüm belgeleri vardı. Yeni göç etmiş ve bir güvenlik şirketinde çalışan biri olması gerekiyordu. Onun için güvenli bir hayat kurmak için çok çalıştık. Kaybolduğunda ne kadar şaşırdığımızı tahmin edebilirsin."

. Burada değer verdiği biri olduğunu biliyordum. Umursadığım için beni tutuklayın."

Nate ona baktı ve Caleb'in hız yapanlara ve diğer küçük rahatsız edici kişilere baktığı gibi ona da aynı bakışı attı. "Bakın, Şerif, bildiklerim şunlar. Birinin kasıtlı olarak Dr. Burke'ün kamyonetine müdahale ettiğini biliyorum."

"Uzun Saçlı Roger'ın benim Sasquatch teorimi göz ardı etmesine izin vermeyin. Bence onlar endüstriye ve büyük şirketlere karşı ayaklanıyorlar, Şerif. Benzin yakan kamyonları sevmediklerini düşünüyorum," dedi Mel ciddiyetle.

Nate'in ifadesi hiç değişmedi. "Bunu aklımda tutacağım. Cam, çevre dostu Sasquatch'ları şüpheliler listesine eklemeyi unutma."

Cam sırttı. "Tamamdır, Şerif."

"Sizin neyiniz var böyle?" diye sordu Jessie.

"Hiçbir şey," diye cevapladı şerif. "Şimdi, ikinci sorunum ise, kasabamda bulunan ABD federal polislerinin, buraya geldiklerini ve bir davada çalıştıklarını ofisime bildirme nezaketini göstermiyor olmaları. Onu önemseydiğiniz gibi saçmalıkları bana anlatmayın. Silah taşıyorsunuz ve onu kullanmaya da fazlasıyla hazırsınız. Bana neler olup bittiğini bildirme nezaketini göstermeniz gerekir."

"Evet, haklısınız Şerif." Michael ikisinden daha mantıklı olanı gibi görünüyordu. "Özür dileriz. Gerçekten ona bir şey olacağını düşünmemiştik. Onu uzaktan takip ediyorduk. Bu kasaba kendi vatandaşlarını korumakta oldukça iyi görünüyor. Bayan Lang'ın oğlu ortaya çıktığında müdahale etmemiz bile gerekmedi. Hemen altı adam onun üzerine atladı."

"Bu kısmı beğendim."

Caleb soluna baktı. Mick, Stella'nın kulübesinden aldığı bir bardakla orada duruyordu. Pipetten uzun bir nefes aldı. Caleb, Farley kardeşlerin onunla birlikte olduğunu fark etti.

Mick ona sırttı. "Bak, arkadaşlar edindim. Bana tüm havalı yerleri gösteriyorlar."

"Kızların kimse görmeyeceğini düşündükleri için çıplak olarak yıkandıkları yer gibi," dedi kardeşlerden biri.

Mick başını salladı. "Evet, o kadar ilgimi çekmedi. Ve çıplaklar sandığımdan çok daha tuhaflar. Ama

Feed Store Kilisesi'ni sevdim. Meydanda Wall Street'e olan nefretlerini pandomimle ifade eden birkaç kişi vardı. Bu oldukça etkileyiciydi."

Demek Nell ve Henry bu öğleden sonra bunu yapıyordu.

"Federaller neyin peşinde?" diye sordu Bobby Farley.

"Alexei için buradalar." Will bakıp Rus'a el salladı. "Selam dostum! Seni gördüğümüze sevindik. Küçükler hokey ligi için bir koça ihtiyacımız var. Seni uyarmalıyım, sadece ben ve Bobby varız. Pek bir takımın olmaz."

Alexei hemen ısındı. "Çok fazla insana ihtiyacımız yok. Sadece diğerlerinden daha acımasız olmamız gerekiyor. Bunu size öğretebilirim. Tabii ölmezsem."

Bobby, yüzünde düşünceli bir ifadeyle şerife baktı. "Evet, şerif de bu konuda endişeli. Ama aynı zamanda Holly'nin eski kocasının da olabileceğini düşünüyor, çünkü o bir pislik, ya da Caleb'in ailesinin. Bir sürü şüpheli var."

Nate Wright'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sizi iki küçük pislik. Yine karakoluma dinleme cihazı mı yerleştirdiniz? Yemin ederim, annenizle konuşacağım."

İki çocuk da pek korkmuş görünmüyordu. Will omuz silkti. "Karakola dinleme cihazı yerleştirmedik. Sadece sesi yükselten bir makine icat ettik. Tam kapasitesini kullanmamıza bile gerek kalmadı. Çok gürültücü olabiliyorsunuz şerif."

Mick iki çocuğu da işaret etti. "Bu çocukları seviyorum. Keşke bir yıl önce de yanımda olsaydınız. Ama babamın anneme zarar vermesi imkansız. O bir pislik, ama ona zarar vermez."

Mick bu sözleri söyler söylemez, korkunç bir patlama oldu ve gökyüzüne ateş yükseldi. Patlama, elli metre uzaklıktaki otoparktan geldi. Ses çatladı, korkunç bir gürültüyle havayı yırttı. Bu ses her yerde gibiydi, bilincini istila etti ve dünyayı gerçek dışı hale getirdi.

Caleb'in kulakları acıdan yanıyordu. *Çok gürültülüydü.* Sonra her şey tuhaf bir çınlama sesiyle boğuldu. Saatlerce çınlayacaklardı.

Alexei harekete geçti ve Holly'yi iri vücuduyla korurken, Caleb çocukları aldı. Çocukları çekerek kendi vücuduyla korumaya çalışırken, patlamanın sıcaklığını teninde hissetti.

Bir eliyle Mick'in başını korurken, diğer eliyle ikizleri kendine çekti.

Her şey bittiğinde, "dünyadan sürekli keyif alan" ifadesini kaybetmiş olan Mick'e baktı. Gözleri dehşetle açılmıştı. Ayağa kalktı ve her yerde olan dumanı silkelemeye çalıştı. Havada keskin bir koku vardı.

Caleb, Mick ile konuşurken çok yüksek sesle konuştuğunun farkındaydı. "Çocuklara iyi bak. Anneni kontrol etmem gerek."

Holly'nin oğlu başını salladı ve hemen ikizleri kanatları altına aldı. Onları olay yerinden uzaklaştırıp Main Street'in diğer tarafına götürdü. Logan da Jessie ve Michael'ı diğer tarafa götürüyordu. Cam, Mel'i kontrol etti.

Nate çoktan telsizini açmıştı. "Hope, itfaiyeyi buraya çağır. Evet, bir bomba patladı. İnsanları bu bölgeden uzak tutmak için elinden geleni yap."

Ama insanlar evlerinden ve iş yerlerinden çoktan dışarı çıkmaya başlamıştı. İyi niyetli vatandaşlar birdenbire her yerdeydi. Kaos. Tam bir kaos vardı. Caleb kaosu çok iyi tanıyordu. Holly. Holly'ye ulaşması gerekiyordu.

"Bence bunu Sasquatch yapmadı, Doktor," diye bağırdı Mel. "Elektronik aletlerle pek iyi değiller!"

Caleb onu görmezden geldi ve Holly'nin yanına gitti. Alexei onu yere yatırmış, iri vücuduyla her yerini kaplamıştı. Holly onun altında debeleniyordu ama Alexei kıpırdamıyordu.

"Tehlike geçti mi?" diye sordu Alexei, biraz bağırarak.

Bu iyi bir şeydi çünkü Caleb'in kulakları hala çınılıyordu. "Biz iyiyiz."

Alexei'nin, Holly onunla kavga ederken bile onu koruduğunu bilmek de iyi bir şeydi.

Alexei onu kaldırdı.

"Micky?" Oğlu için etrafına bakındı.

Sonunda ona ulaştı ve onun iyi olduğundan emin oldu. "O iyi, tatlım. Sanırım hepimiz iyiyiz."

"Kulaklarım çınılıyor," dedi, oğlunu gördüğünde gözle görülür şekilde sakinleşti.

"Benim de," dedi Alexei, kulaklarını çekerek.

Caleb elini itti. "Bu kulak çınlaması. Geçer. Çekme."

Nate yanlarına geldi. "Bence bunu karakola götürmeliyiz. Logan ve Cam burada kalıp arabadan bir şey çıkarabilir miyiz diye bakacaklar, tabii araba artık yanan bir top değilse. Konuşmamız lazım. Hepimiz."

Mick, yüzü bembeyaz bir şekilde öne çıktı. "Ben de gelmeliyim. Babamın umduğundan daha fazla bu işe karışmış olabileceğinden endişeleniyorum." "Ne?" diye sordu Holly, elini tutarak.

"Şey, ona şantaj yapıyor olabilirim ve o da gerçekten çok kızmış olabilir."

Evet, kesinlikle konuşma zamanı gelmişti.

* * *

Vince işi bitirmeye neredeyse hazırdı. Berbat bir iş. Büyük, eski, boktan bir iş. Daha önce bu kasabada olduğu gibi işleri hiç bu kadar batırmamıştı.

Ormanı ağır adımlarla geçerek, her adımda doğayı lanetledi. Jeep'ini nereye park etmişti? Hedefin kullandığı araçlardan birine ulaşma fırsatı görmüştü. Üçü arasında kalan tek araba o gibi görünüyordu ve diğerlerinden birini alsa, işvereni bununla bir sorunu olmazdı. Yan hasar.

Ama yakalanmıştı. Kim olduğunu tam olarak bilmiyor olabilirlerdi, ama kasaba halkından birinin peşinde olan biri olduğunu biliyorlardı. Hedefin kim olduğunu anlamaları çok uzun sürmezdi. Sadece üç lanet olası seçenekleri vardı.

Ve şerif, yerel bir köylüden çok daha akıllı görünüyordu. Bütün kasaba, eski federaller ve komplo teorisyenleri için bir sığınaktı ve her birinin silahı vardı.

New York'ta hayat daha kolaydı.

Arabayı havaya uçurmuştu çünkü bir şey bırakmış olmaktan korkuyordu. Arabayı beceriksizce parçaladığını biliyordu, ama kadınların kulübesine park edilmişken lanet arabaya ulaşamıyordu. Dün gece

bunu kanıtlamıştı. Altı iri adamın, sıska bir çocuğu halletmek için geldiğini izlemişti.

Olmaz. Kesinlikle olmaz.

Kliniğin otoparkı caddeden uzaktaydı. Beton bir duvarla çevriliydi. Dağda cipini sakladıktan sonra çaldığı arabayla hedefi ortadan kaldırma girişimi başarısız olunca, üçünün kliniğe girmesini izlemişti. Dinlemiş ve o ucubelerin hepsinin seks yaptığını duymuştu. Bir süre meşgul olacaklarına karar verdikten sonra, denemeye karar vermişti.

Ve o aptal sürtük onu bulmuştu. Cihazı yerleştirmeyi zar zor başarmıştı ki, sanki eski arkadaşlarmış gibi ona seslendi. Merhaba dedi ve o kaçtı.

Duvarı zar zor aşmışken sirenler çalmaya başlamıştı.

Çıkmaya başladı.

Midesini bulandırdı. O böyle bir adam değildi.

. Bu işi asla kabul etmemeliydi. Hedefe kaç tane lanet olası gözün dikileceğini bilmeliydi.

Ama pes etmeyecekti. Lanet işi basitçe bitirecekti.

Artık kaza yoktu. Artık kıl payı kurtulmalar yoktu.

Hedef, Vince'in bir sonraki fırsatta beynine bir kurşun sıkmaktı.

Bunu sona erdirecekti.

On Dördüncü Bölüm

Holly, tek çocuğuna bakmak için bir süre yürüyüşünü durdurdu.

"Babam bana bir hobi edinmemi söyledi." Micky omuz silkerek sandalyesine yaslandı. Elinde bir fincan kahve vardı ve Bliss County Şerif Ofisi'nde oturmaktan açıkça rahatsız görünüyordu.

Hepsi ana odayı işgal etmişlerdi. Oda kalabalıklaşmaya başlamıştı. Alexei'nin ona bahsetmeyi ihmal ettiği ABD federal şerifleri, olayın gelişmesini izlemek için bir arada oturuyorlardı. Arka duvara yaslanmış, alçak sesle birbirleriyle konuşuyorlardı. Alexei, Micky kadar rahatsız görünüyordu, ancak Holly bunun farklı nedenlerden kaynaklandığından emindi. Alexei bu odaya son geldiğinde, neredeyse ölmüştü. Karnından vurulmuştu ve sadece Caleb'in emin elleri onu kurtarmıştı. Onu kucaklayıp, onu ayakta tutamayacağını bildiğini hatırladı. Korkunç bir duyguydu ve o zamanlar o adama aşık bile değildi.

Artık bunu atlatabileceğinden emin değildi. Oğluna dönmeden önce ona güven verici bir gülümseme göstermeye çalıştı. Ona gülümsemedi. "Lütfen bana babanı şantaj yapmanın nasıl iyi bir hobi olduğunu açıkla. Sanırım pul koleksiyonculuğu ya da okumak gibi bir şeyden bahsediyordu. Senin suç işlemeyi denemeni kastettiğini sanmıyorum."

Micky öne doğru eğildi. "Fotoğrafçılıktı. İyi bir fikir gibi görünüyordu. Ve babam mükemmel bir modeldi. Yani, o zamanlar model olduğunu bilmiyordu, ama çok iyiydi."

Kafasını eline dayadı. O kadar inatçıydı ki. "Lütfen, düşündüğüm şeyi yapmadığını söyle."

"Sanırım çocuk babasını birçok kadınla yakalıyor." Alexei sandalyesine yaslandı ve Micky'ye derin bir saygı dolu bakış attı. "Bu

kariyerini mahvedebilir. Ne kadar aldın?"

"Onu cesaretlendirme," dedi Alexei'nin tarzında. Micky'nin en son ihtiyacı olan şey bir suç ortağıydı. Kendi başına gayet iyi idare ediyor gibi görünüyordu.

Caleb öne eğildi ve diğer iki adama katıldı. "Para değildi, değil mi? Sen çıkmak istedin. Tüm bu 'siyasi aile' olayından kurtulmak istedin. Seni anlayabiliyorum. Zor bir durum. Herkes sürekli seni izliyor. Kendin olamıyorsun. Aile adının hakkını vermek zorundasın."

Micky Caleb'i işaret etti. "O anlıyor. Babamdan uzaklaşmak için yaptım, ama aynı zamanda çok para da aldım. Hey, özgür olmak istedim, sefil bir yoksul olmak değil."

"Holly, çocuğu boğazlamak istediğini biliyorum, ama onu bir dinlese nasıl olur?" Nate, Hope'un masasına oturarak sordu.

Micky birdenbire yalnız olmadıklarını hatırladı. "Kahretsin. Bu gerçekten suç mu? Tutuklanacak mıyım? Turuncu bana yakışmıyor."

Oh, bunu hiç düşünmemişti. "Onu tutuklayamazsınız." Nate eliyle onu uzaklaştırdı. "Eski sevgilin hakkında duyduğum şeyler doğruysa

o zaman bu çocuğa madalya vermem gerekir. Ama bu ciddi bir durum. Biri senin arabanı havaya uçurdu. Eğer milletvekili bu işe karışmışsa, bunu bilmek istiyorum."

Marshal Michael Novack başını salladı. "Bu Bayan Lang ile ilgiliyse, ABD marshalları bu işi tamamen sizin ellerinize bırakır, Şerif."

Jessie, Micky'ye başparmağını kaldırdı. "Onlara cehennemi yaşat, evlat. Politikacıları hiç sevmedim."

En azından Micky bu konuda kanunun arkasında duruyordu. Kimsenin onun bebeğini götüreceği görünmüyordu.

"Muhtemelen ben olacağım. Holly değil," dedi Alexei. "Birçok kişi beni öldürmek istiyor. Bu şehre gelmemeliydim. Kalmalı ve Howard olarak kalmalıydim."

Michael kollarını göğsünde kavuşturdu. "Mutlu olamazdın. Bunu biliyorduk."

Nate iç geçirdi. "Tamam, o zaman Holly ya da Alexei olabilir."

Caleb'in eli yavaşça kalktı. "Biri beni öldürmeye çalışsa bu ilk kez olmaz."

Bu onun için yeni bir bilgiydi. "Kim seni öldürmek ister ki?"

Caleb'in yüzü tuhaf bir şekilde boşaldı. "Benimle tanıştın mı?" Hayatındaki her lanet adam alaycıydı.

Marshallara döndü. "Sizce bu Alexei ile ilgili mi?"

"Buna bahse girerim," dedi Michael. "O, birçok tehlikeli adamı hapse attı. Bu adamlardan ikisi, mahkumiyetlerinden kurtulmaya çalışıyor. Temyiz davasında kararları bozulursa, Alexei'nin tekrar tanıklık yapmaması onlar için daha iyi olur."

"Ama bilmenizi isterim ki, henüz somut bir tehdit almadık," diye devam etti Jessie. "Sadece olasılıkları değerlendiriyoruz."

"Marshal Wilson, Hope'a konuyla ilgili ayrıntılı bir açıklama yaptı. Meğer o da harika bir sanatçıymış. Yakında bir şeyler öğreniriz. Zane, geçen gün Trio'da takılan bir adamdan kötü bir hisse kapıldığı için geliyor. Onun içgüdülerine güvenmeyi öğrendim. İkisinin birbirine uyup uymadığını göreceğiz," dedi Nate. "Ama ben buna bahse girmezdim. Kız, adamın kısa boylu ve çok solgun olduğunu söyledi. Bence birbirlerine uymayacaklar. Zane'in bahsettiği adam ona İtalyan asıllı Amerikalı gibi göründü."

"Scott, bana zarar vermek isteyebilecek tek kişi. Ama anlamıyorum. Micky'nin artık sona erecek olan yan işinden bile haberim yoktu." Oğlu babasına şantaj yapamazdı. Sandalyelerde oturan üç adam aynı anda konuşmaya başladı.

"Holly, çocuğu dinlemelisin. Bunun onun için ne kadar zor olabileceğini biliyor musun?" Caleb'in yüzü ciddiye, elleri uyluklarını sıkıca kavıyordu.

"Oğlum güçlüdür. Oğlum yapması gerekeni yapar." Alexei oğlunu övmeye devam etti.

"Anne, geri dönmem mümkün değil. Dönmeyeceğim."

Onları susturmak için elini uzattı. Büyük bir şaşkınlıkla, hepsi sessizliğe büründü. Belki de burada bir şeyi gözden kaçıırıyordu. Oğlunun önünde bir diz çöktü. "Ne oldu? Bunu bir süredir mi düşünüyordun?"

Oğlunun yüzü duygudan kızardı. "Büyürken bunu sürekli düşünürdüm. Beni yanlış anlamayın. İnanılmaz derecede zengin olmanın sevdiğim... hala sevdiğim birçok yanı vardı. Ve babam dünyanın en kötü babası değil. O korkunç derecede berbat bir insan. Cidden, ona oy vermeyin. Ama beni seviyordu."

"Seni evden atmadı." Bu onu garip bir şekilde rahatlattı. Micky ortaya çıktığından beri suçluluk duygusu onu kemirip duruyordu. Scott'ın hayatından atıldığında, en azından Scott'ın onu sevdiğini düşünmüştü. Tüm pislikliklerine rağmen, oğlunu gerçekten seviyordu. Sadece onu sevmiyordu.

Micky kahveyi bırakıp içini çekti. "Hayır, babam beni kovmadı. Ben gitmekle tehdit ettiğimde, sinir krizi geçirdi. Üniversiteye gitmeden evinden bir adım bile atarsam, güven fonuma dokunmamı engelleyeceğini söyledi."

Bu Scott'ın sesi gibiydi. "Bebeğim, seni terk etmek istemene neden olan ne yaptı?"

"Bir çocukla tanıştım."

Kalbi sızladı. Bu hikayenin nereye varacağını biliyordu, ama onun anlatması gerekiyordu.

"Babası benim babam için çalışıyordu," dedi Micky. "Önemli bir pozisyonda değildi. Güvenlik görevlisiydi, ama misafir evinde yaşıyorlardı. Adı Tristan'dı. Anne, sanırım onu sevdim. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Yakışıklı erkekler hakkında şaka yaptığımı biliyorum, ama onunla durum farklıydı. Onunla konuşabiliyordum. Ona her şeyi anlatabiliyordum. O benim ilk öpücüğümdü. Tek öpücüğüm."

Elini uzattı ve onun gözlerindeki yaşları sildi. Kendi gözyaşlarına aldırmadı. "Bebeğim, çok üzgünüm. Baban onu kovdu mu?"

Micky başını salladı. "Hayır. Daha da kötüsüydü. Babam ona terfi verdi, ama Tristan bir daha benimle iletişime geçmezse şartıyla. İki ay önce Washington'a taşındılar. Tristan en azından iyi bir çocuk. Telefonlarıma ve e-postalarıma cevap vermiyor. Sanırım babasının yeni kazandığı servetin tadını çıkarıyor."

Caleb'in yüzü kızardı. "Bu seni üzmesin. Bu tür insanları hayatından çıkarmalısın. Seni sadece kullanırlar."

"Babam onun ailesine rüşvet vermeden önce öyle görünmüyordu." Micky derin bir nefes aldı ve kendini toparladı. "Her neyse, artık dayanamayacağımı anladım. Oradan çıkmam gerekiyordu. Aptal değilim. Babamın yardımcılarıyla yatma eğilimini çok iyi biliyorum. Tek yapmam gereken onu bir iki gün takip etmekte ve ihtiyacım olan her şeyi elde ettim. Hepsini ona güzelce hazırlanmış bir PowerPoint sunumuyla gösterdim. Hatta onun penisinin ona nasıl oy kaybettireceğini gösteren bir grafik bile hazırladım."

Scott çok kızmış olmalıydı. İlk kez, onun öfkelenip peşine düşebileceğini düşünmek zorunda kaldı. Planın arkasında onun olduğunu şüphelenmiş olabilirdi. Ne de olsa, o da bir zamanlar ona aynı şeyi yapmıştı.

Oğlunun gözlerinde sert bir bakış belirdi. "Anne, geri almayacağım. O kişiye geri dönmem mümkün değil. Kendim olmalıyım. Kim olursam olayım, o kişi olmalıyım. Artık bu oyunu oynayamam. Bir saniye bile daha. Seni seviyorum. Seninle zaman geçirmek istiyorum. Güzel bir liberal sanatlar üniversitesi bulup, fast food restoranında çalışmamı gerektirmeyecek bir diploma almak istiyorum. Yaratıcı yazarlık düşünüyorum. Aptalca şeyler yapmak istiyorum çünkü kim olduğumu anlayabileceğimi düşünüyorum. Kongre üyesinin oğlu Mick Lang değil. Ve senin küçük Micky'nin de değil. Benim. Sadece ben. Umarım bunu seninle birlikte yapmama izin verirsin. Ama sen olmasan da yapacağım anne."

Tanrım, o artık çocuk değildi. Onun yetişkin hayatının büyük bir bölümünü alan bir kararı vermişti ve bunu yapmak için iki sevgiliye ihtiyacı olmamıştı. Kadın başını salladı. "O orospu çocuğunu, aklını kaçırana kadar şantaj yap."

Caleb ellerini çırttı. "Evet!"

Alexei arkasına yaslandı, bir bacağını diğerinin üzerine attı ve tehlikeli bir gangster gibi görünüyordu. "Ana negatiflerin güvenli bir yerde olduğundan emin olmalıyız. Konuşacağız."

Micky'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Yeni babalarımı seviyorum."

"Tamam, bu beni çok rahatsız etti." Caleb tekrar yere bakmaya başladı.

"Onun çok çarpık bir mizah anlayışı var," diye kabul etti. Nate'e döndü. "Orospu çocuğu eski kocamın sorguya gelmesini sağlayabilir misin?"

"Üzerinde çalışıyorum," diye cevapladı Nate.

Karakolun çift kapısı açıldı ve Logan ile Cam içeri girdi. Cam'in yüzünde kocaman bir gülümseme vardı, ama Logan sadece Alexei'ye bakıyordu. Scott Lang aralarına girdi. Bin dolarlık takım elbisesini rahat bir zarafetle giyiyordu ve gözleri hemen Alexei'nin gözlerini buldu.

"Oğlunun olaya karıştığını söylediğimizde sessizce geldi," diye açıkladı Cam. "Şanslıydık. Yaklaşık otuz dakika uzaklıktaki Pagosa Springs'te bir siyasi mitingdeydi."

"Oğlum, ne oldu? Güvende misin?" Scott yıllardır hiç değişmemişti. Hâlâ her yönüyle kusursuz bir politikacı gibi görünüyordu. Mükemmel bir şekilde bakımlıydı, mükemmel giyinmişti. Tek bir saç teli bile seçtiği stilden sapmaya cesaret edemiyordu. Yüz hatları televizyon için yaratılmış gibiydi.

Alexei çok karanlık, çok düşünceliydi. Çok yakışıklıydı, ama zor bir hayat yaşamıştı ve bu gözlerinden okunuyordu. Caleb'in saçları on iki farklı şekilde dağınıktı. Tişörtü hiç pantolonuna sokulmamıştı. Kırıksık olmaması bir mucizeydi.

Scott mükemmeldi ve şimdi onda ne bulduğunu merak ediyordu. Erkekleri mükemmeldi.

"Ben iyiyim baba. Annemin erkek arkadaşı sayesinde tek bir çizik bile yok." Micky, Caleb'i işaret etmekten özel bir zevk alıyor gibiydi.

Scott Caleb'e döndü. "Sen bana inanılmaz derecede tanıdık geliyorsun. Oğlumu kurtardıysan, sana teşekkür ederim."

Caleb ayağa kalktı ve arkasını dönerek mırıldandı. "Önemli değil."

"Logan, Cam, 703'ü çalıştırmamız gerekiyor. Bu iş çirkinleşebilir." Nate masadan atladı. "Cam, ne yapacağını biliyorsun. Logan, uslu dur."

Şerif yardımcıları grubun arkasına dolaştılar.

Nate, Scott'la yüzleşti. "Sayın milletvekili, yardımcılarım size ne söyledi bilmiyorum, ama bugün eski eşinizin arabası havaya uçtu. Dün de bana göre planlanmış bir kazada neredeyse ölüyordu."

Scott'ın elleri düştü. "Ciddi misin? Bunun Micky'nin uydurduğu bir şey olduğunu sanıyordum. O çok kurnazdır. Bu bir şaka mı? Birisi gerçekten Holly'yi öldürmeye mi çalıştı?"

Eğer rol yapıyorsa, muhteşemdi.

Micky ayağa kalktı ve babasına döndü. "Evet, baba. Oradaydım. Biri annemin boktan arabasını havaya uçurdu. Yeni bir arabaya ihtiyacı var. Bence sen almalısın."

Scott başını salladı. "Sabrımı zorlama, evlat." Holly'ye döndü, sesi kalınlaştı. Seçmenlere onların acısını anladığını belirtmek için kullandığı ses tonuydu. "İyi misin?"

Holly başını salladı. "Evet."

Ve bir anda onun sempatisi buharlaştı. "Neye bulaştın sen? Bu erkek arkadaşın kim? Neyle uğraşıyor? Tehlikeli biriye, oğlumun yanına yaklaşmasını istemiyorum. Micky, anlaşmamız iptal. Arabaya bin. Eve geliyorsun. Ve o fotoğrafları yüzüme tutma. Kariyerimi mahvetmek istiyorsan, devam et. Oğlum karşılığında lanet kariyerimi kurtarmayacağım. Holly, sen de arabaya bin. Gidiyoruz. Misafir evinde kalabilirsin."

İki adam da Scott'a doğru ilerlemeye başladı ve Holly sonunda 703'ün ne anlama geldiğini anladı. Bu, "pisliği hayatta tut" anlamına gelen bir şifreydi. Cam, Alexei'ye elini koydu ve Logan, Caleb'in önüne geçti.

"Kadınımızı hiçbir yere götüremezsin, *dolbo yeb. Zhopa!*" Alexei, çoğu küfür gibi gelen bir dizi Rusça kelimeyle bağırmaya başladı.

"Ona dokunursan, Rus'un seni öldürmesi için korkunç bir yol bulurum," diye söz verdi Caleb. "Ben Hipokrat yemini ettim. O etmedi."

Scott iki adam arasında bakışlarını gezdirdi. "Kızıl saçlı olanın senin erkek arkadaşın olduğunu sanıyordum. Tanrım, Holly. Sen de mi? Bu kasaba tam bir felaket."

Holly yerinden kıpırdamadı. Kararını verme zamanı çoktan gelmişti. "Yanlış değil ve ben gitmiyorum. Evet, ikisi de benim erkek arkadaşım. Micky de biliyor."

Micky sırtıttı. "Tamamen onaylıyorum anne. İkisi de çok seksi! Babam hala politikada krep garsonuna eşdeğer bir şey yapıyor."

"Micky!" Holly ve Scott aynı anda bunu söylemeyi başardılar.

Ve Holly bir şeyin farkına vardı.

"Onu seviyorsun."

Scott'ın yüzü, on yıllardır gördüğünden daha yumuşak bir ifadeye büründü. "Tabii ki seviyorum. O benim oğlum."

"O eşcinsel, Scott." Hala oğullarının cinsel yönelimiyle sorun yaşayan insanlar vardı. Bu ona oy kaybettirebilirdi.

"Evet, bunu o altı yaşındayken, doğum günü partisinde Cher'in şarkı söylemesini istediğinde anladım. Her zaman biliyordum," diye itiraf etti Scott. "Tristan'ı erkek olduğu için kovduğumu düşünüyor. Bu yaşta bir kızı da kovardım. O çok genç. Yerleşmeyi düşünmek için bile çok genç. Lanet olsun, o benim oğlum. Bu yaşta ne istediğini bilemez. Aşık olduğunu düşünüyor, ama sonunda kariyerini daha çok sevecek ve birinin hayatını mahvedecek. Sevdiği birinin. Sadece... yeterince sevmediği birinin. Onu bundan korumak istemem yanlış mı? Tristan'ı bu acıdan korumak istemem yanlış mı?"

Kafasını salladı. Ona yaptıkları için onu asla affetmeyecekti. Ama artık bunun üzerinde durmasına gerek yoktu. "Scott, o sen değilsin. Ve o da ben değilim."

Scott ona doğru bir adım attı. "Bebeğim, sen benim sevdiğim tek kadın olduğunu biliyorsun."

Cam savunma pozisyonuna geçti. Alexei yine Rusça konuşmaya başladı. Caleb ise sadece Scott'a bakıyordu.

Holly elini uzattı ve erkeklerine bu işi halledeceğini belli etmeye çalıştı. "Oh, Scott, senin aşkın pek değerli değildi, değil mi?"

Scott hiç de kırılmış görünmüyordu. "Hayır. Bu yüzden Connie ile ilişkimiz yürüyor, seninkiyle yürümedi. O, ona Prada giydirdiğim sürece hiçbir şeyi umursamıyor. Ama sen, sen daha fazlasına ihtiyacın vardı. Umarım bu pislikler sana istediğini veriyorlardır. Oğlumuz, hayatımda yaptığım en iyi şey."

"O sana şantaj yaptı." Holly, Scott'ın konuşma tarzına biraz şaşırmıştı.

Scott gülümsedi, dudakları sertçe kıvrıldı. "O benim oğlum. Acımasızdır. Onu, yaşlı adamı alt ettiği gün kadar gurur duyduğum başka bir an olmamıştır. Diğer iki çocuğum ise melemeyen koyunlar gibidir. Vergi indirimi için varlar. Başka bir şey değiller. Ama bizim Micky, daha azını kabul etmediği için her şey olabilir. Onun babası olduğum için gurur duyuyorum."

"Evet, bu senin yaşlı kadın destekçilerin ve kilise grupları arasında çok iyi karşılanacak," diye işaret etti Micky.

Scott iç geçirdi. "Eh, desteğimi kamuoyuna açıklamayacaktım. Oğlum, istediğinle yat. Sadece bunu özel olarak yap. Ve Tanrı aşkına, annen gibi yapma. O her şeyi yanlış yapıyor. İki kız ve

bir erkek. Ama itiraf etmeliyim ki, annen iki erkek için yeterince güzel."

"O seninle yatmayacak, baba," dedi Micky, biraz inleyerek.

"İğrenç! Yapmayacağım." Holly, Scott'a üç metrelik sopayla bile dokunmazdı.

Scott omuz silkti. "Denediği için bir erkeği suçlayamazsın. Güzel görünüyorsun, Holly."

"*Yob tuvoyiu mat!*" Alexei Cam'e yaslandı.

"Şerif, o gerçekten çok güçlü." Cam, futbolcuların kullandığı tackle mankenlerinden biri gibi görünüyordu.

"Alexei, aşağı in!" Caleb bağırdı. "Holly seçimini yaptı. Bizi seçti. Hiçbir yere gitmiyor. Kendini rezil etmekten başka bir şey yapmıyor. Ve ne yazık ki, onu öldürmeye çalıştığını sanmıyorum."

"Holly'yi öldürmek mi?" Scott şerife döndü. "Şerif, ben bir pisliğim. Bunu ilan eden belgeleri imzalarım, ama Holly'ye asla fiziksel olarak zarar vermem. Onu seviyorum. Sevme kapasitem ne kadar varsa, onu o kadar seviyorum."

Kadın, söz verdikleri her şeyi yapmaya hazır görünen adamlarına baktı. "O pek bir şey yapamaz. Ama beni öldürmeye çalışmadığından eminim."

Nate kaşlarını çattı. "Dün Denver'da mıydı?"

"Evet. Dün Denver'da bir mitingdeydi, bugün de Pagosa Springs'teydi," diye cevapladı Cam, Alexei'ye saldırmaya hazır bir kaplan gibi bakarak. "Ama muhtemelen bunu kendisi yapmazdı. Onu almaya giderken mali durumunu araştırdım. Birine para ödemişse, bunu gizli bir hesaptan yapmıştır."

Scott sabırsızlıkla ayağıyla yere vuruyordu. "Karımı öldürmeye çalışmadım. Eski karımı. Böyle bir şey yapmam."

Nate gözlerini devirdi. "Peki. Gidebilirsin. Rus, kafanı koparmaya karar vermeden önce benim kasabamdan defolup gitmeni içtenlikle tavsiye ederim. Sanırım Doc seni bırakır, ama Rus bir süredir kimseyi öldürmedi. Onun için endişeleniyorum."

"Doktor mu?" Scott, ağzı açık kalmış bir şekilde Caleb'e baktı. "Vay canına. Sen Caleb Sommerville'sin."

"Lanet olsun." Micky babasına kaşlarını çattı. "O bunu bilmiyordu."

Caleb'in yüzü kızardı, cildi koyu kırmızıya döndü.

"Ne?" diye sordu Holly. "Yanılıyorsun. Soyadı Burke."

Jessie ellerini kaldırdı. "Alexei, bunun için beni suçlayamazsın. Ben sırrı açığa çıkarmadım."

"Neden bahsediyorsun? Alexei mi?" Alexei'ye döndü, Alexei onun bilmediği bir şey biliyor gibiydi.

Alexei'nin öfkesi, derin bir suçluluk duygusuna dönüşmüş gibiydi. Yüzündeki kırıksıklıklarda bu duygu okunuyordu. Cam, tehdidin geçtiğini fark etmiş gibi geri adım attı.

"*Dushka*, Bliss'teki herkes bir şeyler saklar," dedi Alexei. "Caleb gerçek adını sevmiyor. Hepsi bu."

Ama öyle değildi. Alexei mükemmel bir yalancı olabilir, ama ona gelince pek yetenekli görünmüyordu. Başka bir şey daha vardı, ama o bunu görmezden geldi. Caleb'e döndü. Hala neyin bu kadar önemli olduğunu anlamamıştı. Alexei haklıydı. Birçok insan bir şeyi unutmak için Bliss'e geliyordu. "Sommerville biraz sıkıcı, bebeğim. Burke'ü daha çok seviyorum."

"Senin için sorun yok mu?" diye sordu Caleb. Her kasları gergin görünüyordu.

Omuz silkti. "Neden umursayayım ki? Birçok insan adını değiştirir. Laura adını değiştirdi. Rachel de öyle. Nell bir dönem kendine Moonbeam Laughingstick adını takmıştı. Ben de adımlı değiştirmeliydim, ama çok tembelim."

Micky ellerini çırpı. "Güzel, harika. O zaman hepimiz mutluyuz. Baba, sen gitmelisin. Sahtekarlık yapacağın seçmenlerin yok mu?"

Scott'ın gözleri kısıldı, mavi gözlerinde spekülasyon açıkça görünüyordu. "O bilmiyor."

"Baba." Bu kelime Micky'nin ağzından bir uyarı gibi çıktı.

Holly'nin midesinde bir ağrı hissetti. Micky de bir şeyler biliyordu. Onun dışında herkes biliyordu. Caleb'e baktı. "Neden bahsediyorlar?"

Caleb, arkasında duran zemini sonsuz derecede ilginç bulmuş gibiydi. "Önemli bir şey değil. Ben Caleb Burke."

Scott, sanki bir şeyden çok memnun olmuş gibi ellerini ovuşturdu. "Hayır, sen Chicago Sommerville'lerden Caleb Burke Sommerville'sin."

Holly, canım, Lang'larla başa çıkamayacağını düşünüyorsan, Sommerville'lerle tanışmalısın. Eski para ve güçten bahsedelim. Bu terimleri onlar icat etti. O aile Mayflower gemisiyle gelmişti, değil mi? Amerikan siyasetinde önde gelen ailelerden biri olmak çok uzun sürmedi ve birkaç yüz yıldır bu konumlarını koruyorlar."

"Sen bir pisliksin, baba." Micky'nin yumrukları sıkılmıştı.

Holly odaya bakındı. "Micky, onun kim olduğunu biliyor muydun?"

Micky gözlerini indirdi. "Evet, anne. Washington'da yeterince uzun süre yaşadım, kimlerin güçlü olduğunu biliyorum. Onu gördüğüm anda kim olduğunu anladım. Ve onun farklı olduğunu da biliyordum. Öyle olmasaydı bu şehirde olmazdı."

Scott güldü. "Annemin bir canavar olduğunu düşünüyorsan, kardeşi Eli ile tanışmalısın. O Senato üyesidir. Başkanlık için aday olacağı söyleniyor. Bu nasıl görünecek? Baskı artacak, Holly. Büyük Elijah Sommerville, aziz kardeşi bir garsonla, üstelik bir yabancıyla ilişkisi olduğunu öğrenince hiç hoşnut olmayacak. Caleb'in bu küçük ilişkisi, partimin onu devirmek için tam da ihtiyacı olan şey olabilir."

Yine aynı şey oluyordu.

"*Dushka*, sakın ol. Caleb'in nedenleri var." Alexei'nin gözleri ona yalvarır gibiydi.

"Sana söylemeyi başardı." Soğuk bir inatçılık

Alexei başını salladı. "Hayır, kendim keşfettim. Onun ne kadar harika bir adam olduğunu keşfettim. Evet, ailesi zengin ve güçlü, ama o Afrika'daki yoksul insanlara doktorluk yapmayı seçti. İnsanları kurtarmayı seçti. Ve buraya gelmeyi seçti. Seni seçti. Bunu itiraf etmek için fazla inatçı olabilir, ama seni seviyor."

Yeterli değil. Asla yeterli değil. "Bana gerçek adını bile söylemedi."

Caleb'in gözleri ona sert bir şekilde bakıyordu. "Bu benim gerçek adım. Ben buyum."

"Neden bana söylemedin?"

Çenesi sertleşti ve tekrar yere baktı. "Çünkü önemi yok."

"Önemli değilse, neden bana söylemedin?"

Gözleri yukarı kalktı ve soğuktu. Çok soğuktu. "Çünkü benimle değil, ailemle ilgilenen çok fazla kadın oldu."

Elleri titriyordu. Başladığı yere geri dönmüştü. Yirmi yaşındaydı, aşıkta ve ateş altındaydı. "Benim altın avcısı olduğumu düşündün. Tıpkı eski kayınvalidem gibi."

Scott, kendini beğenmiş, memnun bir sesle güldü. "O yapmazsa, emin olun kardeşi yapacaktır. Caleb Sommerville'in serveti yaklaşık elli milyon dolar. Senin tröstünün değeri de bu kadar, değil mi? Eli'nin serveti ise muhtemelen bir milyar dolar. İnan bana Holly, o aileye evlenmeden önce çok sıkı bir inceleme yapılır. İlk karısı sosyeteden biriydi. Caroline Hanover. İyi bir aileden geliyordu. Annem onu onaylardı."

"Sayın milletvekili, sanırım sizi yeterince dinledik. Lütfen gitmek isterseniz gidebilirsiniz." Nate kapıyı işaret etti. "Yardımcılarım sizi dışarıya kadar geçirebilir."

Yeterince dinlemişti. "Ben de gideceğim, Şerif. Hepimiz bunun muhtemelen benimle ilgili olmadığı konusunda hemfikiriz. İhtiyacınız olursa kulübemde olacağım."

Caleb uzanıp kolunu tuttu. Onu kendine çekti. Çok yakına. Cildinin sıcaklığını hissedebiliyordu. "Henüz bitirmedim."

Onun kendisine kötü davranmasına izin vermeyecekti. "Ama ben öyle hissediyorum. Bu sahneyi daha önce de yaşadım. Bir daha kendimi buna maruz bırakmayacağım. Bağlanmak istememenin sebebinin ilk karını unutamamış olman olduğunu sanıyordum. Şimdi anlıyorum ki benim gibi birine asla bağlanmayacaksın. Scott bir keresinde bana, onun gibi bir adam için mükemmel bir metres olduğumu söylemişti. O bir pislik, ama en azından bana karşı dürüsttü."

Caleb pes etmedi. Yüzü gerildi. "Beni bu işe sen bulaştırdın. Ben uzak durmak istiyordum. Yalnız kalmak istiyordum, lanet olsun. Beni sana bağladın. Sakın benden uzaklaşmaya kalkışma. Otur ve bunu konuşalım."

O ondan uzaklaştı. "Sanırım ben almayayım, Dr. Sommerville. Başka ucuz birini bulabilirsin."

"*Dushka*, gitme." Alexei ona dokunmadı, ama kız onun iradesini hissedebiliyordu.

O da ondan uzaklaştı. "Biliyordun ve bana söylemedin. Ben de seninle konuşmak istemiyorum."

Şerifin ofisinden çıktı, Micky de hemen arkasından.

"Anne," diye seslendi.

O, kızgın olduğu ama kesinlikle kurtulamadığı tek adamdı. "Beni eve götürür müsün, evlat?"

Yüzü düştü. "Tabii. Ama büyük bir hata yapıyorsun. O babam gibi değil."

"Seninle bu konuyu konuşmak istemiyorum. Eve gitmek istiyorum. Sen bunu anlayamazsın. Sen oraya aittin. Lang kanı taşıyordun. Bir daha bunu yapamam. Herkesin hor gördüğü kişi olamam. Caleb istediği kadar konuşabilir, ama sonunda ailesinin onaylayacağı biriyle birlikte olmak isteyecektir. Babanı duydun. Karısı sosyete kadınıydı. O dünyaya uyum sağlıyordu. Bir kadın seçtiğinde, sosyal çevresine uyan birini seçti. Bir yıl boyunca bana uygun olmadığını söyledi. Onu dinlemeliydim."

Micky, arabasının park edildiği Stella'nın otoparkına kadar onu takip etti.

O kadar aptaldı ki. Micky yüz bin dolarlık bir spor araba kullanıyordu ve o, "babam beni evden attı" numarasını yutmuştu. Alexei'nin üzgün köpek yavrusu bakışlarını da yutmuştu. Onu takip eden iki ABD federal polisi olduğunu söylemeye bile tenezzül etmemişti. Kimse ona hiçbir şey söylememişti. Bu adamlar için onun değeri bu kadardı.

Oğlunu affedebilirdi, ama Alexei ve Caleb'i? Emin değildi. Bunun işe yarayacağını düşünerek aptallık etmişti.

Mercedes'in kapısını açar açmaz Nell koşarak geldi. Hâlâ palyaço makyajı vardı, ama ağzı dakikada yüz kilometre hızla hareket ediyordu.

"Aman Tanrım, Holly! Sasquatch'ların arabayı havaya uçurduğunu duydum. Yani, bunu bir insanın yaptığını biliyorum. Mel bile artık bunu biliyor, ama sen iyi misin? Nasıl oldu? Ne ters gitti? Kime karşı protesto etmem gerektiğini biliyor musun?"

Nell konuşurken elleri titriyordu. Holly ellerini kendi elleriyle tuttu. Nell hemen sakinleşti.

"Ben iyiyim. Arabam hariç herkes iyi. Arabam artık delil olarak tutuluyor. Endişelenme. Sanırım tehlike geçmiştir." Ama Alexei için geçmemişti. Caleb için de. Birisi hala onlardan birine zarar vermeye çalışıyordu. Kararsızlık onu kemiriyordu. Karakola baktı. Hata mı yapıyordu?

Onlar başı dertteyken oradan uzaklaşarak ne yapıyordu? Ama ona yalan söylediklerinde onlara nasıl güvenebilirdi?

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu Nell. Zamana. Biraz zamana ihtiyacı vardı. "Hayır."

"Aklı başında bir arkadaşla ihtiyacı var, onu tekmelemek için," dedi Micky, kaşlarını çatarak. "İki erkek arkadaşını da terk etti. Onu tekmeleyebilir misin?"

Nell başını salladı. "Hayır. Ben o konuda kötüyüm. Elini tutup sırtını okşayabilirim ve söylediği her şeye katılıyorum. Ama bence ona kimin lazım olduğunu biliyorum."

Holly itiraz etmeden önce Nell arabanın arka koltuğuna geçmişti. Micky'nin haklı olup olmadığını merak ederek içini çekip arabaya bindi.

* * *

İstasyonun kapısı çarparak kapandı ve Holly gitmişti. Alexei, bu kadar kısa sürede her şeyin nasıl bu kadar ters gidebildiğini anlamıyordu. Birkaç saat önce, tamamen mutluydu. Holly kollarındaydı. Onu yatağa yatırdı ve Holly hemen uykuya daldı. Nefes alıp verişini dinlerken, Caleb'in dolabını fark etti. Dolap hafifçe aralık kalmıştı ve içinde bir yastık ve uyku tulumu vardı. Kalbinde bir hüznle dolaba baktı.

Caleb'in uyku sorununu çözmüş ve bunu düzeltmek için bir plan yapmıştı. Ne denemek istediğini biliyordu. Holly'nin yanına, tamamen mutlu bir şekilde yatağa geri dönmüştü. Her şey yoluna girmişti.

Ve şimdi, Holly'nin arabası gibi her şey havaya uçmuştu.

Scott, yüzünde belirgin bir memnuniyet ifadesiyle Caleb'e baktı. "Dr. Sommerville, sizinle tanışmak bir zevkti. Sizi temin ederim ki, partim bu gezide öğrendiklerimle ilgilenecektir. Biliyorsunuz, ben..."

Bir gün Holly ile tekrar bir araya geleceğimi hep düşünmüşümdür. Onu gerçekten önemsiyordum. Tabii ki resmi bir şekilde değil. O politik bir eş adayı değil. Ama onu tekrar kazanacağımı düşünmüştüm. Sanırım kazanamayacağım. Sen de benim kadar onu incitmişsin. İkimize de bir şans daha vereceğini sanmıyorum, o yüzden elimden geleni yapacağım. Evet, seni ifşa etmek Holly'yi kaybetmeyi telafi edecek.

Döndü ve kapıdan çıktı.

Caleb orada durdu. Alexei bir şeye yumruk atma isteğini bastırdı. Bunun için yeterince zaman olacaktı. Şu anda, ortağıyla ilgilenmesi gerekiyordu ve bunu çabuk yapmalıydı.

"Peşinden git."

Caleb donmuş gibiydi. Sadece dudakları hareket ediyordu. "O seçimini yaptı."

"Yanlışı bir seçimdi. Onun için savaşmalısın. Onun ihtiyacı olanın bu olduğunu göremiyor musun? Hikayeni, adını sen anlatsaydın, her şey çok farklı olurdu. Ama bunu ona, onu daha önce bir kez kırmış olan adam söyledi. Anlamıyor musun? Senin savaşmana ihtiyacı var."

"O gitti," Caleb'in sesi boşlukta yankılanıyordu. "O kalmasını istediğimde gitti. Bana hiçbir şey sormadı. Adımı duydu ve beni yargıladı. Beni istemiyor. En başından uzak durmakla doğru yapmışım. Ve şimdi kasabadan ayrılmak zorundayım. Başarısız bir aşk yüzünden kardeşimin kariyerini mahvedemem."

"Sen izin verirsen başarısız olur. Kardeşin için endişelenme. Ben hallederim. Kal. Düşün." Caleb'in geri döndüğünde hala orada olmasını umarak arkasını döndü, ama önce halletmesi gereken bir iş vardı.

"Alexei!"

Alexei, Nate Wright'ın keskin sesine döndü.

"O adamı benim otoparkımda öldürme."

"Öldürmeyeceğim. Ama o benim öldürmemi isteyebilir." Alexei döndü ve çift kapıdan dışarı çıktı. Öfkesi içini kemiriyordu, ama kendini kontrol etti. Scott Lang'ı dövmek hiçbir şeyi çözmeyecekti. Her şeyi daha da kötüleştirecekti. Bu durumda, tehdit, eylemin kendisinden çok daha değerliydi.

Scott Lang, Audi'sinin yanında durmuş, anahtarları elinde tutuyordu.

Alexei adamın önünde durdu. Scott anahtarları tutan elini yanına indirdiğinde memnun oldu.

"Ne istiyorsun sen?"

"Caleb'in kim olduğunu biliyorsun, ama benim sorum şu: benim kim olduğumu biliyor musun?" Kendini tanııtma zamanı gelmişti.

Lang onu bir kez süzdü. "Tanıdık gelmiyorsun."

"Alexei Markov adını biliyor musun?"

Gözleri hafifçe büyüdü. Alexei, Scott Lang'ın yüzünde korkunun belirmeye başlamasından memnun oldu. "Sen mafya'ya sırtını dönen Rus'sun."

"Ve birkaç politikacıya," diye itiraf etti. "Ben ayırım yapmam."

Scott'ın eli arabasının kapısına gitti. "Tekrar soruyorum, ne istiyorsun?"

O birçok şey istiyordu. Bunların çoğunu elde edemeyecekti, ama uğruna savaşmaya değer birkaç şey vardı. "Zamanı geri almak ve senin o ağzını asla açmamanı sağlamak istiyorum. Bunu yapamam. Ama sana birkaç şeyi açıklayabilirim. Basının söylediği her şey gerçekten doğru. Söyledikleri her şeyi gerçekten yaptım. Bunu kardeşim için yaptım. İntikam için. Yıllarımı bu intikamı almak için harcadım. Bunun için hayatımı feda ettim."

"Evet, okudum." Scott konuşurken yutkundu.

"Bir kadınla tanışana kadar intikamdan vazgeçmedim. Holly." Audi'ye yaslandı. "Sadece Caleb Burke sayesinde hayattayım. Bu iki kişiyi ailem olarak gördüğümü anlamalısın."

"Beni tehdit mi ediyorsun?"

O, bunun aç bir kurtun gülümsemesi olduğunu bildiği halde gülümsedi. "Sana dünyanın gerçekliğini açıklıyorum. Servetin seni koruyacağını sanıyorsun. Benim intikamımla arana kalkan olacak kadar çok koruma tutabileceğini sanıyorsun. Bu doğru değil. Caleb, Holly ve benim hakkımda dünyaya bir şey söylersen, bir daha huzurlu bir gece geçiremezsin. Aramıza duvarlar örersin. Aramıza adamlar koyabilirsin. Bu beni durdurmayacak. Senin için geleceğim. Uzun bir zaman sonra olsa bile, bir gece orada olacağım. Kanın bedeninden akmadan önce göreceğin son yüz ben olacağım. Buna yemin ederim. Eğer istediğim gibi olursa, Caleb Holly ile evlenecek. Sır olmaktan mutlu olacağım. Bana izin verdikleri her şey olmaktan mutlu olacağım. Bunun sebebi ben olmayacağım."

onlar indirilir. Eğer biri bunu öğrenirse, seni sorumlu tutacağım."

Scott'ın yüzü hoş bir bembeyaz renge bürünmüştü. "Bunu söz veremem. Ağzımı kapalı tutabilirim, ama yine de ortaya çıkabilir."

"Hayır. Eğer duyulursa, senin peşine düşerim."

"Lanet olsun dostum," politikacı neredeyse sızlanıyordu. "Beni sorumlu tutamazsın."

"Senin peşine düşerim." Arabadan uzaklaştı. Mesajını vermiş gibiydi. "Bunu unutma. Bütün dünyaya anlatabilirsin, senin peşine düşerim. Tek bir arkadaşına anlatabilirsin, o da başkasına anlatır, senin peşine düşerim."

Scott omuzlarını düzeltti, ama sesi hala sızlanıyor ve küçüktü. "Beni korkutabileceğini sanmıyorum."

"Kararı sen vereceksin. Yanlış karar verirsen, senin peşine düşerim. Senin peşine düşerim çünkü başka seçeneğim kalmaz. Seni izleyeceğim, Kongre Üyesi. Seni her zaman izleyeceğim."

Arkasını döndüğünde Caleb'in ellerini beline koymuş olarak orada durduğunu gördü. Alexei yüzünün kızardığını hissetti. Kahretsin. Caleb'in onun bu yönünü görmesini istememişti. Caleb'in yanında her zaman gülümseyen Alexei olmaya özen göstermişti. Caleb'in hikayeleri okuduğunu biliyordu, ama onun gerçek yüzünü görmemişti.

Audi, şeytan onu kovalıyormuş gibi park yerinden hızla çıktı.

"Sanırım milletvekili altına işedi." Caleb ama Alexei bu sözlerde hiçbir mizah görmedi. Arkadaşı orada, somurtkan ve umutsuz bir ifadeyle duruyordu. "Bunu yapmak zorunda değildin. Kardeşim büyük bir adam. Güven bana, başının çaresine bakabilir. Birinin Sommerville kampanyasını baltalamak için skandal kullanmaya çalışması ilk kez olmuyor."

Alexei ilk kez bu şekilde kullanılmış olacaktı.

Buna izin vermeyecekti. "Bu benim sorunum. Onun değil."

Caleb elini saçlarının arasından geçirdi. "Seni anlamıyorum. Neden böyle düşünüyorsun ki? Seni hiç anlamıyorum. Neden buradasın ki?"

Caleb'e bunu nasıl anlatabilirdi? Birbirlerine dikkat etmezlerse bu iş yürümezdi. "Holly'yi seviyorum. O benim en iyi yanımdır."

."

"O zaman neden onun peşinden gitmedin?" diye sordu Caleb. Holly'nin gittiği yolu gözleriyle takip etti.

Alexei derin bir nefes aldı. Bu bir kumar gibiydi, ama o hiçbir zaman güvenli oynamasıyla tanınmamıştı. "Çünkü sen de benim bir parçamsın."

Caleb başını salladı, gözleri Alexei'ye döndü. "Tanrım, kafamı karıştırıyorsun."

Alexei iç geçirdi. Caleb gerçeği göremiyor gibiydi. "Değilim. Sen sadece sandığın kadar akıllı değilsin."

Caleb durdu ve ona baktı, sonra yüzünde bir gülümseme belirdi. Karnının derinliklerinden kahkaha attı. Kahkaha atarken ikiye katlandı. "Kesinlikle düşündüğüm kadar akıllı değilim. Aptalım. Çok aptalım."

Caleb'in kahkahası hüzünlü bir şeye dönüştü. Alexei bunu kalbinde hissetti.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf etti Caleb. "İçgüdülerimin ne olduğunu biliyorum. Gitmeliyim."

"İçgüdü'n aptalca." "O beni istemiyor."

"Korkuyor," diye açıkladı Alexei, bunun açık olması gerektiğini düşünse de. "Sana ihtiyacı var. Senin de ona ihtiyacın var. Lütfen bunu bir düşün. Karını sevdiğini düşünüyor."

"Hayır," diye cevapladı Caleb, sesinde suçluluk duygusu vardı. "Ve bunun için kendimden nefret ediyorum. Benden bekleneni yaptım. Bana öğretilenleri yaptım. Caroline ile evlendim, ama bir gün daha fazlasına ihtiyacım olduğunu anladım."

"Holly'den daha fazlasına ihtiyacın olacak mı?" Alexei cevabı biliyordu, ama Caleb'in bunu söylemesini istiyordu.

Caleb hiç tereddüt etmedi. "Hayır. Onu seviyorum. Kahretsın. Söyledim işte. Onu seviyorum. Ama onu hak ettiğimi sanmıyorum. Kardeşim bana cehennemi yaşatabilir. Ama yapacağını sanmıyorum. Sanırım gözden uzak durduğum sürece, mutlu olduğum sürece ne yaptığım umurunda olmayacak. O bir canavar değil, ama bir şeyler söyleyebilir. Onu kötü hissettirebilir. Bazı ısrarcı gazetecilerin bunu öğrenmeyeceğini garanti edemem. Onun böyle hissedeceğini biliyordum, ama yine de onu aldım. Gitmem gerek. Onun seninle mutlu olmasına izin vermeliyim."

Onlar gerçekten ona ihtiyaç duyuyorlardı. Kendi yeri konusunda endişelenmişti, ama artık her şey açıktı. Caleb zeki ve nazik bir adamdı. Dünyanın ihtiyaç duyduğu türden bir adamdı, ama kendini güvenemeyecek kadar kırılmıştı. Biraz sert davranmaktan çekinmeyen birine ihtiyacı vardı, hatta kendisine bile.

İyi haber, onun birilerini tekmelemekte çok iyi olmasıydı. "Gitme. Kal. Karnının ağırmayı bırak ve cesaretini geri kazan. Bu sana yakışmıyor. Kadınımız dışarıda. Yalnız ve sen burada onun seni affetmeyeceğinden endişeleniyorsun. Onu affettir. Ona bir şey ver. Ona hikayeni anlat. Neden korktuğunu söyle. Neden onunla yatmadığını söyle."

Caleb'in gözleri parladı.

"Evet," diye açıkladı Alexei. "Dolabı görüyorum. Ben meraklı bir adamım."

"Sen meraklısın," diye düzeltti Caleb. "Sen meraklı bir pisin. Ve ben sızlanmıyorum. Kim olduğumu değiştiremem."

"Çok inatırsın. Zaten değiştin. Onunla birlikte olmayı kabul ettiğinde değiştin. Ve bana sadece seks için orada olduğunu söyleme. Aşıktın, sadece bunu söyleyecek kadar erkek değildin. Erkek ol, Caleb. İnsanlara yardım etmek için servetinden vazgeçmeye karar verdiğinde olduğun erkek ol. Ruhunda olduğun erkek ol, ihtiyacı olan şeye ulaşmaktan çok korkan erkek değil."

"Açıktaki durmaya dayanamadığım için lanet bir dolapta uyuyorum." Elleri saçlarına gitti, yüzüne düşecek kadar saç olmasa da saçlarını geriye itti.

Alexei omuz silkti. "Bunu halledebiliriz. Sana güzel bir dolap yaparız. Seni yatırırız ve kapıyı kapatırız."

"Lanet olsun. Anlamıyorsun. Bunu kolaymış gibi gösteriyorsun, ama değil." Caleb hayal kırıklığını neredeyse hırlayarak dile getirdi.

Kendini garip bir şekilde sakın hissetti. Caleb'i, arkadaşının tahmin edebileceğinden çok daha iyi anlıyordu. "Hayır, sen zorlaştırıyorsun çünkü bırakmaktan daha kolay yaşayabiliyorsun. Acıya tutunuyorsun çünkü onu biliyorsun. Sana tanıdık geliyor. Seni koruyor. Anlamadığımı mı sanıyorsun? Gözlerimi kapattığımda kardeşimi görüyorum. Onu olduğu gibi görmüyorum. Onu ölü görüyorum. Onunla ilgili tek önemli şey sanki kanmış gibi görüyorum. Kan. Her yerde. Tek bir kurşun onu bir pisliğe dönüştürdü.

Birinin temizlemesi gereken yer. Geceleri gözlerimi kapattığımda bunu görüyorum. Ve kendimi onun hakkında tek bir düşünceye zorluyorum. Bana kaymayı öğrettiği günü düşünüyorum. O günü zihnimde tekrar tekrar yaşıyorum. Etrafımdaki hava serin ve soğuk, ama kardeşimin gülümsemesi sıcak. O sabırlıdır. Bildiklerini bana öğretir. O benim kardeşimdi. Onun hayatı buydu. O benden alındı. Onu geri alıyorum. Senden bir şey alındı. Geri almak için yeterince güçlü müsün?

"Sen lanet olası bir piçsin." Caleb gözlerini kapattı ve tekrar açtığında, gözlerinde şüpheli bir nem vardı. "Onu seviyorum. Onu bırakmak istemiyorum. Bunu bırakmak istemiyorum."

Alexei elini uzattı ve arkadaşının omzunu tuttu, içinden derin bir şey yerine oturdu. "O zaman bırakma."

"Beni kardeşinin yerine kullandığını biliyorsun. Bunu anlamalısın."

Belki öyleydi, ama bunun bir zararı olmazdı. Caleb'i olduğu gibi görüyordu. Alexei ikisini de sevdiği dışında, Caleb Mikhail'e hiç benzemiyordu. "Ondan daha fazlası var, ama öyle olsa bile, ben iyi bir kardeşim. Sana iyi bir kardeş olurdum. Seni hayal kırıklığına uğratmazdım."

Caleb'in yeşil gözlerinde bir umut ışığı belirdi. "Bundan fazlasını isteyemem. Alexei, bazen uykumda yürürüm. Duvarlara çarparım. Mobilyaları tekmelerim. Dolapta uyumaktan daha karmaşık bir durum."

Caleb'in sorunlarının çoğunun bundan kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak etmişti. Bu sorunu çözmek kolaydı. "Hayır, çok basit. Yataktan kalktığında seni uyandırıp tekrar yatıracağım. Vücudun öğrenecek."

"Ya Holly'ye zarar verirsem?"

İşte oradaydı. Artık görebiliyordu. Bu, Caleb'in en büyük korkusuydu.

"Buna izin vermem. Bana güvenmelisin, yoksa bu işe yaramaz. Onu senin iblislerinden bile koruyacağımı bilmen gerek."

Caleb sonunda başını salladı. "Evet. Evet, bunu istiyorum. Ama şu anda ona kızgıyım."

"Ben de kızgıyım. O uzaklaştı. Böyle bir şey yapmaya hakkı yok. Sanırım bir şaplak atmak gerekiyor." Küçük *dushka'sı* ne yaptığını bilmiyordu. Ona uzaklaşmaması için yalvarmıştı

gitmemesi için yalvarmıştı. O, diz çöküp yalvarmaya hazırды, ama görünüşe göre onun daha fazlasına ihtiyacı vardı.

"Bence şaplak yemeyi hak ediyor. Hem de iyice," diye onayladı Caleb.

Alexei döndü ve Logan Green'in kendisine baktığını gördü.

"Az önce söylediğin saçmalıklara gerçekten inanıyor musun?" Yardımcının sesi gergindi.

Bu, onun dua ettiği fırsattı. "Evet, inanıyorum. Ve bu senin için de geçerli. Başına kötü bir şey geldi. Bunun seni değiştirmesine izin veren sensin. Bunun seni yenmesine izin veren sensin. Yıllarca bu karanlığın beni yenmesine izin verdim. Gençliğimi almasına izin verdim. Sen de aynı yoldasın. Beni istediğin kadar nefret edebilirsin, ama bunu biliyorum."

"Sen hiçbir şey bilmiyorsun dostum." Logan onun yanından geçip kapıyı açtı, Bronco'suna atladı ve motoru çalıştırdı. Arkasına bakmadan geri geri çıktı, tekerlekler yerden sıyrıldı.

"Denedin." Caleb'in eli sırtındaydı.

"Hepimiz denedik." Nate Wright ve şerifler karakolun merdivenlerinde duruyorlardı. Alexei'nin istediğinden daha fazlasını duydukları belliydi. Bütün kasaba meraklıydı.

"Alexei, bence bizimle gelmelisin." Jessie ona kaşlarını çatarak baktı. "Bu doktorla ilgili değil. Bu seninle ilgili."

Midesinde bir ağrı hissetti. "Gidemezdim. Burası benim evim."

"Evet, ama bu kasabadaki herkesi tehlikeye atıyorsun," diye işaret etti Jessie.

Şerif burnunu çektirdi. "Henüz bizi saymazdım, Mareşal."

"Tanık koruma programına alınması gerekiyor." Jessie'nin yüzü inatçı bir ifadeyle gerilmişti.

"Jessie, onun neden burada olduğunu biliyorsun. O kadına aşık." Michael partnerine, sevgilisine döndü, sesi alçaldı. "Bunu konuştuğumuzu sanıyordum."

Jessie başını salladı. "Fikrimi değiştirdim. Bizimle gelmesi gerekiyor. Risk almaya değmeyecek kadar değerli."

"Gidemem. Ayrılmam mümkün değil." Eğer ayrılırsa, Holly ve Caleb yıkılırdı. O da yıkılırdı. Bunun bencilce olduğunu biliyordu, ama

gidemezdi.

Nate dik durdu ve şapkasını başına yerleştirdi. "Geri çekilin, Şerif. Zaten bir çağrı yaptım. Bu kasabadaki herkes Alexei'yi arayacak. O artık bizden biri. Biz kendimizden koruruz. Şimdi, onu koruma altına almaya istekli değilseniz, bence onu bırakmalısınız. Birkaç dakika önce Callie'den bir telefon aldım. Bliss'in kadınları şu anda Holly'nin kulübesine gidiyorlar."

Caleb'in yüzü biraz soldu. "Ciddi misin?"

"Neden Holly'nin kulübesine gidiyorlar?" diye sordu Alexei.

Nate kaşlarını çatı. "Buna 'Ayrılık Devriyesi' denir. Her kadın, terk edilen kişinin evine koşarak destek sunar. Bu, en üst düzeyde bir östrojen festivali gibidir. Hayalarını kaybetmek istemeyen hiçbir erkek oraya girmez, ama siz ikinizin girmesi gerekecek. Tabii, önümüzdeki bir yıl boyunca yalvarmak istemiyorsanız. Ve o saçmalığı bitirerseniz çok sevinirim. Callie gitmekte ısrar etti. Yatakta olması gerekiyor. İhtiyacınız olursa, bazı isyan ekipmanlarım var."

Alexei başını salladı. "Bu kadınlarla ben başa çıkabilirim."

Caleb onu işaret etti. "O kadınlarla başa çıkabilir. Ben onun arkasına saklanacağım."

"İyi fikir." Nate şapkasını kaldırdı. "Alexei, silahın var mı?"

"Çok şey taşıyorum." Birçok şeyi taşıyabilirdi. Çok güçlüydü.

Caleb başını salladı. "Kıçına soktuğun silahı bilmek istiyorum."

"Silahı kıçıma sokmuyorum. Sırtımın alt kısmında taşıyorum. Anatomisi kitabını tekrar okuman gerekiyor." Neyi ifşa ettiğini fark etti ve yüzünü buruşturdu. "Şerif, silaha ihtiyacım var."

"Gizli silah taşıma izni de alman gerekiyor. Tebrikler, seni Bliss County'nin güvenli silah programı eğitim eğitmeni olarak onayladım. Cam tüm evrak işlerini halledecek. O zamana kadar, o lanet şeyi saklama. Ve Caleb, o sakinleştirici silahı taşıman iyi olabilir. Kimseyi öldürmek istemediğini biliyorum, ama Mel'i düzenli olarak vurmakta bir sorun görmüyorsan, bir suikastçıyı sakinleştirmekte neden sorun görüyorsun ki?" Nate, Caleb'e bir telsiz attı. "Ve bunu her zaman açık tut. Şüpheli bir şey görürsen, ara."

"Bence bunu halledebilirim." Caleb radyoyu cebine koydu.

Ve Holly'yi halledebilirlerdi. Eğer onun gitmesine izin vereceklerini düşünüyorsa, büyük bir sürprizle karşılaşacaktı.

On Beşinci Bölüm

"Senin neyin var böyle?" Laura, Holly'nin oturma odasında bir ileri bir geri yürürken ellerini havaya kaldırarak sordu.

En yakın arkadaşından sempati bekliyorsa, yanılmıştı. Laura bir aslan gibi saldırmış ve kükremeye başlamıştı.

"Bana yalan söyledi," diye açıkladı Holly, gerçi bunu birden fazla kez söylemişti.

"Adı hakkında," diye karşılık verdi Laura.

"Evet."

Laura onu işaret etti. "Sana adım hakkında yalan söyledim." "O farklıydı."

"Ben de benimki hakkında yalan söyledim." Rachel Harper Laura'nın yanına geldi.

Holly, Rachel'in bebeği Paige'i kucağında tutan Nell'e döndü. Nell, bu korkunç olayı başlatan kişi olmasına rağmen tamamen masum görünüyordu. "Bana bunu neden yaptın?"

"Benim adım hakkında yalan söylemedim," dedi Nell, geniş gözleriyle.

"Benim bahsettiğim o değil, bunu sen de biliyorsun." Nell'in bu konuda anlamsız davranmasına izin vermeyecekti.

"Bir arkadaşım uçurumdan atlarken, herhangi bir arkadaşın yapacağı şeyi yaptım. Daha güçlü arkadaşlarını çağırıp seni geri çekmelerini istedim." Nell bebeği dizinde salladı. "Bana kalsaydı, seninle birlikte atlardım. Bu tür şeyleri halletmek için en uygun kişi ben değilim. Ama Laura bu konuda gerçekten çok iyi."

"Rachel de öyle," diye ekledi Callie parlak bir gülümsemeye. "Rachel, aptalca bir şey yaptığımda bana bunu söylemekte çok iyidir."

Callie, kocaman karnını elleriyle tutarak ve ayaklarını yukarı kaldırarak koltuğa oturdu.

"Peki, neden sen de katılmıyorsun, Callie? Ne kadar aptal olduğumu bana söylemek ister misin?" Holly, misafirlerinden bıkmaya başlamıştı.

Kafasını salladı. "Oh, hayır. Sadece evimden çıkabildiğim için mutluyum. Zane'in beni el arabasıyla götürmek zorunda kalacağını sanıyordum. Bu bebeği yakında doğurmazsam, sanırım patlayacağım. Ama bana soruyorsan, bence bir hata yapıyorsun."

"Caleb bana yalan söyledi." Birisi anlayana kadar bunu tekrar tekrar söyleyecekti.

Callie ona anlayışla baktı ama başını salladı. "Rachel ve Laura da yalan söyledi."

"O farklıydı." Görünüşe göre bugün herkes aptal rolü yapmaya kararlıydı. Durumlar tamamen farklıydı.

"Nasıl?" diye sordu Callie.

"Onlar bir şeyden saklanmaya çalışıyorlardı." Laura bir seri katilden, Rachel ise bir sapıktan kaçıyordu. Korunmak için isimlerini değiştirmeleri tamamen mantıklıydı.

"Caleb de öyle." Laura içini çekip oturdu. "Üzgünüm. Çok sert davrandım. Holly, seni seviyorum ama bence yanılıyorsun. Adımı değiştirdim çünkü geçmişimden kaçıyordum. Rafe ve Cam'in beni bulmasını istemedim. Seri katilin de beni bulmasını istemedim ama bu Rafe ve Cam ile de ilgiliydi."

"Ve ben kaçıyordum." Rachel, Max ve Rye'dan önceki hayatını düşündüğü için ağzını sıkıca kapattı. "Hâlâ eski ismimi kullanmıyorum. Artık o kadın olmadığım için değiştirdim. Ben Rachel'im. Bliss'te bulduğum kişiyim. Caleb de aynı durumda bence. Dün bana gülümsedi. O adamın ne kadar az gülümsediğini biliyor musun?"

"Ona neden sana adını söylemediğini sordun mu?" Laura arkasına yaslandı.

"Benim altın avcısı olmadığımı bilemeyeceğini söyledi." Hâlâ o anda hissettiği aşağılanmayı hissedebiliyordu.

Rachel burnunu çektirdi. "Aptal."

Laura gözlerini kısarak baktı. "O mu söyledi? Yoksa sen mi öyle duydun?"

"Hayır," Micky kahve hazırladığı mutfaktan seslendi. "O, kendisinden çok ailesiyle ilgilenen birçok kadın olduğunu söyledi." Elinde kahve fincanlarıyla içeri girdi. "Ve ben bunu anlıyorum. Onu anlıyorum anne. İnanılmaz derecede zengin bir ailenin üyesiysen, insanların neden senin etrafında olduğunu merak etmek zorundasın. Onun bir an bile senin altın avcısı olduğunu düşündüğünü sanmıyorum. Bence onu çok korkuttun."

Kimse anlamadı. Gözlerine sinirli gözyaşları doldu. "Bundan ciddi şüphelerim var. Onun nasıl hissettiğini bildiğini sanıyorsun, ama benim nasıl hissettiğimi de düşünmeni istiyorum. Yıllarca babanla evliydim. Bu büyük bir hataydı. Lang ailesi beni paramparça etti. Bunu bir daha yapamam. Denemek bile istemiyorum."

"Ailesi her zaman burada değil ki," diye işaret etti Rachel. "Ailesinin olduğunu bile bilmiyordum. Karısının öldüğünü biliyordum, ama hepsi bu kadar. Jen balayında olmasaydı, bu işi ona verirdim. Güven bana, Stef Talbot Caleb ve geçmişi hakkında bir şeyler biliyor. Kimse dosyası olmadan onun kasabasına gelmez. Merak ediyorum. Eminim gerçek bir dosyası vardır."

"Rachel, Talbot Malikanesi'ne izinsiz giremezsin," dedi Callie.

Rachel'ın çilek sarısı saçları sallandı ve gözleri, her zamanki gibi kötü bir şey planladığında olduğu gibi parladı. "Zorla girmeyecektim. İçeri girecektim ve sonra, oops, Stef'in ofisine girmek istememiştim. Kayboldum. Ve o dosya klasörünün açılmasını kesinlikle istememiştim."

"Ya da bana sorabilirsin." Micky onun karşısına oturdu. "Onun hikâyesini duymadıysan, çok izole bir hayat sürüyorsun demektir. Dr. Caleb Sommerville, dünyanın en kötü yerlerinde tıbbi yardım ve ameliyatlara sağlayan bir hayır kurumu ile çalışıyordu. Servetinden vazgeçti. Bu babama benziyor mu? Sommerville ailesi, onun Afrika'da çalışmayı seçmesinden pek memnun olmamıştır herhalde."

"Kötü bir şey yaşamış, değil mi?" diye sordu Laura. Micky başını salladı.

"Öyle sanıyorum. Zaman zaman yüzündeki ifadeyi tanıyorum. Aynada görüyorum." Laura'nın sesi, eski hayatını düşündüğünde kullandığı o uzak tona bürünmüştü.

"Zane'in yüzünde de görüyorum." Callie elini karnının üzerinde gezdirdi. "Gizli görevdeyken olanları anlatması zor geliyor. Caleb'e bir şans veremez misin?"

Ne zaman kötü adam olmuştu? "Sizin beni desteklemeniz gerektiğini sanıyordum."

Nell ona doğru eğildi. "Destekliyoruz tatlım. Ama hayatının en büyük hatasını yapmana izin verirse pek destekleyici olamayız."

Bu bir hataydı? Ona nasıl tekrar güvenebilirdi? Ve ona başka neler söylememişti?

Bunların hiçbirisi önemli miydi? Yoksa geçmiş, geleceğindeki fırsatları mahvetmesine izin mi veriyordu?

"O hayatı bir daha yaşayamam." Bunu daha çok kendine söylüyordu.

"Senin yaşamana da istemiyorum. Ben de o hayatı istemiyorum. Bu yüzden buradayım." Caleb kapının eşiğinde duruyordu, elleri kot pantolonunun ceplerindeydi. Yüzünde endişe çizgileri vardı, sanki son birkaç dakika onu yaşlandırmış gibiydi.

Alexei onun yanında duruyordu.

İkisi de onun için ne kadar değişmişti? Bu sahiplenici adamların onu paylaşmaya karar vermesi onlara neye mal olmuştu?

"Hikayeni bilmek istiyorum." Bunu basitçe söyledi, ama bu onun için çok önemliydi. Eğer onunla konuşmazsa, bir şansının olup olmadığından emin değildi.

O başını salladı, ama hiçbir şey söylemedi.

"Bunu özel olarak yapabilir miyiz? Bayanlar, Holly'ye olan sevginizi takdir ediyorum, ama yalnız kalmamız gerekiyor." Alexei kapıyı açtı.

Laura ona dik dik baktı, 1,95 metre boyunda, kaslı ve eski şiddet eğilimleriyle tanınan bir adamın onu korkutmasına asla izin vermeyecek biriydi. "Ona iyi bakın."

"Laura, bakacaklar. Bu yüzden buradalar." Nell ayağa kalktı, öğleden sonranın sonucundan çok memnun görünüyordu. Paige'i kalçasına oturtdü. "Hadi çocuklar. Callie'yi eve götürelim. Her an dünyaya başka bir güzel ruh getirecek. Evinin hazır olduğundan emin olmalıyız. Bebeğin odasını kutsamak ve tanrıçayı davet etmek istiyorum."

Rachel, Callie'ye elini uzattı. "Ugh, umarım kokulu otlar seni rahatsız etmez, Cal."

Kafasını salladı. "Sorun değil. Ama bu bebeği asla doğurmayacağımdan eminim. Zane'in bebeği olduğunu biliyorum çünkü çok büyük. Sanırım bu bebek 30 kilo ağırlığında. İçime bir dev yerleştirmiş. Ve yemin ederim bu veledin dört uzvundan fazlası var."

"Uhm, başka bir ultrason yapabilirim." Caleb ellerini Callie'nin karnına koydu. "Yarın sabah nasıl olur? Doğumuna iki hafta var, ama bebek büyükse, sezaryen planlamamız gerekebilir."

"Oh, hayır, Callie," dedi Nell, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Belki de şamanı tekrar çağırmalıyız."

"Hayır," dedi Callie. "Doktor şu anda beni kesmek istiyorsa, ben hazırım. Artık hamile kalmak istemiyorum. Ve oğluma bir kez daha bakmanı memnuniyetle kabul ederim."

Rachel, Nell'den bebeğini alırken burnunu çektirdi. "Doktor iyi bir adam, ama ultrason okumada pek iyi değil. Değil mi, kızım? Senin penisin olduğunu sandı. Senin penisin yok. Hayır, efendim. Callie'nin bebeğinin de penisi olmayacak. O senin en iyi arkadaşın olacak."

"Şimdi, bunu konuşmamız lazım," dedi Nell, diğer kadınların peşinden koşarken eteği ayak bileklerinin etrafında dalgalanıyordu.

Laura, Holly'ye uzun bir kucak verdi. "Eğer sana sorun çıkarırlarsa, seslen yeter. Sanırım Nell'i kurtarmam gerekecek. Rachel, uyuşturucu ve doğum konusunda hassas olabilir. Callie'nin evine gidip, bebek doğduktan sonra Zane'in yemek pişirmek zorunda kalmaması için dondurulacak güveçler yapacağız. Neden bizimle gelmiyorsun, Micky? Yeni teyzelerini tanıyabilirsin, ayrıca Rafe ve Cam bahçe işleri yapacaklar. Bahçe sandalyelerini çekip, onlar gömleklerini çıkarana kadar ısıklık çalabiliriz."

"Yeni amcalarımı seveceğim galiba," dedi Micky gülümseyerek. Caleb'in önünde durdu. "Çabuk konuş dostum. Seni destekliyorum."

Kapı arkalarından kapandı ve yalnız kaldılar.

"Ucuz bir ilişki mi?" diye sordu Caleb, kavgaya hazır olduğu belliydi. Yüzü gergindi.

O, sözlerini yüzüne vurarak onu kötü adam yapmasına izin vermeyecekti. "Yalan söyleyen sensin, Caleb."

"Yalan söylemedim." Caleb'in sözleri kesik kesikti, kısaydı ve hayal kırıklığını ortaya koyuyordu. "Yıllardır annemin kızlık soyadını kullanıyorum. Sommerville olmakla birlikte gelen her şeyi sevmiyordum, para dahil. Basit yaşamayı seviyorum. Paramın işe yaradığı tek zaman, senin bir çatı gibi şeylere ihtiyacın olduğu zamandı. Ki bu da ucuz değildi."

Kadın elini beline koydu. "Oh, şimdi bunu itiraf mı ediyorsun? Sana daha önce sormuştum ama cevap vermemiştin."

Caleb kısa saçlarını eliyle taradı. "Sana borçlu hissetmeni istemedim. Geçmişini araştırmadığımı mı sanıyorsun? Eski kocanın kim olduğunu biliyordum. Sana ne yaptığını biliyordum. Tüm detayları bilmiyor olabilirdim, ama bazı tahminlerde bulunabilirdim. Boşandığında oğlunu geride bırakmak istemediğin belliydi."

"Tabii ki bırakmak istemedim."

"Kocan, parası ve gücünü kullanarak seni oğlundan ayırdı." Bu bir soru değildi. Caleb, sanki daha önce görmüş gibi, tanıdık bir tiksintiyle söyledi.

Kadın derin bir nefes aldı. "Evet, öyle yaptı. Aslında, baş güvenlik görevlisiyle birlikte benimle çekilmiş bazı utanç verici fotoğraflar bulmayı başardı."

"Adi herif," diye küfretti Caleb. "Ne yaptı? Sana benzeyen birini mi tuttu?"

Kadın donakaldı. Ona suçsuz olduğunu söylememişti. Öyleyse neden onun masum olduğunu varsayıyordu? "Belki de sadece beni takip etti, Caleb."

"Saçmalık. Sen aldatmazsın. Seni tanıyorum. O ne kadar pislik olursa olsun, onu aldatmazsın. O senin oğlunun babasıydı. Yemin ettin. Aldatmazsın."

Gözleri yaşlarla doldu. "Bunu nereden biliyorsun?"

"*Dushka*, o da benim bildiğim için biliyor. O senin ruhunu görüyor. Sen neden onun ruhunu göremiyorsun?" Alexei kapının yanında duruyordu, yüzü asıktı. Koyu renkli gözleri ve düz dudaklarıyla tartışmayı izliyordu.

Alexei'nin de en az onlar kadar kaybedecek çok şeyi olduğunu fark etti. Bu tartışmanın bir parçası olmasa da, bu olayın içindeydi.

Bunun bir parçasıydı. Caleb'e istediği kadar bağırabilirdi, ama bu üçüne de yardımcı olmazdı.

"Bana adını neden söylemediğini açıkla."

Şimdi sakinleşmesi gereken Caleb'di. Biraz volta attı. "Çünkü eski kocan hakkında öğrendiklerimden sonra, benden hoşlanmayacağından korktum. Ve benden hoşlanmanı istedim."

"Neden?" diye sordu Holly.

Sözler şampanya şişesinden çıkan mantar gibi ağzından fırladı. "Çünkü seni gördüğüm anda sana aşık oldum. Kafeye girdiğimde bana gülümsedin ve yıllarca süren yağmurdan sonra güneş çıkmış gibi hissettim ve bu beni çok korkuttu. Hala çok korkutuyor. Ama başka bir şeyin beni daha çok korkuttuğunu anladım. Seni kaybetmek."

Küçük kulübesinde, sürgün edildiği yerde durdu ve ona inanıp inanmayacağına karar verebileceğini fark etti. Geçmişteki acıları üzerine örtüp kendini güvende hissedebilirdi. Eskisi gibi devam edebilirdi. Hatta Alexei'yi de elinde tutabilirdi. Caleb'e ihtiyacı yoktu. Caleb her zaman nefret ettiği dünyayla bağlantılı olacaktı, ona zarar verebilecek bir dünya. Alexei onunla kalacaktı.

Ve aralarındaki bu tuhaf şey işe yaradığı için hepsi yarım bir hayat yaşayacaklardı. Bu güzel, tuhaf ve uğruna savaşmaya değer bir şeydi. Ve korkusunu bir kenara bırakmanın zamanı çoktan gelmişti.

O konuşmadı. Caleb kelimelerle ifade edemiyordu, ama eylemleri her şeyi anlatıyordu. İhtiyacı olduğunda ona bakmıştı. O zarar görmüştü ve nedenini tam olarak bilmiyordu. Önemli değildi. Asla iyileşmese de önemli değildi. Onu zarar görmüş ve kırılmış olarak kabul edecekti. Onun yaralarını iyileştirmeye çalışacaktı.

Ellerini onun yüzüne koydu. "Seni seviyorum, Caleb Burke."

Sommerville değil. Micky haklıydı. Caleb olmak istediği kişi buydu.

Yeşil gözleri ona bakarken ciddiydi. "Ben de seni seviyorum. Sadece bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

Holly parmağını dudaklarına koydu. "Bana hiçbir şey söylemene gerek yok. Bilmeme gerek yok. Seni şu anki halinle seviyorum."

"Eski halini de seveceksin," dedi Alexei sessizce. "O çok inatçıdır. Ama her zaman iyi kalplidir."

"Sana söylemek istiyorum. Bilmen gerek." Caleb orada dururken çok mutsuz görünüyordu, sanki Holly'nin onu reddedeceğinden eminmiş gibi.

O, ayrılmakla onun gözlerine bu korkuyu yerleştirmişti. Bağırmalı, onunla kavga etmeliydi. Kalmalıydı. Alexei orada olmasaydı, Caleb'in ona gelmeme ihtimalinin çok yüksek olduğunu çok iyi biliyordu.

Alexei'ye ihtiyaçları vardı. Elini uzattı.

Alexei tereddüt etti. "*Dushka*, belki de ikiniz yalnız kalmalısınız."

Caleb başını salladı. "Hayır, senin de dinlemeni istiyorum. Anlamalısın. Sadece seks için yanında olmaktan mutlu olacağımı söylediğimi biliyorum, ama bu saçmalıktı. Bu ilişkinin yürümesini istiyorum ve sen de bunun bir parçasısın, Alexei."

Caleb uzaklaştı. Yine volta atmaya başladı ve Holly bunun nasıl sonuçlanacağını tahmin edebiliyordu. Ona klinik bir tavırla, mesafeli ve kendinden uzak bir şekilde anlatacaktı. Holly bunu istemiyordu. Onun yanında güvende olduğunu bilmesini istiyordu. Ondan uzaklaştığında bunu ondan almıştı. Bir daha bunu yapmayacağını bilmesi gerekiyordu.

Holly gömleğini çıkardı ve yere attı. Tereddüt etmeden sütyenini de çıkardı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Caleb, gözleri doğrudan göğüslerine kaydı.

"Konuşmaya hazırlanıyor." Alexei ona sıcak bir gülümsemeyle baktı. Onun aklını okuyabiliyordu. Gömleğinin düğmelerini açarak göğsünü ortaya çıkardı.

Caleb ikisinin arasında döndü. "Çıplak mı konuşacağız?"

Saçlarını taktığı at kuyruğu tokasından çıkardı. "Evet, bunu ilk aile geleneğimiz olarak kabul et. Konuşmamız gereken kötü şeyler olduğunda, bunu yatakta, çıplak olarak yaparız. Seni kucaklamak istiyorum Caleb. İzin verir misin?"

O hareketsiz kaldı. "Seni her üzdüğümde uzaklaşacaksan bunu yapamam, çünkü muhtemelen seni çok üzeceğim. Belki bu adil değil, ama durumumu bilememek bana zor geliyor. Oyun oynayamam. Oyun oynamakta iyi değilim."

Öyleydi. Duygularını saklamakta berbat biriydi. Alexei bu konuda iyiydi, ama Alexei ikisiyle de oyun oynamak istemiyordu.

Katıldığını kanıtlamak için aklına gelen tek bir yol vardı. Göğüslerini örtmeye zahmet etmeden telefona gitti. "Kardeşinin numarası ne?"

Caleb başını kaldırdı. "Ne?"

"Eli? Numarası ne?" Onunla başa çıkabileceğini kanıtlamanın tek yolu kendini ateşe atmaktı.

"Holly," diye başladı Caleb.

"Onun numarasını ver." Alexei iç çamaşırlarına kadar soyunmuştu. O vücuda asla alışamayacaktı. Çok güzeldi. Ruhuna çok yakışıyordu.

"Giysilerin kendiliğinden düşüyor mu?" Caleb başını sallayarak sordu.

Alexei omuz silkti. "Bu bir beceri. Şimdi Holly'nin numarasını ver. Ne yapacağını merak ediyorum."

Caleb bir numara söyledi ve birkaç saniye içinde telefon açıldı.

"Ben Sommerville. Kimsiniz? Bu numarayı tanımıyorum. Bu hat sadece aile için özel bir hat."

Sesi kaba çıkıyordu, dünyadaki yerini bilen ve sorgulanmaktan hoşlanmayacak bir adamdı. Holly, Eli'nin dünyadaki yerini sorgulamak istemiyordu, ama Eli de onun yerini anlayacaktı.

"Eli. Sana Eli diyeceğim çünkü yakında bir aile olacağımızı düşünüyorum. Benim adım Holly Lang. Colorado, Bliss'te yaşıyorum."

Kısa bir sessizlik oldu, sonra sesi neredeyse eğleniyor gibiydi. "Adınızı biliyorum Bayan Lang. Kardeşimi takip ediyorum."

Tabii ki takip ediyordu. "O zaman bizim görüştüğümüzü de biliyorsunuz."

"İlgilendiğini biliyorum. Kardeşim yavaş ilerlemeyi sever. O, flört dünyasının kaplumbağasıdır."

Gerçekten öyleydi. Neyse ki Alexei, Caleb'i ileriye iten tavşan gibiydi. "Eh, yavaş kıcı sonunda bitiş çizgisini geçti. Sana dürüst olacağım, Eli. Kardeşine aşığım. Ve onu bırakmayacağım. Spin doktorlarını ya da imaj danışmanlarını gönderebilirsin, ama bir fark yaratmayacak. Beni mükemmel bir politikacı eşi haline getiremezsin."

"O zaman, bir doktorla evlenmeyi planlaman iyi bir şey." Artık eğlendiğine dair hiçbir şüphe yoktu. Neredeyse gülümsediğini duyabiliyordu.

Ama ona henüz tüm gerçeği söylememiştir. "Üniversite diplomam yok. Boşanmışım ve yakın zamanda eşcinsel olduğunu açıklayan bir oğlum var. Alışılmadık ilişkilerle tanınan bir kasabada yaşıyorum."

"Ve görünüşe göre uzaylılar da var," diye sözünü kesti Eli.

Holly devam etti. "Ve beni kovamazsın. Oğlumun şantaj konusunda çok başarılı olduğunu bilmeni isterim. Caleb ve benim, istediğini elde etmek konusunda bir iki şey bilen bir arkadaşımız var. Çok iyi bir arkadaş. Bir ortak."

Uzun bir sessizlik oldu. "Oh, lanet olsun. Cidden mi? Caleb yerlilere mi katılmış?"

Sonunda onu kızdırmayı başarmıştı. "Evet. Bliss'te bu tamamen kabul edilebilir bir şey. Ortaklarımızdan biri eskiden bir suç örgütüyle bağlantılıydı, ama artık düzeldi. Yani, ilişkimizin gizli kalmasını istiyorsan, basını bizden uzak tutsan iyi olur. Ama benden kurtulamazsın. Kardeşini seviyorum ve ne parayla satın alınabilirim, ne korkutulabilirim, ne de şantajla vazgeçirilebilirim. Anladın mı?"

Eli'nin sesi sıcak bir tondaydı. "Sanırım anlıyorum, Holly. Yakında aile olacağımız için sana Holly diye sesleneceğim. Beni iyice korkuttuğunu kabul et. Artık patronun kim olduğunu bildiğime göre, belki kardeşimi ailesini daha sık aramaya ikna edebilirsin. Onu özledik. Josh da yakında onu görmeye gelmek istiyor."

"Bunu ayarlayabiliriz sanırım. Kardeşin selam söylüyor. Seni sonra arayacak, ama şu anda yapması gereken işleri var." O cevap veremedi telefonunu kapattı. Kalbi hızla çarparak Caleb'e döndü. Her şey hayal edebileceğinden çok daha iyi gitmişti. Hala her şey mahvolabilirdi, ama o tavrını ortaya koymuştu. "İşte, artık doğru bir başlangıç yaptık."

Alexei ona gülümsedi, penisi şimdiden boxerinde gerginleşmişti. "Bu çok seksi oldu, *dushka*."

Caleb ellerini yalvarırcasına uzattı. "O bizi ayırmaya çalışmayacak. Eli senin eski sevgilin değil. Bundan emin misin? Eli bizi gözlerden uzak tutmaya çalışabilir, ama meraklı gazetecilerin etrafımızda dolaşmayacağını garanti edemem."

gazetecilerin burnunu sokmayacağını garanti edemem. Seni elimden geldiğince koruyacağıma söz verebilirim. Kim ne derse desin, ben burada olacağım."

Daha fazlasını isteyemezdi. "O zaman kıyafetlerini çıkar ve yatakta buluşalım. Bana hikayeni anlatabilirsin, ben de seni terk ettiğim için özür dileyebilirim. Ama Caleb, artık sır yok."

"Başka sırrım yok." Alexei peşinden yatak odasına girdi.

Holly kot pantolonunu ve iç çamaşırını çıkardı. Kışında hala duran tıkaçtan acı bir şekilde haberdardı. Alexei'nin eli onu orada okşadı ve ona bunu yapanın kendisi olduğunu hatırlattı.

"Hâlâ tıkaç takılı mı?" diye sordu Alexei, sesi derin ve karanlıktı.

O başını salladı. "Çıkarmadım."

Bunu garip bir şekilde rahatlatıcı bulmuştu. Uzaklaşırken bile, oyuncağı derinlerde tutmuştu. Her hissettiğinde, bunun bir okşama olduğunu hayal etmişti. Onlardan nasıl uzaklaşmayı düşünebilirdi ki? Onlara ihtiyacı vardı.

Alexei ellerini kalçalarına koydu ve onu kendine çekti. "Bir daha asla uzaklaşmana izin vermeyeceğim, *dushka'm*. Kızabilir, istediğin kadar bağırabilirsin, ama bu bir aile. Uzaklaşamayız. Aile çok önemli. Bu çok önemli."

Kollarını onun beline doladı, kaslarının ona değmesinin hissini sevdi. O muhteşem bir canavardı ve kalbi vücudu kadar büyüktü. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Adam kadının başını kaldırdı ve dudaklarını yumuşak, tatlı bir öpücükle öptü.

Caleb aniden arkasına geldi ve ellerini onun tenine koydu. Onun ellerinin arasında kendini çok iyi hissetti.

Caleb saçlarını yana doğru çekip boynuna öpücük kondurdu, dudakları cildine nazikçe dokundu. "Daha önce söylemediğim için özür dilerim. Sadece korktuğumu söyleyebilirim. Seni seviyorum, Holly."

Ona döndü, bu itirafın ne kadar zor olduğunu biliyordu. "Oh, bebeğim, pişman olmayacaksın."

Elleri yukarı kalktı, meme uçlarını okşadı. Ağzı kulağına değdi, nefesinin sıcaklığı teninde yumuşak bir his yarattı. "Sana

bilmek istediğın her şeyi anlatacağım, ama sonra. Sevişmek istiyorum. İçinde olmak istiyorum."

"Evet." Beklemek istemiyordu. Onları istiyordu, şimdi onlara ihtiyacı vardı. "Lütfen, Caleb. İkisini de istiyorum."

"Bence bunu halledebiliriz." Caleb'in penisi kıkına sertçe bastırıyordu.

"Buna hazır mısınız?" diye sordu Alexei.

"Evet," diye cevapladılar Caleb ve o aynı anda. O güldü. Alexei'nin kiminle konuştuğunu bilmiyordu, ama istediğı cevabı almıştı. Boxerını çıkarıp bir kenara attı. Büyük penisi serbest kalarak yukarı doğru sıçradı.

"Hazırım," dedi Caleb, onu sıkıca sararak. "Kadınımızla sevişmek istiyorum."

Caleb onu bıraktı ve kız, arkasında kıyafetlerini çıkarırken çıkardığı sesleri duyabiliyordu.

Alexei elini Holly'nin başına koydu ve hafifçe bastırdı. "Dizlerinin üzerine çök, Holly. Ağzını hissetmek istiyorum."

Holly dizlerinin üzerine çöktü, plug'ı yerinde tutmak için kıkını sıktı.

Onun baskın emirleri onu gülünç derecede seksi hissettiriyordu. Alexei'nin sesi derinleştğinde ve otoriterleştğinde, amcığı sanki kimin efendisi olduğunu biliyormuş gibi tepki verdi. Alexei'nin sikini eline aldı ve dilini başının üzerinde gezdirdi. Alexei hafifçe tısladı ve ellerini kadının saçlarına gömdü. Geriye yaslandı ve kadına sikine tam erişim sağladı. "Tanrım, bu çok güzel." Caleb, Alexei'nin yanında durdu ve aşağıya baktı.

Onun penisinin kadının ağzına kaybolduğı yer. "Sanırım ben de biraz istiyorum."

Kalın penisi ona doğru yöneldi. Caleb birkaç kez pompaladı.

Caleb Burke'ün bir zamanlar suçlu olarak gördüğü bir adamın yanında durup, küçük bir oral seks için sırasını bekleyeceğini asla hayal edemezdi. Onlar onun erkekleriydi. Göğsünde derin bir sahiplenme duygusu yerleşti. Bu erkekler onundu ve onları asla kaçırmayacaktı. Kendilerini ona vermişlerdi ve o da onları elinde tutmaya niyetliydi.

Başını çevirerek Alexei'nin penisini ağzından çıkardı ve Caleb'i yaladı. İki erkeğini de eline aldı ve

sırayla yaladı. Dilini ileri geri hareket ettirerek onları tahrik etti. Dilini Alexei'nin penisi etrafında dolandırırken, eli Caleb'i sıkıca kavradı. Caleb'i ağzına aldı ve boş eliyle Alexei'nin testisleriyle oynadı. Birlikte duruyorlardı, kalçaları birbirine değiyordu ve o hiç bu kadar seksi hissetmemişti. İki el saçlarıyla oynuyordu. İki ses inleyerek ona ne kadar seksi olduğunu söylüyordu.

Caleb'in penisinin sırtını yaladı, altındaki *V şeklini* dikkatlice emdi. Dilini kullanarak onu okşadı, başından sızan kremayı zevkle yaladı. Dilini onun tadı ile ıslattı. Alexei'ye geçti, ikisinin tadını karıştırdı. Onları yaladı, doyamıyordu.

Alexei'yi derinlemesine emdi. Bir, iki, üç kez geçtikten sonra diğerine geçti. Caleb onu içine çektiğinde inledi. Kalçalarını ona doğru itti. Dilini onun boyunu yukarı aşağı gezdirdi. Ağzında nabız gibi atıyordu. Yaklaşmıştı.

"Boşalma," diye homurdandı Alexei.

Caleb inleyerek çekildi. "Piç kurusu."

"Kadınımızı birlikte alacağız."

Caleb'in gözleri karardı. "Evet. Ben de bunu istiyorum. Holly, yatağa çık. Ellerin ve dizlerin üzerinde. Kıçını havaya kaldırmamı istiyorum." Ve Alexei'ye patronluk tasladığını söyledi.

Alexei onu ayağa kaldırırken, Caleb komodini açıp prezervatifleri ve kayganlaştırıcıyı çıkardı. Onları yatağa attı ve sonra ona göz kırptı. "Burada kal, bebeğim. Denemek istediğim bir numara var."

"Ben de sana bir disiplin cezası vereceğim." Alexei onu yatağa yönlendirdi. "Cezasız bırakacağımı mı sandın? Sen yaramaz bir kız oldun."

Kötü bir kız gibi hissediyordu ve bu hoşuna gidiyordu. Dizlerinin üzerine çöküp kıçını havaya kaldırmakta tereddüt etmedi. Alexei'nin cezaları her zaman onun zevkten inlemesi ile sona eriyordu. Bundan sonra daha sık kötü olmaya niyetliydi.

Alexei'nin eli anında indi, şaplak havada yankılandı. Holly çığlık attı. Şaplak, tıkaçın yerinden kaymasına neden oldu ve kıçındaki her siniri ateşledi. Bu, ellerinin altındaki yorganı yumruklarıyla sıkıca kavramasına neden olan, garip bir şekilde erotik bir histi. Alexei cezalandırma konusunda çok ciddi görüldüğü için dayanmaya çalıştı.

Eli kığına yağmur gibi yağdı, dokunulmamış bir santim bile bırakmadı. Kısa, amansız vuruşlarla tekrar tekrar ona vurdu. Her seferinde Holly yüzünü buruşturdu, dişlerini sıktı ve acının cildinde yayılan bir sıcaklığa dönüşmesine izin verdi.

Aniden durdu ve elini kıkında gezdirirken inledi.

"Ne kadar pembe ve güzel. Ve bu görünüşü çok seviyorum." Fişe hafifçe bastırarak tabanıyla oynadı. Holly inlemekten kendini alamadı. Her dokunuşta amının attığını hissedebiliyordu.

Bir eliyle fişi çekerken, diğer eliyle amını okşadı, hafif, alaycı dokunuşlarla onu daha fazlasını istemeye deli etti.

"Bunu seviyorsun, *dushka*. Benim disiplinimi seviyorsun. Seni bağladığımda daha da çok seveceksin. Çaresiz kalacaksın. Ellerini ve ayaklarını yatağa bağlayacağım. Bize karşı savunmasız kalacaksın, bizim güzel aşk kölemiz. Seninle ilgileneceğiz. Güzel meme uçlarını sıkıştırıp dillerimizle sana işkence edeceğiz. Yalvaracaksın, sevgilim. Bir penis için yalvaracaksın, ama biz direneceğiz. Biz karar verene kadar hiçbir şey alamayacaksın. Canımız ne isterse onunla oynayacağız."

Bu işkence gibi geliyordu. Cennet gibi geliyordu.

Onu tekrar tokatladı ve ağlamasına neden oldu. Bu sefer elini, sanki kendini ona damgalıyormuş gibi, vurduğu yerin üzerinde bıraktı.

"Seninle birçok şey deneyeceğim. Sen yatak odasında benim güzel kölemsin. Diğer her yerde ise ben senin kölenim." O, beline kollarını dolayarak sırtının alt kısmını öptü. "Benim."

"Adi herif, paylaşacağını söylemiştin." Caleb banyodan çıktı. Yatağa otururken ona göz kırptı.

"Paylaşıyorum. Ama o bizim. Başka erkeklere bakmayacak." Alexei yine kığına şaplak attı — gelecek olanların kesin bir uyarısıydı.

Holly sesini yükseltti. "Bu zor olacak, çocuklar. Şimdiye kadar aşk hayatım çok aktıftı."

Bir şaplak daha, bu seferki sert. Bu şaplakla oyun oynamıyordu. Holly inledi ve nefes almaya zorladı kendini.

"Şaka yapma," diye bağırdı Alexei. "Senin benim olduğunu bilmem gerek. Bizim. Birlikte olacağımızı bilmem gerekiyor."

"Her zaman, bebeğim. Her zaman."

Caleb'in elinin kışının kıvrımlarını izlediğini hissetti. "Ve onun diğer erkeklerden gözlerini ayırması zor olacak. Bliss'te çok sayıda çıplak erkek dolaşıyor. Gözleri bağlı dolaşması gerekebilir."

Alexei'nin yüzü göründü. Ona en tatlı gülümsemesini gösterdi. "O bizim olduğu sürece, istediği kadar bakabilir. Biz de en seksi erkekler olduğumuzdan emin olmalıyız."

Bunun için çok uğraşmaları gerekmeyecekti. Onlar, onun tanıdığı en seksi erkeklerdi. Bu, mükemmel karın kasları veya yakışıklı yüzlerinin ötesinde bir şeydi. Kemiklerine işlemişti. "Kimse siz ikinize yetişemez."

"Bunu duymak güzel, çünkü Alexei'nin çok övgüye ihtiyacı olacak gibi görünüyor. Çok kibirli birine benziyor," dedi Caleb.

"Sadece *dushka'm* için sevimli olmak istiyorum. O en güzel erkekleri hak ediyor." Alexei Caleb'i işaret etti. "Saçını kestirsen iyi olur."

Caleb'in kahkahası odayı doldurdu. "O konuya girme bile dostum. Sen güzellik ol, ben de yaratıcı olayım. Lanet olsun, o çok ıslak."

"O şaplak atılmayı seviyor. Sanırım kışı sık sık şaplaklanacak."

Caleb'in dudaklarını teninde hissetti. "Zavallı bebek. Sana çok kötü davranmış. Tenin çok güzel, sıcak ve pembe. Çok sevimli. Bence böyle bir şaplak yedikten sonra, bir ödülü hak ediyorsun. Bacaklarını aç, tatlım. O sopa. Ben de havuç olayım."

O havuçtan çok daha iyiydi. Bacaklarını açarak dizlerini dışarı doğru itti, Caleb'in altına girmesi için. Ellerini uyluklarında hissettiğinde titredi. Eller büyük ve sıcaktı ve ne olacağını biliyordu.

"Holly, ben bir doktorem ve bu, kadın anatomisini derinlemesine incelediğim anlamına geliyor. Büyük bir güvenle söyleyebilirim ki, bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel vajina. Mükemmel bir şekle sahip. Dolgun, sulu ve olgun."

"Ve çok tatlı kokuyor," diye ekledi Alexei. Caleb'in yanındaki yatağa çıktı. Ellerini kışında hissetti, parmağı kalçalarının arasındaki çukuru izliyordu.

"Evet, öyle."

Caleb'in burnunun amını okşadığını hissedince titredi.

"Ben de biraz kimya okudum ve mentolün kadınların pembe bölgelerine etkisini biliyorum." Uzun, yavaş bir dil hareketiyle onu yaladı.

Kötü ve keskin bir şey amını şişirmeye başladı. "Aman Tanrım, Caleb, ne yaptın sen?"

O güldü. "Eğlenceli bir numara. Dişlerimi fırçaladım. Tükürdüm ama durulamadım. Diş macunundaki mentol karıncalanma hissi yaratıyor. Hoşuna gitti mi?"

Nefes alamıyordu. Amcığı şişmiş gibi hissediyordu ama bu hoş bir şişkinlikti. Sanki cildi tüm hislere açık hale gelmişti. Sanki buz gibi suya dalmış ve her gözenekleri açılmış, zevke hazır hale gelmiş gibi. Amcığı canlı hissediyordu.

Alexei, tıkaçla kıcını işkence etmeye başladı. Tıkaçları biraz çıkardı ve sonra tekrar içeri soktu.

"Kıpırdama," diye emretti Alexei, elini belinin altına koyarak.

"Yapamıyorum." Çok fazla şey hissediyordu. Çok fazla zevkti. Caleb amını yalıyor, onu ateşliyordu. Alexei kıcını tıkaçla doldurarak oradaki sinirleri canlandırıyor.

"Hareket etme yoksa durmak zorunda kalırsın," diye uyardı Alexei.

"Holly, sakın ol. O gerçekten beni durduracak. Ben istemiyorum. Tadı çok güzel, tatlım." Caleb klitorisini okşadı. Gözlerinin büyüdüğünü hissetti. "Ve bu bizim için işe yarayacak. Böyle siklerimizi emebilirsin, biz de çıldırırız."

Bunu hayal edebiliyordu. Bu adamlarla sınırlar olmak zorunda değildi. İsteddiği kadar keşfedebilirdi. Hayalini kurduğu her türlü çılgın şeyi ve hatta hiç düşünmediği birkaç şeyi deneyebilirdi. Yatak odasında boyun eğebileceğini asla söylemezdi. Jen'in Stef'in tasmaını takmasına deli olduğunu düşünürdü, ama şimdi anlıyordu. Alexei'ye boyun eğebilirdi ve o da ona bakardı. Alexei yatak odasında dominant olanıydı. Caleb ise yumuşak kalpliydi. Her iki dünyanın da en iyisine sahip olabilirdi. Her şeye sahip olabilirdi. Sadece bunu elde etmek için yeterince cesur olması gerekiyordu.

"Ayrıca, *dushka'mız* sessiz olmayı öğrenmeli. Evimizde etkilenebilir bir çocuk var." Alexei fişi neredeyse

ucuna kadar çıkardıktan sonra yavaşça geri soktu. "rnek olmaya çalışmalısınız."

Oğlunun yanında böyle bir ilişki yaşadığı için bazılarının onu yerden yere vuracağını biliyordu, ama o kadar gerçek aşktan mahrum kalmıştı ki, bunun ona nasıl zarar vereceğini anlayamıyordu. O normal değildi. Ona yanlış olduğunu söyleyen bütün bir dünya vardı. Belki de annesinin kendi mutluluğu için başkasının ahlak kurallarını reddetmesini görerek, aşkın hangi şekilde gelirse gelsin aşk olduğunu anlayacaktı. Aşk gerçek, değerli ve o kadar nadirdi ki, onu reddetmek yanlış olurdu. Aşk her zaman geleneksel şekilde gelmezdi. Her zaman beyaz itli bir ev anlamına gelmezdi, ama bu aşk uğruna savaşmaya değerdi.

O, uğruna savaşmaya değerdi. Erkekleri ona bir şey ğretmişse, o da onun değerli olduğuydu.

"Bence biz iyi bir örnek oluşturduk." Erkekleriyle gurur duyuyordu. Onları saklamayacaktı. Caleb, klitorisini diliyle okşayarak onu ağlatıyordu. Mentoln serin karıncalanması her yere yayılıyordu. "Ama daha sessiz olacağım."

Dudaklarını ısırđı. ığlık atmak istiyordu. Onlar onu öldürüyorlardı. Caleb dilini onun içine soktu. Ağzını onun tepesine bastırđı, onu sıcaklığıyla evreledi.

Alexei, tıkaçla kıını sikti ve bu hissi hiç kesmedi. "Dostum, bence o hazır. Belki onu boşaltabilirsin. Onu birlikte alacağımız zaman yumuşak ve istekli olmasını istiyorum."

"Zevkle," dedi Caleb dudaklarına. Klitorisini ağzına almadan hemen önce, ellerini uyluklarında sıkılaştırdığını hissetti.

Bu his, buz gibi bir dalga gibi onu sardı. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti. Amcığı vücudunu ele geçirmiş, varlığının merkezi haline gelmiş gibiydi ve Caleb ile Alexei onu kontrol ediyorlardı.

Bütün vücudu titriyordu. Dizlerinin üzerinde kalabilmesinin tek nedeni, onu yerinde tutan ellerdi.

Caleb klitorisini bıraktı ama onu tahrik etmeye devam etti, vücuduna şoklar gönderdi. Alexei'nin destekleyen koluna yaslandı.

"Evet, istediğim buydu. Tekrar tekrar tatmin edebileceğimiz, tamamen tatmin olmuş bir kadın istedim." Alexei kışındaki fişi çekti. O, içini çekti ve fiş olmadan garip bir boşluk hissetti.

Caleb, kızın bacaklarını açarak yatağa doğru vücudunu itti, ta ki kız onun üzerine oturana kadar. Penisi kızın amına bastırdı. "Bana prezervatif getir dostum."

Alexei ona prezervatifi uzatmadan, onu kendine çekti. Vücudunu onun vücuduna bırakmaktan memnun oldu. Onu öptü, dilinde kendi sıvılarının tadını almasına izin verdi. Onun ağzını açgözlülükle yaladı. Onun arzusunu hissedebiliyordu. Elleri vücudunda dolaşırken, dili hakimiyet kuruyordu.

Holly onun kontrolü ele almasına izin verdi. Sanki uçuyormuş gibi hissediyordu, sadece onun güçlü elleri ve dilinin diline karşı ipeksi kayışı ile bağlıydı.

"Seni seviyorum, Holly," Caleb dudaklarına fısıldadı. "Seni çok seviyorum. Seni bulduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum."

Gözleri yaşlarla doldu. "Ben de seni seviyorum, Caleb."

Bunu duymaya ihtiyacı vardı. Bunu gözlerinden okuyabiliyordu. Tüm serveti ve ayrıcalıklarına rağmen, her insanın ihtiyacı olan şeye ihtiyacı vardı: sevildiğini ve olduğu gibi kabul edildiğini bilmek.

Dudaklarını, bir soruna konsantre olduğunda ortaya çıkan, gözlerinin arasındaki çizgiye bastırdı. Yaşla birlikte bu çizgi daha da derinleşecekti ve o her zaman onu sevecekti. Bu onun bir parçasıydı. Tuhaflığı ve sosyal beceriksizliği, açık ve şefkatli bir kalbi olduğu için sevimliydi.

"Beni unutma, *dushka*." Alexei'nin ağırlığı yatağı çökertmişti. Caleb'e bir prezervatif uzattı. Büyük penisi zaten kılıfına girmişti. Onu yukarı çekti, Caleb'in penisine prezervatifi takması için yer açtı. Alexei onu öptü, ellerini başının iki yanına koydu.

Caleb, kızın kalçalarını kavradı. "Hadi, bebeğim. Sana ihtiyacım var."

O da ona ihtiyaç duyuyordu. Eğildi ve göğüslerinin onun göğsüne sürtünmesine izin verdi. Aralarındaki farkları seviyordu. O çok sertti, bu da onu yumuşak ve kadınsı hissettiriyordu. Alexei arkasına geçti ve elini sırtına koydu.

"Hazır mısın?" diye sordu Alexei.

Caleb tek bir hareketle onlara katıldı. O inledi ve başını Caleb'in omzuna yasladı. O çok iyi hissettiriyordu. Penisi onun amının içinde kalındı.

"Oh, evet. İçindeyim. O mükemmel hissettiriyor. Etrafımda sıkı ve sıcak."

"Birazdan daha da sıkılaşıacak. Onu benim için tut." Alexei onun arkasına geçti. Eli sırtını okşadı. "*Dushka*, benim küçük aşkım, canını yakarsam bana söyle. Yavaş gidebiliriz. Seni istiyorum, ama doğru şekilde istiyorum."

O kadar baskın olmasına rağmen, onun iri Rus kocası bir oyuncak ayı gibiydi. İsteddiği kadar konuşabilirdi, ama onun için eriyip gidiyordu ve o da bunun için minnettardı. Elini uzatıp ona dokundu. "Al beni, Alexei. Erkeklerimle birlikte olmak istiyorum."

"Senin istediğin gibi," diye cevapladı Alexei.

Caleb gülerek başını salladı. "Onun atasözlerini nasıl mahvettiğinin bir listesini yapacağım. Gerçekten, bunun için bir web sitesi bile yapabiliriz."

"Sus, Caleb. Eğlenceyi sonraya bırak." Alexei kalçalarını ayırdı. "Bu ciddi bir iş."

Caleb onu tuttu, elleri belini sımsıkı kavradı. Gözleri ateşlendi. "Evet, öyle. Çok ciddi. Holly, Alexei'nin kışına girmesine izin ver, tatlım."

Bununla ilgili bir seçeneği olup olmadığından emin değildi. Bunun nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordu. Onların arasında olmak istiyordu.

Alexei kayganlaştırıcıyı sürerken, Holly başını Caleb'in göğsüne gömdü. Caleb parmağını içeri sokarken, onun güçlü kalp atışlarını dinledi.

"Onu içeri al, tatlım. Seni doldurmak istiyoruz." Caleb'in sözleri onu okşadı.

Ona yaslanarak gevşedi ve kendini Alexei'ye teslim etti. Farkına varmadan, parmaktan çok daha büyük bir şey içeri girmeye çalışıyordu.

"Evet, *ti nuzhnA mne*." Alexei'nin Rusçesi kalındı, ağzından en seksi şarkılar gibi dökülüyordu. Holly onun ne dediğini anlamıyordu, ama ağzından çıkan her kelime tatlı bir baştan çıkarma gibi geliyordu. "*Ne magU zhIt' bes tebyA*."

"Onun için tercüme ederim," dedi Caleb. "O sana ihtiyaç duyuyor. Ya da daha doğrusu sana ihtiyaç duyuyor. Sana çok ihtiyaç duyuyor."

"Unutmayacağım dostum," dedi Alexei, ama sesinde eğlence duyuluyordu. "Ama sen Rusça'yı oldukça iyi konuşuyorsun."

Caleb başını salladı. "Hayır, Holly'yi iyi anlıyorum. Senin konumundaki bir adamın ne söyleyeceğini biliyorum. Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Alexei baskı yaparken Holly derin bir nefes aldı. Baskı arttı. Gözlerini kapattı.

"Sorun yok, bebeğim," diye fısıldadı Caleb. "Sadece yırtılacakmış gibi hissedersin. Aslında yırtılmaz. Anüs sfinkter kasları inanılmaz bir şeydir. İsteğe bağlı sfinkter denir. Sen izin verdiğinde açılır. Perine gibi hassastır. Ne zaman perinemi yalamak istersen, çekinme."

"Alexei, anatomik dersini kesmesini söyle." Onlar izin verseler sonsuza kadar devam ederdi.

"Bunu yapamam, *dushka*. Partnerimiz vücut parçaları hakkında konuşunca tahrik oluyor. Buna alışmalıyız."

"Acele et," dedi Caleb. "Ölüyorum burada. Sfinkter sabırlı bir kas olabilir, ama benim sikim ölüyor. O çok sıkı."

"Biraz daha. Biraz daha." Alexei'nin sesi boğuk çıkıyordu.

O, kış deliğinin içine ve etrafına itti, penisini nazikçe içeri soktu. Her hareket, amının serin hissiyle inanılmaz bir kontrast oluşturarak onu yakıyordu. Alexei, kışını içeri ve dışarı sokarak onu açtı ve hazırladı.

Onun inlediğini duydu ve onun kışının derinliklerine kayduğunu hissetti, duvarlar sonunda açılmıştı. Ona tamamen açılmıştı, tamamen savunmasızdı.

Alexei onun içinde kaslarını gerdi. "Oh, *dushka*, istediğim buydu. İhtiyacım olan buydu. Her şeyi hissedebiliyorum."

Bir saniye sürdü, ama onun ne dediğini anladı. Caleb'i hissedebiliyordu. Caleb'in penisinin kendisinininkiyle birlikte kaymasını hissedebiliyordu ve onu hissedebiliyordu. Üçü birlikteydiler. Bu, hayal edebileceğinden çok daha samimi bir şeydi. Fiziksel olmaktan öte bir şeydi. Paylaşmaktı.

Ciddi bir şekilde itmeye başladılar. Caleb yukarı doğru itti, Alexei ise penisini dışarı çıkardı. Arkadaki her siniri alevlendi.

Alexei'ye doğru itti, o sikini tekrar kışına sokmaya çalışıyordu. Caleb kalçalarını çekerek amını doldurdu. Her hareketinde

başka bir yakınlık, başka bir zevkti. Dalganın üzerinde sörf yaptı. İleri geri sallanarak amını Caleb'in sikine zorladı. Geri itti ve kıcını sert sikle doldurdu. Zevkini inleyerek ve haykırarak, her santimini hissederek, içlerinde derinlerde oldukları gerçeğiyle gurur duydu. Onlar ona aitti. O, Holly Lang, iki erkeğe sahipti ve onlar muhteşemdi.

"Lütfen. Lütfen." Çok yakındı. İhtiyaç, çarpacak bir dalga gibi büyüdü. Caleb pompaladı ve Alexei içeri girdi, tahterevalli etkisi onu ikisi arasında ileri geri salladı. O dalgayı sürdürdü, vücudunun ritmi bulmasına izin verdi. İçeri ve dışarı, ileri ve geri, her santimetresi yanıyordu. Alexei'nin elleri kalçalarını, Caleb'in elleri ise uyluklarını kavradı. Onların birbirlerine sürtündüklerini, onu yerinde tutmak için birlikte çalıştıklarını hissedebiliyordu. Kendini ele geçirilmiş, sevilen, istenen hissediyordu.

"Yaklaştım. Kıcı çok sıkı, çok iyi." Alexei onun içinde kaslarını gerdi

"Hiç böyle bir şey hissetmemiştim." Caleb ona baktı, gözleri duygu dolu.

"Lütfen, artık dayanamıyorum. Boşalmam lazım." Bu onu çılgına çeviriyordu. Güçlü bir şeye çok yakındı.

Sonra klitorisinde sert bir çimdik hissetti ve sınırını aştı. Erkeklerinin çıldırdığını, içine pompaladıklarını, boşalırken sürtündüklerini hissetti.

Alexei'nin penisi kıcından çıktı, o da onu öptü ve başını omuzlarına yasladı. Hepsini yana çekti, ama yakın tuttu, vücutlarının ısısı onu sarıyordu.

Caleb'in gözleri açıldı. Hâlâ onun penisinin kendi vajinasına değdiğini hissedebiliyordu. Kollarını ona doladı.

Bu, onun istediği şeydi. Onu kollarına sarmak. "Bana söylemen gerekenleri söyle."

On Altıncı Bölüm

Caleb, onun neden bu konuşmayı yatakta yapmaya karar verdiğini anladı. Kendini çoktan farklı hissediyordu. Daha önce ona söylemeyi düşündüğünde donakalmıştı. Ama Holly'nin kolları onu sardığında, kokusunu aldığı anda ve teninin sıcaklığını hissettiğinde donakalması mümkün değildi. Elini uzattı ve penisinin üzerindeki prezervatifi çıkardı, bir mendile sardı ve odanın karşısındaki çöp kutusuna attı. Holly'nin arkasına kıvrılmış iri Rus adamın varlığına şaşırarak tekrar yerine uzandı.

Alexei'nin burada olmasına sevindi. Bir şekilde bu adamı umursamaya başlamıştı.

Holly'nin elleri saçlarına kaydı. Akşamın erken saatlerinin ışığı içeri süzülerek odayı yumuşak ve samimi bir hale getiriyordu. Oda küçüktü. Bir yatak, bir sandalye ve bir şifonyerden başka bir şey yoktu. Üçünün buraya nasıl sığacağını bilmiyordu, ama deneyeceklerini biliyordu.

"Caleb?" diye sordu Holly.

Artık daha fazla erteleyemezdi. Ona sarıldı. Böylesi daha kolaydı. Yalnız hissetmiyordu ve ne kadar zamandır böyle hissettiğini fark etti: sonsuza dek. Belki de tam da bu ana kadar.

"Caroline ile evlendim çünkü zamanı gelmişti. Tıp fakültesini erken yaşta bitirmiştım."

"Doogie gibi," dedi Alexei.

Caleb inlemek istedi ama bunun yerine güldü. Rusları olduğu gibi kabul etmeye başladığından beri, Alexei'nin onu bu kadar ciddi olmaktan alıkoyduğunu öğrenmişti. "Doogie Howser kadar değil ama on dokuz yaşındaydım. Biraz dahi sayılırdım. Yirmi beş yaşında ihtisasımı bitirdim. Chicago'da bir muayenehane açmam gerekiyordu. Benden bekleneni yaptım. Doğru kadınla evlendim.

Şehrin doğru yerinde bir muayenehane açtım. İçim boştu ve nedenini bilmiyordum."

Alexei doğruldu ve yüzünde cesaret verici bir gülümsemeye onu izledi. Holly sadece bekledi. Onun konuşması için uzun süre beklemişti. Ona karşı çok sabırlı olmuştu.

"Bir arkadaşım tarafından Afrika'da hayır işi yapmaya davet edildim. Sierra Leone'de altı hafta kaldım. Bebeklere aşı yaptım ve imkansız gibi görünen koşullarda bazı ameliyatlar gerçekleştirdim. Çok sayıda AIDS ilacı verdim. Birçok insanın ölümünü izledim. Ve bir şey hissettim. Bu, muayene ettiğim süre boyunca yara izlerinden şikayet eden ve cep telefonlarıyla konuşan üst sınıf hastalarımın farklı bir duyguydu."

"Onların sana ihtiyacı vardı." Holly eliyle onun saçlarını geriye doğru düzeltti.

"Sanırım öyle. Ben her zaman akıllı olan bendim. Eli babamızın gölgesindeydi, Josh ise asi olanıydı. Ben ise ortada bir yerde kaybolmuştum. Ama o küçük klinikte, sonunda birinin bana ihtiyacı olduğunu hissettim. Sommerville olduğum için değil, yapabileceklerim için. Altı haftalık görevimi tamamladım, eve döndüm ve hemen bir klinik açacağımı ve en az iki yıl boyunca Afrika'ya taşınacağımı açıkladım."

"Karı hoşuna gitmedi mi?" diye sordu Alexei.

Hâlâ yüzündeki ifadeyi görebiliyordu. "Hayır. Hoşuna gitmedi."

"Ama bu bir macera olurdu." Holly'nin gözleri şaşkınlıkla kısıldı.

O da öyle görürdü. Holly onunla birlikte toplanıp onu takip ederdi. Her konuda onun yanında durur, ortağı olurdu. Hatta Rus bile onunla gider, sevdiklerini korurdu. Nasıl bu kadar şanslı olabilirdi?

"Caroline öyle düşünmüyordu. Michigan Avenue'den nadiren ayrılırdı. Alışveriş yapmayı ve partiler düzenlemeyi severdi. Bir doktorun eşi olmayı severdi, ama Sommerville olmayı çok daha fazla tercih ediyordu. Birkaç yıl geçene kadar, benim fikrimi değiştirip siyasete gireceğimi düşündüğünü fark etmemiştim. En azından hayal kırıklığına uğramıştı. Afrika'ya gitmeme izin verdi. Benimle gelmeyeceğini söyledi. Bunun yapmam gereken bir şey olduğunu açıkladım. Onu terk ettim. Ona evi ve parayı bırakıp gittim."

"Caleb, o senin peşinden geldi mi?" diye sordu Holly. "Senin peşinden gelmediyse, seni çok sevmiş olamaz. Seni takip edemeseydim, seni eve geri götürürdüm."

"Onu neredeyse bir yıldır görmedim. Bir kasabada kliniğimi kurdum. Sürekli çatışmalar oluyordu. Kanlı elmas ticareti ülkeyi tamamen parçalamıştı. Sürekli asker grupları geliyordu, bazıları dokuz, on yaşında bile değildi. Gelip istediklerini alıp gidiyorlardı, ben de yeniden başlıyordum. Sonra bir gün beni istediklerini karar verdiler."

Holly nefesini tuttu. "Kim olduğunu anladılar."

Caleb içini çekti. "Bir dergi benim ve kliniğim hakkında bir makale yayınladı. Ailemin beni güvende tutmak için çok para ödeyeceğini bilmek zor değildi. Kaçırıldığım gün, Caroline boşanma belgeleriyle ortaya çıktı. Bir ilişkisi vardı ve beni terk etmek istiyordu. Ne kadar berbat bir adam olduğumu ve kardeşimin benden ne kadar daha iyi olduğunu söyledi."

"Kardeşin karını mı aldı?" diye sordu Alexei dehşetle.

Yani her şeyi bilmiyordu. "Evet. Eli, Caroline ile bir ilişki yaşadı. Artık ona ne kadar kızgın olduğumu bile bilmiyorum. Josh onunla neredeyse hiç konuşmuyor. Bu, ailemizi mahvetti ve ben onu sevmiyordum bile. Eli onu seviyordu. Çok şey kaybetti. Yaptığını mazur göstermez ama artık kardeşimi nefret edemem. Hayatıma devam etmenin bir yolunu bulmalıyım."

"Askerler geldiğinde Caroline orada mıydı?" Holly'nin gözleri yaşlarla dolmuştu.

Hikayeyi anlatırken bile ruhunun hafiflediğini hissetti. Yükünün hafiflediğini, onu önemseyen bu insanların acısını paylaştığını hissetti. Korku hala onu sarıyordu, ama artık yalnız değildi. "Onlar onu öldürdüler. Sırtından vurdular. Hemşirelerimi kaçırıp tecavüz ettikten sonra öldürdüler. Dinlemek zorunda kaldım. Hala bazen seslerini duyuyorum."

"Ah, bebeğim." Holly, onu koruyabilecekmiş gibi kollarıyla ona daha sıkı sarıldı. Onun sert Holly'si bunu denerdi. O, çok değerli bir hediye idi ve Alexei birdenbire bir partneri olduğu için çok mutlu oldu. Alexei ona hiçbir şeyin olmasına izin vermezdi. Bu ona büyük bir huzur verdi.

"Seni ne kadar süre alıkoydular?" diye sordu Alexei.

Sonsuza kadar. "Birkaç ay. Eli, büyükelçilik aracılığıyla fidye mesajını aldı. İlk başta bunun bir şaka olduğunu düşündü. Sonra kliniği ve Caroline'ın cesedini buldular. Fidyeyi ödedi, ama onlar bununla yetinmediler. Daha fazlasını almak için geri geldiler. Beni birçok yere götürdüler. Sonra terk edilmiş bir devlet barınağına yerleştiler. Beni bir dolaba kilitlediler. En az altı hafta orada kaldım. Beni dışarı çıkardıklarında nefret ediyordum. Her zaman beni dövmek ya da bir şey yapmaya zorlamak içindi. Bana pislik atarlardı. Arkamdan sopalarla yaklaşırlardı."

Holly'nin gözyaşlarını göğsünde hissedebiliyordu. Elini saçlarına koyarak onu sakinleştirdi. Bunu onunla paylaşmak doğru geliyordu. Onun ağlaması doğru geliyordu çünkü sonunda sevmenin ne demek olduğunu anlamıştı. Bu, ruhunun yükünü paylaşmak anlamına geliyordu. Bu, Holly'nin onun için ağlayabileceği anlamına geliyordu. Onun için ağlama hakkı vardı, tıpkı onun onu koruma hakkı olduğu gibi. Bu paylaşımlar kutsaldı ve bunları inkar etmek aralarındaki sevgiyi azaltıyordu.

"Çok korkmuştum, bebeğim. Ölmek istedim. Yaşamaktan, ölümden daha çok korkuyordum. Wolf beni bulduğunda, zar zor yürüyebiliyordum."

Kafasını kaldırdı. "Wolf mu?"

Adam başını salladı. "Wolf Meyer beni kurtaran SEAL ekibinin bir üyesiydi. Beni o buldu. Beni ormandan çıkardı."

"Ona muzlu ekmeğin var." Holly daha da yakınlaştı. Holly dünyanın en iyi muzlu ekmeğini yapardı. Bu, değer verdiği insanlara verdiği bir hediyeydi. Görünüşe göre Wolf Meyer de bu listeye girmişti.

"Eli beni bekliyordu. Ben yokken on yıl yaşlanmış gibiydi. Beni geri getirmek için milyonlarca dolar harcamış, tüm bağlantılarını kullanmıştı, ama ben ona bakarken onu öldürmek istiyordum. Ne tür bir adam böyle bir şey yapar?"

"İhanete uğramış bir adam," diye cevapladı Alexei. "Ne yapmış olursa olsun, yine de sana ihanet etti, Caleb. Kızgın olmaya hakkın vardı."

"Artık kızgın olmak istemiyorum. Sadece burada olmak istiyorum. Bliss'te yaşamak, hastalarımı bakmak ve bir hayatım olsun istiyorum. Bunu çok istiyorum, ama yatakta bile uyuyamıyorum. Holly, bebeğim, dolabımda uyuyorum. Bu beni bir ucube yapıyor, ama kendimi güvende hissettiğim tek yer orası."

"Bunu halledebiliriz. Dolabı genişletebiliriz," diye Holly onu teselli etti. ona.

Alexei burun kıvırdı. "Hepimiz dolapta yatmayacağız, *dushka*. Caleb iyileşecek, ama şimdilik bir planım var."

Yataktan kalktı. Üstüne bir şey giymeye tenezzül etmedi, odanın bir ucundan diğer ucuna çıplak bir şekilde yürüdü. Caleb, Alexei'nin rahatlığını kısıkanıyordu. O, kendi vücuduyla barışık bir adamdı. Holly'nin gözleri başka yere kayarken, Caleb gülümsemeden edemedi. Partnerine ayak uydurmak istiyorsa, antrenmanlarını yoğunlaştırması gerektiğini biliyordu.

Holly'ye daha sıkı sarıldı, yakınlıklarının tadını çıkardı. Çok yorgundu. Hatta bitkin, ama aynı zamanda hafif hissediyordu. Bu gece ayrılmayacaktı. Onunla kalacaktı. Yerde dolaşacak, tavana bakacaktı. Önemli değildi. Geceyi ondan uzak geçirecekti. Bunu yapabiliirdi. Başa çıkabiliirdi.

Yatak sarsılıp hareket edince irkildi. Holly başını kaldırdı.

"Alexei, ne yapıyorsun?" Holly, yatak yerde kayarak duvara çarptığında sordu.

"Sorunu çözüyorum." Yatağa geri tırmandı ve yorganın altına girdi. "Caleb, sırtını duvara dayayın. Holly, sen de onun önüne yaslan. Böylece etrafı sarılmış olacak."

Zaten öyleydi. Sırtında duvarı hissedebiliyordu ve Holly döndü, ona doğru kaydı, o muhteşem kışını onun penisine yaslanana kadar kıvrandırdı.

"Bunun için minnettarım," dedi, penisi çoktan hareketlenmişti. "Ama bunun işe yarayacağını sanmıyorum. Tek istediğim onu tekrar sikmekken nasıl uyuyabilirim ki?"

"Buna alışacaksın. Gözlerini kapat. Dene." Alexei, Holly'nin yanına uzandı. Hepsi Holly'nin ortasında birbirlerine sokulmuşlardı.

"Bu kış elektrikli battaniyeme ihtiyacım olmayacak." Holly, elini onun beline kaydırırken iç geçirdi. "Umarım bu işe yarar. Ortada olmayı seviyorum."

"Alış buna, *dushka*." Alexei yerleşti.

Caleb kolunu Holly'nin beline doladı. Saat geç değildi, ama Holly muhtemelen biraz uykuya ihtiyaç duyuyordu. O uyurken onu kucaklayacaktı. Burada uzanıp bu hissi alışmaya çalışacaktı. Kapıyı hala görebiliyordu. Kimse arkadan yaklaşılamazdı. Belki de her şey yoluna girebilirdi.

Gözlerini kapattı, Holly'nin kokusunu içine çekti. Holly'nin nefesi düzelirken zihnini boşaltmaya başladı. Artık sırrı ortaya çıktığına göre, belki de güven fonundan para çekip üçü için... dördü için daha büyük bir kulübe inşa edebilirdi. Mick de burada olacaktı.

Daha büyük bir kulübe inşa etmeli ve kliniğini genişletmeliydi. Daha iyi ekipmana ihtiyacı vardı. Belki bir MRI. MRI'sı olsaydı, Holly hastalandığında onu içine sokabilirdi.

Parlak, yeni bir görüntüleme cihazı düşüncesiyle uykuya daldı.

* * *

Alexei yataktan kalktı. Akşam geceye dönüşmüştü. Oda karanlıktı, ama doktorun nihayet biraz uykuya daldığına şüphe yoktu.

Belki de iş bulma konusunda endişelenmemeliydi. Okula gidip terapist olmalıydı.

Tabii o kadar uzun yaşarsa.

Kot pantolonunu buldu ve giydi. Mümkün olduğunca sessizce yatak odasından çıktı ve mutfığa doğru yöneldi. Uyandıklarında acıkmış olacaktı.

Doğru şeyi mi yapıyordu? Jessie'nin sözleri aklına geldi.

Holly ve Caleb'i tehlikeye atıyor muydu?

"Hey. Çılgın barışma seksi bitti mi?"

Arkasını döndü ve Mick'in arka kapıdan içeri girdiğini gördü. Genç adamı seviyordu. Mick'in ten rengi farklı olmasına rağmen, Alexei'ye Holly'yi çok hatırlatıyordu. Gülümseme şekli ve duruşu öyle idi.

"Barışma bitti. Biz iyiyiz. Akşam yemeği hazırlayacaktım. Aç mısın?"

Mick gülümsedi. "Tam olarak değil. Buradaki kadınlar büyümekte olan çocukları beslemeyi severler. Lazanya, dana eti, enchilada ve bir sürü kurabiye yedim. Resmi tadımcıydım. Ama Nell için bir daha tatma yapmamam gerektiğini hatırlatın bana. Her şeye tofu koyuyor. Ve orada pancar yemem gerektiğini düşünen bir kadın vardı. Pancarın gerçek olduğunu sanmıyordum. Onların, ebeveynlerin çocuklarına anlattığı, öcüler gibi bir şey olduğunu düşünüyordum. Ama gerçekler ve korkunçlar."

"O zaman pancar pişirmeyeceğim." Aslında pancarı severdi, ama Mick'in sevmediği belliydi. "Senin sevdiğin bir şey yapacağım."

Telefon çaldı. Alexei, Caleb'i uyandırmak istemediği için hemen cevap verdi.

"Alo?"

"Alexei, şükürler olsun." Jessie'nin sesi telefon hattında zayıf çıkıyordu. "Senin için endişeleniyordum. Bak, bu öğleden sonra neredeyse yakaladığım adam hakkında bazı bilgiler aldık. Angelo DiStefano'nun seni öldürmek için bir tetikçi tuttuğunu iddia eden güvenilir bir kaynağımız var." sıkıca telefon telefonu ve denedi etmemeye etmeye gösterisini öfkesini kızgınlığını

DiStefano, hapse attığı adamlardan biriydi. Bu iş hiç bitmeyecek miydi? "Anlıyorum. Gönderilen bu adamın kimliği tespit edildi mi?"

"Onu gördüm. Hope, şerifin departmanında onun robot resmini çizdi. Şerif onu ofisimize faksladı, bir şey bulabilir miyiz diye bakacağız, ama artık gelmenin zamanı geldiğini anlamalısın Markov. Bu çok tehlikeli."

"Michael ne diyor?" Michael'ın ne diyeceğini biliyordu, ama konuşmayı uzatarak onlardan ayrılmak zorunda kalacağı anı erteliyordu. Bu düşünceye dayanamıyordu. "Onunla konuşabilir miyim?"

"Hayır," dedi kadın aniden. Sesi sakinleşmişti. "Şu anda olmaz. Duşta. Seni saklamamız gerektiğini düşünüyor. Bu gece."

Elbette öyle düşünüyordu. "Gelip seninle konuşacağım. Zaten motelden eşyalarımı almam gerekiyor. Yirmi dakika sonra orada olurum. Buluşabilir miyiz?"

"Tabii ki. Orada olacağım. Alexei, bunun için üzgünüm, ama doğru olanı yapıyorsun."

Telefonu kapattı. Bundan pek emin değildi.

"Yine polis miydi?" diye sordu Mick.

"Evet. Onu görmem lazım."

"Hayır, gerek yok."

Alexei başını salladı. "O kadar basit değil."

"Çok basit. O, senin tekrar saklanmanı istiyor. Bunu yapamazsın. Anneme borçlusun. Onu terk etme."

Ona bunu nasıl anlatabilirdi? "Annenin güvenliğine de borçluyum. Onu terk etmek istemiyorum. Onu seviyorum. Kurmak istediğimiz aileyi seviyorum, ama onu hedef haline getiremem."

"Bu kasabanın erkekleri bununla başa çıkabilirler bence. Yatak odama adımımı atar atmaz, kafama altı silah doğrultuldu. Bazı kadınlar da korkutucu. Rachel Harper'ı asla kızdırmamam gerektiğini bana hatırlat. Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Eğer gidersen, onların dağılacağından korkuyorum. Onları bir arada tutan yapıştırıcı sensin. Hayattaki her şey bir risktir. Annem güvenli bir hayat sürmektense, bu riski göze almayı tercih ederdi."

Ama ona bir şey olursa nasıl yaşayabilir ki? "Ne yapacağımı bilmiyorum. Anneni seviyorum.

onunla evlenip hayatımı Bliss'te geçirmek istiyorum, ama sanırım tek sunabileceğim şey tehlike. Bir işim bile yok."

"Uh, işte burada yanılıyorsun." Mick sırtı ve kendinden memnun görünüyordu. "Büyük, süper seksi adamla konuştum. Bekle, buradaki herhangi biri olabilir. Sizler çirkin adam yetiştirmeyi biliyor musunuz? Neyse, tavernayı işleten büyük adam."

"Zane."

"Evet, o. Neyse, karısıyla konuşuyordu, hamile olanla, ve çocuk doğduktan sonra evde daha fazla zaman geçirmek istediği için yardım edecek bir barmen bulması gerektiğini söyledi. Senin için pazarlık yaptım. Cimri bir herif ama maaşı sana uygun olacaktır."

"İşim var mı?"

Mick başını salladı. "İşin var. Ve cümlelerde artikel kullanımını üzerinde çalışacağız. Hayır, aslında bu biraz sevimli. Neyse, cuma günü işe başlıyorsun ve Zane sorarsa, birçok

görevlerde çalıştığını söyle. Doğu Moskova Barmenlik Okulu'ndan mezun oldun."

Alexei güldü. "Sanırım Zane geçmişimi biliyor. İnanmayacaktır, ama yaratıcılığını takdir edecek bir adamdır."

"Hey, ben işini yapan bir adamım. Yani gidemezsin."

Kalbi acıdı. Trio'da çalışmayı, insanlarla konuşmayı ve kasabanın bir parçası olmayı çok isterdi. "Bence yine de en iyisi bu."

Mick iç geçirdi. "Peki, o zaman gidip bu kadınla konuş, ama annemi ve Caleb'i de yanında götür. Onları bu karardan dışlayamazsın. Aile böyle yapmaz. Onları terk edeceksen, onların da söz hakkı olmalı."

Alexei, partneri ve kadının uyuduğu yatak odasının kapısına baktı. Ayrılmak daha kolay olurdu. Daha basit.

Aile basit bir şey değildi. Ağır bir kalple onları uyandırmaya gitti.

On Yedinci Bölüm

Holly, Caleb vadiden çıkıp motele doğru sürerken Alexei'nin elini tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi.

Caleb, endişesini ele veren hızlı ve kesik kesik konuşuyordu. "Marshallerle konuştuktan sonra Nate ile görüşmemiz gerekiyor. Bu adam hakkında ne bulduklarını görmek istiyorum."

Holly, hala yatakta olmalarını diledi. Alexei onu uyandırdığında, bir öpücük umuduyla ona uzanmıştı. Alexei'nin kaşlarını çatması ve gözlerindeki üzüntülü bakıştan hemen bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

Alexei elini sıktı. "Senin ya da Holly'nin zarar görmesini istemiyorum. Mick'i evde yalnız bırakamamamızdan nefret ediyorum. Belki de senin güvenliğin için ben gitmeliyim."

Holly, Laura'dan Mick'e göz kulak olmasını istemişti. On yedi yaşında olmasına rağmen, adamlarından biri takip edilirken onu evde yalnız bırakamazdı. Suikastçı da ayrım yapmıyor gibiydi. Bu katil her kimse, kime zarar vereceği umurunda değildi. Bir ara neredeyse hepsini öldürecekti. Oğlunu tehlikeye atamazdı. Ama Alexei'nin olmadığı bir dünya da hayal edemiyordu.

"Hayır." Caleb'in kararında endişeli bir yan yoktu. En sevdiği kelimede kararlı bir kesinlik vardı.

Alexei iç geçirdi. "Hayır diyemezsin. Hayır bir argüman değildir. Bunu konuşmamız gerekiyor."

"Hayır." Caleb'in gözleri önündeki yola odaklandı.

Durumun ciddiyetine rağmen, gülümsemeden edemedi. "Bence bu konuda taviz vermeyecek, bebeğim. Ve ben de ona katılıyorum. Alexei, o iyi doktorun adalet bakanlığıyla ciddi bağlantıları olduğunu unutuyorsun.

Eli Sommerville'i arayıp ona tam olarak ne yapması gerektiğini söylemekten çekinmem. Bu insanların sana yönelik tehditleri ciddiye almalarını sağlayabiliriz. Ve kanıt bulamazsak, eminim Micky onu uydurur."

Oğlu, durumları kendi istediği gibi yönlendirmekte çok iyiydi.

"Seni güvende tutmam gerektiğini anlamanı istiyorum," dedi Alexei.

"Bunu Orta Batı'daki ucuz bir motel odasından nasıl yapmayı planlıyorsun? Yoksa seni Florida'ya geri götürecekler ve sen tekrar Howard olabilecek misin? İstedğin bu mu?" diye sordu Caleb, dikiz aynasından onlara bakarak. Gözleri kısılmıştı ve Holly, onun hayal kırıklığını adeta hissedebiliyordu. Daha önce çok huzurluydu, sanki her şey sonunda yerine oturmuştu, ama şimdi elinden alınmıştı.

"Bunların hiçbirini istemiyorum. Bunun bittiğini sanıyordum." Alexei başını çevirip geceye baktı.

"Bitti," diye ısrar etti Holly. "Sadece biraz temizlik yapmamız gerekiyor." "Peki ya bir sonraki kişi peşimden gelirse?" diye sordu Alexei.

"Biz hallederiz," diye ısrar etti Caleb.

Holly, Caleb ile birlikte aynı tavrı sergiledikleri için memnundu. "Biz hallederiz. Ama kaçmayız. Herhangi birimize her şey olabilir. Tetikte kalırız, ama korkunun hayatımızı mahvetmesine izin vermeyiz. Marshal'larla konuşmaya hazırım. Hatta bir süreliğine şehirden ayrılmaya da hazırım, ama hep birlikte gideceğiz."

"Gerekirse Chicago'ya gidebiliriz," diye önerdi Caleb. "Ailemin evi iyi korunuyor. Şeriflerle konuşuruz, sonra Mick'i toparlayıp bir süreliğine oraya gideriz. Alexei, sen benimle kardeşim arasında hakemlik yapabilirsin. Holly, ailemle uğraşmak istemediğini biliyorum, ama bu ayrılmaktan daha iyidir."

"Senin ailenle başa çıkabilirim." Başa çıkabilirdi. Artık Langlar tarafından parçalanmış o kız değildi. Artık kendinden emindi. Bir hayat ve bir yuva kurmuş, aşkı bulmuştu. Yapacak daha çok işi vardı, ama dünyanın önüne çıkardığı her şeyle başa çıkabilirdi. Erkeklerini kaybetmek dışında her şeyle.

Alexei, Caleb'in omzuna elini koydu. "Bunu benim için yapar mısın?"

Caleb bir an sessiz kaldı. "Öyle yapardım. Bana borçlu olduğunu düşündüğünü biliyorum, ama ben de sana borçluyum. Sen olmasaydın burada olmazdım. Sen olmasaydın Holly'ye sahip olamazdım. Eskisi gibi yaşamaya devam ederdim. Eğer gidersen, Holly'ye ben bakarım. Eski halime dönmeyeceğim, ama biz eksik kalacağız. Bunu anlamalısın. İşin olmadığı ve benim senden daha akıllı olduğum gibi saçma sapan bahaneler uydurma. O saçmalıkları duymak istemiyorum. Okula gidebilirsin. Ben hallederim. Ne yapmak istediğine karar verebilirsin. Holly de öyle."

"Gerçekten mi?" Bu konuyu hiç düşünmemişti. O kadar uzun süre maaşından maaşına yaşamıştı ki, üniversiteyi bitirme fikri aklına bile gelmemişti. Ama yapabiliirdi. Okula geri dönebilirdi. Kırk yaşındaydı ve dünya yeniden yeniymiş gibi hissediyordu.

Caleb'in gözleri dikiz aynasında sıcak bir şekilde parlıyordu. "Evet. Hemşirelik okumanı çok isterim, ama sana ne yapman gerektiğini söylemeyeceğim."

Hemşirelikten hoşlanabilirdi. "Belki de doktor olurum ve sana rakip olurum, Caleb Burke."

Caleb'in yüzü bir anda düştü. "Tanrım, hayır. Bunu düşünmek bile istemiyorum. Demek istediğim, Alexei'nin işsizliğinden şikayet etmesini dinlemek istemiyorum. Bu, çekip gitmek için bir bahane değil."

"Bir işim var. Trio'da barmenlik yapacağım. Ama aynı zamanda okula da gidebilirim." Alexei ona döndü ve gözlerinde daha önce olmayan bir güven vardı.

"Bu harika, bebeğim." İleride, ışıkları yanıp sönen ve boş odaları duyuran Movie Motel'i görebiliyordu. Holly, ekranın ışığının geceyi aydınlatıldığını görebildiğinden, film görünüşe göre tüm hızıyla devam ediyordu.

Caleb otoparka girdi. Holly, ileride şeriflerin SUV'sini görebiliyordu. "Buradayken, motelden çıkış işlemlerini halledebiliriz. Chicago'ya gitmeye hazır olana kadar hepimiz Holly'nin evinde kalmalıyız." Otopark yerine girdi ve onlara döndü. "Silahın yanında mı?"

Alexei başını salladı. "Onsuz hiçbir yere gitmem."

Caleb başını salladı. "Uyuşturucu tabancasını arkaya koydum." "Ben de silah alabilir miyim?"

Sonuçta, diğer herkesin silahı vardı. "Hayır," dediler aynı anda.

Silahı olmalıydı. Laura ile bu konuyu konuşacaktı.

Pencereye keskin bir vuruş geldi. Holly irkildi ama sonra başını kaldırdı. Logan orada durmuş, aşağıya bakıyordu.

"Seninle konuşmak istiyorum," dedi Alexei'ye bakarak.

Alexei yavaşça başını salladı ve arabadan indi. "Ne istiyorsunuz, Şerif Yardımcısı?"

Logan'ın gözleri sertleşmişti. "Kasabamdan gitmeni istiyorum. Bana borçlusun Markov. Senin hayatta kalabilmen için çok acı çektim."

"Logan," diye başladı Holly. Logan'a acıyordu. Onu yıllardır tanıyordu, daha çocukken tanışmışlardı, ama Alexei'yi kasabadan kovmasına izin vermeyecekti.

Milletvekili ona döndü. "Dur. Senden bunu duymak istemiyorum. Herkesin bana hoşgörölü olmamı söylemesinden bıktım usandım. Hoşgörölü olmak zorunda değilim. O buraya ait değil. O gangsterleri buraya getiren oydu, şimdi de başka bir katili daha beraberinde getirdi. Sen onunla yatmak isteyebilirsin, ama Holly Lang'ın bir şeyler yapması gerektiği için kasabamın cehenneme dönmesine izin vermeyeceğim."

Holly Lang, Logan Green'den bıktı usandı. Onun çok zor zamanlar geçirdiğini biliyordu, ama artık bu durumdan çıkma zamanı gelmişti. "Sen geri çekil. Onu kasabadan kovmaya hakkın yok. Alexei olmasaydı, sen ölmüş olurdun. Ben ölmüş olurdum. Ne kadar zor zamanlar geçirdiğini hayal bile edemiyorum, ama sen hayattasın."

"O öyle olmak istemiyor." Caleb, yardımcısına bakarken gözleri yumuşamıştı. Holly ve Logan'ın arasına girdi. "Ve ben bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Sadece Alexei'ye kızgın değilsin. O odaya götürülmeden önceki gibi dünyanın aynı yer olduğunu düşünen herkese kırgınsın. Senin bildiğini anlamayan her bir pisliği nefret ediyorsun; dünyanın seni parçalamak için bekleyen boktan bir yer olduğunu."

"Onlar bunu görmüyorlar bile. Yaralarım kabuk bağladı ve kırık kemiklerim iyileştiği için bunu unutmamı bekliyorlar." Logan'ın yüzü acıdan gerilmişti, ama gözleri hâlâ Alexei'ye bakıyordu. "Bunun tekrar olabileceğini anlamıyorlar. İşte bu yüzden bu adam gibi pisliklerin bizim kasabamıza girmelerine izin verilmemeli. Seni bir şekilde ortadan kaldıracam. Kendi isteğinle gitmezsen, hayatını cehenneme çevirebilirim."

Kanı kaynamaya başladı. Söylediği her şeyi duydu, ama onu çok fazla zorluyordu. "Geri çekil ve bunu hemen yap. Bu kasabadaki herkes aylardır senin saçmalıklarına katlanıyor. Alexei giderse her şey yoluna girecekmiş gibi davranma. O geri dönmeden önce de içki içiyor, kavg ediyor ve bu topluluktaki herkesi tehlikeye atıyordun. Yardıma ihtiyacın var ve herkes sana yardım etmek için elinden geleni yaptı, ama sen herkese iyi olduğunu söyleyip bara geri dönüyorsun. Böyle devam edemez. Sen bir polisins. Kontrolünü kaybedemezsin."

Logan acı ve kötü bir sesle güldü. "Hepimiz kontrolden çıkmış durumdayız. Aptal olma."

"Bir kadınla konuşurken daha nazik bir ses tonu kullanacaksın. Ve ona asla aptal deme." Alexei'nin sesi kalınlaşmıştı. Logan'ın kininden bıkmış olmasından endişelenmeye başlamıştı.

Logan geri adım atmak yerine, dudaklarını vahşi bir gülümsemeye çevirdi. "Ona ne istersem onu söylerim, pislik. Ne yapacaksın ki?"

Caleb ellerini uzattı. "Bunu yapmayacağız. Logan, geri çekil."

Motel odalarından birinin kapısı açıldı ve Holly, Jessie'nin orada durduğunu gördü. Kot pantolon ve tişört giymişti, omuz kılıfı görünür durumdaydı. Sol tarafında parlak bir silah duruyordu. Arkasında kapıyı hızla kapattı ve grubu süzdü. "Ne oluyor burada? Alexei? Yalnız geleceğine karar vermiştik sanıyordum."

Alexei onu incelerken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Öyle bir şey demedim. Michael nerede?"

"Meşgulüm," dedi kısaca. "Şu anda sorumlu benim ve arkadaşlarının burada olmaması gerektiğini düşünüyorum."

"Dışarıda onu öldürmek isteyen biri olduğu sürece, o tek başına hiçbir yere gitmeyecek." Caleb, Jessie'yi işaret etti. "Ve sen de onu biz olmadan hiçbir yere götüremezsin."

"Gördün mü," dedi Logan çirkin bir gülümsemeyle. "Herkes senin gitmeni istiyor, pislik. Holly ve doktoru da al. Onlara ihtiyacımız yok."

"Birçok şeye ihtiyacın var, Logan," dedi Alexei başını sallayarak. "Ama sana verebileceğim hiçbir iyi şeyi kabul etmeyeceğini düşünüyorum. Sabırlı olmalısın çünkü ben gitmeyeceğim"

. Artık burada yaşıyorum. Burada bir ailem var ve onları terk etmeyeceğim."

"Göreceğiz." Logan kıpırdamadı, ama etrafında istediğinden fazla insan olduğunu fark etmiş gibiydi.

Jessie kollarını göğsünde kavuşturdu ve uzun bir iç çekişle, "Alexei, konuşmamız gerek ve bunu başkalarının önünde yapmamalıyız. Dr. Sommerville, yani Burke, siz Bayan Lang'ı eve götürün, ben Alexei ile konuşurum. Söz veriyorum, onu güvende tutabilirim," dedi.

"Diğeri nerede? Diğer şerif?" diye sordu Caleb.

"Michael şerifle birlikte davada çalışıyor. Her an geri dönebilir. Sizi güvenli bir yere götürmeliyiz. Eğer onunla gitmeye kararlıysanız, eve gidip çantanızı hazırlamalısınız. Zaman çok önemli," dedi Jessie, gözleri odasının kapısına dönerek.

Logan gerildi, gözleri kısıldı, kafası karışmıştı. Holly, Logan'ın omuzlarının düzeldiğini ve sonra sanki bir şeyleri anladığını fark edince gevşediğini gördü. Alexei ile bakiştılar, gözleri buluştu ve aralarında bir şey geçti. "Evet, belki de ikiniz bunu yapmalısınız."

"Bütün bunları halledebilirim. Ben şeriflerle ilgilenirim, sonra da planladığımız şeyi yapabiliriz," dedi Alexei, cebinden bir anahtar çıkararak. Eğilip Holly'nin dudaklarına dudaklarını değdirdi. "*Dushka*, her şey yoluna girecek." Jessie'ye döndü. "Eşyalarımı toplayıp Holly ve Caleb'le konuşmama izin ver. Hemen dönerim."

Jessie'nin yüzü gerildi. "Tamam. Sen inatçısın, biliyorsun. Belki de hepiniz odanıza inip bunu tartışmalısınız. Onları büyük bir tehlikeye atıyorsunuz. Yakında bunun farkına varacaksınız."

"Sanırım artık burada bana ihtiyaç yok. Her şeyi kontrol altına almışsın gibi görünüyor, Şerif." Logan geri adım attı ve alaycı bir gülümsemeyle şapkasını kaldırdı. "Alexei, umarım yolculuğun iyi geçer. Yabancılar dikkat et. Ne zaman arkandan ya da önünden birinin çıkacağını asla bilemezsin."

"Nate ile onun hakkında konuşacağım. Aklını kaçırmış," diye homurdandı Holly. Dönüp Logan'ın koşarak uzaklaştığını gördü.

Bronco. Onun yanından geçip motelin önüne koştuğunu fark etti. şimdi ne tür bir sorun çıkaracaktı?

"Endişelenme, *dushka*." Elini tuttu. Sesinde aciliyet vardı. Jessie odasına geri dönerken gözleri onu izleyerek onu yanına çekti. "Caleb, onu odama götürelim, konuşabiliriz."

Alexei onu yan odaya götürdü. Koruyucuları onu yakından gözetlemek istemişlerdi.

Caleb alçak sesle konuştu. "Neden bilmiyorum ama bu durum hoşuma gitmiyor. Odaya girince şerifi arayalım. Sanırım marshallara planımızı söylemesek daha iyi olur. İlk fırsatta Mick'i alıp Chicago'ya kaçalım. Oraya vardığımızda kardeşim seni koruyabilir. O zamana kadar seni koruma altına alabileceklerinden endişeleniyorum. Seni nereye götürdüklerini bile bilemeyiz."

Alexei anahtarı kapıya soktu ve çevirdi. Aşağı baktı ve nefesini tuttu. Holly endişelenecek bir şey göremiyordu. Kapının önünde sadece bir parça ip vardı. Motelin tüm kapıları gibi bu kapı da sinema perdesine bakıyordu, bu yüzden ipi açıkça görebiliyordu. Doris Day aşkını ararken tüm otopark aydınlanmıştı. Ama Alexei'nin yüzü bembeyaz oldu ve dizlerinin üzerine çöktü. "Caleb, onu koru."

Kapı, bir kurşunla delik deşik oldu. Caleb, kurşunun yanından vızıldayarak geçtiğini hissettiği anda onu yere yatırdı. Beton zemine çarparak düştü ve cildinde bir acı hissetti. Alexei ayağa kalktı ve tek bir tekmeyle kapıyı kırdı. Hemen ateş etmeye başladı, ses havayı yırttı ve etrafında patlamalar oldu.

Kalbi neredeyse durdu. Alexei oraya girmişti.

"Yapma." Caleb kolunu onun beline doladı ve kaldırımından park yerinin betonuna yuvarlandı, vücutlarını iki arabanın arasına yerleştirdi. "O ne yaptığını biliyor. Silahımı almamız lazım, tatlım. Benz'in bagajında."

Alexei odadan geri çıktı, geriye doğru sendeleyerek ateş ediyordu. Gömleği kanla kaplıydı. Holly göğsünde bir iğlik yükseldiğini hissetti.

Alexei park edilmiş arabaların arkasına sığındı ve Caleb'in yanına geldi. "Kurşunla vuruldum."

"Hadi canım," dedi Caleb, dizlerinin üzerine çökerek. "Bir adamın silahı olduğu bir odaya girdiğinde olan budur."

"Onun ne yaptığını bildiğini söylediğini sanıyordum. Tanrım, Caleb, onu iyileştirmelisin." Kalbi gırtlığına kadar çıkmıştı, panik onu ele geçirmeye çalışıyordu. Tehlike geçmişti mi? Alexei'yi buradan çıkarmaları gerekiyordu. Her yer kanla kaplıydı. Ölüyor muydu? Tanrım, ölemezdi.

"Sadece omzumdan vuruldum." Alexei bir anlığına arabanın üzerinden başını çıkardı ve iki hızlı silah sesi duyuldu. Tekrar aşağı indi. "Kaç kişi olduklarını görmek zorundaydım. Sadece bir adam var. Tanımıyorum. Onu bacağından vurdum, ama o da beni vurdu. Geri çekilmenin en iyisi olduğunu düşündüm. Şerif yakında burada olur. Herkesin onu aradığından şüphem yok."

Arabanın kaputunun üzerinden iki el daha ateş ederken yüzünü buruşturdu.

"Caleb, nerenden vurdular?" diye sordu Alexei.

Holly nefesini tuttu ve Caleb'e baktı. Pantolonunda kan vardı.

Caleb'in sesi konuşurken sabitti. "Kurşun içinden çıkmış. Sol baldır kasımı vurmuş. Çok acıyor ama yaşayacağım. Ama koşamam."

Baldır. Baldır kasından bahsediyordu. Vurulmayan tek kişi oydu. Elini Caleb'in cebine soktu ve anahtarları çıkardı. "Diğer silahı getireceğim."

"Hayır, gitmeyeceksin. Burada oturacaksın. Yardım geliyor." Alexei kolunu tuttu. "Şimdi bana itaat edeceksin."

O da bunu istiyordu, ama odadaki kişi tekrar ateş edince etrafındaki hava parçalandı. "Bu adamın Nate'i bekleyeceğini sanmıyorum. Başka bir silaha ihtiyacımız var. Şerif neden bu adamı indirmiyor?"

"Çünkü beni satıyor. Logan, Michael'ın şerifle görüşmesi hakkında söylediklerini beğenmedi. Bu yüzden onunla yüzleşmeden önce ikinizi odama götürmek istedim. Beni buraya göndermek isteyen oydu."

Yalnız." Alexei'nin gözleri acıdan bulandı. "Caleb, Holly'yi buradan çıkarmalısın."

"Yürüyeblirim," dedi Caleb. "Ama sana söyledim, koşmam."

Kapana kısılmışlardı.

Alexei suikastçıyı uzak tuttu ve arabanın üzerine bir el daha ateş etti. Saldırgana bağırdı. "Polis yolda. Kaçmalısın. Yakalanmak mı istiyorsun?"

"Bu işi bitireceğim Markov," diye bağırdı derin bir ses. "Seni tek başına ya da arkadaşlarını da alabilirim. Ama öyle ya da böyle, bu işi bu gece bitireceğim."

Holly, Alexei'yi orada tutabilecekmiş gibi elini onun omzuna koydu. Onun dışarı çıkıp kendini feda etmesine izin vermeyecekti. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Bunu aklından çıkar."

Alexei tekrar ateş etti. "Geri çekilmeye başlayın. Arkamızı koruyabileceğimiz bir yere gitmeliyiz."

"Kanamayı durdurmamız lazım," diye itiraz etti Caleb.

Alexei başını salladı. Loş ışıkta bile, onun solgunlaştığını görebiliyordu. "Vakit yok."

Holly arabanın arkasına sürünerek gitti, dizlerinin altındaki beton etine batıyordu. Önünde, haftanın filmini gösteren drive-in sineması görünüyordu. Doris Day ekranda dans ediyordu, ama Holly'nin görebildiği tek şey, park edilmiş arabaların arkasında sürünerek ilerleyen başka bir kadındı. Jessie Wilson silahını çekmişti ve onlara doğru geliyordu.

"Geliyor," diye fısıldadı Holly, korku kalbini çarptırıyordu. Etrafları sarılmıştı ve kaçacak yerleri yoktu.

"Çıkıyorum!" Alexei silahı düşürdü ve ellerini kaldırarak ayağa kalktı.

"Hayır!" Holly bağırdı. Ona ulaşmaya çalıştı, ama Caleb onu aşağı çekti.

"Yapma. Onun işini zorlaştırma," Caleb kulağına sertçe fısıldadı.

Havayı yaran tek bir silah sesi duyuldu. Holly, Caleb'in göğsüne sarılarak çığlık attı, Caleb ise onu sıkıca kucakladı. Onu o kadar sıkı tuttu ki, Holly nefes alamıyordu.

Alexei yere yığıldı, eli ona uzanıyordu. Gözleri parlıyordu ve yüzünde bir gülümseme vardı. "Silaha ulaşabilir misin, *dushka*? Bana verebilir misin?"

Caleb onu baştan aşağı süzdü. "Nereinden vurdular?"

"Vurulmadım," dedi Alexei yorgun bir gülümsemeyle. "Suikastçı öldü. Bir kurtarıcımız var."

"Senin kıcıını kurtardım diye senden hoşlandığım anlamına gelmez, Markov," diye bağırdı Logan arkalarından. "Bu, ne derse desin, benim hala polis olduğum anlamına gelir. Ve senin de bu işin içinde olduğunu biliyorum, Mareşal. Nate, Callie ile evde. Buraya gelmeden beş dakika önce onunla konuştum. Onunla görüşmüş olman imkansız. Ortağın da kirli mi?"

"Michael hiçbir şey bilmiyor," diye bağırdı Jessie. Sesi yakından geliyordu. "Bu gece ona sorun çıkarmaması için birasına ilaç koydum. Bunu yapmak istemedim. Tetiği çeken kişi olmak istemedim, ama ne derler bilirsin. Bir işi halletmek istiyorsan, kendin yap."

"Hapse gireceksin, Şerif. Hepimizi öldüremezsin," dedi Logan. Sesinden hareket halinde olduğu anlaşılıyordu.

Holly silahı aldı. Alexei'ye vermeye çalıştı ama o başını salladı.

"Kolum uyuşmuş." Kolunu hareket ettirmeye çalıştı ama kolu göğsüne yapışık kalmıştı.

"Çok kan kaybetmiş." Caleb gömleğini çıkardı, ellerinde top haline getirip Alexei'nin omzuna koyarak yarayı kapattı. "Cildinin rengi hoşuma gitmiyor. Sanırım şoka giriyor."

Silah elinde ağır geliyordu. Alexei ateş edemiyordu. Caleb meşguldü. Geriye sadece o kalmıştı.

"Nedenini söylemek ister misin?" diye bağırdı Logan.

Jessie'nin sesi daha yakın geliyordu. "Devlet memurlarının maaşını biliyorsun, aptal. Benim hiçbir şeyim yok. Yıllardır kendimi paralamışım, kendimi ortaya koymuşum, ama hiçbir şeyim yok. Neden yüz bin doları reddedip görmezden gelmeliyim ki? Tek yapmam gereken profesyonelin işini kolaylaştırmaktı, ama hayır, bu boktan kasabada hiçbir şey kolay değil. Ama işi bitirmem lazım, yoksa DiStefano beni bitirir."

Caleb Holly'ye baktı. Alexei'nin omzuna bastırarak tüm ağırlığını üzerine verdi. "Onu buradan çıkarmalıyız. Kiralık adam öldüğüne göre, belki onu odaya sokabilirim."

Logan neredeydi? Holly onu göremiyordu. Oturduğu yerden hiçbir şey göremiyordu. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Adrenalin onu ele geçirmeye çalışıyordu. Caleb ve Alexei ona güveniyorlardı.

"Bir adamı öldürdüğün için rahatsız olmuyor musun?" diye sordu Logan.

Holly döndü ve Logan'ın sürünerek ilerlediğini fark etti. Sinema ekranından gelen ışıklar otoparkı aydınlatıyordu. Saklandıkları SUV'nin parlak jant kapaklarında onu görebiliyordu. Silahını elinde tutarak şerifi bekliyordu.

Jessie, Logan'ın oynadığı kedi fare oyununu umursamıyor gibiydi. "Markov bir suçlu. Geri döndüğü umurumda değil. O da hapiste olmalı. O pisiği öldürmekten çok mutlu olurum. Ortağım yatakta iyidir ama akıllı bir adam değildir. Asla benim gibi düşünmedi, yoksa bu iş daha kolay olurdu. Ah, işte buradasın."

Bir silah sesi duyuldu.

Holly, Logan'ın vücudunun geriye doğru uçtuğunu ve kolunda kanın yayıldığını görünce çığlığını bastırdı.

Her şey mahvoluyordu. Logan yere düşmüştü. Onun ölü mü diri mi olduğunu anlayamıyordu. Caleb koşamıyordu ve koşabilse bile koşmazdı. Caleb'in elleri Alexei'nin üzerindeydi, arkadaşını kurtarmaya çalışıyordu. Uzakta tek bir siren sesi duyuluyordu. Gecede sadece bir siren çalışıyordu, ama Nate Wright'ın yalnız olduğunu sanmıyordu. Yakında Bliss'teki tüm sağlıklı erkekler buraya akın edecekti, ama çok geç olacaktı.

"Artık seni koruyacak kimse yok, Markov. Sanırım bir doktor ve bir garsondan daha korkutucu biriyle birlikte olman gerekirdi." Jessie'nin botları betona çarptı. Jant kapağının aynalı yüzeyinde göründü. Her

iki araba aralarında kalmıştı. İki araba daha geçerse onlara ulaşacaktı.

"Holly, koşmanı istiyorum," diye fısıldadı Caleb. "Bana o lanet silahı ver ve buradan git."

Onları geride bırakayım mı?

"Hayır." Bu Caleb'in en sevdiği kelimeydi ve o da ona aynı kelimeyi söyledi. Onun bunu anladığından oldukça emindi.

Jessie bir araba uzaklıktaydı. Holly kendini garip bir şekilde sakın hissediyordu. Daha önce hiç silah ateşlememişti, ama şimdi ateşleyecekti. Ateşleyecekti, çünkü ateşlemezse hayatından çok daha fazlasını kaybedecekti. Aşkını, kalbini ve ruhunu kaybedecekti. Alexei solgundu, çok solgundu. Caleb koşamıyordu. Logan kıpırdamıyordu.

Her şey ona bağlıydı.

Jessie arabaya doğru bir adım attı. "Kaçacak yerin yok, pislik herif."

Bunu yapmaktan nefret ediyordu, ama Holly olabildiğince sessizce diğer tarafa geçti. Artık jant kapağından Jessie'yi göremiyordu. Şerifi izlemeye devam ederse, ona ateş edemezdi. Sadece arkasından gelenleri görebiliyordu. Ateş etmeye hazır olmak için görüş alanından vazgeçmek zorundaydı.

Holly yer değiştirdi, gözleri Caleb'inkilerle buluştu.

"Seni seviyorum," diye dudaklarını oynattı. Alexei'ye tutunarak bu işi ona bıraktı.

Onun gücünü hissetti. Birlikteydiler. Onun yapması gereken bir işi vardı ve ona bu görev kalmıştı. Onları kurtaracaktı ya da hep birlikte öleceklerdi. Hiçbiri diğerlerini terk etmeye niyetli değildi.

Holly kendini hazırladı. Sırtını SUV'ye dayayarak, kaçınılmaz geri tepmeye karşı koruma sağladı. Kimseyi vurmamış olabilir, ama tüm dersleri dinlemişti.

Kendini odaklanmaya zorladı. Tek bir şey önemliydi. Tek bir an.

"Sanırım bu o, seni pislik," dedi Jessie. "Kaçışın sona erdi."

Şerif görünür görünmez Holly tetiği çekti. Gözlerini açık tuttu ve şerifin vücudunun en büyük kısmına ateş etti.

Jessie'nin kolu düştü ve göğsünden kan fışkırdı. Holly, şerifin elinden silahın düşüp yere çarpmasını izledi. Jessie bir anlığına ona baktı, yüzünde tuhaf bir tanıma ifadesi belirdi, sonra gözleri boşaldı. Dizlerinin üzerine çöktü ve hayata veda etti.

"Holly, bebeğim, bir daha bunu yapma! Seni seviyorum. Seni çok seviyorum, ama bir daha bunu yapma." Caleb elini Alexei'nin göğsünde tuttu, ama gözlerindeki dehşeti inkar edemiyordu. "Onun seni iyice dövmesine izin vereceğim. Stef balayından döndüğünde, kürekler ve o kuyruklu şeyin ne olduğunu konuşacağız. Onu kullanacağım."

"Kadınımıza teşekkür et." Alexei başını kaldırmayı başardı. "Caleb, bağırmanı kes ve kadınımıza teşekkür et."

Holly silahı bırakırken elleri titriyordu. Alexei'ye doğru sürünerek gitti. Ona sonra teşekkür edebilirlerdi. "Logan vuruldu. Yere düştü. Hayatta mı bilmiyorum."

Caleb elini uzattı. "Bütün gücünle bastır. Biraz kuvvet uygulaman gerekse de korkma. Onu dikene kadar kanamayı durdurmamız lazım." Alexei'ye baktı. "Hiçbir yere gitme. Anladın mı?"

Alexei ona gülümsedi. "Sizi rahatsız etmek için yaşayacağım, Doktor."

Caleb başını salladı ve kendini ayağa kalkmaya zorladı. Hareket ederken yüzünü buruşturdu, ama Logan'ı görmekte kararlı olduğu belliydi. Topallayarak uzaklaşırken üstlerindeki arabaya tutundu.

"Çok üzgünüm, *dushka'm*. Buraya gelmemeliydim." Alexei sağlam elini onun elinin üzerine koydu.

O, omzuna bastırarak, vücudundaki kanın akmamasını diledi. "Hayır. Artık böyle şeyler yok. Seni seviyorum. Caleb de seni seviyor. Özür dileme, ve kaçabileceğini sanıyorsan, yanılıyorsun. Asla gitmene izin vermeyeceğim."

O gülümsedi. "Böyle sert bir kadını dinlemeliyim. Senin kadar kötü bir tarafta olmak istemezdim."

Kadın onu düzeltmeye tenezzül etmedi. Adam asla onun kötü tarafında olmayacaktı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni. Gitmeyeceğim. Asla gitmeyeceğim."

Gözlerini kapattı ve Holly, onun sözünü tutmasını diledi.

On sekizinci bölüm

İki hafta sonra

"Doktor, bir daha sizi asla dinlemeyeceğim. Siz gelmiş geçmiş en kötü doğum uzmanı!" Zane Hollister, kabinindeki kanepede otururken sırtarak böyle dedi. Hollister-Wright ailesi hastaneden eve dönmüş ve yerleşmişti. Zane, minik bir erkek bebeği kollarında sallıyordu. Küçük Alexander Grant Hollister-Wright mükemmeldi.

Ağabeyi de öyle.

"Sızlanmayı kes, Zane," dedi Nate, Charles Stephen'ın sırtını okşayarak. "Bebekleri doğurtmada iyi iş çıkardı. Ama ultrason görüntülerini okuyamaz."

Holly güldü. Caleb bu konuda çok kötüydü. "Bu konuda çalışacak çünkü Bliss'teki kadınların bebek yapmayı bırakacaklarını sanmıyorum."

Caleb omuz silkti. "Stef'e doğum uzmanı olmadığımı söyledim."

"Sen harika bir doktorsun," dedi Alexei, partnerinin sırtına bir şaplak atarak. "Birçok hayat kurtardın. O çocuğun diğerinin arkasına saklanmasına engel olamazsın."

Caleb'in yüzü kızardı. "Şey, orada fazladan bir bacak görmüş olabilirim, ama dürüst olmak gerekirse, Zane hakkında duyduğum her şeyi göz önüne alırsak, çocuğun sadece çok büyük bir penisi olduğunu düşündüm."

Callie'nin kahkahası odada yankılandı. "Neden bu hatayı yaptığını anlayabiliyorum, Doktor. Önemli değil. Tüm çocuklarımla sağlıklı olmasına seviniyorum."

"Merhaba millet!" Rachel, içeri girerken kapıyı çalarak selam verdi. Jen ve Stef, kocalarıyla birlikte onunla birlikteydi.

"Bizi utandırmak zorundaydın, değil mi?" diye sordu Rye içeri girerken.

Caleb, Holly'nin beline kolunu doladı ve onu kendine çekti. "Hiç böyle bir şey denemek ister misin?"

"Bebek mi?" O çok yaşlıydı. Odadaki tatlı bebeklere baktı. Boş ver. Yaş sadece bir sayıydı.

Caleb'in sesi kulağına sıcak bir şekilde ulaştı. "Evet, büyük adamla bu konuyu konuştuk ve seni dürüst bir kadın haline getirir getirmez, bebek yapmayı denemeyi düşündük. Mick'i gerçekten seviyorum. Bir aile kurmak isteyebilirim."

Ona yaslandı. O harika bir baba olurdu. O ve Alexei, Micky'ye karşı iyi olduklarını çoktan kanıtlamışlardı. "Bence bundan daha çok istediğim bir şey olamaz."

"Ve ben de pratik yapmaktan keyif alacağım." Alexei diğer tarafına yaslanarak yanağına öpücük kondurdu.

Ona baktı. Alexei henüz yüzde yüz iyileşmemişti, ama iyileşmeye başlamıştı. Caleb en titiz doktorlardan biriydi. Alexei'nin onları terk etme düşünceleri tamamen ortadan kalkmış gibiydi. Eli Sommerville, DiStefano'nun başına bir ton cehennem ateşi yağdırmıştı. Bu, Alexei'den intikam almayı düşünen herkesi iki kez düşündürecekti.

"Bak bakalım, ufaklık, seninle bir konuşmamız var," dedi Max çocuklardan birine. "Kızıma baktığını görürsem, başın belaya girer."

Bebek esnedi, minik ağzı açıldı ve mükemmel bir *O harfi* oluşturdu. Onu tehdit eden iri adamdan korkmuş görünmüyordu.

"Max, o çocukları rahat bırak." Rachel, en yakınındaki bebeğe ulaşmak için elinden geleni yapan kızlarını tuttu. Paige gevezelik etti ve sanki çocuklara ulaşmaya çalışır gibi tombul kollarını uzattı. "Bence Paige'e dikkat etmeliyiz."

Max başını salladı. "Bu doğru değil. Paige mükemmel. Sorun çıkaracak olanlar o çocuklar."

"Bunu sen de biliyorsun, Harper," dedi Nate geniş bir gülümsemeyle. "Hollister-Wright çocukları tam bir baş belası olacak."

Erkekler şakacı bir şekilde tartışmaya başlayınca Holly iç geçirdi. Küçük kulübe arkadaşlar, aile ve sevgiyle doluydu. Bliss'te koşuşturan çocuklar düşüncesi kalbini biraz hızlandırdı. Kırk yaşındaydı. Gerçekten yeniden başlamak istiyor muydu?

Tabii ki istiyordu.

Alexei, Trio'yu açma vaktinin geldiğini söyledi. Herkes vedalaştı ve kucaklaştı. Holly ve Caleb, Callie'nin kulübesinden onun peşinden çıktılar. Kapıyı açtıklarında Logan'ı Wolf Meyer'in yanında ön verandada dururken buldular. Logan solgundu ve sinirli bir şekilde volta atıyordu. Gözleri yukarı doğru kaydı.

"Logan, iyi misin?" diye sordu Caleb. "Dikişlerin iyi mi?"

Caleb, Logan'ın akciğerinden kurşunu çıkarmıştı. Durumu kritikti, ama Logan güçlüydü. En azından fiziksel olarak. Konuşmaya başladığında biraz zayıf görünüyordu.

Logan başını salladı. "İyiyim, Doktor. Üçünüzle konuşmak istedim. Özür dilemek istedim."

Wolf elini uzattı ve Alexei ile Caleb'in ellerini sıktı. "Onu gözetliyordum, Doktor. O iyi. Emirleri yerine getiriyor. Anneleri ona çok iyi bakıyor, ama o buraya gelmekte ısrar etti."

Logan yutkundu. "Aptalca davrandığımı biliyorum. Uzun zamandır kötü bir durumdayım. Bundan kurtulmanın bir yolunu bulmam gerektiğini biliyorum, ama burada yapabileceğimi sanmıyorum. Alexei, umarım beni affedebilirsin." "Affedecek bir şey yok." Alexei'nin sözleri boğazında düğümlenmiş gibiydi boğazında düğümlenmişti. Logan için endişelenmişti. Genç adamın incinmesini istemiyordu.

Logan boğazını temizledi. "Teşekkürler. Çok teşekkür ederim. İyileştiğimde, Wolf'la birlikte bir süreliğine Teksas'a gideceğim. Nate bana biraz izin verdi. Belki de uzun bir izin. Wolf iş için Dallas'a taşınıyor. Kardeşi orada yaşıyor. Wolf'a göre, kardeşi benim gibi adamlarla başa çıkmakta çok başarılıymış."

Wolf gülümsedi. "Kardeşim psikiyatrist. Bu tür şeyleri çok seviyor. Logan'ı ona götürmek ona hediye vermek gibi bir şey. Leo Logan'la on beş dakika konuşacak ve sanki ona Disney World'e gezi hediye etmişim gibi düşünecek. Bu, onu bir iki günlüğüne pislik olmaktan kurtarabilir. Keşke diğer adamı da yanımızda götürebilseydik. Şu anda tam bir işkence makinesi. Leo onu verdi."

"Michael mı?" Holly kaşlarını çatarak sordu.

Wolf başını salladı, yüzü ciddileşti. "Evet, şaka yapıyorum ama o adam acı çekiyor. Dağda bir kulübe kiraladı. Henüz oradan çıkmadı."

Holly, Nate Jessie'nin cesedini çarşafla örttüğü sırada Michael Novack'ın odasından çıkarken gözlerindeki ifadeyi hatırlıyordu. Neredeyse uluyordu. Sonra hikayeyi duyduğunda, şerifin yüzüne korkunç bir sessizlik çöktü. Ayağa kalktı ve odadan çıktı. Onun kasabadan ayrılmadığını ilk kez duyuyordu.

"Umarım her şey yolundadır," diye mırıldandı Holly, şerifin şu anda bulunduğu dağa bakarak.

"Bence bir süre buraya ihtiyacı var," dedi Caleb. "Benim ihtiyacım olduğunu biliyorum."

biliyorum."

"Ve ben gitmek zorundayım." Logan gözlerini indirdi.

Holly yanına yaklaştı. Logan'ı nazikçe kucakladı. Daha önce söylediği onca şeye rağmen

, onun eskiden olduğu genç adamı hala görebiliyordu. "Bir şeye ihtiyacın olursa, evimin yerini biliyorsun."

Başını salladı ve kollarını ona doladı. "Kendimi yeniden bulmam lazım. Buna çok ihtiyacım var."

"Bulacaksın. Ben senin arkadayım," diye fısıldadı. "Her zaman."

"Hepimiz varız." Caleb elini sıktı. "Bir şeye ihtiyacın olursa, nerede bulacağını biliyorsun."

Wolf ve Logan Callie'nin kulübesine girdiler ve Holly erkekleriyle yalnız kaldı.

Onlara baktı, her biri kendi tarzında mükemmeldi, ama birbirleri olmadan tuhaf bir şekilde eksik kalıyorlardı. Hiç kimse bir ada değildi. Çok uzun süre öyle yaşamıştı, eksik parçaları bulmanın, bütün ve eksiksiz olmanın ne demek olduğunu unutmuştu.

"Bir bira iyi gider. Başka bir şey denemeyeceğim. Senin tornavidaların berbat," diye alay etti Caleb.

"Benim vidalamam mükemmel. Holly öyle diyor." Alexei, partnerinin koluna bir tokat attı. Adamlar verandadan indiler ve kamyonete doğru yürümeye başladılar.

"Holly biraz içmek istediği için yalan söylüyor," diye şaka yaptı Caleb.

"Bana uyar. Ona biraz vereceğim," dedi Alexei. "Sanırım Zane'in masasında vereceğim. Bakalım nasıl tepki verecek. Şerif bize izin verdi."

Kadın güldü ve onların peşinden koştu, erkeklerin arasından geçerek ellerini tuttu.

Onun yeri orasıydı. Her zaman onların arasındaydı.

* * *

James, Hope ve Bliss'e yeni gelen kişi, 5 Mart 2019'da çıkacak olan *Pure Bliss*'te geri dönecek.

Wolf ve Logan'ın Teksas'ta neler yaptığını öğrenmek istiyorsanız, 6 Kasım 2018'de çıkacak olan *Siren in Bloom*'a göz atın. Satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Yazarın Notu

Cömert okuyucularım sık sık bana, beğendikleri bir kitabı nasıl tanıtabileceklerini soruyorlar. Beğendiğiniz bir yazara yardım etmenin pek çok yolu var. Yorum bırakın. E-okuyucunuz bir kitabı arkadaşınıza ödünç vermenize izin veriyorsa, lütfen paylaşın. Goodreads'e gidin ve diğer okuyucularla bağlantı kurun. Sevdiğiniz kitapları tavsiye edin, çünkü hikayeler paylaşılmak içindir. Bu kitabı okuduğunuz ve sevdiğiniz tüm yazarları desteklediğiniz için çok teşekkür ederim!

Lexi Blake'in haber bültenine kaydolun
ve seçtiğiniz kitapçıdan 25 dolarlık hediye
çeki kazanma şansını yakalayın.

Haberler, eğlence ve ücretsiz kısa hikayeler dahil
olmak üzere özel içerikler için bize katılın.

Her ay yeni bir yarışma düzenleniyor!

Abone olmak için [burayı](#) tıklayın.

Siren in Bloom

Texas Sirens Kitap 6

Lexi Blake, Sophie Oak adıyla yazıyor 6

Kasım 2018'de çıkacak

Satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Yeni içerikle ikinci baskısı yeniden yayınlandı.

Psikolog Leo Meyer için huzur ve rahatlık, sıkı disiplin ve düzenle sağlanır. Julian Lodge'un onu kulübünde yerleşik Dom olarak seçmesinin nedenlerinden biri de budur. Orada geçirdiği zaman, duygusal bağların kaosundan uzak, günlük rutinlerle dolu, neredeyse mükemmel bir yaşamdır. Tabii, Shelley McNamara ile kısa süreli ilişkisi hariç. O, onun gerçekten sevdiği tek kadın olabilir, ama başka bir erkeğin kolunda kulübüne girene kadar onu aklından çıkardığına emindi.

Shelley McNamara, yeni hayatının başlamasını beklemekten bıkmıştır. Sonunda istismarcı bir evlilikten kurtulduktan sonra, gerçekte kim olduğunu keşfetmeye heveslidir. Leo Meyer ile tanıştıktan sonra, keşfetmek istediği ilk şeyin, kısa süreli birliktelikleri sırasında ona tanıttığı yaşam tarzı olduğunu bilir. Yeni Dom'unun ona çok uygun olacağına dair söz verilmiştir, ama Leo'nun bıraktığı boşluğu doldurabilecek birini hayal edemez. Ta ki Master Wolf'u görene kadar.

Yıkıcı bir yaralanma nedeniyle Navy SEALs'tan emekli olmak zorunda kalan Wolf, huzursuz ve kaybolmuş bir haldeydi. Dallas'ta yaşayan ve uzun süredir görüşmediği ailesiyle yeniden bağlantı kurmak umuduyla Wolf, Julian Lodge için çalışmak üzere yeni bir işi kabul etti. İlk görevi, Shelley adında güzel bir kadını eğitmektir. Onun ateşli mizacı, savaşta geçirdiği bir hayatın ardından kendisinde var olduğunu bilmediği duyguları ortaya çıkardı. Birbirlerine yaklaştıkça, onun ideal eşi olduğundan daha da emin oldu. Tek sorun, Shelley'nin Leo ile olan ilişkisinin ikisinin de inandığı kadar çözülmüş olmayabileceğidir.

Shelley, ölen kocasının gölgesinin nihayet ortadan kalktığına inanırken, tehlikeli bir katil intikam almak için kapısına gelir. Leo ve Wolf, aralarındaki husumeti bir kenara bırakıp, tüm eğitimlerini kullanarak, Shelley'i korumak ve kalbini kazanmak için birlikte çalışmak zorunda kalacaklardır.

* * *

Shelley, Julian Lodge'un mükemmel vücudunun kırbağı sallamasını izledi. Havada bir çatırtı ve bir geri tepme oldu, ardından Finn'in sırtındaki beyaz teninde ince, kırmızı bir çizgi belirdi.

Shelley bilinçsizce sahneden bir adım uzaklaştı ve Wolf'un göğsüne çarptı.

"Şşş, her şey yolunda tatlım," diye fısıldadı Wolf kulağına. "Finn bunu seviyor. Anladığım kadarıyla, Finn yıllardır Julian'ın itaatkârı. Ne yaptıklarını ve Finn'in alt uzayını bulması için ne gerektiğini biliyorlar."

Kırbağ tekrar şakladığında, sanki bir yılan aniden saldırıyormuş gibi şiddetli bir ses çıkınca, Shelley nefesini tuttu. Sesini alçak tuttu. "Finn'in neden çığlık atmadığını anlamıyorum."

"Ses, olduğundan daha kötü geliyor."

Başını çevirdiğinde Leo'nun hemen yanlarında durduğunu gördü. Onun uzaklaştığını sanmıştı, uzaklaşması onu daha rahat hissettirmişti. Ama kardeşi ile birlikte, neredeyse aynı kıyafetlerle orada duruyordu. İki inanılmaz derecede yakışıklı erkek.

Evet, daha önce üçlü ilişki fantezileri kurmamış olsa da, şimdi kesinlikle kuruyordu. Neden bunu ankete yazmıştı ki?

Çünkü bir parçası Trev'in bulduğunu istiyordu. Çünkü bir parçası, ikisinden biri suçlu bir pislik çıkarsa diye iki erkeğin dengesi istiyordu. Çünkü artık kendine güvenmiyordu.

Ve bütün ay boyunca Wolf ile konuşarak geçirdiği için, Leo'nun aniden dönüp her iki erkeğin de onu istemesini hayal etmişti. Ama bu sadece bir hayaldi.

"Korkma tatlım," dedi Wolf, kollarını ona dolayarak. O çok koruyucuydu, ama ona güvenebilir miydi?

"Korkmuyor. Endişeli. Bu onun endişeli yüzü. Kaşları çatılıyor ve alnının ortasında derin bir çizgi oluşuyor."

Leo'nun bunu fark etmesine güvenebilirdi.

"Tatlım, istemiyorsan kırbaçla oynamak zorunda değiliz," diye Wolf onu rahatlattı. "Ama şunu bilmelisin ki, duyduğun o çatırtı sesi, Julian'ın bileğini hafifçe hareket ettirmesiyle kontrol ettiği bir şey. Finn'in sırtına iyice bak. Julian tam kontrol sahibi. O kırbaç, yanlış kullanılırsa korkunç olabilir. Ya da Finn'in teninde hafifçe okşayabilir. Ağrının doğru tarafında ısırır. Finn'in ihtiyacı olan şey olabilir. Kan görüyor musun?"

Görmüyordu. Finn'in vücudunda birkaç pembe çizgi vardı ve şimdi onun nasıl gevşediğini, omuzlarının çöktüğünü ve başının geriye doğru eğildiğini görebiliyordu. Finn ihtiyacı olanı alıyor gibiydi.

"O, ben seni dövdüğümde hissettiğin gibi hissediyor." Wolf'un sesi, cildinde derin bir gürültü gibi yankılandı.

"Onu dövdün mü?" Leo, Wolf onu dövdüğünü söylemiş gibi konuşuyordu.

Julian döndü ve Leo'nun sesi zindanın her yerine yayıldığı için ona baktı.

"Üzgünüm," dedi Leo, elini kaldırarak.

Julian işine geri döndüğünde Wolf'un arkasında hareket ettiğini hissetti. O şaplak yine havayı yırttı, ama şimdi farklı bir şekilde gördü. Wolf'un ona attığı şaplak çok farklıydı. Onun dünyasını değiştirmişti.

Wolf arkasına eğilip Leo'ya konuştu. "Sözleşmemizin bazı önemli kısımlarını ihmal etti. Saldırıya uğradı ve beni aramadı. Evine gittim ve orada lanet olası eski bir SEAL paralı askeriyle birlikteydi."

"Holder mı?" Leo, bir tür sessiz hayranlıkla tek kelimelik bir soru sordu.

"Evet, nereden bildin?" diye sordu Wolf. "Bekle. Seni o aradı, değil mi?"

"Evet," diye cevapladı Leo. "Saldırıya uğradığını mı söyledin? Buraya gel. Burada konuşamayız."

İki kolu da onun kollarını tutarak geri çekti. Neredeyse tökezleyecekti, ama Wolf onu tuttu. Sonunda küfretti ve kalın kolunu dizlerinin altına sokarak onu göğsüne çekti. Leo kalabalığın arkasına doğru ilerlerken kardeşi onu takip etti. Kırbaçın tekrar tekrar çatırdamasını duyabiliyordu, Finn'in yumuşak inlemeleri havayı dolduruyordu, bu da onun bu deneyimden zevk aldığını düşündürüyordu.

Finn'in Julian'a güvendiği gibi birine güvenmek nasıl bir şey olurdu?

"Açıkla." Tek kelimeydi, ama Leo onu uzun bir Shakespeare konuşması gibi seslendirdi.

"Trende dizüstü bilgisayar çalındı," Wolf, o sözleri söyleyemeden cevap verdi. Cevap vermesinin gerekmediğini hızla anladı.

"Soyuldu mu?" Leo sanki umurundaymış gibi sordu. Logan onu takip etmiş, iyi eğitilmiş bir uşak gibi Leo'nun arkasında kalmıştı.

"Evet, öyle," diye cevapladı, sesini alçaltarak, çünkü o da ortalığı karıştırmamak gerektiğini biliyordu. "Ama hırsız aptalmış, çünkü o laptop çantasını Target'tan almıştım ve el yapımı bir Versace'ye tam erişimi vardı. Ben olsam hangisini çalardım, biliyorum."

Wolf onu kendine doğru çevirdi. "Bundan emin misin? Onu görebiliyor muydu? Daha değerli bir şeye açıkça erişimi vardı?"

Kız başını salladı. "Evet, ona bakıyordu. Benim çantamı daha pahalı olanla karıştırmaması imkansız. Versace çanta çok güzeldi. Benimki ise eskimişti. Onu yere attım. Derisi deforme olmuştu. Islanmıştı. Aptalca davranıp arabamın kilidini açmaya çalışırken onu yağmurun altına bırakmıştım. Yenisini alamadığım için berbat görünüyor."

"Yani değerli olan tek şey dizüstü bilgisayardı ve o da görünürde miydi?" diye sordu Leo.

"Hayır," dedi Shelley sessizce, hala olayın ortasında olduğunun farkında olarak. Bu daha sonraya kadar bekleyemez miydi? "Dizüstü bilgisayar çantam onu kapatabilecek kadar büyüktü."

Wolf ve Leo uzun uzun birbirlerine baktılar.

"Bunu araştıracağım," dedi Wolf, sözleri bir vaat gibi geliyordu.

"Onun dosyasını okudun mu?" diye sordu Leo.

"Dosyam mı var?" Bundan haberi yoktu. Kahretsin. Haberi olmalıydı. Julian Lodge, çok sayıda dosya tutan türden bir adama benziyordu.

"Tabii ki," diye cevapladı Wolf. Leo'ya döndü. "Sence bu onun eski sevgilisiyle mi ilgili? Hemen Tag'le konuşabilirim."

Shelley'nin tüyleri diken diken oldu. Eski sevgilisiyle ne alakası vardı?

"Hiçbir fikrim yok," diye cevapladı Leo. "Ama eğer biri onun peşindeyse, bunun nedenini bilmek istiyorum."

"Araştıracam," diye söz verdi Wolf.

Leo başını salladı. "Tag'e haber vereceğim, ama Ben ve Chase'i eğiten kişi o. Onlar özellikle bu tür işleri halletmek için buradalar. Yarın öğlen buluşacağız. Chase dünyanın en iyi hackerlarından biri. Birisi internette onun hakkında bir şey yazmışsa, Chase onu bulabilir. Bir pislik onun hakkında bir e-posta yazmışsa, Chase onu sana verebilir."

"Orada olacağız," diye söz verdi

Wolf. "Olacak mıyım?" diye sordu Shelley.

"Gideceksin." Wolf ve Leo aynı anda, aynı derin ses tonuyla bu sözleri söylediler.

"Peki." İkisiyle birden kavga edemezdi.

Uzun bir sessizlik oldu. Önündeki manzaraya bakakaldı. Onların aşırı koruyucu davrandıklarını düşündü, ama yıllardır kardeşinden başka onu koruyan kimse olmamıştı. Belki de babası öldüğünden beri hiç olmamıştı. Bryce onunla belirli nedenlerden dolayı evlenmişti ve bu nedenler ortadan kalktığında onu görmezden gelmişti.

"Sana zarar verdi mi?" diye sordu Leo, ellerini omuzlarına koyup onu döndürdü.

"Hayır." Onun sert ve güzel yüzüne baktı. Tanrım, ne kadar yakışıklı bir adamdı. "Bana dokunmadı. Sadece çantamı aldı."

Kırbaç yine çaktı. Yüzünü geri çevirdi, ama şimdi telaşlanmıştı. Kalbi hızla atıyordu. Elinde çok daha değerli bir şey varken neden o adam çantasını almıştı?

Rastgele miydi? Neden rastgele olmasın ki? Birinin gerçekten isteyeceği neyi olabilirdi ki? O, eline ne geçerse onunla geçiniyordu. Bryce ile sahip olduğu tüm mallarını kaybetmişti.

"Hey, sakın ol," dedi Wolf, sesiyle ona emir vererek. "Biz halledeceğiz."

Leo onu bir süre izledi. "Bazen anksiyete krizi geçirir, ciddi bir şey değil, ama kendini çok heyecanlandırabilir. Onu sakinleştirmezsen, saatlerce endişeli kalır. Shelley, neden hepimiz ofisime çıkıp seni endişelendiren şeyi konuşmuyoruz?"

Şimdi de Leo onu endişelendiriyordu. Tanrım, en son istediği şey Leo'nun hastalarından biri olmaktı.

"Bence bunu halledebilirim kardeşim," dedi Wolf, ellerini tutarak.

Leo gözlerini kısarak, "Psikoloji diploması olan benim sanırım. Benimle konuşmak istemiyorsa, Janine'i çağırayım. Açıkçası, onu en başından Janine'in grubuna koymayı düşünmeliydim" dedi.

Wolf kardeşi ile karşı karşıya geldi. "O benim altımdaki kişi, Leo. Janine'in grubuna girmesine hiçbir itirazım yok, ama şimdilik onu benim uygun gördüğüm şekilde idare etmeme izin ver."

Hangi gruptan bahsettiklerini tam olarak anlamamıştı, ama tartışacak zaman gibi görünmüyordu. Leo kollarını göğsünde kavuşturarak ayağa kalktı ve bir an için Wolf ile tartışacak diye endişelendi.

"Wolf'la kalmak istiyorum." Leo'ya baktı. Bu, on beş aydır yaptıkları en uzun konuşmaydı ve kardeşi, onun arkadaşı olmak yerine psikoloğu olmak istiyordu. O bunu istemiyordu. Wolf'un ona verebileceği şeyi istiyordu.

Leo bir adım geri çekildi, ilgisizliği belliydi. "Tabii ki. Gel Logan. Hâlâ yapmamız gereken işler var."

İki adam uzaklaşarak kalabalığın içinde kayboldular.

"Hadi." Wolf onu odanın bir köşesine doğru çekti. Hala sahneyi görebiliyordu, ama ışıklardan uzakta biraz daha karanlıktı. Wolf iri vücudunu köşeye itilmiş bir sandalyeye oturttu. "Otur. Biraz konuşacağız. Güvenli kelimen ne?"

Konuşmak için güvenli kelimeye mi ihtiyacı vardı? "Gucci. Bir sandalye bulmam lazım.

Bekle."

Elini uzatıp onu kendine çekti ve kucağına oturttu. Onunla çevriliydi, kolları belini sarıyor, göğsünün sıcaklığı tenine değiyordu. "Söylediğimi yaptın mı?"

"Ne istemiştin?" Dengede kalmak için kollarını onun boynuna dolaması gerekti.

Wolf'un eli dizindeydi. "Sana bazı özel bakım talimatları verdim."

Aman Tanrım. Titredi. O, onun vajinasından bahsediyordu. Duşta olduğu süre boyunca onu düşünmüştü. Başka hiçbir şey düşünememişti. Vajinasını dikkatlice tıraş etmiş, dudaklarını ayırmış ve jiletle nazikçe cildini tıraş etmişti. Jiletin her vuruşu cildini hassaslaştırmıştı. "Evet, efendim."

"Hissedeyim. Bacaklarını aç."

Tereddüt ederek yutkundu. "Ama burada insanlar var."

Dawson ikizleri birbirlerine yakındı, Kitten de yanlarındaydı. Ian ve Charlotte Taggart da çok uzak olmayan bir yerde birbirlerine sarılmışlardı. Büyük, alaycı adamın karısına fısıldadığını görebiliyordu.

Wolf'un sesi sert bir şekilde çıktı. "Umurumda değil. Onların da umurunda olmayacak. Şimdi bacaklarını aç ve amını hissetmeme izin ver ya da güvenli kelimesini kullan."

Bu pek adil görünmüyordu, ama başından beri böyle olacağını biliyordu. İtaat etmeyi seçebilirdi, yoksa gecesinin bu kısmı sona erecekti. Ve bunun sona ermesini istediğinden emin değildi.

Shelley derin bir nefes aldı. Ya buna katılıp keşfetmeye hazırdı ya da uzaklaşmalıydı. Bryce konusunda çok pasif davranmıştı çünkü mücadele etmeye istekli değildi. Bir şeylerin olmasını beklemekten bıkmıştı. Wolf ona bir seçim sunuyordu. Bu pasif bir faaliyet değildi. Kararı vermesi gerekiyordu.

Dizlerini açtı. Etrafına bakındı, kimse izliyor mu diye bakmaya çalıştı.

"Kes şunu," dedi Wolf, ellerini sıkarak. "Onları dert etme. Bana odaklan. Şimdi, sana

talimatlar verdim ve bunları uygulayıp uygulamadığını öğrenmek istiyorum, yoksa yine şaplak yiyeceksin."

Şaplak atılmasını umursamıyordu, ama bu durumda, iyi bir kız olmuştı. Ve onu rahatsız etmesine rağmen, Wolf'un verdiği kıyafetleri giymişti. Ve ona iç çamaşırı vermemiştir.

Bir kolunu beline doladı, diğer koluyla dizini tuttu. Onu daha fazla açmaya zorladı. Teninde serin havayı hissedebiliyordu. Heyecanlandı. Hiç böyle bir şey yapmamıştı, ama hayal etmişti. En karanlık fantezilerinde, sergilenmiş, dokunulmuş ve hayranlıkla izlenmişti. Bryce, ona arzularını anlattığında ona ucube olduğunu söylemişti.

Ama Bryce'ı düşünmek istemiyordu. Wolf'un uyluğundaki elini düşünmek istiyordu.

"Bana bir şey söyle, tatlım." Wolf'un sesi kalın ve karanlıktı, dudakları kulağını gıdıklıyordu. "Şu anda trende olanları mı düşünüyorsun?"

Demek Wolf'un terapi yöntemi buydu. Leo'nun ofisinde oturmaktansa Wolf'un ellerini üzerinde hissetmeyi tercih ettiğini itiraf etmek zorundaydı.

Saf Mutluluk

Bliss, Colorado'da Geceler Kitap 6
Lexi Blake, Sophie Oak adıyla
yazıyor

5 Mart 2019'da çıkacak

Yeni içerikle ikinci baskısı yeniden yayınlandı.

Bliss, Colorado, Hope McLean'e ikinci bir şans verdi, ancak Hope karanlık bir sır saklıyor.

Kardeş gibi büyüyen James Glen ve Noah Bennett, Circle G Çiftliği'nde hayatlarını paylaşacak bir kadın bulmayı hep hayal etmişlerdir. James çiftliği işletirken, Noah Bliss kasabasında veteriner olarak hizmet verecekti. Ancak bir kadın kardeşlerin arasına girince, Noah New York'a kaçtı ve James çiftliğin hayatta kalması için tek başına mücadele etmek zorunda kaldı.

Noah geri döndüğünde, James'e olan borcunu ödemek için her şeyi yapmaya hazırdır. Hope'u gördüğünde, onun ikisinin de beklediği kadın olduğunu anlar. Ancak aşkları filizlenmeye başlarken, Hope'un geçmişinden bir kabus geri dönerek onu ele geçirir.

Hope'u ve kendilerini kurtarmak için, parçalanmış kardeşlik bağlarını yeniden kurmalı ve gelecekleri için savaşmalılar.

Vali Üçlemesi

Lesli Richardson (Tymber Dalton olarak da bilinir)

Vali – Kitap 1 Teğmen

– Kitap 2 Şef – Kitap 3

Şu anda tüm büyük e-kitap satıcılarında ve basılı olarak mevcuttur.

*O sadece bir adam için diz
çöker... O asla ikinci sırada
yer almaz...
Her iyi erkeğin arkasında gerçek bir piç vardır...*

Vali (Vali Üçlemesi - Kitap 1) Lesli Richardson

Sadece bir adam için diz çöküyorum: Carter Wilson, en iyi arkadaşım, genel sekreterim ve olağanüstü bir piç kurusu.

Bu, *O'nun* sahibi olmak için seve seve ödediğim

bir bedel. Onun karısı.

Bu sabah yemin ettiğimiz andan itibaren, aynı zamanda benim vali yardımcım.

Ben Owen Taylor, büyük Florida eyaletinin valisiyim. Daha

fazla bilgi ve satın alma linkleri: <http://bit.ly/2Gaitl2>

Satın almadan önce denemek ister misiniz? Governor kitabının ilk birkaç bölümü Intsafreebie'de ücretsiz olarak mevcuttur: <https://claims.instafreebie.com/free/9KWttu3o>

* * *

Lieutenant (Governor Trilogy - Kitap 2) Lesli Richardson

Asla ikinci gelmem — babam beni böyle yetiştirdi.

Ancak şimdi, kendimi isteyerek tam da bunu seğerken buluyorum: ikinci olmak. Kamuoyunda, valinin isteği doğrultusunda hizmet ediyor gibi görünebilirim, ama bu gerçeklerden çok uzak.

O *benim isteğime* göre hizmet ediyor. Özellikle de zevk kısmında.

İkimiz de kocam Carter'a hizmet ediyoruz. Ya da Owen'ın uzun zaman önce ona taktığı isimle, olağanüstü piç kurusu.

Owen ve Carter ile tanıştığım da, kendimi neye bulaştırdığımı hiç bilmiyordum. Belki de bilmediğim için daha iyi oldu. Bilseydim, kağardım belki.

Onu ne kadar seviyorum. İkisini de. Bir şekilde, ikinci olmayı kabul edilebilir hale getiriyorlar. Ve sekiz yıl sonra?

Sıra *bana* gelecek.

Ben Susannah Evans, büyük Florida eyaletinin vali yardımcısıyım.

Daha fazla bilgi ve satın alma bağlantıları: <http://bit.ly/2p6qqD5>

* * *

şef (Vali Üçlemesi – Kitap 3) Lesli Richardson Her iyi erkeğin

arkasında iyi bir kadın vardır. Öyle derler. Yanılıyorlar. Karım bile buna katılır.

Gerçek şu ki, her iyi erkeğin arkasında gerçek bir piç vardır – o da *benim*.

Owen'la tanıştığım günden beri, onu elde etmenin tek yolunun, onun en çok sevdiği ve istediği şeyi alıp, onu kendime o kadar yakın tutmak olduğunu biliyordum ki, o da buna razı olmak zorunda kalacaktı.

O da öyle yaptı.

Ve şimdi... şimdi üçümüzü ayırmak isteyen insanlar var.

Bunun olmasına izin vermeden ölürüm.

Ben Carter Wilson, büyük Florida eyaletinin valisinin özel kalem müdürüyüm.

Ve ona ve karıma göre, olağanüstü bir piçim. Daha fazla bilgi ve

satın alma linkleri: <http://bit.ly/2NboLdX>

* *

Lesli Richardson'ın *Governor* (Governor Trilogy – Kitap 1) kitabından alıntı (NSFW):

Şimdi

Yeni ofisimin zemininde çıplak bir şekilde diz çökmüşken, halı dizlerimi pek yumuşatmadığı için klima çalışmaya başladığında titremek zor. Ellerim başımın arkasında, sırtım düz, dirseklerim dışarıda.

Beni böyle eğitti ve benden bunu bekliyor.

Dizlerimi mümkün olduğunca açıyorum ve topuklarımı kırımın altında tutmaya devam ediyorum.

Beni çevreliyor, gülümserken beni inceliyor ve gömlek manşetlerini çekip, manşet düğmelerinin yerini düzeltiyor. Giydiği takım elbiseyi çıkarıp beni burada, yeni masamın üzerinde sikmek istediğini biliyorum, ama kendini tutuyor.

Bekliyor.

Sertleşmiş penisim kendi iradesine sahip ve muhtemelen Carter'ın bana diz çökmeme emretmeden önce koymayı akıl ettiği havlunun üzerine bir su birikintisi oluşturmuş olsa da, bakışlarımı sabit tutuyorum.

O olağanüstü bir piç olabilir, ama aynı zamanda çok da pratik.

Kendinden memnun görünüyor ve buna hakkı da var.

O, diz çöktüğüm tek erkek ve bunu çok iyi biliyor.

Bu, *O'nun* sahibi olmak için seve seve ödediğim bir bedel. Onun karısı.

Aynı zamanda, bugün öğleden sonra saat birde yemin ettiğimizde, büyük Florida eyaletinin vali yardımcısı oldu.

* * *

Carter Wilson, olağanüstü bir piç kurusu, benden sekiz yaş büyük, madalyalı bir ordu gazisi, en iyi arkadaşım, üniversitedeki oda arkadaşım, en yakın iki sırdaşımdan biri, personel şefim...

Ve Susannah Evans'ın efendisi ve kocası.

Susa, üniversitede tanıştığımız günden beri beni, zihnimi, kalbimi, ruhumu ve bedenimi sahipleniyor.

O bana sahip olduğu için, ben de otomatik olarak Carter'a aitim. Bu, yıllar önce isteyerek kabul ettiğim bir anlaşmaydı.

Susa, onlarca yıl boyunca eyalet Cumhuriyetçi Partisini yöneten ilerici bir Cumhuriyetçi olan bir avukatın kızı olarak büyüdü. Hala da öyle, şu anda gayri resmi olarak. Benchley Evans, ilçe idarecisi, ardından ilçe komiseri, ardından dört dönem eyalet temsilcisi ve iki dönem daha eyalet senatörü olarak görev yaptı. Büyük G veya ulusal bir göreve aday olmamış olmasının tek nedeni,

eşı ayak dirip, hayatında bir kez olsun partiyi ve siyaseti bir kenara bırakıp ailesini tercih etmesini talep etmesiydi.

Ayrıca, ilk olarak narenciye ve sığırcılıkla servet kazanan bir aileden geliyordu. Donlar, kanser ve yeşillik narenciye endüstrisini çökerttiğinde ve patlayan emlak piyasası sığırlık alanlarını yok ettiğinde, o çoktan arazi geliştirmeye geçmişti ve arazi fiyatları hala ucuzken bu işe erken atılmıştı.

Bu, tek kızını istediği herhangi bir üniversiteye, istediği herhangi bir bölümde okutacak paraya sahip olduğu anlamına geliyordu.

Tampa'da birlikte okula gitmemiz, hukuk diploması almamıza yardımcı olacak ana ve yan dalları seçmemiz benim şansımdı — iyi mi kötü mü, siz karar verin.

Ama o birçok yönden benden daha akıllı. Politik olarak çok daha acımasız. Bu yüzden, Carter memleketimizi iyi yönde değiştirebileceğimize karar verdiğinde, Susa üçüncü bir partiden valilik seçimlerine benim aday olmamda ısrar etti.

Bu sefer.

Sekiz yıl sonra, yani yeniden seçilirsem, kendi valilik adaylığı için mükemmel bir konumda olacak.

Onun seçilmesi için elimden geleni yapacağım. Görevim bittiğinde, özel sektöre geri döneceğim, ancak yine de benim için çok önemli olan birkaç konuyu savunmaya devam edeceğim.

Ama o zamana kadar en çok beklediğim şey, kamuoyunun gözünden uzak kalmak olacak.

En azından önümüzdeki dört yıl boyunca resmi ikametgahım Tallahassee'deki Florida Valisi Konutu olacak. Orada yaşamamayı seçmem, çünkü bu hem güvenlik ekibim için lojistik bir kabus hem de vergi mükellefleri için gereksiz bir masraf olur.

Seçim kampanyamızın iki temel dayanağı daha iyi bütçeleme ve daha akıllı harcama olduğu için, bu ideallere bu kadar açıkça aykırı bir şey yapamam.

Özellikle, istediğim zaman Susa ve Carter'la birlikte olmak istediğimi gerekçe olarak gösteremem.

Hala Tampa'nın hemen dışında, Carter ve Susa'nın evinin yanında ve aynı arka bahçe çitini paylaşan evim var. Ama çoğunlukla, görev sürem boyunca orada kalmayacağım. Ayrıca,

resmi devlet görevleriyle dolu bir takvim var ve bunların çoğu şu anda evim olan konakta yapılacak.

Tek tesellim, Carter'ın, baş danışmanım olarak, ya benimle birlikte olması ya da yirmi dört saat benim emrimde olması bekleniyor olması. Garip saatlerde gelip giderken görülse bile kimse şüphelenmeyecektir. Susa'nın hem Carter'ın eşi hem de benim yardımcım olarak varlığı, Carter veya kendi personeli olmadan düzenli olarak geç saatlerde konakta görünmediği sürece pek dikkat çekmeyecektir. Daha önce konuştuğumuz ve planlarımıza dahil ettiğimiz ödünlerden biri, bu yola girerek mahremiyetimizi kaybedeceğimizdi.

Carter, Susannah bunu yapamadığında, benim ihtiyacım olan ve arzuladığım şeyi bana vermek için fazlasıyla hazır ve istekli. Ayrıca, her gece kendimi yalnız hissetmemem için yatağında sıcak bir beden olmak için de hazır ve istekli.

Çünkü vali olmak için yaptığım fırtınalı kampanya öncesinde, üçümüz neredeyse her gece aynı yatağı paylaşıyorduk.

* * *

Masamın uzak ucundan yaklaşık bir metre uzakta diz çökmüş durumdayım, Carter ofisimin kapısını kilidini açıp kim olduğunu görmek için araladığında, beni göremez. Başka birinin içeri girmesi için kenara çekilir ve nefesim kesilir, kalbim hızla çarpar.

O.

"Sadece birkaç dakikam var," diyor Susa her zamanki keskin, iş odaklı tonuyla.

Carter kapıyı kapatıp kilitliyor ve bir insanın yapabileceğinden daha hızlı hareket ederek bir avuç saçını tutup başını geriye doğru eğiyor.

"Ne dedin sen, *canım*?" diye yumuşak bir sesle homurdandı.

Carter'a bu ses tonunu kullanmasına asla izin verilmez ve o da bunu çok iyi bilir.

Tüm duruşu ve sesi değişir, muhtaç ve yumuşak bir hale gelir, benim vücudum da Carter'ın ses tonuna tepki verirken. "Sadece birkaç dakikam var, efendim."

Gülümsememek, gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Bugünkü çılgınlıkta, muhtemelen kendini unuttu.

Keşke bu gece orada olup, Carter'ın ona kime ait olduğunu hatırlattığı anı izleyebilseydim.

Onu masamın arkasına götürüyor ve ben de bakışlarımla onları takip ediyorum. Onu masanın üzerine eğip ellerini masaya koymasını sağlıyor ve eteğini yukarı çekiyor. Üç inçlik topuklu ayakkabı giydiği için muhteşem kalçaları güzelce ortaya çıkıyor.

"Bugün külot giyebileceğini kim söyledi, evcil hayvanım?" Kumaşın yırtıldığını ve kızın sessiz *bir çığlık* attığını duyarım.

"Özür dilerim efendim. Ben sandım ki..." "*Yanlışı* düşünmüşsün." Bir başka ihlal.

Yarın otururken çok eğlenecek.

Şanslı ki, geçen hafta bir akşam, ben göreve başlamadan önce ses kontrolü yapmıştık ve Carter'ın, dış ofiste biri varken bizi burada şaplaklayamayacağını keşfetmiştik.

Julia gibi, benim idari asistanım.

Şu anda, güvenlik ekibimden bir askerle birlikte masasında oturuyor.

Carter, suçlu materyali elinde tutarak, yüzünde şakacı bir gülümsemeyle bana doğru yürüdü. "Bu saçmalığa inanabiliyor musun? Görünüşe göre belli bir evcil hayvan yerini unutmuş."

"Görüyorum, efendim."

Benden uzaklaşarak, mahvolmuş külotunu sol ön pantolon cebine tikiştiriyor. Muhtemelen daha sonra ağzıma sokulacağını hissediyorum.

Beni onun külotuyla ilk kez susturması değil. Bununla bir sorunum olduğunu da söylemiyorum.

"Sadakat."

Hemen pozisyonumu alıyorum, dizlerim hala açık, ama sırtım şimdi kambur, sol elim uyluklarımın üzerinde, sağ elim yerde, bakışlarım aşağıya odaklanmış.

Bu Carter'ın bir alışkanlığı.

İşe yarıyor, önemli olan da bu. Gün içinde sayısız kez beni kilitli ofis kapısının arkasında bu pozisyona soktu, ama

kıyafetlerim üzerimdeydi. Özellikle zor bir gün geçirdiysem ve hızlı bir sıfırlamaya ihtiyacım varsa.

Onu, birlikte sahip olduklarımızı düşünebilirim.

Bu tek yönlü bir yol değil. Carter bize sadık, ne olursa olsun her zaman bizi ilk sıraya koyuyor. Üçümüzü tanımayan birine bu tuhaf gelebilir. İnsanların "yapması" veya "yapmaması" gerekenler hakkında ortalıkta bir sürü saçmalık dolaşıyor.

Carter kendi yolunu belirler, yelkenlerini ayarlar ve biz onu takip ederiz.

Sadakat.

O zamanlar saçma bir öneri olduğunu düşündüğüm bir fikri ilk kez ortaya attığımda - valilik seçimlerine aday olmak - Carter ve ardından Susannah beni desteklediler ve en sesli ve en şiddetli destekçilerim oldular.

Sadakat.

O benim kraliçem, kalbim ve ruhum, güneşim ve ayım, hepsi bir arada. İlham perim, yaşam nedenim. Gerekirse onun için öldürür ya da ölürüm. Onu gülümsetmek için kendimi rezil ederim, hatta bunu daha önce de yaptım.

Sadakat.

Tüm bunları düşünürken nefesimi yavaşlatıyor, sırt kaslarımı gevşetiyor ve daha resmi olan *Primed* pozisyonundan bir mola vermenin tadını çıkarıyorum.

Primed her zaman çıplak yapılır. Genellikle uzun süreler boyunca. O olağanüstü piç, bazen bu pozisyondayken bana işkence etmekten büyük gurur duyar ve benim bu pozisyonu korumamı bekler.

Ya da bu pozisyonu koruyamayacağımı umarak, bu da cezaya yol açar. Her iki taraf da kazanır.

Ama Carter ile hayat böyle.

Bundan zevk almadığımı söylemedim.

* * *

Sadakat'te neler olup bittiğini duyabiliyorum ama diz çökmüş ve başım eğik olduğu için göremiyorum.

Ama seslerden tahmin edebiliyorum.

Sessiz kalmaya çalışırken çıkardığı düşük, acı dolu inlemeler, muhtemelen onun uyluklarının içini çimdiklediğini, hatta ısırıldığını gösteriyor.

Bu bölgeler muhtemelen onun kendi sıvılarıyla kaplıdır.

O da Carter'la olan hayatından memnun. Öyle olmasaydı burada olmazdık. Burası hiç hayal etmediğim bir yer olsa da, şimdi buradayım ve başka bir yerde olmayı hayal edemiyorum.

Bu ofisi kastetmiyorum.

Bu iki kişiyle, özellikle de Carter'la birlikte olmayı kastediyorum.

Carter en iyi haliyle sevgi dolu, nazik, şefkatli, komik, zeki, yakışıklı ve seksi bir adam.

Kendimi heteroseksüel olarak gördüğüm için, son ikisi oldukça güzel iltifatlar.

Carter en kötü haliyle kötü, sadist, acımasız, zeki, yakışıklı ve...

Evet, seksi.

Bunu itiraf etmek bana acı veriyor.

Hayır, bunu kabul ettiğimde genellikle *gerçekten* acı çekiyorum.

O bu tanımlamaların hiçbirini hakaret olarak görmezdi.

Ve tekrar söylüyorum, şikayet etmiyorum, çünkü etmiyorum. İstemeseydim burada olmazdım.

Ona zamanı hatırlatmam gerekmediğini biliyorum. Saatine bakıyor gibi görünmüyor olabilir, ama eminim ki şu anda üçümüzün birlikte geçirebileceği kısa sürede ne kadar çok şey sığdırabileceğini hesaplıyordur.

Belki de *kelimenin tam anlamıyla* sıkıştırıyor.

Bu artık beni rahatsız etmiyor bile.

Onu birkaç dakika işkence ettikten sonra konuşur.

"Oğlum."

Sıra bende. Ayaklarım ağrıyor, iğneleniyor ve hala iyileşmek için zamana ihtiyaçları olduğunu söylüyorlar, ama yine de yavaşça ayağa kalkıyorum.

Carter bana gülümser ve benim sikim seğirir. "Buraya gel."

Yumruğu kızın saçlarına gömülmüş, kızın yanağı masaya bastırılmış ve eteği beline kadar sıyrılmış. Kız muhteşem ve dağınık, mavi gözleri Carter'ın ikimizde de özel bir şekilde yarattığı o özel enerjiyle vahşi.

"*Ltffen beni sik*" bakışı.

Son zamanlarda birlikte geçirdiğimiz zamanlar çok az ve seyrek oldu, önce yorucu seçim kampanyası programı, ŗimdi de göreve başlamamız nedeniyle. Her gece birlikte uyumaktan, bazen günlerce birbirimizi zar zor görmeye başladık.

Her ŗeyden öte, en zor olanı da bu oldu, o mahremiyeti, birlikte geçirdiğimiz zamanı kaybetmek. Seks zamanı bile değil. Gözlerimizi kapatıp, derin bir nefes alıp, başımızı Carter'ın kucağına koyarak rahatlayabilmeyi kastediyorum.

Hepimizin uyum sağlaması gereken ŗeyler oldu. Ama Susa ve ben, Carter'ın bize iyi bakacağına güveniyoruz.

Ŗu anda olduğu gibi.

Carter'ın aklında ne varsa, üçümüzün tekrar baş başa kalabileceğimiz nadir anlara kadar bizi idare edeceğinden eminim.

Çünkü yle olmak zorunda.

* * *

Daha çok üretken ve asi çocuğu Tymber Dalton takma adıyla tanınan yazar Lesli Richardson, kocası (namı diğer "*Dünyanın En İyi Kocası™*") ve çok sayıda evcil hayvanıyla birlikte Florida'nın Tampa Bay bölgesinde yaşıyor. Ana akım bilim kurgudan ateşli l ilişkilere kadar çok çeşitli sıcaklık seviyeleri ve türlerde yazıyor.

İki kez EPIC dl kazanan ve yarı zamanlı Viking kalkan kızı eğitimi alan yazar, skeet atışını ve arkadaşlarıyla D&D oynamayı çok seviyor. Aynı zamanda, *The Reluctant Dom*, *The Great Turning*, *Cross Country Chaos*, Bleacke Shifters serisi, The Great Turning serisi, Suncoast Society serisi, Love Slave for Two serisi, Triple Trouble serisi, Coffeeshop Coven serisi, Good Will Ghost Hunting serisi, Drunk Monkeys serisi ve daha birçok kitap dahil olmak üzere, 150'den fazla kitabın yazarı ve en çok satan yazardır.

Kendi küçük dünyasında yaşıyor, ama sorun değil, orada herkes onu tanıyor.

Okuyucularından haber almayı çok seviyor! Lütfen web sitesini ziyaret edin ve en son haberleri, esprili yorumları ve yayınları takip etmek için haber bültenine kaydolun.

* * *

Web sitesi: <http://www.tymberdalton.com>

Lexi Blake hakkında

Lexi Blake, çağdaş ve kentsel fantastik romantizm türünde kitaplar yazan bir yazardır. 2011 yılında yayıncılığa başlayan Blake, kitaplarının iki milyondan fazla kopyasını satmıştır. Kitapları, *USA Today*, *New York Times* ve *Wall Street Journal*'ın en çok satanlar listesinde yirmi altı kez yer almıştır. Blake, eşi, çocukları ve iki kurtarılmış köpeği ile Kuzey Teksas'ta yaşamaktadır.

Lexi ile çevrimiçi bağlantı kurun:

Facebook: [Lexi Blake](#)

Twitter: [authorlexiblake](#)

Web sitesi: www.LexiBlake.net

Lexi'nin ücretsiz haber bültenine [buradan](#) kaydolun.

Lexi Blake'in diğerk kitapları

Satın almak için tıklayın

ROMANTİK GERİLİM

Ustalar ve Paralı Askerler

Beni Seven Dom

Altın Kelepçeli Adamlar Bir Dom

Sonsuza Kadar Kalır

Efendisinin Gizli Servisinde

Sanctum: Efendiler ve Paralı Askerler Novella Sev
ve Öl

Koşulsuz: Efendiler ve Paralı Askerler Novella Zindan
Royale

Zindan Oyunları: Efendiler ve Paralı Askerler Novella
Heyecan Verici Bir Manzara

Sevilen: Efendiler ve Paralı Askerler Novella

Sadece İki Kez Seversin

Luscious: Efendiler ve Paralı Askerler~Topped

Adored: Efendiler ve Paralı Askerler Novella
Efendi Hayır

Sadece Bir Tat: Ustalar ve Paralı Askerler~Topped 2
Sanctum'dan Sevgilerle

Sadık: Bir Masters and Mercenaries Novella

Hakimiyet Asla Ölmez

Teslimiyet Yeterli Değil

Usta Bitişler ve Paralı Asker İsrıkları ~ Mükemmel Eşleşenlerin Gizli

Tarifleri: Ustalar ve Paralı Askerler ~ 3. Sırada

Sadece Onun Gözleri İçin

Düzenlenmiş: Usta ve Paralı Askerler Novella Bir
Gün Daha Aşk

Hizmetinizde: Ustalar ve Paralı Askerler ~ Topped 4

Usta Parçaları ve Paralı Asker İsrıkları ~ Kızlar Gecesi
Kimse Daha İyisini

Yapamaz Kapağı Kapat

Korunaklı

Masters and Mercenaries: Unutulanlar

[Memento Mori](#)

[Tabula Rasa](#), 26 Şubat 2019'da Çıkıyor

Kanunsuz

[Acımasız](#)

[Tatmin](#)

[İntikam](#)

Adaleti Arayış

[Koruma Emri](#)

[Arzunun Kanıtı](#), 8 Ocak 2019'da Çıkıyor

Ménage Ustalar (Shayla Black ve Lexi Blake tarafından)

[Bakire Esirleri](#)

[Onların Bakire Sırrı](#)

[Onların Bakire Cariyesi](#)

[Onların Bakire Prensesi](#)

[Onların Bakire Rehinesi](#)

[Onların Bakire](#)

[Sekreteri Onların](#)

[Bakire Metresi](#)

Mükemmel Beyefendiler (Shayla Black ve Lexi Blake tarafından) [Skandal Asla Uyumaz](#)

[Oturumda Baştan](#)

[Çıkarma Big Easy](#)

[Temptation Duman ve](#)

[Günah](#)

Başkanın Zevkine, 2018 Sonbaharında Çıkacak

KENTSEL FANTASTİK

Hırsızlar

[Işığı Çal](#)

[Günü Çal Ayı Çal](#)
[Güneşi Çal Geceyi](#)
[Çal Ripper](#)
[Bağımlı](#)
[Uyuyan](#)

Outcast, 4 Aralık 2018'de Çıkıyor

LEXI BLAKE, SOPHIE OAK ADIYLA

YAZIYOR

[Küçük Kasaba](#)
[Sireni Şehirdeki](#)
[Siren Benden](#)
[Uzakta Üçlü Siren](#)
[Köleleştirilmiş İki](#)
[Aşk](#)
[Siren Sevgili](#)
[Siren'i](#)
[Bekletmek](#)
[Mutlulukta](#)
[Kaybolmak](#)

[Mutluluğun İçinde Bulunan](#), 9 Ekim 2018'de

[Çiçek Açan Siren](#), 6 Kasım 2018

Saf Mutluluk, 5 Mart 2019'da Çıkacak

İçindekiler

[Birinci Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Bölüm Dördüncü](#)
[Bölüm Beşinci](#)
[Bölüm Altıncı](#)
[Bölüm Yedinci](#)
[Bölüm Sekizinci](#)
[Bölüm Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm On Birinci](#)
[Bölüm On İkinci](#)
[Bölüm On Üçüncü](#)
[Bölüm On](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[On Beşinci Bölüm](#)
[On Altıncı Bölüm](#)
[On Yedinci Bölüm](#)
[On Sekizinci Bölüm](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

